விதமா பலபல ஹதீக்குழுங்களை விரித்து
விளம்பிய படைமு காலா
வேதமா விளங்கிய விதங்களு மற்ற
விரித்துள்ள கருமங்களனைத்தையுஞ்சேர்த்து
நீதமாய்தன்படி நடந்திடு முறையும்
நிறை குறைந்திடினதைக் குறைத்திடுந்தண்டம்
ஓதுகால் படத்தில் ஒவ்வொரு முறையா
வுலகவ ரறியவு முரைத்திட்டேனே 6

திட்டமாத் திருநெறி நீதந்தன்னைத்
தினவரறிந்திடா திருக்கொண்ணாது
சட்டமா யறிந்திதைத் தெளிந்தவர் பார்த்துச்
சகலரும் நடக்கவுந் திருநெறியால்
வெட்டுநா லெழுத்தினில் இறையவ னும்மென்
நியம்பிய இறசூல் மொழிய
மட்டில்லா வுலமாக்களும் மனிதருக்
குரைத்தனர் மதகபூ மறையில் 7

மறைநெறி நீதமென் றுரைத்திடும் வகையறிந்த
மதகபூ நாலையு மறிந்தோர்
பிறைதிரு நாமமென் றியம்பிய தெளிவி
லிலங்கிய சிபுரியி லொளியையு மறிந்தோர்
சரகினிற் படியே நடப்பவர்க் கிந்த
சாத்திய விதமின் கருமறிய
முறைகளைத் தினை ரிந்தவா றறியார்
முழுதுமீதறியவும் முடித்திடு முதலே 8

முந்தனா ளாத நன்னபியு
முலகத்தில் வாழ்ந்திடு நான்முதலா
பிந்தநாள் நபியிற சூலும்
பேரணி விளங்கிய மதகபூநாலில்
இந்தவா சனைத்தையு மெழித்திமாக்க
ளியம்பிய முறையெல [illegible]
சொந்தமா வுலமாக்களும் தொகுத்தனர்
பலபல கிதாப்பிலுங் கோன [illegible]

தோன்றவ னுரைத்தவகை பெரும்பொருளில்
தோற்றியும் தோற்றாத துகைவகை பலதும்
ஆண்டவனுரைத்த அருள்படி இரசூல்
வாசகமொடு யார்களு மறிய
கூண்டிடும் சபையில் கூறிய விசளம்
கோர்வைசெய் தெடுத்திட யிமாங்கள்
வேண்டிய தெல்லா வேண்டுமென் றெடுத்தார்
வெகுபொருளான விதத்தையு மொழித்தார் 10

ஒளிப்பவ ரொருவிதம் ஒதுவரொருவிதம்
உலகெல்லாம் சிதறியே நிறைய
வெளிப்பிர காச மதின்பொருள் வேறு
மிதுக்கொரு பொருளு மிருக்குதுவென்றும்
தெளிவுள்ள பெரியோ ரொருமுறை கூற
தீனவாதுக்கும் பலமுறை கூற
செழிவுக ளறிந்து பார்த்துணராமல்
சீர்நிலத்தார்நினை வழிந்ததுமலைத்தே 11

அலைக்கிடும் பொருளையெல்லா மாய்ந்ததே ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
இலங்கவு மெவர்க்குந்தோண பிதுபிரகாசம்பாட
பலம்பிர வுகத்து யேந்தி பாலனென் றெனைவளர்த்து
துலங்கவும் விழிதுரந்து துகைவகை வருத்திவைத்தோர் 12

வருத்தியே அறிவுகூறு மவர்குலம் செய்யது பேர்
சருத்துர்கள் புகழ்கோவே சையது மீறக்கனிதன்
இருந்திய பாதமெந்தன் சிந்தையில் நினைத்ததாலே
உரைத்திடும் பொருளுஞ்சிரு முகந்தவர் தருமந்தானே 13

தருமமும் தவச்செயலுந் தன்கொளு வாகக்கூற
வருமென தனைவெண்ணமல் வாக்கொடு மனதுமொன்றாய்க்
கரு[illegible]த்துஞ்செய்ய கையவர் முழுத்தமிய்த்தோர்
[illegible]ரண்டும் கொண்டேனென் சென்னிமீதில் 14

வேறு

மீதணி பிரகூலுல்லா மிருந்தல காரு நாளில்
ஆதியின் சுபிவய தறுபத்தி ரண்டாமாண்டில்
காதலன் விளங்கும் வள்ளல் காரண கவிதையாகப்
பேதையென் றெழியேன் பீரு முகம்மதன் பேசுவாரே 15

வாசையும் பலமுறை வகையையு மறிந்து
வரைந்திடும் முறையதின் வளமையுமறிந்தோர்
தேறிய கலைநெறி முறைபொருவனே
பேத்தியே பலவகை தெளிந்தோர்
கூறிய விசளம் குதாயிரசூலும்
கோர்வையி மாமொடு கொளுவையுமறிந்தோர்
பாரினி லுரைப்படி ஹறுக்குக்கொடுத்தார்
பகர் சதக்கத்துல்லா வொலி குருவே 16

வேறு

குருகவி ஹிஜாத்தாகி குவலய தாயிரத்தின்
இருபத்தி ரெண்டாமாண்டி லியம்பிடும் ரப்பியுலாஹர்
கருமமென் றிருபதன்று காரண வெள்ளிநாளில்
திருநெறி நீதம்பாடத் திருவருள் பெருகத்தானே 17

வேறு

பெரியவ ரெளினால் மூந்த மிறந்தவில் முகம்மதாகி
அரியது முகம்மதென்று மதக்குமேல் ஹாமீதென்றும்
பெருகிய வொழிதிரண்டு மிறந்தது ஹாமீமதாகி
மருவிய மயிலைக்கினில் மறையென்னுங் கனியையுண்டே 18

உண்டவர் சபூருத்தென்று முலாவிய யன்னமாகி
நின்றிடு மலக்கூத்தாகி நிறுத்திய மிருவதாகி
கண்டவர் லாகூத்தான ஹத்திபாய் பள்ளிமீதில்
சென்றிடு மாடமீதில் செம்மலுங்குயிலதான

பட்டாபிஷேகம்-நபிகாரணம்.

ஆகிய அரசின்கீழே அணிவகுத்து அறிந்திலாகி
யேகிய நாலாம்வான மிருந்தவர் குத்துபென்றும்
வாகிய உயிரணைத்து மணிவகுப் புடன்செருமுது
பாகியே சுவர்க்கவீதில் பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டி. 20

குடுஞ்சிங் காசனத்தில் சூழ்பிர காரஞ்சுற்றித்
தேடிய ஆதம்காவை திருமுது கிருகாத்தில்
லாடியே நபியோத்தி லணிவகுத்தான் அன்பத்தொன்றில்
கூடியே அப்துல்லாவுங் கோதை யாமீனு மென்றார் 21

வேறு

ஆமினார்மக வெனப்பிறந் தனிமா
அமுதருந்திய அரசர்
சேம னுணவவ் அருளொடு லாஞ்சினைச்
சிறந்திடத் திருவடி துலங்கி
மூமினவர் முருசலீங்களுக்காய் .
முஹம்மத னெனப்பெயர் முழங்கி
ஆமினுமீனென பகரச் சிறந்தவர்
அஹமது முஹமது நபியே 22

அகமது நபி மனுவனையும் போல
அச்சுருகாண மனுவல்லை
செகமதி லிருப்பா ரெவர்க்கொரு சாணுயர் செழுமைப
அருகில் நீமல் தானும்
தகமயில் கடப்பா ரவரடி தோயா
கருத்தரா பீதினில் தாக்கும்
[illegible]கை யாறுமிர குலின்
[illegible]ரி ஒளிச்சனுகாதே 23

திருநெறி நீதம்

காதம்ம மணக்கும் கஸ்தூரியின் வாசம்
கபடுபொய் ஹபார் பழுதில் காணார்
வேதன் னடியார் வெடிசிரிப் புரையார்
வெளியினில் மலஞ்சலங் காணார்
மெய்யொரு கோபம் பெருமையு மில்லை
போகமு லாஞ்சினை தரித்தோர்
நீதவா மேனி பளிங்கொளி னிறத்தால்
நிழலடி சாய்ந்தது மில்லை

இல்லையே அசதியு மறதியும் நபிக்கு
இருகண்ணும் முன்பின் காணும்
எல்லவன் நபியோ சூழ்ந்த வுருவா
வருவது கொடியும் பத்தாகும்
சில்லறை நபியோர் மனுவாசர்க்கும்
செப்பிய விதமனுகாது
மல்லமை புகழு மிறைவ னொளிவால்
வர்த்தியாய் வகுத்தன னுலகில்

உலகினி லெவர்க்கும் திருபத்தினன்கு
உயர்த்திய காரணபரிய
சகலகலை யிறக்கி நபியெனப்புகழ
காபிரை தீனிசுலாத்தில்
நிலைபெற நிறுத்தி தீர்ரசாக
நிகரில்லான் தூதிரசூலும்
பலகலை பகுந்த ஒளியினி லுதித்த
பாத்திபர் முகம்மது நபியே

நபிகள்நாயகர் கொலுவர சிருக்க
நாலுயாரொடு நாற்பத்திராயிரர்
கவியுர் பணிநு மதிதனை வளைந்த
கருங்கட லுதித்திடுங் கதிர்போல்
புவியில் மாந்தரு மரசரும்
திறைகொடுபுகன் றிடும் கலிமாப்
ஓதபதார்ப் பிறையொளியொடு காரணக்
குரு சிறந்தவர் கா

காத்துல்லாவி னடுத்திசை மெனக்கருதி
கதிர்மதி விலகிப் ககுறு
கோபக்காமலே சூழுலகினைத்துர்
கொடுமுடி சிதர நடுபொதுவாம்
காபுக ஆசையின் திரைதிரு வாசனத்
திருக்கொரு மணியிலங்கிடவும்
தாஜே குருசரு சொடுமகுமூர்
தாங்கிய தரித்திடும் ஹாபா மீதில் 28

மீதணி நடுநிலை பொதுவிசை நிலைய
மீதுநெறிவல ரிருக்க
ஆதியின் ஜிபுரில் அடிக்கடி வோகி
வந்ததின்படி இரசூல்
வேதமுங் கொணுவும் வெகுமுறை பாட்பி
விண்ணகம் மண்ணகம் விரும்ப
சோதியின் துதெனை தொழுதவர் வணங்கி
சொல்மறை நபியிருந்தனரே 29

நபிகொணு விருந்து நகரையு மாள
நாயகன் ஜிபுரியில் குமைப்பான்
ஹாபிபவர் தீனே கருத்தினில் நினைந்து
காபிர்க ளிருவர்கள் வருவார்
புவிதனில் மஹரீப்பென்னும் பதியோர் பொருளுரைத்திட
பதிலோது மிவையிறை கூற
ஜிபுரியில் இரங்கி யிரசூல் நபிக்குரைத்து
விண்ணகத்துரைத்தார் 30

விண்ணகம் போனபின்பு
விடிந்திர குதுல்லாவும்
மன்னவர் யார்கள் நாலு
அசுகாபு களைரும் கூடி
முன்னவன் பஜர்தொழுது
முகிந்தபின் நபியே போத்தும்
[illegible]திமேலசூழ்ந்த
இருக்கும்போது 31

போதவ மிருந்து
புகழ்மறை தீனுகந்து
வேதமு மிலங்கும்போல
விண்ணெலாம் சுடர்துலங்கி
ஆதவன் கிழக்கெழும்ப
அஹமதிரசூல் முன்னே
சூதர்க ளிருவர்தம்மை
சூழ்ந்தவ ரனைவரும் வந்தார் 32

வந்தவ ரிருவர்கூட
வரக்குழு கலைகளாய்ந்த
எந்தவார் வேதமூன்றும்
மிதின்பொருள் எல்லாமாய்ந்தோர்
அந்தமா வொருவ ரைப்போ
லருபத்தி நாலுபேரும்
பந்தியா ரிவர்கள் சூழ்ந்த
பரிகரி வுடனே வந்தார் 33

பரிகரி அணிக்குமுன்னே
பசும்பொன்னும் பணிமணிந்த
இரவியம் சுமந்த ஒட்டை
சிரந்தனை யேழதாக
பரியொடு அணியோர் பத்தும்
பருஞ்சமை யெழுபதேத்தி
குருகபி யிரசூல்முன்னே
குழுவுடன் னரும் வந்தார் 34

வந்தவ ரனரு முந்த
வாய்மொழி வுரைக்குமுன்னே
புந்தியேழ் பொருள்வகுத்து
பார்முஞ்சி அந்த ஒட்டை
முந்தவம் யிறை தூதரான
முகம்மதர் முகத்தைநோக்கி
சொந்தமா சலாமுரைத்து
சுருதிட்டு தொழுதுரொ[illegible]

நாமமென் றுடைய கோமான்
 நகர்மக ரீனையாண்ட
தாமவன் வாரி யீன்ற
 தப்பூசனு மாசன்பங்கில்
பூமனு மாசான்பங்கில் பூமெனுமொலியா
 வென்னும் புதல்வனு மிருவர் யாங்கள்
சேமமும் கலைகளாய்ந்த
 செம்மலர் குளுவெல்லோரும் 44

குளுக்களும் யாங்கள் சேர்ந்து
 குருமறை புகழுஞானில்
அளுக்க மொன்றில்லாவேதம்
 தினப்பொரு ளறியும்போது
ஒழுக்கமும் வேதமூன்று
 உணர்ந்ததில் குபிரையாகும்
வழிக்கிறை நாலாம் வேதம்
 வகுப்பதென் திருந்தனையா 45

வகுத்திடும் நாலாம் வேத
 மதின்குரு வானவள்ளல்
மருத்துவ கிரைந்த மக்கா
 முகம்மது நபிதன் தீனில்
தொகுத்தவர் சுவர்க்கமென்று
 தோத்திய கலியுகண்டு
மிகுத்துமுன் நபிகளெல்லாம்
 எழுதிவைத் திருந்தனையா 46

எழுதிய கெடுவுமிந்த
 இலக்கமிக் காலமாகும்
பொழுதிலும் வொளிவிலங்கும்
 புகழ்மகு மூதர்முன்னே
பொழுதிலும் உண்மைதானும்
 உருவங்கள் பலதும் வந்து
தொ[illegible]ன் பாசைதோன்ற
 [illegible]குக்துரைக்கு மென்றிருந்தனையா 47

உரைப்பவ ரெவர்களென்ற
உலகத்தி லுவமை கேட்டும்
நிரைப்பவும் அவர்நினைவே
நிறைபொரு ளுரைக்கவல்லார்
சிறப்புடன் நபிநீ ரென்று
செந்திடா திருக்கும்போது
இறப்பவர் தனைமன்றாடு
மிவரென மிருந்துதையா 48

இருந்த வாசகமனைத்தையுமறிந்து
எங்கள்வேதியர் அறுபத்திராலும்
பொருக்தொரு மனதுடன் வரவெழியாப்
பொன்பொரு ளனைத்தையும் பொதிய
இருந்த திரவிய மெழுபதொட்டகமும்
எடுத்து பாளைகள் துலைத்து
இருந்து வேதமும் திருநபி பாதமும்
தெரிசித்தோம் ஹாபக்கா பதியில் 49

பதியெல்லா மறிந்துயாங்கள்
பெருக்கவும் நடத்துவந்தோம்
விதிபினி விரைவெழுதி
யிருந்ததா லும்மைக் கண்டோம்
இதுவெங்கள் திரவியமும்
யாங்களு முமக்கேயாகும்
அதிசயமறிவா லொன்று
அரும்பொரு ளுரைக்கவேண்டும் 50

உரைத்திடு வகையென வாரினைக்கேட்க
வேதுவார் வுலமா நபியும்
விரைத்திடும் பொருள் வீறைசைகள் தோறும்
வேண்டா பிலாசையை விலக்கும்
நிறைத்திடும் பொருளால் நெஞ்சமே வலுவாம்
நீண்டரி நெஞ்சைய மிளக்கும்
இறைத்திட லாம்பொருள் மியவும் நினையார்
இறைகொணு தறிவுகளீவார் 58

ஈந்திடு பொருளை எடுப்பதுமுண்டு
பிறையரி யீய்ந்துபின் னெடுக்கார்
பாந்தியஞ்சொல்ல பணிந்தவ ரியர்
பறத்தினில் போகவும் நால்வர்
காந்தியின் நபியே அரும்பொருள் பெரிதோ
கத்தவனறிவது பெரிதோ
ஆய்ந்தவர் கேட்க அரும்பொருளதுக்கு
அறிவுகள் பெரிதென அறைந்தார் 59

அறிந்திடும் வகையென அவரவர் கேட்க
அவர்மனம் புரிந்திடு முதலால்
சிறந்திடு மறிவா லிறக்கமுந்தோன்றுஞ்
செம்பொன்னில் பஹீலுமுண்டாகும்
உரைத்திடு மறிவால் சகாபத்துண்டாகும்
அரும்பொருள் பார்வை ஹறுமா
கரைந்திடு மறிவால் கலாலது பார்வை
கனதன மருஷரில்காணுர் 60

காணுதின மொழிகாவலருரைக்க்
காபிர்கள் மீளவும் நால்வர்
ஆணிய பொருளிது பெரிதோரறிவுகள்
பெரிதோ ரவரவர் கேட்க
புணிய பொருளது அறிவுகள் பெரிதென
புகழ்ந்தனர் நபியிரசூலும்
[illegible]ட முறையு மெனவவர் கேட்க
[illegible]ரொருத்துரைத்தார்பெருமானே 61

பெரும்பொருள் பொய்யும் பெருமையும் கோபமும்
கெடுமையும் காலையும் நாடும்
நிறம்பிய வறிவால் வுண்மையு மொழுக்கமும்
நினைவினில் சபுரையும் நன்மையும் நாடும்
இறைநபி கூறமின் னிவர்களும் விலக
யெழுந்தனர் காபிர்கள் நால்வர்
முறைபுகழ் நபியே முதலிபெரிதோ
வுரைத்திடுமென முதல்தனக்கரி பெரிதே 62

திரவிய நபியே தெளிவுக ளுரைய
மெனவர்கள் கேட்க வேதநன்னபிமொழிவார்
பாவிய முதனில் பவிசையும் வட்டியும்
பருங்குபீர் கெஞ்சரைக் கருக்கும்
அறிவுக ளாசையு மிகப்பொருள் திருத்தி
யலவியும் தீன்குலம் மாஞ்சுடர் கமலம்
நாநபி கூற அன்னவர் விலகி
'நபிமுன்னே நால்வர்கள் வந்தார் 63

வந்தவர் நபிதமை வாழ்த்தியே துரைப்பார்
'வைகப்பொருளரி பெரிதோ
இந்தவா றுரைக்க வெப்பொருளதுக்குமிரை
அரிபெரிதென வியம்பினர் பெருமான்
பொருந்து மின்னபியே கூறுமென் றுரைக்
கொரகொலத்தார் மனங்கொழுக
முந்தவ மிறைதிரு தூதென வந்த
முகம்மது நபிமொழிந்தனரே 64

மொழிந்திடும் முதல்மா றுரைத்தவரவார்
முதலவ னறிவை மருத்துரை வுரைக்கார்
கெழிந்திடு முதல்வா நிறுத்தகைப்பார்ப்பார்
நீதியுமறிவையு நிறுக்கார்
ஒழிந்திடு முதலிந்த வுலகினில் தெகிட்டும்
வுடையவ னறிவொருக்கா [illegible]
அழிந்திடு முதலே அவர்வைத்த நே[illegible]
ஆதியி னறிவை அனைவரும் நோகார் 65

கோகாரினமொழி நகர்ந்திடக்கேட்டு
நோக்கியே ஐவர்களெழுந்து
வாகா இறையவன் வாக்கிகரான
வள்ளலே இறையவன் தூதே
ஏகாமுதலரி இரண்டிலொன்றேது
பெரிதெனக்குரையும்
சாதா பிசைவன் தூதென வந்தோர்
சாத்திரனார் முதலிலு மறிவுகள் பெரிதே 66

பெரிதெனக் குரைத்திடும் பேரினைக் கேட்க
பேசுவார் பெரியவன்னபியும்
குறியுள்ள பொருளை கொடுக்கவுங்குரையும்
குறியில்லறிவைக் கொடுக்கவுங்குரையா
எரிவுள்ள முதலை யீய்த்தெடுக்கவும்
காணுமிறையரி யீந்தெடுக்கவும் கினையார்
விரிவுள்ள முதல்போய் வருமையும் காணும்
விபனரி குறைந்திடில் வறுமையொன்றில்லை 67

இல்லகம் பொருள் சமக்கிறதுணையென்பார்
யேற்பவர் முதல்குறைந் தெளியருமாவார்
வல்லவ னறிவால் வாழ்வும் கினையார்
வாழ்வதும் அரிளுரையறிவில்
சொல்லவுங்கேட்டு தொழுதவர் போனார்
சோதனைக்கெழுந்திடும் நால்வர்
வல்லவன் தூதே வம்பொருள் பெரிதோ
அறிவுகள் பெரிதோ வம்பொருள் தனக்கரிபெரிதே

தாமவரென்ன கேட்கும்போது
தக்கவன் தூதரு முரைப்பார்
பூமியி லெவர்க்கும் பொருளதை யீந்தால்
போதுமென் றுரைக்கார்
புகழரி தவிர பொருள் கொடுத்தவனையும்புகழ்வார்
[illegible] அருப்பொரு ளீயாத வரையுவாழ்த்தார்
[illegible]றிவுகள் அதுதினம் புகழ்வார்
[illegible] அறிவுகளியா தவரையு மதிக்கார் 69

அடுக்கிய பொருளை அமுத்தவும் நினையார்
அறிவுகளறிந்து அதின்படி நடப்பார்
கரிக்கிய முதலே களரியில்விரைக்கார்
கற்றவனதிலை களரியி லிரைப்பார்
பெருக்கவுங்கேட்டு பின்னவர்
பெரியவர் நால்வர்க ளொழுந்து
வருக்கிய பொருளும் அறிவுகள் பெரிதோ
வான்பொருளுக் கரிபெரிதென அரைந்தார் 70

அரைந்திடும் வகையென்ன அவரவர் கேட்க
ஆதியின் தூதரு முரைப்பார்
சிறந்திடும் முதலவர்க் கிருக்கும் தாளுறில்
சென்றிடுமின மெய்ப்ப சாவரென்றிருப்பார்
பரந்திடு மறிவுக ளிருக்கு மாகில்
பாரினிலவரின் இருக்கவும் நினைப்பீர்
உரைந்திடு முதலே வைத்திறந்திடுவர்
குலங்கூடியே கொடும்பழியாமே 71

ஆகிய அறிவுடையா ரிறந்தார்குல
மதுங்கொரு பவையுங்காணுர்
பாகிய முதலுடையா ரிறந்தார் குலம்
பவைவ ரெனும் பகுக்கெடுத்தாலும்
கோபிய மனதில் கொடுமைபல்லாது
கூண்டரி தனக்கணுகாது
பாவி முன்பணத்தை பகுக்கிலே யென்பான்
படைத்தவ னறிவிதுர்குமையார் 72

உரைத்துடன் கேட்டு வொதுக்கவு நால்வர்
உடையவன் சபிமுன்னே நால்வர்களொழுந்து
விரைத்திடுமுதல் பெரிதோ அறிவோரின்
பெரிமுதல் தவக்கரி பெரிதென விளம்ப
கரைத்திடு முதல் கமை யெரிக்கவுங்காக்கும்
கற்றவனறிவும் கனகமைகாணு
வரைத்திடு முதல்கமை வழியச்சமாகும்
வல்லவனறிவில் வழியச்சமி[illegible] 73

இல்லகந் தனினுமே தொரு கடையிலிம்
முதலெடுக்க இதசதி துடவார்
வல்லவ னறிவை சுமந்திடும் பேர்க்கு
வழிசதி வந்தவர்களும் பணிவார்
எல்லையில் முதலா இறப்பதுமென்ன
இறைவன் அறிவுகண்டெவர்களும்பணிவார்
சொல்லவும் நால்வர் புறத்தினில் போக
ஜோதிமுன் னிவர்களு முரைப்பார் 74

உரைத்திடு முலகில் அரும்பொருள் பெரிதோ
வுடையவ னறிவது பெரிதோ
நரைத்தவர் கேட்க காணிலம் பொருளில்
நாயகம் அரிபெரி தென நலமும்
சிறப்புட னுரையு மெனவலர் கேட்க
செப்பினர் செம்மலிரசூல்
பரப்பினில் முதலைப் பரிப்பிடும்போது
விரட்டியடிப்பது படுமுதலால் 75.

முதலடிபடுவார் முதலவ னறிவை
முகந்தவர் வேண்டவும் முடுகார்
பதியினி லடியொடு பொருளைக்கொடுத்து
பருமனத்துயரமு மேக்கமுங்காணும்
துதிசெய்ய மறிவுகள் துச்சருக்கீந்து
துக்கமுந்துயரமுந் தோணவுங்காணார்
விதிவினை சூழ்ந்த முதலது போக
வியாகூலத்தால் வெகுபேர்களுமாள்வார் 76

அனைவரில் சிறியக்கலவர்கள் தனக்கும்
அறிவுக ளீந்ததை அருமைகள் குலைந்தும்
எனவரில் அறிவுகளீந்தவர் அவர்க்கு
யேக்கமில் மனக்குறையெவர்களுமில்லை
பிணிகளு நோவும் பிடிப்பது பொருளால்
பெரியவனறிவால் போய்பிணி நோவும்
[illegible]பிசுற இவர்களும்போக
[illegible]ளவு மைவர்க ளெழுந்கார் 77

எழுந்தவர் நபியிறசூல் பதம் பணிந்து
        மெய்ப்பொருள் பெரிதோ மிறையறிபெரிதோ
அழிந்திடு முதலுக் கறிபெரி தெனவே
        ஆதியின் றூதெனக்கறியவு முரைப்பீர்
பழித்துடன் முதலே அழித்துடன் மற்ற
        பலபணிசெய்வார் போற்றி அழித்துபின் னிவ்வினை
கழித்திடுமுதல் காணுமலும் போகும் (யார்
        கமலமில்லறிவு தனக்கருத்தினிவிருக்கும் 78

இருக்குமட்டும் பொருளிலங்கிடும் அழகே
        எழுந்திட பொருளும் எவ்வழகுமே குறையும்
தரிக்கமட்டும் அரிதனக்கழகாகும்
        தரித்தும் பிரிந்தும் தனக்கழகாகும்
பரிக்கியமுதல் பொய்பவுசுமே குறையும்
        பாசரிசித்திட பவுசுமே நிறையும்
பெருக்கவு முரைக்க பின்னவர் போக
        பெரியவர் நால்வர்களெழுந்தார் 79

பெரியவன் றூதே பேசியமுதலது
        பெரிதோ அறிவுகள் பெரிதோ
விரிவுள்ள முதலில் வென்றறிபெரிதென
        விளம்பிடு மின்மிரைத்துரைப்பீர்
அரும்பொருள் புவியில் முற்றவ நினைவும்
        அறிபிரசங்கமுஞ்செய்வார்
திரும்பவும் பொருளைச் சேர்த்ததைப் புதைப்பார்
        சென்றறி சேருடை யிலங்கும் 80

இலங்கிய பொருள்சேர்ந் திருப்பவர் தனக்குமெவர்களும்
        வேங்கையென் றெதிர்க்கவுந்தரிக்கார்
துலங்கிய வறிவுகள் சேர்ந்தவர் பாதம்
        தொழுதடி பணிந்தனு தினம்மொழிகேட்பார்
கலங்கிய பொருளால் கடுமைகளுரைப்பார்
        கனவரி பெருகிய பொருமைகள் நிறையும்
நலங்கொள்ளும் நபிசொல் நால்வரும்போக பின்
        நால்வர்களெழுந்திறை நபித[illegible]ழுந்தார் 81

புசப்திரை நபியைப் புவிதனில் பெரிதென
பொருளறிவாயெனக் கிதென வுரையும்
உகந்திடும் பொருளுந் தறிபெரிதெனவே
வோதுவா ருலமாநபியும்
மகிழ்ந்திடு முதலே மண்ணுள்ளே புதைக்க
மங்கியே நிறங்குலைந்திடுமது கருத்து
ஜெகந்தனி லறிவு கமலத்திலிருக்க
செழுங்கதிரொளிவுபோல் தோன்றியேயிலங்கும்

இலங்கிய பொருளுக் குலகெக்குமே நிறைவு
மிறையவ னறிவு யெல்லவர்க்கில்லை
சளங்கிய பொருள்கைக் கூலிகளாகும்
கத்தவனறிவது காணார்
துலங்கவுங்கேட்டு தூரத்திலேபாக
தோன்றலை யல்லவர்களொழுக்கு
அலக்கித பொருளோ அறிவுகள் பெரிதோ
ஆதியின் வாயருள்வாமே 83

வாரொடு முதலில் வாசமும் வேசை
வையகருமங்களறியு மதுவலாசென்று
பாவாகுடிப்பது முதலீவழிகொடு
கதையு மம்முதலாகும்
கூறிய யறிவால் கோவைதாங் கூத்தும்
கொடுடை வழியுங் கொண்டதுமில்லை
தோழவுங் நால்வர் இரும்பவு மூவர்
தெளிவுள்ள பேர்களு பெயுக்தார் 84

எழுர்தவர் நபிபகம் யெத்திரியே துரைப்பார்
வெப்பொருள் பெரிதோ முறையறிபெரிதோ
தெளிந்திடு மறிவு முதலிலும் பெரிதாம்
தெளிவாயுரை மிதிரருளே
மழிந்திடு முதலில் மிபுவிரகமோயிருந்து
பொருகொலேனு மென் றுரைப்பான்
அழிந்திடு முதலே ஆதியின் றுரைப்பார்
[illegible] மறுதரகர்வளிமாலே 85

மாலையின் தேவுடன் மறுகொண்டு மூன்றாம்
மன்னவனறிவினில் மருகனுமாகாது
ஆலயமேறிய அரூபத்திருளும்
அறிவுகள் பெரிதென வறிய
ஆவிமெல்லாம் அறிவெரிதென வறிய
அரைக்கனர் அறுமது கபியும்
வாலிபமான இழுவை சுவைப்பான்
பெண்வள்ளலே ஆதியின் தூகே 86

ஆதியி னொளியதான
அறமமிக பதிகளுக்கமே
பீதியி னறிவும் நாங்கள் நினைத்ததை
யறிந்து சொன்னீர்
ஓதிய பொருளுக் கறிவு வுயர்த்தி
யென்றுரைத்தீர் மெய்யே
சோதியி னறிவதென்ன
தொகுத்ததை யறியச்சொல்வீர் 87

கலிமாப்பொருள்.

சொல்வது அறிவதின்று
சோதியின் மார்க்கமாகும்
எல்லையில் கோபக்காற்றும்
எழுவான் குருஸ் அபாகம்
நல்லவர் புகழ் சுவர்க்கம்
நடுங்கிய நரகந்தானும்
வல்லது லோகமேழும்
அதுக்கெல்லாம் பாசமாம் 88

ஆகிய கடுகில் அதில் சிறிதாகும்
அம்பிலும் அதிகமாங் கூர்மை
மாய்கையா மனதில் வேகமதாகும்
மயிரிலும் அதிகமாம் நேர்மை
தோகையா மண்ணிலும் பொறுமையதாகும்
தோத்திய விழியிலும் வொளிவாம்
பாகிய பஞ்சா அமிர்தமி லாஞ்சனை
பளிங்கியில் பார்க்கவுந்தெளிவே 89

தெளிவாம் ககசா விதையிலு மடக்கம்
திருப்பாக்கடலிலு மிடமாம்
செளிவா யிதின்பொருள் நிறைந்திடு மனமே
நீதியின் திருவருளாலே
ஒளிவாஞ் சுடராமொரு பொருள் தோன்றும்
வொருகுறையவர்க்கணுகாது
வழிபாடறிந்து வணங்கிடும்போர்க்கு
வகுத்துரைப்பேன் வழியின்னம் 90

இன்னொரு விஷளஞ்சொல்வேன்
யாவரும் உகந்துகேளும்
எண்ணிய மனதிற்கோபம்
யெவளவும் நினைக்கொணாது
நிண்ணய திருமறையின்
நேர்மைக ளறிந்திலார்க்கு
உன்னிய சபாயத் தீமான்
வுறுதியுந் தரிகொள்ளாதே 91

கொள்ளார் தினமொழி கூறினீர் நபியே
குருபாதமே கொண்டோஞ்சரணம்
விள்ளாப்பெரும் பொருளாம் அறிவை நீர்
விள்ளீர் நாங்கள் வெகுநினைவெல்லாம்
அள்ளாக்கொள்ள நினைவே பளித்து
ஆதியி னருள்நில் நிற்க
விள்ளீர் யெனச்சொன்னார்
வேதியா மன்னவர் தான்வேண்டி 92

வேண்டிய சூதர்கேட்க
விளம்பின ரிரசூலல்லா
ஆண்டவ னொருவனென்று
அறிவது கலிமாக்கொண்டு
மீண்டுமிக் கலிமாவென்று
இறையவன் வசனமென்றும்
பூண்டிடும் நினைவும் வாக்கால்
புகழ்வது கலிமாதன்னை 93

தன்னையு மறியலாகும்
தவப்பொரு ளறியலாகும்
மின்னொழி கலிமாச்சொல்ல
விளங்கிய பருவுகரலாம்
உன்னுதல் மனவிசாரம்
வோர்மைகொண் டிடவுமொன்றும்
எண்ணிய நினைவும் வாக்கும்
இணைத்துமுக் காலுஞ்சொல்வார் 94

சொல்லிய மனதும் வாக்கும்
சொல்படி நடக்க ரெண்டு
வல்லவன் கலிமாவுள்ளே
அதின்பொரு ளெழுத்தறிய
எல்லையி லிவர்கள் சொல்ல
பெவர்க்கிது பருவிதென்று
வல்லவன் தூதர்சொல்ல
அதிவிரு சூதர் சொல்வார் 95

சொல்வது கபியே வும்மை
சுவனம்வாழ் கலிமாதன்னில்
எல்லையி லெழுத்ததென்ன
எழுத்ததின் பொருள்தானென்ன
வல்லவன் தூதேசொல்வீர்
வாழ்த்திய சூதர்கேட்க
தொல்லையோன் றனுவிடாதாம்
தூதருமேதுரைப்பார் 96

உரைப்பவர் கலிமா கேளும்
            ஓதுவர் லாயிலாஹா
சிறப்புடன் இல்லல்லாஹு
            வென்றிடு மிறை நாமம்
மறைபுக ழிதின்பொருளை
            மார்க்கமி லறியவென்றால்
நரைபுகழ் லாயிலாஹா
            காயனை யொருவனென்றும் 97

ஒருவனென் றுரைப்பதல்லா
            லொருவரு மிணையுமில்லை
சரியிணை யொருவரில்லை
            சகலமும் படைத்த கோமான்
மருவிய அவனைப்போல
            அதிலொரு படைப்புமில்லை
உருவுக ளொன்றைப்போல
            வுடலுயி ருள்ளோனல்ல 98

நல்லவர் புகழு நாயன்
            நாடெங்கும் நிறைந்திருப்பான்
எல்லகம் நினைவிலுள்ளான்
            எவ்வுயிர்க் கிரணமீவோன்
இல்லல்லா அழிவில்லாதான்
            என்பது கலிமாவாகும்
சொல்லிய யெழுத்தீராறும்
            தொகுத்தறி யெழுத்துக்கொண்டே 99

மூன்றுங்கறிவை கருதீரின்வே
            ஓதுவாருலமா நபியும்
நன்றுயிரைபோன் தன்னை
            யறிபவும் நாடிய கலிமாதன்னால்
யின்றால் நடுவெழுத் தோன்று
            விறையோ னிடுமுச்சலாவுயிரெனவுயிரென்றும்
க[illegible]இருதயம் தொண்டாரெனவே
            [illegible]தவலோ தறிவாமே 100

அறிவாம் நபியே யுண்மையே சொன்னீ
ரதுமேலான தறிவென்ன
தருமா வெங்கன் வுயிரிறையாகும்
தானிமையோர் நால்பேரும்
உருமா மலக்குகள் மிறையவ னேவல்
நேமித்திருப்பதும் நன்றாக
கருமங்களு மிறையவனேவல்
காத்துமன் னீருடன் தனலாகாசம் 101

ஆகாச மைந்துபூதம்
ஆதியி னெழுத்தைந்தாகும்
வாகான மலக்கெல்லோரும்
வல்லவ னேவலென்றும்
சாகாத வேதன் தூதர்
சாற்றிட ரூதர்கேட்பார்
போகாத வறிவு மூன்றைப்
புகன்றிட வேணுந்தானே 102

புகழும் மூன்றும் அறிவானது கேளீர்
புதியவன் வேதம் நாலும்
மகிழும் நபிமார்க்கிறங்கிய சுஹுபு
மன்னவ னிறக்கியதாகும்
திகழுமுலகறி யெப்புகழ்
பாஷையும் அவன் திருவசனமாகும்
மகிமொடு இல்மு சாஸ்திரமனைத்து
மன்னவன் வசனமென்றறிவீர் 103

அறிந்திடு வேதநாலும்
அநேக சாஸ்திரங்களெல்லாம்
தெரிந்ததின் பொருளைப்பார்க்க
திருநெறி நீதமென்றும்
வருந்திய புருக்கான் தன்னை
வணக்கிடில் சுவர்க்கமென்றும்
அமைந்தகி லிருக்கதாலே
யனைகமுஞ் சரியதாமே 104

சரியினை யத்ததினின்
சாத்திய விஷளமொன்றை
மருவிய வுயிர்மாறாமல்
மகிழொடும் புகழ்ந்து நிற்கும்
கருவினறி வறிந்தால்
காலனு மணுகிடாது
பரியறி அறிவு மூன்றும்
பகர்வது மிதுதானென்றார் 105

தானவ ருரைக்க மன்னன்
தாழ்ந்தடி வணங்கிச்சொல்வான்
ஆனறி மூன்றுஞ்சொன்னீர்
அதிககாலறிவதென்ன
வானவன் தூதரான
வையக நபியனரும்
ஈனமொன் றணுகிடாதான்
இறைநபி சரியெல்லோரும் 106

சால்லவர் தனக்குமுன்னே
யிறையவன் ஒழிவதாலே
வல்லவ னிசருள் தம்மை
வகுப்பதில் ஒளிதிரண்டு
சில்லரை நபியதாக
செழுமறை யிரக்கி வைத்தான்
சொல்வது முஹம்மதாலே
சுவர்க்கமும் பெறலாமென்றார் 107

என்றவர் நிசமே சொன்ன
ரெனக்குமுன் னபிகளெல்லாம்
சன்றுதான் வருவதின்று
நமதுநின் பெரிதேயென்றும்
விண்டவன் நபியெல்லாரும்
விரும்பியென் நீனிலானர்
[illegible]மன் னெளிவொன்றுலே
[illegible]அனர்நபிசரியதாமே 108

திருநெறி நீதம்

சரியாறு லறிவானது சொல்வ
சாத்துவதன் அறிவதென்ன
மறியாயுலகோர் யெல்லோ ரிறந்து
மறுமை ஷியாமமெழுப்ப
வரியோர் நிறுத்தியே நன்மையுந்தின்மை
வல்லவனருந்தன் பேரை
செரியாயிருப்பது வும்மையிதுகண்டு
நினைப்பது ஐந்தறிவாமே

ஐந்தறி வுளைத்திரும்மை
யகம்மதே நபிக்காசே
மிஞ்சிய நன்மை தின்மை
இது யெவரிடத்திற்சேரும்
அஞ்சிடாப் பாபமெல்லாம்
அசாசிலே யடர்ந்து சேரும்
தஞ்சியல் நன்மையெல்லாம்
தானவன் தனக்கேயாகும்

ஆகிய வறிவுமாறு
அகம்மதா வருளிச்செய்ய
ஏகிய வறிவுமேழு
மென்னவென் றியம்பக்கோமான்
பாகிய உடல்கமல
பளிக்குபோ லழுக்கை நீக்கி
தாகிய யிருப்பதாகும்
தனக்கிறை யறிவுமேழே

ஏழாமறிவை வோதினீர் நபியே
யெப்படித்தாயதா மெங்கமல
மீளாக்கோபமும் பொய்ப்புலனாமு
பீரியே பெருமையும் நானும்
குளாக்கமலம் விலக்கியே வைக்க
சூரியன் போலொளிவாகும்
கீளர முழுக்கு மொழுவும் முடலே
நின்றே யிலங்குங்காண்பிரே

கண்டிடும் விதங்கள் ரெண்டு
கபீபிது யார்க்குச்செரு
மென்றவர் கேட்டபோது
யியம்பினா ரிரசூலுல்லா
முண்டவர் வுளுமுறிந்திடா
திருக்கு மாகில்
அன்றுள்ள ஹவுதர் கவுதர்
ஆற்றினில் அருகோட

ஆடுநீ ரதற்கு மதிலொரு
குரையே கண்டால்
சூடுநீர் தொருப்புதாக
சேர்ந்துநீ ராடானுகில்
விடவர் சுவர்க்கவாசல்
வெளிதெரியா தலைந்து
சாபமே யல்லவின்று
சகலரு மறியச்சொன்னார்

சொல்லுவா ரின்னங்கேளீர்
சுகம்பெற கமலத்துள்ளே
கல்லெனு மழுக்கடைந்தால்
காந்தியின் சுவர்க்கமீதில்
வல்ல சிங்காசனத்தை
வகுப்புடன் சூழ்ந்திருக்கும்
மெல்லியா பால்மதுக்கள்
மிளிரியதேன் செய்யும் நாலே

நால்வகை யாத்தமர்தம்
நாடியே யருந்தும்போது
சேல்மனத் தழுக்குள்ளோர்க்கு
செயித்திடா திதுகசக்கும்
பால்மனத் துடையபேர்க்கு
பஞ்சாமிர்த மீதாகும்
ந[illegible]கை யாத்தைச்சேரும்
[illegible]நடப்புகள் நால்வகையாம்

வகையொரு அறிவுமேழு
வாத்தியா ருரைத்தி ருண்மை
துகையினி விருனுங்கானத்
தொகுத்திடு வறிவதென்ன
வகையறத் தொழுகையொன்று
பாரினி லறிவுயெட்டே
நகைபுகழ் தொழுகையார்க்கும்
நாடியே சேருமென்றார் 117

சேருமென் றாசர்கேட்க
செம்மல ரிறசூல் சொல்வார்
வாருமுன் தொழுகை நேர
மறிவது மௌத்துக்காகும்
மாறியே கலாவில்லாதால்
மலக்கின் மவுத்தைச்சேருந்
தேறியே வொளுவினுண்ட
தீர்த்தமீக் காயில்க்காமே 118

ஆகிய வொளு நாகில்
அரவுதேன் யின்னு அஞ்சல்கா
மேவிய வோதுவாதால்
மிதஜிபூரீலுக்காகும்
வாகுடன் வாங்குமுத்தும்
வாதாசனுக்குச்சேரும்
யேகமா காமத்தெல்லா
மிணையும் விவாவுல் அல்கம்தே 119

ஹம்தென்னும் கிபுலா நிற்க
காபத்துல் லாவைச்சேரும்
முந்தவா தக்பீர்கட்ட
காயகன் மஹ்மூர்க்காமே
விழுந்தவர் கிலேயில் நிற்க
கிலேயது விருகூஞ்சேரும்
சிமந்திடு மெந்தவா யெக்கின்
சிதாத்தில் முந்தகாவே 120

முன்னுள்ள கருத்தெல்லா
முகந்திடும் லெகுவைநாடி
நன்னிய ருக்குஹூ செய்ய
நாடுமுன் கீர்னக்கிரை
அன்னிய சுஜூதா ஆதம்
அவ்வாவைச் சேரும்
பின்னிரு அருஜூக்காகும்
பெருங்குரு அத்தஹியாத்தே 121

தேங்கிய சலாம் கிராமன்
காத்திபின் விருவர்க்காகும்
ஓங்கிய இல்தகுபார்
வுகந்திடுங்கலத்துக்காகும்
வாங்கிய ஆமீன் கூற
வானவ ரெல்லோர்க்கென்றும்
தாங்கிய தஸ்பீகோத
தகத்திடு இபுலீசென்ற 122

அந்தவா சலவாத்தோத
அறு மருஷரில்
நாவுரெண்டுபட் டுளரிடாமல்
ரெஹூனி லுறைவதாகும்
வின்றிடும் பாத்திஹாவும்
வேகுடன் வசனத்தால்
சென்றிடுஞ் சுன்னத்தாதி
திருநெறி நபியைச்சேரும் 123

சென்றிடும் நபில்தொழுகை
செப்பிய தாய்தகப்பன்
வாழ்ந்திடு வாழ்வுவெல்லாம்
வது இபுராஹீமுக்கு
சந்திடு குருபா னுடு
இன்மாகிலேச்சேருமென்றும்
சோ[illegible] குருவேனோத
[illegible]திருவிளக்காம்கபுரில் 124

திருநெறி நீதம்

கபூரினி லடங்கும்போது
கடும்வெளி துலைந்துபோக
புவிதனி லிறந்தபேர்க்கு
புகழுஞ்சாம்பொடு தோசா
இவ்வித மறிவு யெட்டென
இயம்பிய இசுறுல்லா
பிமைமறை மூன்றுங்கற்ற
சகலமு மாசன் கேட்டான்

கேட்டவ னாசன் சொல்வார்
கீர்த்திமுன் நபியே மெய்தா
நாட்டிலே மெட்டாமறிவை
நாங்களு மறிந்தோ முண்மை
கூட்டிடு மொன்பதென்று
தொகுத்திடு மறிவதென்ன
தாட்டிக னாசை நோக்கி
தம்பிரான் றூதுரைப்பார்

உரைத்திடு மொன்பதாமறிவு
ஒருவன்தன் பாத்தைதனுடி
நரைத்திடு முதலில் நாற்பதுக்கொன்றது
சக்காத்தென்றும்
பிரைந்திட யெழியோர் மீசான்
யேந்திய திராசுக்கென்றும்
கரைத்திடுஞ் சதக்கா காவல்
காத்திடுங்காவலார்க்கே

கேட்பவர் வழிமுட்டோர்க்கு
கெடுக்கெடு யீவதாகும்
மீளவுங் குடும்பத்தோரை
மிணங்கிய அசனமீந்தால்
ஆளிய நசெகிக்கும் அவரொரு
மாலிக்கென்போர்
நீழிய கோபமாற
நின்றவர் தன்னைச்சேருர்.

சேர்ந்திடு மினத்தையல்லால்
சிலமின்கி னுக்கீந்தால்
சேர்ந்துடல் வழிகடந்து
சுவர்க்கமாளிகையில் செல்ல
காந்தியின் ஒளிதமிழென்றுங்
கடித்திடும் நாய்க்குச்சேரும்
யீந்ததுமில்லையாகில்
இவர்களுக்கிடங்கொடாதே 129

இடங்கொடா தரிவதாக
இயம்புவ தொன்பதாகும்
தடங்குடம் பத்தாமறிவை
தொகுத்தெனக்குரையுமென்றார்
சடக்களும் பிலமுமென்று
சாடவு நோம்பு வைத்து
ஒடுங்கவுந் தாகமோகம்
வுதாசன முரைக்கொண்ணுதே 130

உரைக்கொண்ணு விதமதான
ஒழுக்குடன் நோம்பு வைத்தால்க்
தரைக்கொண்ணு மைவிழியாள்
, கன தனக் கூரிலீங்கள்
தரைச்சுக மமுதருந்தால்
தனக்கிது சேருமென்று
நிரைந்திடும் நோன்பில்லாரே
நினைந்திடார் கூறிலீனே 131

கூறிலீன் குலமாற முலானில்
கொற்றவன் லயிலத்தில் கதிரி
தேரிய முழித்திடும் வணக்கமும் மருசர்
தீர்வைகள் தீர்த்திடும் பெற்று
சாரிய துவண்டு தானங்களீயாமல்
சிரீயமாப்பிலங்குடிக்கும்
பாரி[illegible] [illegible]ர்வுகள் பத்தென்று முறைக்க
[illegible]பதிலிருகுதருமுரைப்பார் 132

உரைத்த பத்தாமறிவை
உண்மையா யறிந்தோம் யாங்கள்
வரைந்திடும் பதினொன்றான
வையகத்தறிவுமென்ன
விரைந்திட வேண்டுமென்று
விரும்பியே அரசர் கேழ்க்க
கருத்துடன் அரபாமீதில்
சாத்திய ஹச்சுதானே 133

ஹச்சுநேர் ஆர்க்குஞ்சேரும்
காவல ருரையீரென்ன
நர்ச்சியல் ஹச்சில்லாரே
நரகமு நாடி வோர்க்கும்
நிச்சியல் ஹச்சுநேர்கை
நேருடன் சேருமாகில்
அச்சமொன் றவனுக்கில்லை
அருநர கெழும்பிடாதே 134

எழும்பா பெருநரகெழுஞ்
சுடாது யிறையவனுதவி தன்னால்
தளம்பா மூமீன்ஹத்தாசை
தானது முஸ்தகீன் பாலத்தில்ச்சேரும்
செழும்பா பாலஞ்சிணத்தில்
சென்றுவர சுவர்க்கமில்லை
செழிப்பா குளம்பா அரிவுகள்
பதினொன்றெனவே கூறுவாருலமாபியே 135

நபியே நாயக நவமணிச்சுடரே
நன்றாய்ச்சு பன்னிரெண்டென்ன
புவிசேர் குபிரை விலக்குவேன்
பொருந்தியே பிசபில் வெட்டுவது
தவியார் முலையார் தனையீன்ற
தந்தையுந்தாயுந்தாழ்பணிய
கவியாவேத மிரக்கிய வல்ல
கத்தவரா பொருளுத்திருக்[illegible] 136

உத்தம முடையோன் தன்னை
வுகந்தது சேருமல்லால்
மத்தது இறையை நாடி
மகிழ்ந்ததும் சேர்க்கிடாது
வெத்தியா பேசியீனும்
விரும்பவும் தாய்தகப்பன்
இத்தரி பனிரெண்டாக
இயம்பின ரிசூல்தாமே 137

தாமிதை வுரைக்கமன்னன்
தாழ்ந்தடி வணங்கிச்சொல்வான்
கேம நிஷ்டமான
நிச்சயக்கலிமாதன்னை
பூமியி லறியச்சொன்னீர்
பொருளையும் விளங்கச்சொன்னீர்
கேமமிக் கலிமாதன்னை
யெழுதிய தலத்தைச்சொல்வீர் 138

எழுதிய தகுத்தொடு குருசு அருசு
செழுவான் லெவ்கொடு கலமும்
தழுவிய கோவுக்கா வுலகெழுந்தாங்கிய
ரிஷபமும் தகுத்தரா லூசி
செழுங்கதிர் கின்னரியுஞ்
சிமஇடு மரவமுஞ் சிவந்த
மாழிகையுடன் மகரம் மளிம்பிர கடலையுந்தாங்கிய
மலையும் மதுவனிந்திடும் வடதிசை நரகம் 139

நரகமேழொடும் சுபதி சுவர்க்கம்
கடுங்கிய பாலமும் வோடை
யுரையுங்கீழ் நரகம்பதினாயிரம்
வோங்கிய புரிசைகள் தானும்
நிரையுங்கதிர்மதி வானவர் னெற்றியும் நெஞ்சுப்பிரகும்
நீர்கடல் கூமீன் நெஞ்சிடை தனிலும்
[illegible]றையவன் வாசக்கலிமா
[illegible]ல்லவ னெழுதிவைத்தது தேவ 140

எழுதிய கலிமாதன்னை
பிறையவ வமைத்ததில்லால்
தழுவிய இறை தருத்துமந்
தாங்கிய குருசருசும்
பழுதில்லாக் கலம் லெவ்கு
பருங்கதி ரேழுவானம்
பொழுதனி சோவக்காவும்
பொற்புகழ் கடலுலகும் 141

உலகமு மேழுங்கீழே
உரைத்திடும் விதங்களெல்லாம்
நிலைபிரவதுகள் நிற்கும்
நிலைதனில் தரித்திடாமல்
அலைந்துகெட் டுலைந்து கீழ்
மேலாகியே யொன்றாய்க்கூடி
கலந்திது அனைத்துஞ்சேர்ந்து
கடுகர கதனிற்சேரும் 142

சேர்ந்திடும் நரகுடன் செப்பிய பதியும்
சேர்ந்திது ஒன்றாய்க்கலந்து
ஆய்ந்திடு நரகின்கீழன்பது
ஆயிரமறிய பட்டணமுமே கலந்து
ஓய்ந்தொரு கோடிக்கோராயிரவருஷம்
வோங்கிய வளிவிசை துலைந்து
பாய்ந்திடும் பாரில் பாதாளமே நோக்கி
பத்துநூறாயிர மாண்டு 143

ஆண்டொரு பத்துநூறாயிர
மவ்வழி துலைக்கும்போது
தாண்டிய நரகவேக
மதானத்தி வெரிந்ததெல்லாம்
சீன்றிடும் படைப்பனைத்தும்
நிமிஷத்தில் கருகிநீறாய்
தோன்றிய நீறுங்காணு
தோடியே பரந்துபோமே 144

போவதி லெரிந்ததெல்லாம்
போயிமே நரகமட்டும்
தாவியே பாதாளத்தை
தானது நோக்கிப்போகும்
மேவிய வெகுகாலம்போய்
மிதுகளும் தெரித்துடைந்து
ஆவியும் மணலும்போல
அதுகளும் பறந்துபோமே 145

போகுமென் றிராசூல் சொல்ல
புகழ்ந்தவர் மலரைப்போற்றி
வாகுடன் கலிமாவான
வல்லவன் திருநாமத்தைப்
பாகுமித்தலங்களெல்லாம்
பதிப்பதா ரெப்போவென்னில்
வாகுட னிறைனுமத்தில்
வளர்ந்தது வானமாக 146

குதுவே அறியும்படி.

ஆகுமிக் கலிமாதன்னி
லனைத்துமே அமர்ந்தேயெங்கும்
பாகுமிக்கலிமாதன்னைப்
படித்தவர் படிப்பில்லார்க்கு
சாகுமு னுபதேசந்தான்
சாற்றிடுங் குருபீர்தன்னை
ஆய்ந்து மீதாகாதென்று
அறிவதுக்கறிவு சொல்வீர் 147

சொல்லிய குருவின்பார்க்கு
சுகதுக்கந்தோன்றிடாது
யெல்லையில் வலையில் பூந்தோ
ரியர்க்கரு ளெய்திடாது
தொல்லையுஞ் சுகமும்நீக்கி
தோகையர் வலையருத்தால்
வல்லவ னருள் தரிக்கும்
வாகுருபீருமாமே 148

பீரொடு குருமார்தன்மை
பின்செய்து வுபதேசந்தான்
பாரினில் பெருகுங்காலம்
பார்த்திப ருரைபீரின்ன.
மீறிய சாபாஞான
மிகுதவஞ்செய்தபேர்க்குக்
கூர்வது சுவர்க்கமுண்டோ
கொடுமை களிவதோதான் 149

தானிந்த விதங்களிரண்டுந்
தம்பிரான் தூதே சொல்லீர்
கோனுரை கேட்டுவள்ள
கோதரத்தேதுரைப்பார்
கானிலத்திருந்திறப்போர்
நாற்பது நாளைக்குள்ளாய்
பூணிய வுபதேசந்தான்
புகழ்வது ஹராமதாகும் 150

அபுலாதான் கேள்வி.

ஹாரமென்ன வகைகள் கற்ற
கனதவ அபுலாதானும்
பாரபரக்குறியறிந்து
பாரெல்லா மறியச்சொன்னான்
தாரதர ஞானமெல்லாந்
தானவ னறிந்துதினை
நிராகாரஞ்செய்ததாலே
நீழியநாகிலானான் 151

ஆனதோர் அபுலாதானை
யாரெனக் கறியச்சொல்வீர்
வானமும் புவியமைத்த
வகுத்தன னொருபடைப்பா
மானிடர் வடிவதாகு
மவனுக்குமிணையுமில்லை
தானவன் வகையைச் சொல்வீர்
தனையவர் முடியச்சொன்னார் 152

முடிப்பொரு நகரமாண்ட
முதலொரு ராஜனுளில்
வடிவுள்ள மனையாள் சேர
வையகத்திலீசுமாத்தால்
அடிக்கடி வருவெடுத்து
அந்நகர் வீதியெல்லாம்
குடிக்குல மாதரெல்லாங்
கொத்தவன் கொடுமை செய்தான் 153

செய்யவ னகோமானெல்லாம்
செம்மல னழிக்கும்போது
அய்யவ னகிலொரு
அவுலியா அமிரெனப்பெயர்
மைவிழி மாதுதன்னை
மருவியே யிருக்கும்போது
வையகச்சாவல் கூவும்
வாருபோல் கூவினானே 154

கூவிட அவுலியாவும்
குருந்திக்கெழுந்து செல்ல
பாவியென் பெலிவழி வாய்
பாய்ந்தவன் மனைபிற்சென்று
தேவியரிணங்கிடாமல்
திடுக்கமிட் டபயங்கூவ
மேவிய அவுலியாவும்
மீளவும் மனையில் வந்தார் 155

வந்தவா ரவுலியாவும்
வல்லவன் தன்னைக்கூவி
இந்திர நகாம்பாளா
மிவனும்பெண் ணுருவமாக
எந்தனு மனையாள் கல்லா
யிருப்பது ரஹிமானியே
கொந்தவ ருரைத்து வெப்பில்
நோக்கியே தவத்திலானார் 156

ஆனவர் தவசிலோர
. யருநக ரெரிந்து பின்னர்
தானகன் தேவியாகி
தனக்கு நூராளாய்ச்சேர
ஈனமும் வேசியாக
யிவன்கொனு வெரிந்துடைந்து
போனபின் தேசமெல்லாம்
புகழொளி ரஹீம் வந்தார் 157

வந்தவர் வெகுதேசங்கள்
வனத்தையு மறிந்துகண்ணு
விந்திர நகரம் பாழா
யிருக்கும்பா ரென்னவென்று
நொந்தவர் நடக்கும்போது
துங்கிடை கற்சிலையாள்
வந்திடும் பாதை மீதில்
லதுவங்கே கிடக்கக்கண்டார் 158

கண்டவர் குருவை நோக்கி
கற்பணி வேலைகற்ற
மண்டலந்தனிலே செய்யும்
மலைகல்லு சிலையிதல்ல
சென்றவர் நெருங்கியந்த
சிலையின்மே லிருகால் வைக்க
வண்டணி குழலுயிராய்
வடிவுட னெழுந்து நின்றாள் 159

நின்றவள் முகத்தை நோக்கி
நீரஹீ மேதுரைப்பார்
துண்டணி மசையாக்கல்லு
தோகையா ளொழுங்கதென்ன
அன்றெந்தன் பர்த்தாவான
அவுலியா அமீரென்போர்
கண்டன ராசமென்னைக்
காதலில் விளைந்ததென்றாள் 160

விளைந்திடுந் தேசமெல்லாம்
வீணிலே யெரிந்துபோச்சு
அளித்திட வரசன்வேசை
அன்றுடக மானர்லூரு
களிந்திட நாலுக்கல்லா
கனதவம் பயிலச்சென்றார்
தெளிந்திட நீர்வருவீ
ரென்றவ ருரைத்தாரென்றாள் 161

உரைத்திடு மொழியைக்கேட்டு
வுடையவன் பாதத்தைநாடி
வரைத்திடுங் குழலை மாற்றி
வடிவுமுன் னாசனுக
நிரைத்திடும் சகாமெல்லாம்
நீதியினுளச்செய்து
மரைத்திடு மயிர்மலையில்
மங்கையுங் கூட்டிச்சென்றார் 162

சென்றிடு மயிலைக்கூட்டி
செம்மலர் ஏஹீமலையில்
நின்றவ சமீபாக்காற்று
நிலையொரு மாதஞ்சென்று
அன்றவர் விரதமெல்லாம்
மாற்றியே முடித்த பின்னர்
கண்டவர் ஏஹீமீருங்
கையாற் றழுவினரே 163

நாரியே காணுமக்கா
நாடியே கூட்டிவந்தேன்
பாரியே வினையும் போக்கி
பட்டணமாள வைத்தேன்
விதியென் வினைமுடிக்க
விளைந்திடுங் காலமென்ன
வாரிசூழுலகில் வாழ்வு
மதிகமோ விதத்தைக்கூறீர் 164

கூறிய உலக வாழ்வில்
குழந்தையான் றனைகொடுத்தால்
ஆதியே வுலகமைத்தோ
னவனுடை யடிமையென்பீர்
தெரிய மொழியாத மத்திரு
மகனியனை யென்பார்
பீரிய இபுராஹீம் யிசுமாயீ
லிச்சிஹாயிதென்பார் 165

திண்ணமா யின்னவேதந்
திருநபி யுபமத்தென்போர்
பின்னையு மின்னுனின்ற
பிதாவன்னை பெருஞ்சொல்வா
ரெண்ணிய தவத்துக்கெல்லா
மிதுபெரிதென்றதாலே
நண்ணிய ரஹீங்களானை
நாடியே யெழுந்துபோனார் 166

போனவர் வெகுதேசங்கள்
பொற்கொடி மாதரெல்லாம்
பீனமொன் றிருக்குதல்லா
லிவர்விளக் கிணைக்கதில்லை
தானவர் திவீசுமாத்தால்
தன்கையா லருச்சமைத்து
வாமெனுளி மதியைப்போல
வாரிறை யெழுந்தார் 167

எழுந்திடு மயிலைநோக்கி
யிறையவன் றஹீமுரைப்பார்
தெளிந்துநா மிருவர் சேர்ந்து
திருநகர் வாழ்வோமென்னில்
தெளிந்திட அருவமாக
நீரென யமைத்ததாலே
அழிந்திடா யிறையும் நீர்தா
னன்னையும் பிதாவும் நீரே 168

நீரென மயிலாள் சொல்ல
நேரிட்ட மோகமெல்லாம்
பாரினி லடக்கித்தேக
படபடவென நடுங்கி
நேரிட்ட காமபோகம்
நிலத்தினில் பொழியு நேரம்
வாரிட்ட குழலினாளும்
வலக்கையி லேந்தினாளே 169

ஏந்தினள் வலதுகையி
　　லிலங்கிய போகந்தன்னை
யீன்றொரு மூன்றுசொட்டு
　　யிலங்கிய மணியுருவாய்
சார்ந்தது காமுங்காலுஞ்
　　சகலமு முருவந்தோன்ற
பிரந்தது மூன்றுமாறாய்ப்
　　பிள்ளையி னுருவுமாமே　　170

உருவொரு காத்தில் மூன்று
　　ஒளிவுள்ள மகனைபெண்ணை
தெளிவுடன் வளப்பீரென்று
　　திருக்கர மூலியிய
நெளிவுடன் மூலிதின்று
　　நிமிஷமும் பால்சுரந்து
விரிமுலை பாலுமன்ன
　　அவர்மலைபெறினரே　　171

எறியை தவசிவானர்
　　யேந்தினை பாலர்தன்னை
பாரினில் வளர்த்தாள் மூத்த
　　பாலக னபுலாத்தனும்
தேரியே போகசென்றாள்
　　தெளிவுட னொருபாலனை
நாரிய சொருபாலனை
　　நாட்டினி லுக்குமா னென்றாள்　　172

என்றவள் வளத்த பால
　　ரெடுத்திடும் திலீசுமாத்து
மண்டலம் வான்புவிகள்
　　மலைகட லுலகமெல்லாம்
அன்றவ னொடியில் செய்வா
　　னழித்துப்பின் னணைத்துஞ்செய்வான்
வின்றிறை நானே யென்று
　　வெகுவுயி ரெல்லாஞ்செய்தான்　　173

செய்தவ னகாந் தன்னை
செப்பல னெனும் நாளில்
வையக மவுலாத் தானும்
வணக்கொலு வரசனைக
மெய்யுனி ராக்குமானம்
போகர் இருவரும் மந்திரியாக
துய்யவன் காகினையென்று
துல்லக ராஜனும் நாளில்

நானினி விறையருளால்
காயகம் மூசா தானும்
நீளிய பிரகூன் தன்னை
நிலத்தினி லழித்ததீனை
ஆளிய கடல்மலைகள்
அனைத்தையுங் குடையிலாக்கி
வாழிய நவுலாத் தானும்
வாழ்ந்திடுந் தேசம் வந்தார்

வந்தவர் நபுலாத் தானை
வலியவே வெருக்கிச்சென்று
செந்தளல் கொலுமேடைமூன்
சென்றனர் மூசா தாமும்
வேந்திர சிங்காசனம்விட்
டாசனை முடியெதிராய்
வந்தவன் நபிவலக்கை
வணைந்தவன் கொறுவிலானன்

ஆனதோர் நபுலாத் தானு
மாதியின் மூசாதானுஞ்
சேனைகள் புடைகள் சூழ
சிங்காசனத் திருக்கும்போது
வானகம் வகை பலதும்
வையகத்தரை பலதும்
கானகக் கடல்மலையின்
கதைகளும் விரும்பினரே

விளம்பிய யிருக்கும்போது
வேந்தனே மூசா சொல்வார்
களும்பாக் குரியஞானக்
கற்றிருந் ததினுலென்ன
தளம்பிடா மிறையோன் வேதம்
தானெந்தப்பயகாம்பர்
நீள்வளம் பெறு இருப்பதாலே
வன்னிமாக வாழியாவாய் நீயே 178

நீநா கழிவாயென்று
நீதிகள் மூசாசொல்ல
கானக வேங்கைபோல
கவ்விவத் தவுலாத்தாலும்
பாணிலத் தறிவுள்ளோர்க்கு
பயகாம்பரும் நீங்களல்ல
காலக மிருகமான

ஹய்வான்களுக்கிறைநபிநீர் 179
நீர்நபி யென்றுவந்தீர்
நீரெனக்கிணையுமில்லை
பாரினி லெனக்கிணையா
படைத்தது மிறைபடைப்பும்
வாரிசூ ழுலகுயிர்கள
வகுப்பது மிறை வருஷம்
பாருநீர் கொடியிக்குள்ளே
படைப்பெல்லாம் படைப்பேனென்றான் 180

என்றவ னபுலாதனு
மிம்மொழி கூறும்போது
விண்டொரு விஷனமில்லார்
வியாபியகத்தில்புக்கார்
அன்றிறை ஜிபுரியிலவரிரு
தவிசிசோடு
மன்டலப்புகழ மூசா
முன்னறிதியின் விஷளஞ்சொல்லனர் 181

சொல்லிய விஷளமூசா
கபிலிய நீர்சோர்பம்வேண்டாம்
எல்லையும் னபுலாத்துறுக்
கிலையிலா தெழுந்தபுத்தி
வெல்லவுங் கூடாதும்மால்
விபாகூலம் மனதில் வேண்டாம்
வல்லவன் தவுசீரீந்தா
னதைக்கொடுத்தறிந்துடாரும் 182

அரியுமென் றிமையோர்க்கெல்லா
மாசனுமுறைக்கும்போது
குரிதனை யறியத்தவுசீர்
கொண்டதைக் கொடுவிலானுர்
யெரியுஞ் சொல் கபுலாத்துனும்
யெதிரனைத்தாசனத்தில்
பரிவுர யிருந்து முன்போல்
பலமொழி பகரும்போது 183

பேர்தவ னிறைகொடுத்த
புகன்றிடுந் தவுசிரொன்றில்
யீதெனைப் பாருமென்று
யெடுத்தொரு தவுசீர்தன்னை
ஆதியின் மூசாதானும்
அரசன் கையதில் கொடுக்க
பாதகன் தெளியப்பார்த்து
பழுதுகளிருக்குதென்றான் 184

முருக்கிய உலகிலுள்ள
பிருகங்கள் பலதுக்கெல்லாம்
ஒருக்கமா ஒசனுவா
ட்டக மதின்போகும்
அருக்கமா வமைக்கவாதி
அயனிவ வாகிறனே

ஆகிய மிருகத்தாலே
அனேக மானிடர்க்கொத்தாசை
வாகிய நிருத்திப்பாரம்
வணிவதுக் கொவ்விடாது
பாகிய விழக்கிடத்தி
பாரமுஞ் சுமத்தவென்றால்
தாக்கிய குடிலைநெஞ்சு
தகர்ந்தது வுடைந்துபோமே 186

உடைந்திடும் குடிலைநெஞ்சு
வுண்பது அசனங்கொஞ்சம்
சடந்தனில் சலமில்லா
தத்துவம் நிறைந்திடாது
படர்ந்தது இருமானுக
பருங்கல்லுத் திருகைபோல
உடைந்திடா திருக்குமின்மை
ஓடிய பாதம்நாலும் 187

நாலுகால் மானைப்போல
நடுவிடை கொளம்பிருந்தால்
கால்நடை சுருதியல்லால்
கடியது பாரந்தாங்கில்
தோல்குளம் பெதும்பொடியுங்
கொண்டது பாதம் நாலும்
தோல்வெழி தசைகனத்து
தூக்கிய பாதமொன்றே 188

ஒன்றெனும் தவுசிர்பார்த்து
வுரைத்திடக்கேட்டுமூசா
சொண்டதாம் தவுசிரிய்ய
தேகங்க ளனைத்தும் பார்த்தான்
கன்றிடு முன்னே சொன்ன
கனதிகள் நிறையமன்னன்
இன்றிது சரியேயென்று
மியம்பினு னபுலாத்தானே 180

7.

இயம்பிய அபுலாத்தானும்
பின்னமு மேதுரைப்பான்
நயம்பிர நபியே நீரும்
நாயகன் பாத்தைநாடி.
துயம்பிரத் துவாவுஞ்செய்வீர்
துய்யவனிதைவகுக்க
ஜெயம்பெற வல்லோன் மூசா
திருத்துவா பிருந்தாரப்போ 190

அப்பொழு திறையோன் மூசா
அருந்துவா செய்ததாலே
தப்பிய மருகாளிக்த
தலுசிசதைப்போல ஒட்டகம்
மெய்புக முமைத்து வல்லோன்
மேதியினிரங்கி வைத்தான்
செப்பிய மூசா தானும்
திருவகஞ்சேர்ந்தாரன்றே 191

அன்றிறை ஒஹியிபுரில்
ஆதியி லுமக்குச்சொன்னன்
நன்று நான் ஒருபடைப்பை
நாடியே படைக்குமுன்னே
யெனறிஇன் குத்தா குத்த
மியம்பவும் புத்திமானும்
மண்டலத்தமைத்தேனிந்த
மனுவதா லொருபடைப்பை 192

படைப்பதை அமைத்தேனென்று
பாரினி லுரைக்க மூசா
நடப்புட னிவனிருந்தால்
நானென்ன தீன் விளைப்பேன்
திடத்துடன் படை பொருத்தி
திருநபிக்கிறை யுரைத்தான்
ஜடத்துடன் சேனையோடு
சென்றவ ருயுத்தஞ்செய்தார் 193

செய்திடு முயித்தமாட
செம்மல னபுலாத்தானும்
பையவே வொருநூல் தன்னை
பத்தியே அவனைச்சுற்றி
அய்யகன் திவிசும் மாத்தால்
அந்த நூல் எழுச்சுமறு
மெய்யணிசிம் புருசையாகி
மிருத்திடுங் கொத்தளங்கள் 194

கொத்தள மணந்தங்கோடி
கொடுவிடி குமுறிவிம்ம
சத்துரு விருநுனியும்
சுழன்றுகத் தரிக்கோலாகி
பத்தலர் சேனையெல்லாம்
பாரினி லருக்கும்போது
வெற்றிகள் செய்திடாமல்
விபாபி விரண்டுபோனர் 195

போனவ ரிறையைக்கூவி
பொருக்குமோ யவன்போர் செய்ய
சேனைக ளிறந்தபின்பு
செப்புவது யுத்தமென்ன
ஆனையி னபுலாத்துனை
யழிப்பது யிறைநீ யென்று
வானவன் தனையும் நோக்கி
அவர் துவாச்செய்யும்போது 196

செய்திட துவாவு மூசா
செம்மல னபுலாதுனை
பையவே யறிவோமென்று
பாரினில் ஜிபுரில்வந்து
தூயகம் வடிவைமாற்றி
தோன்றியே சேஹூபோலே
அய்க னபுலாதானும்
அனிந்திடுங்கோலுவில் வந்தார் 197

வந்தவர் நபுலாதுனை
வாய்மொழி யினேகம்பேசி
இந்நேசம் ஜிபுரில்
இருப்பிட மெங்கேயென்ன
முந்திய ஜிபுரில் விதரத்தில்
முன்தகா விடத்திலில்லை
அந்திர வானமெல்லாம்
ஆய்ந்தவ னில்லையென்றான் 198

இல்லையா மெங்கேயென்று
இறைஜிபு ரீலுக்கேட்க
வல்ல னமையும் லோகவாரியின்
பரகு சொர்க்கம்
அல்லம பாதாளலோகம்
ஆதியில் ஜிபுரீல் காணும்
எல்லையின் ஜிபுரீலென்று
இடக்கையில் பிடித்துச்சொல்வான் 199

பிடித்தகை நீக்கி ஜிபுரீல்
பெரியவ னருளைச்சேர்ந்து
படித்திடுங்கல்வியுள்ள
பார்த்திப னபுலாத்துனை
மடித்தல்லால் மூசாதீனை
மண்ணினில் விளக்கமாட்டார்
எடுத்தவ ருரைக்கவல்லோன்
எமனுக் கருளினனே 200

அருளுவான் இஸ்ராயீலை
அபுலாது னுயிரைவாங்கி
கருளுவான் காவியாவில்
கடுமைகளனேகஞ்செய்ய
இருளுவான் கசையெடுத்து
இடக்கையில் வேலுங்கொண்டு
மருளுவா னபுலாதுனை
மலைத்திமே நாடிவர்தார் 201

யந்தவர் நெருங்குமுன்னே
வாயினால தட்டினாலே
அந்திர வானமேழும்
பணியணி பூமியேழும்
விந்தையான் கோட்டை விடுதி
சிங்காரத்தோட்டம்
வந்திட இஸ்ராஹீலும்
வழியில்லா தவனமைத்தான் 202

அமைத்தவன் திலீசுமாத்தா
லாசனுமிருக்கும்போது
லிபிந்தமுங் குறிபும்பார்த்து
நின்றனர் இஸ்ராஹீலும்
வருத்தவ னுரைப்பான்
வர்ண ராஜன் கல்மழை பொழிய
சமஸ்தமும் அமைத்தவனாஞ்
சகலதும முருகப்பெய்யும் 203

பெய்திடுந் தமரை மூட
பின்னையுந் திலீசுமாத்தால்
காந்திகன் இஸ்ராஹீலை
கல்மழைக்குள்ளே வைத்து
ஏந்தலர் னெரியும்போது
எமனும் கபுலாதானே
ஆய்ந்தவர் பார்க்கும்போது
அதட்டினான் திலீசுமாற்றால் 204

மாத்தில்லா வாசனைப்போல்
மண்டல மாணும்பேராய்
எத்தமாம் னபுலாதானால்
எண்ணாஞ்சி பேரமைத்தான்
சாஸ்திரக் குறியினாலே
சகலமுமறிந்துபார்த்து
வேற்றுமை யொன்றுமில்லா
வேதமினால்லோர்க்குஞ்சொல்வார் 205

சொல்லுவார் நவுஷாதுவே
கருதிக டமைந்தகோவே
செல்லுஞ் சிங்காரத்தோப்பில்
சிறப்பென்ன வறிவோமென்னில்
மெல்லியில் நவுஷாதானும்
எண்ணாஞ்சுபேருங்கூட
வல்லவ னிசாரஹில்
மாத்தோப்பிற் சென்றார்

சென்றவர் சிங்காரத் தோப்பில்
செப்பமல ரனைத்தும் பார்த்து
இன்று நீசமைத்ததோட்ட
மிதிற்குறை யிருக்குதென்றார்
யென்றுட னவுஷாத்தானும்
பென்னவே வென்றதுக்கேட்டான்
கண்டவர் நவுஷாத்தானே

கையினும் பிடித்துக்கொண்டார்
கையினில் பிடிக்கும்போது
கண்ணுமே அடித்தருண்டு
ஐயனே ஒரு விஷயம்
மறைகிறன் கேளுமென்றான்
மெய்புச விகத்திலே
பெண்ணாகீ றிக்கீரென்றான்
மெய்யதா பிடிக்கும்போது
மேனியில் நடுக்கங்கண்டேன்

கண்டவ னவுஷாத்தானே
கண்ணிமை சிமிட்டாதானும்
குண்டுசிங்காரத்தோப்பில்
குலறரியன்ன வென்றதானும்
என்றிந்த விதங்கள் மூன்றும்
எல்லார்க்கிணைந்ததில்லை
என்றுட நவுஷாதானும்
எந்தல்மகனேயென்றான்

என்றவன் மகனை கூவி
எடுத்தொரு கிதாபு தன்னில்
நன்றவ ரிறந்துபோக
நாற்பது நாளதென்ன
அந்த ஞானம் புத்தி
அனைத்துமே எழுந்துபோகும்
மண்டலத்தறியவென்று
மன்னவ னெழுதினானே 210

எழுதியே யின்னுஞ்சொல்வான்
பெண்ணறி குறைந்ததாலே
விழியெலாம் சிமிழியாமல்
வேந்தனெல் லாமனைத்தேன்
பழுதெங்கள் காதில் கேட்க
படைக்கவும் படிமறந்தோம்
கழுவனும் பிடிக்கும்போது
கலங்கியே நினைவிலானேன் 211

ஆவியு மவுலாதானும்
அனேகமு முறைக்கும்போது
ஏவியே யிருள்கசைகை
எடுத்தவன் சிரசடித்து
பாவியே வேலால் குத்தி
பத்தியே யிழுத்தகாலே
காவியா நரகில் சேர்த்து
கடுமைக ளனேகஞ்செய்தார் 212

செய்யுமுன் னுரைத்தானந்த
செம்மல னபுலாதானும்
ஐயெட்டு நாளிருக்க
அறிவுகள் குறையுமென்றான்
எய்யும்நாள் நாற்பதுக்கு
ஔவருப தேசம்பெற்றால்
துய்யவ னருளுமில்லை
தொகுப்பது ஊராமிதன்றோ 213

தென்றவ னபுலாதானும்
நீரவே ஞானமாய்ந்து
கண்டல னிறந்து காவி
யாவினி லழிந்ததாலே
மண்டலத்திறை தீனில்லா
வவர்செய்யும் தவசம்ஞானம்
விண்டிடும் நரகிலன்றி
வியாபிக் கூறினரே 215

சத்தார் விபரம்

கூறிய விஷளம் சரிபெக்கன் நபியே
ஹூதாயிரசூல் மஹ்மூதே
வேறினில் கேட்போர்வேதியர் நபியே
வெகுபுகழ் தரித்துலகுதனில்
மாறுசெய் காபிர்கள் தருமத்தை நாடி
மண்டகமாவியும் மானிடர் கழுது
அறிய நீர்ப்பந்தல் அன்னச்சத்திரமு
மன்னமுஞ்சொர்னமுமாடை 215

ஆடையு மேடையு மனைவர்க்குமீந்து
அருந்திய அமிர்தமுங்கொடுத்து
பேடையும் நடையும் பெருமணமுடித்து
பின்னையுந் தருமத்தைநாடி
நாடையு நகையு மாண்டிடும்போர்க்கு
நரகமோ சுவர்க்கமோ நாயக நபியே
ஆடியே விஷளம் அனைவருமறிய
ஆதியின் தூதே அருள்வீர் 216

அருளுமென் றரசர் கேட்க
அறம்மத மருளிச்செய்தார்
இருளுறுநல் குயிரை நீக்கி
இறையவன் திருநாமத்தை
பொருளெனுங் கவிமாச்சொல்லார்க்குப்
பொலிந்திடும் நகரமெல்லாம்
இருளெனும் நரகில் தாழ்வா
ரவரயக்கிடங்காவியாவே 217

காவிய ராவுதேனு
கடும்பசி தீரத்தின்னும்
மேவிய விதமே தென்றால்
இதுக்குமுன் னொருநாளில்
தேவியு மாளனாருந்
திசைகடலேரும்போது
வாவியி னடுக்கடலில்
வங்கமு முடைந்ததப்போ 218

அப்பொழு கருங்கடலி
லனைவரு மிறந்துபோனார்
செப்பனி முலையினாளுந்
செம்மலுக்கோர்பலகை
தப்பியே வருகும்போது
தம்பிரான் வரிப்படியின்
எப்பொரு ளுயிரைவென்றும்
எமனுக்கிறையுரைப்பான் 219

உரைப்பவ னிஸ்ராயீலே
ஒன்றடிக்காலை யென்றும்
தரிப்பது ஒருபலகை
தப்பலீர் தனியேவிட்டு
கப்பிர வருகுமுன்னே
காளையை யுயிரை வாங்கி
இறப்பவள் தனைக்கடலி
லெறிந்துநீர் வாருமென்றான் 220

வாருமென் றிறையோவ்
அதின்படி யெமன் முடித்தார்
காரியர் சூழுளோர்க்கு
நடுக்கடல் பலகைதன்னில்
வீரியன் சத்தாவென்னும்
வேங்கைபோலொருபாலன்
ஆரியாப் பெத்தாளாதி
அவயமு மிலனுக்குண்டாம் 221

ஏமனு மதலையின்ற
ஏந்திழையுயிரை வாங்கி
தாமதியா மல்முயிரும்
தண்ணியி லிழுத்தெரிந்து
நாமமும் சத்தாவைநீர்
நடுக்கடல் மீதில்விட்டு
சேமமே வாருமென்றன்
செப்புவா ரிஸ்ராஹீலே 222

இஸ்ராஹீ லிறைதன்னையே
நோக்கி யேகா யிறையேயென்னுயகனே
நஸ்ரா ஆதை நடுக்கடல் மீதில்
நடுங்கவுயிரை நாயகனே
கஸாரா பரித்தவன் காரிகை மதலை
கடல்மே லின்றுவவளுயிரை
விசாரா வலேயால் விசிரி இழுக்க
வேய்த வுரைத்த விதமென்ன 223

என்னவன் றியம்ப
ஏமனிறையவ னேதுரைப்பான்
சொன்னது செய்வதல்லால்
சொல்லுக்குச் சோம்பலுண்டோ
இன்னமு பாலனுக்கு
இருப்பது நானே நீயோ
மன்னவன் சொன்னபோதே
மலக்குயிர் வாங்கினரே 224

வாங்கியே மயிலுயிரை
வம்பனு மிழுத்தெறிந்தார்
தாங்கியே பலகைபாலன்
தனைவலை யடித்தெழுப்பி
நீங்கிடா சமுத்திரத்தில்
நீஞ்சியே கரையோரமாய்
ஓங்கியே பெருவனத்தி
லொருகரை சேர்ந்ததப்போ 225

சேர்ந்தது வனத்தில் வேங்கை
சேனைக ளனேகங்கோடி
கூர்ந்திடும் வேங்கையொன்று
குளவிபெல் லாமிறந்து
மாய்ந்துமா சமுதக்கட்டி
மயங்கியே கண்ணிருண்டு வந்து
சாய்ந்தது திரைநீருண்ண
சத்தா சறிந்து அமிர்தமுண்டான் 226

உண்டிட வுவைவால் வேங்கை
ஊனியே பருகும்பாலன்
கண்டது பொதுவில் சேர்த்து
காவலன் தனைவளர்த்து
மண்டலம் வேங்கைக்கெல்லா
மன்னவ னானபின்பு
கண்டொரு வனத்தில் வேந்தன்
காளையைக் கயிறால் சிக்கி 227

சிக்கியே பிடித்துச்சென்று
செம்மலன் வளர்த்தெடுத்து
தக்கவன் காக்கிவனை
தலைவனன் றோர்திருத்தி
பக்குவத் துடன்சத்தாரு
படையுடன் வனத்தில் வந்தான்
ஒக்கவே வருகுஞ்சேனை
வுடனொரு மாதனைக்கண்டான் 228

கண்டொரு மரம் வனத்தில்
கைப்பொரு ளிலையுமில்லை
நின்றிடு மரத்தின் மீதிப்
நிகரில்லா ரூபமான
ஒண்டியா உமாயப்பக்ஷி
வுச்சத்தி லிருக்கக்கண்டு
இக்கிளைப் பிடியுமென்று
இயம்பின னிந்திரகோமான் 229

இந்திர கோமான் சொல்ல
ஏறியே பிடிக்கும்போது
அந்தச்ச மரப்பொதும்பில்
முந்திய தலைகீழாடி
வந்தது பூமிக்குள்ளே
வருணமண் டபத்திலோசம்
இந்திர பேழை மீதில்
யேறியே யிருந்ததப்போ 230

இருப்பதை யறிந்துவேட
ரிந்தனர் மரத்தின் பொக்கை
தரிப்பர புகழும்பக்ஷி
தலையவாசன்முன்னே
சிரப்பிட வாசனந்த
நிகரில்லாப் பேழைதன்னை
துறப்பினால் துறந்தா னதில்
தோன்றிய சிமிழைக்கண்டான் 231

கண்டவன் சிமிழ் திறந்து
கண்ணினால் பார்க்கும்போது
மண்டல மெல்லாந்தோண
மையது வுருகியத்தில்
அண்டர்வான் குருசருசும்
அருஷகர் க்கணிசுவர்க்கம்
விண்டுது பூமியேழும்
விரைப்பொடு இரைபாதாளம் 232

பாதாள வுலகங்காண
        பாய்ந்தருமை யுருகி
ஆதாள உலகிலுள்ள
        மனைகமாய்த் திரவியங்கள்
வேதாளங் காத்ததெல்லாம்
        வேந்தனு மறிந்தெடுத்தான்
சீதள ஜலத்திலுள்ள
        இலங்கிடும் வயிரமெல்லாம் 233

வைரமும் மரகதமும்
        வகைநவ ரத்னங்கோடி
அம்பரவென் றாளவெப்பு
        அறிந்தவன் பழிக்குமோது
மைரிடை ஒதுங்கிடாமல்
        மன்னவன் பிழந்தெடுத்து
பைரிடை சுவர்க்கந்தன்னை
        பார்த்திபன் நினைவிலுற்றான் 234

உத்தவ னிருக்கும்போது
        வுலகமுமிடமுமில்லை
சுத்தவன் மலக்கைகூவி
        கனதியா வுலகுதன்னை
மொக்கவே விரியுமென்றான்
        மேதினி விரிக்கும்போது
பத்தலம் சுவர்க்கமாக
        பத்துநூறாண்டு தூரம் 235

தூரமோ சாயிரந்தான்
        தலைத்திடா வருஷமாக
பாரமா யிடத்தைக்கண்டு
        பார்த்திபன் சுவர்க்கஞ்செய்ய
வாரமா சுவர்க்கந்தன்னை
        வளைத்தவன் மரகதத்தால்
ஆரமா ஸிம்பொன் விட்டு
        அளிமதி லெழுப்பினனே 236

விருப்பிய புருசைக்குள்ளே
யிலங்கிய மாடகூடம்
களிப்பவர் பால்மதுக்கள்
கனியுடன் மலர்வகையும்
செழிப்புர ளபாகங்கள்
நிகரில்லாத் துங்கமென்று
களிப்பிர செய்தான்
சுவர்க்கத்தில் கனிகளில்லை 237

கவியில்லா தேக்கமாக
காவலனிருக்கும்போது
அணிபுக கமழ் சுவர்க்கத்துள்ளே
யனேகமு கனியெடுத்து
இனியவன் கரிலக்கூகி
எமையவர் வருகும்போது
பவிபலகனி நிய்யவேண்டி
பார்த்திபன் பயிரைச்செய்தான் 238

செய்துடன் கனிநிறைந்து
சிறப்புடனிருக்கும்போது
அய்யவன் சுவர்க்கவாச
லருகுகா லணியுமில்லால்
கைதவங்குறைந்ததென்று
காரணமிருக்கும்போது
வையக மமைத்தவல்லோன்
வானவர்க்கருளினானே 239

தானிலத்தன்னின் சொர்க்கம்
நாடியே சத்தாசென்போன்
ஆணிய சுவர்க்கவாச
லருகுகால் நிலையில்லாதால்
பூணிய வேலியெல்லாம்
பூமியில் கிறுத்திவைத்தான்
கோணிய நிலைசுவர்க்க
துகையியாரு மதிகமுண்டே 240

அந்த திக்குதிகமான
நிலைசேர்ந்து நகைத்தினை
விந்துசேர் பச்சை
மாகதம் தான் நல்லு
செந்தணல் வானமதி
மாணிக்கமதுவொன்று
பந்திபுரம் கீழ்ப்படி
பழிங்கி மாகதம் 241

மாகத விதரும் நாலு
மதிப்பில்லா நிலையெடுத்து
அரண்மனை வாசல்முன்னே
அணிர்துசீர் வாருமென்றான்
திரமுள்ள விண்ணோர்ந்த
திருநிலை யெடுத்துவந்து
பரிவுரு சுவர்க்கவாசல்
பாரினில் சாத்திப்போனார் 242

போனபின் வுலகமெல்லாம்
பொழுதது விடிந்தபின்பு
நானிறை யென்ற சொல்லை
நாடெங்கு முகந்ததில்லை
ஏணியில் நிலையேயின்று
பிரவினில் அமைத்தேன்பாரும்
பூணியே வுலகிலென்னை
புகழ்ந்திடு மாதியின்றே 243

ஆதியி னாசன்தன்னை
அனைவரும் வணக்கவென்று
விதியின் நகரம் நாடு
விரைந்திட முரசடித்து
ஓதிய தவசு ஞானம்
வுரைப்பவர் சத்தாரொன்று
வீதியின் சுவர்க்க வாசல்
மேலிரில் துடங்கினானே 244

நானிலத்துரையுமந்த
நாரியர் புருஷசொல்லை
ஏணியில் சார்த்துகொண்டு
ஏரிய சுவர்க்கவாசல்
[illegible]ணிய வச்சமோ
ஒக்குஞ் சிங்கார சித்திரம்
தோணிபோர் தோகை
குழலுடையாளொன்று 245

குல்மலை மாதர்சந்தை
தூக்கியே யேணியோக்
காலது தவளும்போது
காரியக்காரர் கையில்
தோலொரு சவுக்கினாலே
தோகையை யடிக்கும்போது
மேலவன் பொருந்திடாமல்
இவணிங்கிழ் சாந்துமேலாய் 246

மேலுச்ச மிருந்துயக்கை
மேதியில் விழுகும்போது
பாவலுக்காண்டுதந்த
பாரினில் சிதரும்போது
ஆலமெல்லாம்படைத்
தளித்திடு மாதியேநீ
வேலுமிப் பழியைவாங்கி
யெனக்குநீ கொடுப்பாயென்றான் 247

கொடுப்பாய் பழியெனக்கேகேத
புரைத்திட கொற்றவ னேதுரைப்பான்
அடுகுலு கினிலவனுக்
கேய்ந்த தியாரமெல்லாம்
முடிமடிப்பேன் காவியா லின்னுனாகில்
மன்னவனுனது மின்றது தீர்ப்பாய்
அடிப்பேன் மூடிப்பேனென்றான்
ஆதிபுரைத்ததம்மையறிந்தால் 248

அறிந்தவ னகத்தில் போக
அருநிலை சுவர்க்கவாசல்
இருந்தவர் முகிழ்ந்ததென்று
வேந்தனுக்கியம்பும்போது
தெரிந்திட சுவர்க்கமெல்லாம்
திருவிளக்கேற்றுமென்று
சிறந்திடுஞ் சுவர்க்கங்காண
செம்மலனெழுந்து போனான் 249

போனவன் ரிஷபமேறி
பொன்மலர் சொரியும்போது
தானவ னிமையோன் ஏம
தாமனுக்கருள்வான் சுவர்க்கங்
கானக மன்னன் கண்ணால்
காணமுன்னுயிரைவாங்க
வானவ னிசாரனீனும்
வதினைக் கேதுசொல்வார் 250

சொல்லுவா ரிசாரனீல்
றப்பினா யீன்சோதிநீயே
யெல்லையில் சுவர்க்கம்பார்த்து
இவனகம் வந்தபின்பு
நல்லது வுயிரை வாங்க
நாயனே அருள்வாயென்ன
அல்லவொன் றனுகிடானே
ஆரென அறிவீரோகாண் 251

ஆரென வறியேனென்று
அன்னனுமுரைக்கும்போது
பாரெலாமமைத்த வல்லோன்
பாங்கனுக் கேதுசொல்வான்
வாரியில் பிறந்த பாலன்
அன்னையும்பிதாவும்போக
வீரியன் தனையும் வேங்கை
வியனூர வணக்கும் நாளில் 252

நாளினி லாசனத்த
நகரையு மாளவைத்தேன்
வாளிய சுவர்க்கமொன்று
வகுக்கவும் வனுகொடுத்தேன்
ஆளிய வுலகமைத்த
ஆதியும் நானே யென்றான்
நீளிய நரகேயல்லால்
நிமிஷமுஞ் சுவர்க்கங்காணான் 253

சுவர்க்கமே நோக்கி
சுருதியி லுயிரை வாங்க
அவர்க்கிறை யருளும்போது
ஆதியின் மலக்குநாளும்
மலர்க்கவர் சுருதியாகி
மன்னவன் தனையேமாட்ட
சுவர்க்கமுன் புகுந்திடாமல்
குமெடுத்துதினரே 254

வதிட வாதராஜன்
வுடையவன் மீக்காயிலும்
பாதகன் தனையே மாட்ட
பருமனை பிடிபிடித்து
வாதகன் ரிஷபமேறி
வலதுகால் சுவர்க்கவாசல்
யேதகன் ரிஷபம் வைக்க
பிடிபது விழுந்ததப்போ 255

இடியினல் சிரமுருண்டு
பிருதிலம் விழுகும்போது
கொடி முடி சிரசுவேராய்
கொற்றவன் ரிஷபம் வேறாய்
வடிவுள்ள மனையே
மன்னவன் சிரமுநோக்கி
கடகட வெனவுருண்டுதப்போ
கணமழைச்சலம்பிரண்டு 256

பிரண்டிடும் சலத்தினூடே
பிரபலன் சிரசுருண்டு
அருண்டடி அதில் விழுந்து
ஆரிளை மதலையீன்ற
பிருண்டிடுங் குழல் மனையில்
எரிய படியன்வாசல்
உருண்டுருண் டோடிவோடி
வோய்ந்திடா தடிக்கும்போ 257

அப்பொழு தாசன்மாள
அவனணி ரிஷிபங்காலை
யெப்பொழு திறைதன் தூதன்
யெமபவா ஜிபுரில் வந்து
நர்ப்புட னிழுத்தெரிந்தார்
நரகினில் விழுந்துபோக
செப்புதல் காரியர்தான்
செம்மலன் சுவர்க்கந்தன்னை 258

செம்மலன் சுவர்க்கந்தன்னை
சிரகினு லெழுப்பி விண்ணோர்
நன்மையாய் ஒருபேர் வைத்து
பிர்தலூஸ் சென்று
வன்மையாய் சுவர்க்கத்தோடே
வைத்தனர் ஜிபுரிலுந்தான்
தன்மையாய் சிரமுருளுந்
தலைவனும் சிரசைக்கண்டான் 259

கண்டவ னிரவில் வந்து
கதவினி லடிப்பதென்ன
யென்றவ னெடுத்துக்கையா
விருளையு மிலக்கிப்பார்க்க
மண்டல மெல்லாமாண்ட
மன்னவன் சத்தாரென்போன்
துண்டமா சிரசைக்கண்டு
தோகைக்கும் மேதுசொல்வான் 260

சொல்லுவா னிறையைக்கூவி
சுருதினுட மைத்தகோவே
வெல்லையி லிவன் பனியை
யெனக்கு நீ யீந்தாயிப்போ
வல்லவ னுயிர்நாகில்
வாதைகள் படிக்கச்செய்வாய்
மெல்லியா துவாவை வல்லோன்
மெத்தவும் கபுல்செய்தானே 261

செய்தவ னிசுபா ஹீலே
செம்மலன் சத்தாரென்போன்
அயிதவா மறியாதாலே
அவனுயிர்க்காவியாவில்
வையகச்சுகங்கள் தீர
வாதைகள் படுவதின்று
துய்யவ னுரைக்கவின்னோர்
தலைத்திட ருத்தரவுசெய்தார் 262

செய்தவ னிறைபரிமான்
செப்புவான் கலம்லெவ்குவை
வையகத்திருப்பே ரெந்தன்
வாத்திகர் பயகாம்பர்தீன்
மெய்யெனுங் கலிமாதன்னை
மேதினி லறியார் காபிர்
செய்திடுந் தானதர்மம்
சேர்வது நரகமென்றே 263

நரகினில் யிருந்து ஆள்வார்
நாடிய தருமந்தானும்
அரம்பயர் கேட்டதெல்லா
மறுதினங் கொடுப்பேனென்று
வரையுமென் றிறைகலத்தை
வாக்கினா லுரைக்கும்போது
முறை முறையிறையோன் சொன்ன
முறையெல்லாம் வரைந்ததப்போ 264

அப்பொழு திறைபரி மானுன
துவாகபு லதலாச்சு
யெப்பொழுஞ்சத்தா ரெட்டாஞ்
சுவர்க்கமே எடுத்ததற்கு
ஒப்பொழு முலகிலுன்னோர்
வொருதர்மஞ்செய்வதுண்டோ
நற்பொழு தவனுக்கில்லா
ஞனிலக் குபிரோர்க்கில்லை 265

குபிசவர் இறை கலிமா
குணவனை யறிந்திலாரும்
புவிதனில் தருமஞ்செய்தால்
பொலிவது வாழ்வேயென்று
கவிதவம் புகழ் சுவர்க்கம்
காண்பது அறிவேயென்னும்
நபிகள் தீன் வுகந்தபேர்கள்
நாடியே தருமஞ்செய்தால் 266

தர்மமுஞ் செய்தபேர்க்குத்
தரணிவாழ்வது குறையும்
மருமையில் சுவனவாழ்வு
மன்னவன் கொடுப்பானின்னங்
கர்மமுங் கொடுமைசெய்வோர்
காபிருக்கதிகமாகும்
அருமையில் புவிவாழ்வு
முண்டா மாகிரி லரிதுதானே 267

மகரீப்பு ராஜ்ஜியம் பூமேனு மோஸியா காபிர் அரசர் இருவர்களுடைய குழுசேனைகளும் நீதுல்இகலாம் மார்க்கம்வராபிகாயகம் அருளியத் தவுருத்து வேதப்படி அபுலாதுான் விசையம்சபூர் வேதத்தின்படி ஷத்தாது விபரம் கன்ஸுல் ஆரிபீனில் அறியவருகிறது.

அரிதுடைய வகை.

அரிதொரு பெரிதேயென்று
　　அருகிய சிறிதேயென்றும்
உரிதொடு கொடிதேயென்றும்
　　வுலகினில் வுவமையாக
பெரியவன் தூரிகபஞ்சும்
　　பேசுமென் றரசர்கேட்க
சரியிணையில்லான் றூதர்
　　சாத்தினர் கேளறிதே　　　　268

அரிதரெண் டுலகமீதில்
　　அருக்குயிர் கடனேரொன்றும்
விரிவாக்குமறையின்று
　　வெரிப்பில் விடேத்தஞ்செய்ய
அரியபெண்ணாசையாலே
　　அரசன் வரவழிந்த செய்தி
பரிவுர நடந்துநிற்க
　　பழமையை கேளுமுன்னே　　　　269

முன்னொரு சுல்த்தானனில்
　　முடிந்திடா குமரிரண்டேங்க
மன்னவன் சொலுவைக்கல்லால்
　　மண்டபமெழும்பச்சாட
பின்னையு மரங்கல்லாலும்
　　பிரபல னெப்பசாட
வர்ணமா சொர்ணத்தாலே
　　வார்த்தவன் ஐம்பொன்விட்டே　　　　270

ஐம்பொன்னு மிடியும்போது
அரசனு மனிபாச்சாவும்
வெம்பியே அழுதழுது
வியாகூல மதிகமாக
தும்பமாய் மனதிலெண்ணி
தொழுதவ ரிறையைப்போற்றி
அப்புடன் ஒருநினைவா
அண்ணல ருறக்கினரே 271

அண்ணல ருறக்கும்போது
அரம்பையின் கிற்றனைத்து
தன்னகர் வீதியெல்லாம்
தடையற நடந்துசென்று
பொன்னணி மூலையுனர்தன்
பொற்கொடி வாசல் புக்கி
மன்னனுங் கிதுர்நபியு
மங்கையா யிருக்கக்கண்டார் 272

கண்டிட மயிலாளேங்கி
கனறியால் மூச்செரிய
நின்றவ ளெரியுமுச்சு
வெறுப்பொடு புகையெழும்பி
சென்றது அரசன்மேடைக்
கூடமுமிடியக்கண்டார்

*   *   *
*   *   * 273

கண்டபின் மயிலையுந்தன்
கவலைகளென்னவென்னில்
அண்டிட வுலகத்தாசை
காணவுமில்லையென்றுள்
வண்டணி குழலி யேங்க
வன்னக மழியுமென்று
விண்டிடக் கிதுரு வேந்தன
வெருண்டனன் விழித்துப்பார்த்தான் 274

பார்த்தவன் கனவுகண்ட
பாங்கையும் நினைத்தெழும்பி
தோற்றிய மயிலகத்தே
தோன்றலன் னெருங்கிச்சென்று
மாத்தொரு சூரியும் வைத்து
மன்னவ னகத்திற்சென்று
ஆதவன் விடிந்தபின்பு
அரம்பையை யறுகழைத்தான் 275

அழைத்தவன் கனவிற்கண்ட
அரம்பைதா னிவளேயென்று
இழைத்தவன் வாழன்று
இளிமொழி மணமுடித்து
வாழ்த்தினன் கொலுவை முன்போல்
மாடமாளிகையின் கூடம்
தனைத்தல னிருந்தாலே
தையலா குமாரிதே 276

அறிதொரு கடனே கேளும்
அன்னையும் பிதாவுங்கூடி
வறிலொரு மகனை யீன்ற
வேந்தனுமிறந்துபோனான்
வறிமுலை பாலனன்றும்
வளர்ந்தவன் காளையாகி
பறிவுரு பாலன்மேலே
பாக்கியர் போகமானான் 277

ஆனவன் மகன்குளக்கி
அனேகமு மபக்கமூட்டி
தானவன் மதிமாந்தான்
தையலீர் தானெருங்கி
பூணிட தாய்மகனும்
பொற்கொடி கெற்பமாகி
மானிட மடந்தையானும்
மக்கமா பதியில்வந்தாள் 278

வந்தவ னிறைவியா னீசா
வடிதனில் பணிந்தே சொல்வான்
பந்தயத் துடனே செய்த
பாவங்க ளுருகவுரைத்தான்
கந்தமாம்பாலன் தன்னை
காரிகை பெற்ற பின்பு
விந்தைபா யகற்றச்செய்து
விளக்கிட தவபாச்செய்தான் 279

செய்தவன் திரும்பி யவள்தன்
தேசம்போய் மகனைக்கண்டு
மெய்யணி தாய்மகனு
மிருவரு மிருக்கும்போது
வையகத்தேவர்க்கும் பாதம்
வணிந்திடும் தோல்கவுரு
செய்திடுஞ் செம்மனுளாகச்
சிலதுநா ளிருக்கும்போது 280

போதவு மொருவன் தோலை
பொன்கொடுக்காமல் வேண்டி
காதல னிறந்துபோனான்
கடனிவன் மேலேயுண்டு
ஆதலன் உளியடித்த
அவனுடன் கூலியொன்று
யீதலால் கடனுமல்லி
யிவனுக்கு மிருப்பதில்லை 281

இல்லகன் கடன்கொடுத்த
மிருவரு மிறந்துபோனான்
நல்லவன் தன்னையீன்ற
நாரியு மிறந்துபோனாள்
வெல்லையில் கபுறைக்காத்து
மின்றவள் தனை நினைத்து
அல்லவ னழுக அல்லு
மினவரு மெதுசொல்வார் 282

சொல்லுவார் தாயைச்சேர்ந்த
சுகத்துக்கோ அழுதாவென்பார்
மெல்லியர் சொல்லைக்கேட்டு
மெத்தவுந் துயரமாகி
வெல்லவர் தனையுங் கேட்டான்
வியம்புறுற் புதுமையாக
கொல்லவுந் தாயேகோபம்
கோதையு மிறந்துபோனாள் 283

இறந்தவள் கபூருதன்னை
யீர்ந்தன விருப்புளப்பா
தறந்திட கபூரில் தோகை
தோன்றிடா ததுபோத்தில
சிறந்தொரு வாசம் பூத்து
சிங்காரத்தோப்பிலாக
உரைத்தொரு மரத்தி லூஞ்சல்
ஆய்ந்திடா தாடக்கண்டான் 284

ஆடியே யூஞ்சல்மேலே
அவனையே யீன்றதாயும்
போடியா யிருவர் நின்று
பின்பிடித்தாடக்கண்டு
பாடில்லா முறையுனக்கு
பதவிக ளீந்ததென்ன
ஓடினான் செய்தபாவம்
படிபோந் துலைந்ததென்றாள் 285

துலைந்திடா பாவமெல்லாம்
தோன்றல ரீசாமுன்னே
சலந்தனில் முழுகி ஹச்சு
தானவர் செய்தபின்பு
அலைந்துடல் நோக அரபா
அருமலை மீதிற்சென்று
இலங்கிட தொழுதேதன் தௌபா
விப்பதி யிறைநோபித்தான் 286

இப்படி யிறைகொடுத்தான்
இதுவழி யுனக்கேபோகும்
தப்பிடா நடத்தி னூடே
தரணியில் போகவென்றான்
அப்புற மிப்புற
மலைந்தவன் போகும்போது
ஒப்புடன் வுளிஅடித்த
ஒருகடன் காரன்கண்டான் 287

கண்டவ னேதுசொல்வான்
கடனுண்டு பெந்தனுக்கு
அன்றுநான் உளியடித்த
அதனுடன் கூலிக்காக
விண்டிடச் சதைகளெல்லாம்
வெந்து வெந்துருக
தக்க துண்டொரு கொளுமழுவும்
கொதிக்கவைத் தவனைச்சுட்டான் 288

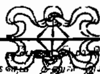
சுட்டுடல் தேகம் வெந்து
சோரியே நடக்கும்போது
மட்டொரு தோல்கொடுத்த
மறுகடக்காரன்கண்டு
கெட்டியாய்க்கீழே தள்ளி
கீறியே முதுகுதோலும்
வட்டமா யறுத்துக்கொண்டான்
வழியினில் வருகும்போது 289

போதவு மொருவருக்கொருவர்
பொன்பொருள் கணக்கைப்பேசி
ஆதனப்பொரு ளில்லாமல்
அவர்செய்யுந் தருமதானம்
வீதமாப்பகுர்க் திவார்கள்
வெகுவித மனத்துமங்கண்ட
தேசனைப்புதுமை பொங்கியவன்
வழிவருகும்போது 290

வழியினி லொருவன் வந்து
வாக்கொடு தாசன் முன்னே
தெளிவுறு பெரியோர் தம்மை
தினந்தினம் போமுன்னே
பணிசெய்ய வேணுமென்று
பதரிய அவன் தன்னாலே
சுவியும் அருந்துக்கொண்டான்
காண்டவன் வருகும்போது 291

வருநகையில் பலபேர்கூடி
வகுத்தவன் தசைபகிர்வான்
நிந்தனை யில்லையென்று
தசையவன் மேலருந்து
குறைவரக்கூறு மீய
குத்தமுமறிந்துகொண்டு
வரிமுறை பலபொருளும்
வையகத்தவனும் வந்தான் 292

வந்தவ னீசாபாதம்
வருந்தியே தரைக்கும்போது
முந்திய பாவந்தீர
முறைத்தவன் தௌபாச்செய்து
வேந்திரத்துடனே கத்தும்
பரிவன் ஹச்சு தொழுதுகொண்டான்
விந்தைகள் நடந்ததாலே
விளம்பிய கடனறிந்தே 293

மகதீப்பு மாஜ்ஜியபர் [illegible] யா காபீர் அரசர் இருவர்களுடைய குழ்ச்சிகளை [illegible] மார்க்கம் வந்தவன் காரகம் அருளியது இந்நூலில் வைகப்படியுள்ள 293-வது பாட்டுவரையும் 4-வது படலம் 1-வது பாகம் 511-வது பாட்டு வரை இந்நூலில் வைகப்படி காரணம் அருளியதுகளாலல் ஆரிபீனிலும் அர்குபர் என்னும் தொடர்பிலும் அறிய வருகிறது.

பெரிதுடைய வகை

விளம்புவோம் பெரிதை கேளும்
வெகுதன வாழ்வுமற்ற
புழுங்கிய தனங்களெல்லாம்
போதவு மீக்கிட்டாலும்
களும்பிப் போதுமின்னு
காசினியோர்க்குமில்லை
வளம்பெற அசனமொன்று
வருத்தமாய்ப்போதுமென்பார் 294

போதவ முலகிலுள்ள
பொருந்திய விதங்களெல்லாம்
ஆதனந் தனக்கில்லாமல்
அவசர மெவர்க்குமில்லை
பாதகா பெரியோர் மற்ற
படைத்திடு முயிர்களெல்லாம்
வேதனை பசியினாலே
வெருத்திடு முலகந்தானே 295

உலகத்தில் பசி தெளிக்க
வுணவினை வகுத்தான் வல்லோன்
கலைகளில் உணவைப்போலே
கனதியா பெரிதுமில்லை
அலைகையாசன மாகி மக்கா
அரசனி கலையுமானர்
கலைமுறை கொளுவு கானில்
படைத்திடுங்கதையாமென்றார் 296

மீண்டொரு பெருகி முன்னுன்
மிடிமையும் வருத்தமாக
வேண்டிய காலமெல்லாம்
மூண்பது அசைவயிறு
ஆண்டவன் தனைநினைத்து
அழுதவனேது சொல்வான்
மாண்டிடும் அழுமெவனக்கு
மன்னவர் கொடுப்பதெல்லாம்
பின்றுநீ கொடுப்பாயுண்டு
மெனக்குயிர் யாக்கச்செய்வாய் 297

செய்யின்று வடமேன செவிக்கு
செப்புவா னிறையோன் சத்தம்
வையமே புனதுவாசல்
படிதனில் அடியில் மண்ணில்
உய்யுமட் டெலிகிழுண்ணும்
வுடைமைக ளனைத்துங்காண்பாய்
மெய்யென தனத்தைக்கண்டு
மெத்தவும் புதுமையாகி 298

புதுமைகள் மனங்கொள்ளாமல்
புகழ்ந்திறையோன் பதத்தில்
விதனமும் வருத்தப்போக்கி
மேதினி யெளியோர்க்கெல்லாம்
அதுமுத லீசனமாக
அனைத்துமே ஈந்தானப்போ
விதியழித் தெழுதவல்லோன்
விளம்புவான் கலம்செல்லுறைவை 299

கையினில் கொடுத்ததெல்லாம்
கத்தவன் றனக்கே ஈந்தான்
மெய்யுமே நாள்வரைக்கு
மிவன் குடையாளமென்று
மேயிட்டு வயதிவனுக்
காதியே அருளாதுண்டு
செப்பவயதா மென்றுன்
செல்வமுந் தனக்குமின்றே 300

கலைக் குமின் நிறைமையோன் சொன்ன
    கதின்படி வளைபலாச்சு
கிளைகுலஞ் சுலையுமானுர்
    கீர்த்திகளிருக்கும் நாளில்
தழைத்திடும் வனத்தில் வேடன்
    தானவன் விரகெடுத்து
எனைத்திவ னகில் வித்து
    எப்பொழு தசனஞ் செய்வான் 301

செய்திடும் வேடனங்கு
    திகைவளத் தொருமரத்தில்
வையகப்பக்ஷியொன்று
    வாழ்ந்தனின் முட்டைரெண்டு
கையினி லெடுத்துவந்தான்
    கத்தவ நபியே யெந்தன்
மெய்யெனுர் குலம் விளங்க
    மிவனுட சீருவயுர் 302

உரைத்திட வேடன் தன்னை
    குருபிழை பொருத்தேனென்று
வருத்தினுர் சுலையுமானுர்
    வையகப் பக்ஷிதானும்
தரித்திடும் மரத்தில் முட்டை
    தானும் ரெண்டிருக்கும்போது
மருத்துமுன் போனுஞ்சென்று
    மகிழ்ந்தவ னெடுத்துவந்தான் 303

வந்தவன் பின்னே பக்ஷி
    வந்தது நபிதன்முன்னே
யெந்தனுக்கிடையூர் செய்தா
    னெனக்குத்தாரஞ்செய்யும்
சிந்திய பள்ளிவாசல்
    துரும்பதை நாற்பதுநாள்
வந்துகா னெடுத்தவந்தன்
    வாசலில் சொருகிவைப்பேன் 304

வைத்திட றற்பதுநாள்
வன்னகமெரிந்துபோகும்
எத்தனை தவஞ்செய்தாலு
மிவன்குலமெரிந்துபோகும்
முத்தமு மெண்மேவில்லை
கூறுமின் நபியேயென்றும்
உற்றசொல் லுரைக்கப்பக்ஷி
ஓதினார் சுலைமானார் 305

சுலைமா நபியுமந்த
சொற்பிழை வேடன்தன்னை
நிலையினில் பிழையே செய்து
நீயண்ட மதுயெடுத்தாய்
கலையென்னுங் கருணைகர்தான்
கடிக்குமென் றுரைத்தாரப்போ
நிலையினில் பிடி பாடில்லா
வேடனுமெழுந்துபோனான் 306

போனவ னொருநாளந்த
பொருளுருகு கானகத்தில் போக
கானகத்தொருவர் வந்து
கடும்பசி தெளிப்பாயென்றார்
தானவன் காத்தில் நாட்டி
தடையில்லா தவர்க்குமீந்தான்
வின்னமும் பசிதெளிந்து
வுடையவன் தனக்கேசொல்வார் 307

சொல்லுவா ரிறையோயிந்த
சுகந்தரும் வேடன்தன்னை
வெல்லையி லிவனுயிரை
யிறையவா காப்பாயென்ன
வல்லவ னுதையமானன்
வனாந்தமா மாத்திலேவி
சொல்லிய பக்ஷியண்டம்
சுகம்பெற வெடுத்து வந்தான் 308

எடுக்கையில் கருநாகந்தான்
எதிரிட வெழுந்தகோபர்
மடக்கலு முகத்துமுன்னே
மறைந்திடும் வூட்டிதானை
படத்துடன் கடிக்கவந்த
பல்லுக ளனைத்துந் தைத்து
மடக்கமா மாவிக்குள்ளே
மடக்குதே வூட்டிலாயில் 309

ஊட்டியு மாவு மொன்று
வொடுக்கிய விரகுதன்னை
திரத்துட னெடுத்துவந்தான்
திருநபி முன்னே பக்ஷி
வெருத்துட சுலைபுமானார்
விசைகொண்டு யெழுந்துசென்று
அரத்தவன் விரகைப்பார்த்தார்
அதில்கரு நாகங்கண்டார் 310

கண்டவர் கருநாகத்தில்
கதுப்பினி லூட்டியாக
உண்டிட மீந்த பிச்சை
வுன்னுயிர் காவலாச்சு
கண்டுநீ பிழைப்பாயென்றார்
காரண மனர்க்குந்தோனை
விண்டுரைற் பசிப்போர்க்கீந்தால்
சிறுபெரிதாகுங்கேளீர் 311

கேளுநீ ஆழுனற்கு
கிளி மொழி வுலகினில்லை
நாளையே யிறப்பதென்று
நபி ஜிபுரில் சொல்ல
காளையே சுலைபுமானார்
கவலைக ளுண்டோ வென்றார்
வாழ்வு முலகத்தாசை
வருத்தமு மனதிலுண்டு 312

வருத்தமு விதனந்தீர்க்க
வையகச்சலியுமானார்
நரைத்தவர் நாளே மாள்வார்
நானிலப்பொருளுமில்லை
ஒருத்தர்க ளோரிரவு
வுலகினில் வுகைபமுண்டோ
உரைத்திடும் பைத்துல்முகத்
திசையெல்லாம் பறைபடித்தார் 313

பறையொலி முழக்கங்கேட்டு
பாரியென் றொருத்திசொல்ல
நிறைமதி வதனத்தாளை
வீழிய வயதானார்க்கு
பிறைப்பி மணமுடித்து
பிவர்களை யகத்தில்கூட்டி
அரையினி லரம்பையாளும்
யாமுனுமுறங்கும்போது 314

உறங்கிய நடுச்சாமத்தி
லுடையவ னருள்தரித்த
காங்கில்லா ரகீமென்னும்
கத்தல னவுலியாவும்
பிரங்கியே மலையை விட்டு
பிப்பதி வீதியெல்லாம்
அரங்கொடு பசியே யென்றார்
அனைவரு முறங்கினாரே 315

நாரியே மணமுடித்து
நாளையோ அருப்பதென்று
பாரியன் தனக்கிரங்கி
படைத்தவன் தனை நினைத்து
ஆரியா தொழுதழுது
அசனமும் ரொட்டிதன்னை
வாரியே யெடுத்தாளுண்ண
அவர்சத்தம் செவியில் கேட்டார் 316

கேட்டவ னெடுத்த ரொட்டி
கிளிமொழி யுண்டிடாமல்
வாட்டமா வருவோர் முன்னே
வணங்கியே சுந்தா ளப்போ
தேட்டமா கொடுத்தரொட்டி
நாயகன் ரகீம்பசியை
ஆட்டமா யமத்தக்கண்டு
அவர் தவா யிருந்தாரப்போ 317

அப்பொழு திறைவைக்கூவி
ஆதியே அழிவில்லானே
எப்பொழு திவளும்வாழ
இவளுட னவனும்
செப்பணி முலையினளும்
சேர்ந்தவர் நீடூழிவாய்
நட்புடன் வாழ்ந்திருக்க
நாடியே குலமும் வாழ்க 318

வாழவே யிறைவைக்கூவி
வல்லவன் ரஹீமுரைக்க
மாளவின் டவனைச்சொல்ல
மன்னனுக்கையமில்லை
ஆளனுந் தேவிவாழ
ஆதியு ஆமீனென்றான்
வாழவும் ஆழிகாலம்
வரைந்ததில்வரைந்ததுஹலம்லெவ்ஹால் 319

வரைந்திடு மெழுத்தினாலே
அவர்களுக்கழிவில்லாமல்
இருந்தனர் விடிந்தபின்பு
யிறைநபி சுலையுமானார்
அந்நிக்கட ஜிபுரில் சொன்னார்
ஆதியே மிகப்புகழ்ந்து
வரைந்தனர் கிதாபுதன்னில்
வையகத்தோரறிய 320

அறிவது யெழியோர்க்கெல்லாம்
அசனமா யீந்திட்டாலும்
புரிந்திடு முதலைச்சேர்க்கும்
பிழைகளுட் பொருக்குமென்று
மாந்திடா வணக்கஞ்சேரும்
மறணமும் விலக்கிவைக்கும்
இரப்பவர் தனைமன்றுபிம்
இதுபெரிதாகுமென்றார் 321

சிறிதுடைய வகை.

பெரிதெல்லாம் உரைத்தேன் பேசிய
சிறிது பெரியவ ரெளியவராக
ஒருவர்களிடத்தில் வுடனுயிரொடுங்கி
வுலகினிலிரப்பதுஞ்சிறிது
அரிகிய பசிக்கையமில்லை யென்றுரைப்பதில்
சிறிதாகுமென்றறியும்
பெருகிய வுலகவர் பிதா இபுறாஹிம்
பாருலகாளுமன்னனில் 322

நாளினி லொருவன் சூதன்
நபிஇபு றாஹிம் முன்னே
நீளிய பசியமத்தும்
நீக்கியி னபியேயென்றான்
மீளவுங்காபிரான
எளியருக் கீயொண்ணாது
ஏழிவ தீனில்சேர்ந்து
இருப்பவர்க் கீவோமென்றார் 323

என்றிறை நபியுரைக்க
ஏந்திய காம் வினாக
நின்றவன் விலகிப்போனான்
நீதியின் ஜிபுரில் வந்து
மண்டல மமைத்தோன் சொன்னான்
மன்னவா நபியேகேளும்
என்றுமே அழிவில்லாதான்
எல்லவர் நினைவிலுள்ளோன் 324

உள்ளமை யறிந்த நாயன்
வுலகுயி ரனைத்தையு மமைத்தோன்
தெள்ளிய மறையில் ரப்பி
லாலமீ னவனல்லாது
எள்ளவே தனை ரப்பில்
முஸ்லிமீ னென்னலாமோ
வல்லவன் படைப்புக்கெல்லாம்
அனுதின மிரணமீந்தான் 325

சந்தன னிவனிரப்போன்
எண்ணைந்து வயதுமட்டும்
பாக்கியம் படைத்தவல்லோன்
பசித்திடா வுணவளித்தான்
ஆய்ந்தநன் னொருநேரந்தான்
வுடையவ னபிரீர்தானே
ஏந்துவன் தலக்கா யிய
இளைப்பது நபியைக்கேட்க 326

நபிகளைப் படைத்த வல்லோன்
நாடியே ஒஹி யிறக்க
புவியினில் யெளியோன் வந்து
போனவன் தன்னைத்தேடி
தவித்தவ ரலைந்து கண்டு
கவையற அகத்தில்கூட்டி
கவிமறை யுரைத்தோன் றூதர்
கனவிருந் தவனுக்கீந்தார் 327

ஈக்திடும் விருந்தைப்பண்டு
யெளியவ ரேதுசொல்வார்
பார்த்திப னுலகுயிரை
படைத்தவ னியல்பாலே
எந்தனுக் கியொன்றுதெல்
றதா விளங்கிப்போனேன்
வந்தநீர் சலிக்க யென்றல்
வருத்தமு மும்க்கேனென்றான் 328

வருத்தமா இறை தூதான
வல்லவ னிபுறாஹீமும்
உறைத்திட லெழியோன் நினை
வுகந்தவ னுறுதிபெற்றான்
கருத்துட லொடுங்கி ஐய
மிரப்பவர் சிரிதேகான
இரப்பவர்க்கில்லையென்
றியம்பிய மொழிசிறிதே 329

உரிதுடைய வகை

தேசமில் சிறிதே சொன்னேன்
தெளிவுட னுறிதெக்கேநும்
ஆசையி னுலகத்துள்ள
அனைத்தும்பாள் நினைவைப்போக்கி
நேசக மமைத்தவல்லோன்
நீதிமே லொரு நினைவாய்
வாசகத்திரு நாமத்தை
வணங்குவ தூறதியாகும் 330

வணக்கமும் நெறியமைத்த
வல்லவ னே துசொல்வான்
இணக்கமா யொரு நினைவா
யெந்தன்மே லாசை வைத்து
நறுக்கமாகிலும் ரெண்டுரக்
காயத்தொழுத பேர்க்கு
கணக்கில்லா சுவர்க்கப்பட்டு
சுற்றவ னீந்தான்ரெண்டு 331

இரண்டுபட் டொன்று பச்சை
ரெம்பவும் செகப்பழகாம்
கொண்டுவர் திறை ஜிபுரில்
குவலயத்திரக்கு முன்னே
விண்டனர் விஷளந்தன்னை
விரித்தனர் யார்களெல்லாம்
ஒன்றெனை அவியுல்லாவும்
நானினித்தொழுவேனென்றார் 332

தொழுதன ரொரு நினைவாய்த்
தொழுகையு முடியும்போது
தழுவிய சலாம் வலத்தே
தாங்கியே கொடுத்தா ரப்போ
களினமா யிடதுபக்கம்
ஞுடியே திரும்புமுன்னே
யெழியபட்டோ பெரிதோ
யெது மக்கென நினைத்தார் 333

நினைத்தாலவற்கொன்றில்லை
நிலத்தினில் அவியைப்போல
கனத்தனோர் வணக்கமிந்த
காசினிதனிலுமில்லை
பனதினி லொருநினைவா
மகிழொடு வணக்கந்தன்னை
பிணக்கமு முரிதா மின்று
யாரருளியம்பினரோ 334

கொடிதினுடை வகை

இயம்பிய கொடிதே கேளு
　　பேந்தினை மயக்கமொன்று
மயங்கிய மொழியாள் சொல்லை
　　மகிழ்ந்தவ னடந்திட்டாலும்
செயங்கொண்ட வாழ்வு பீறி
　　சேர்ந்திடும் பெருமையாலும்
பயங்கொண்ட பிணியும் மேவந்தன்
　　பாரெல்லாம் கொடுமையாண்டான் 　　335

கொடும்பசி அறிவில்லாரை
　　குவலையத்தி னக்கஞ்செய்ய
ஒடுங்கிய மெலிந்தவேளை
　　ஒருநொடி வழிநடந்தால்
பிடங்கொடு கரும மெட்டு
　　வியம்பிய விதத்துக்கெல்லாம்
விடங்கொள்ளுங் கொடிதாமென்று
　　விளம்பினர் நபிபுல்லாவே 　　336

நபிஅன்னை ஆதந்தன்னை
　　நானிலத்தமைக்குமுன்னே
புவியில்மண்ணெடுக்க வந்த
　　காரூத்து மாரூத்துமுன்னே
மவியும் பெண்ணாசை யாலே
　　மருமைகள் வருகமட்டுங்
குவ்வலிம் படுகும்பாடு
　　கூறுவோம் கொடிதேயாகும் 　　337

ஆகிய நபிதா னதப்
ரம்பையா மொழியே கேட்டு
தாகிய கனியே யுண்டு
தனுமைக ளனேகம் பட்டார்
யேகிய மடவாள் சொல்லை
எவருங்கேட் கெட்டிடலுமாகும்
பாகிய கொடிதே யென்று
பாரினிலறியவேணும் 338

பாரினில் கலியுமானார்
படைத்திடுந்தனத்தைப்பார்த்து
ஆரவர் பொருளையெண்ணி
அறிவது வுலகிலுண்டோ
மீரியபெருமை யென்ன
மிவர்பர தேசியாக
ஊரெல்லா மிரந்தே யுண்டார்
உலகினிலிது கொடிதே 339

உலகினில் நபிஅய்யபு யுடலெல்லாம்
விதனமாக
சலமொடு புழுச்சொரிய
தன்னகர் பதியிழந்து
நல்நெறி மறந்திடாமல்
நாடெல்லா மிரந்தேயுண்டார்
உலகினி லிவர்படும்பா
டுரைக்கொணுக்கொடிதேயாகும் 340

ஆகிய நபி அய்யூபு
நவர்ஹைர் செடுக்கும் நாளில்
தேவியார் ரகீமாவென்னும்
தேன்மொழி ரூபக்தன்னை
பாவியன் குபிரசன்
பத்தினி தனேயோகத்த
மாவியு மனியத்தேச
மன்றமே எரிந்துபோச்ச 341

பெரிதிடக் கொலுவுந்
தேச மெய்வயிரன்றுமாள
இருந்துமுன் கொலுவைபாண்ட
இலன்பிழை கொடிதினுலே
வருந்திய விதனங்கான
வையகமாளும்போர்கள்
பிருந்தாசாளும் லோக
மிதுகொடி தாகுமென்றார் 342

கொடும்பசி யடக்குமீசா
குவலயத்திருக்கும்நாளில்
மிடிமையா யவர்தன்கால
முப்பது வயதுமட்டும்
மிடங்கொள்ளு மீறு பசாரி
னென்றிடு மக்கமீதில்
நடந்தனர் காலமெல்லாம்
நாடிக்கா சொன்று தேடி 343

தேடியே யிந்தக்கனியைத்
தின்னவு மனதில் நாடி
வாரியே வணக்கஞ் செய்தார்
வாக்கொரு காசியாமல்
நாடிய பொழுது வீறு
நடந்தவர் காலம்போனார்
வாடிய மிடிமையிந்த
வையகங்கொடி தாமென்றார் 344

கொடுமைகள் மலியப்பொங்கும்
கோணத்த அபூசகில் மனதை
படிதனில் வணங்கினோர்மை
பட்டதும் பாளல்லாது
கொடிப்பொழு தவனுமீமான்
றேக்கவும் வணக்கமில்லை
கடினமா யிணங்கிக்கொள்ள
கல்மனக்கொடி தாமென்றார் 345

கொடிதினு மிதனைக்காண
குவலயத்திருப்போர்யாரும்
வடிவுறு வயசஞ்சத்தி
வாலிப மொடுங்கும்போது
யிடியெனும் வலுப்பந்தானும்
யெரிய தலசினுநும்
கொடிப்பொழு தவர்கடையில்
கொக்கிடும் மலைதகர்ந்து — 346

தகர்ந்துட லழிந்துசத்தி
தானது அழியுஞ்சேதி
ஜெகந்தனி லறிய சிறிது
காலம்போய்தெரியுமென்றார்
வுகந்தவர் கேட்டனரு
முலகினிலறியுனரும்
வகுத்திர சூலுரைக்க
வரைந்தனர் கிதாபுதன்னில் — 347

தனியவ ரெழுதிவைத்த
தரணியில் கெடுவுமாகி
அணிபுகழ் நபிஇரசூல்
ஆண்டுபின் முடியும்போது
துணிவுற யார்களெல்லாம்
தோன்றவு மொசியத்தோதி
வணிவுற வளவுக்கேக
வழியினிலிருந்தெழுந்தார் — 348

வெழுந்தவர் மனையில்சென்று
ஏந்திழை ஆயிசாதன்
குனிந்திடு மடியில்சாயக்
குவலயந்தெரிந்திடாமல்
வழியின் மின்னொழி மறைய
மிக்கவோ சேறந்ததாலே
தெளிந்தவ ரெழுதிவைத்த
தீர்ந்த தின் கெடுவைப்பார்த்தார் — 349

பார்த்தவர் பெரியோ ரிந்த
பாரமும் வருத்தந்தன்னை
தோத்திய இறையோன் தூதர்
சொன்னனுள் செழிவுமாண்டில்
மாத்தில்லா முதக் கொடுத்தான்
வதனமே லறியலானேனும்
பாத்திரமான வள்ளல்
வளமைகள் தான்சிறிதே 350

சிருவுரு மனுவைப்போல
செகத்தினி லிருந்த வள்ளல்
அருசொடு குருகங்கண்டு
யருந்திறை யதுக்குள் சென்று
யிருந்தன தலத்தில் முன்போல்
யிரவினில் விஷளஞ்செய்து
பொருந்தவு முயிர் படைத்த
புகழ்கொண்ட நாலமெல்லாம் 351

ஆலங்கள் அனைத்து மவற்
திருக்கையிலனுவெனம் வேந்தர்
மேல்முடி யிறையே காணும்
மிருபதம் தருத்தசாவில்
ஆலயின் டமைத்ததெல்லா
மவரணி புரண்டதாலே
மேலுரு மனுவுருவாம்
மெலியவும் கடைகொடுதே 352

கொடிது செண்டாக்கெடுவை
குவலயத்தே வருங்காண
பிடியொலி அதிகமான
பிறையொலி அலியுல்லாவை
அடியனு மப்தாரதுமா
வருங்கொலை செய்ததாலே
மடியினில் குடல் சரிய
மன்னவர் வெடித்தழுதார் 353

அழுதிடு மணியார் முன்ற
ளதிர்ந்திட யிடிபோல் காணும்
பழுதவர்க் குரைத்ததாலே
பருக்குர லொழித்துச்சோர்பி
தெளிவுறு மனையைக்காணத்
திருப்புலி நடக்கும்போது
வழியினில் சோர்ந்து வீழ்ந்து
வாய்விட்டழுதார் வேந்தர் 354

வாயெல்லாக்குரலை விட்டார்
வாக்குமே கேட்டதில்லை
நொய்ந்தனர் மனையிற்சென்று
ஒடுங்கின ருடையோன் வேங்கை
பாக்கியம் வள்ளல்சொல்ல
பாரினில் கெடுவும்ரெண்டாம்
ஆய்ந்தவர் பெரியோர் சொல்லா
மனைவரு மேதுசொல்வார் 355

சொல்லுவா ரரசில் வேங்கை
சுகக்கனையாளி பெற்றோர்
வல்லவ னபிக்கசன
மதுக்கொரு கத்தை யீந்தோர்
எல்லையி னிபுனியந்த
னிருபுளப்பாஞ்சிரசு
வல்லவன் புலியே முருத்து
வாழுமே சிஷபக்கொம்பில் 356

கொம்பினில் பன்னீராயிரங்
கூறுபட்ட ரியும்போது
இம்பர்கோன் பிரகில் தாங்க
இருபத்தோ ரிரருமான
பதியிரகொன்று லெந்த
ஆலமு மரைக்கலாகும்
வம்பவம் பருக்காசுரான
வல்லவன் அளியுல்லாவும் 357

என்றவ ரொளித்த வோசை
யிறையவ னலிபுலிக்கு
கொன்றுட செவியில் மன்னல்
கூடிய பாடயில் பரந்தார்
அன்று ஆறுண்டு தூரம்
மூரச திரில் பாய்ந்த வீரம்
பாண்டியா மனையிலாக
யிதுக்கிய ரினைக்கலாச்சே 358

இளைப்பொடு வருத்த மீதி
னிது நடை கொடிதேயென்று
தழைத்திடு நபிமுன்சொன்ன
தான் கெடுவ ரிந்தவல்லோர்
இளைத்திடும் வேதமென்னும்
கித்தாப்பினி லெழுதிவைத்தார்
எளைத்திடும் வருத்தமீதில்
எவர்க்குமே நடை கொடிதாம் 359

நடைகொடிதாகும் பின்னே
முடியே அறிவீரின்று
இடக்களும் நாளுநக்கண்டு
யியம்பிடக் கேடுவும் ரெண்டு
படங்களி லெழுதிக்கொண்டார்
பாரெல்லாம் படைத்தோன் தூதர்
இடப்புறக் கருமமஞ்சும்
செப்பினான் சரியேயென்றார் 360

பருக்கத்து ஈமானும் தவராதவகை

சரியிணை யில்லான் தூதர்
சாத்திட அரசன் கேட்பான்
பெரிய வாழ்வு சத்து
பிரிந்திடா திருக்கவேண்டும்
தரித்து யீமான் சத்தும்
தவறிடா திருக்கவேண்டும்
வருத்தமும் விதனமான
வையக கொடுமையெல்லாம் 361

கொடுமைகள் மிடிமை மற்ற
கொடும்பிணி யணுகிடாமல்
வடிவொரு முகமிலங்க
வாக்கொடு செயலிலங்க
படிதனில் மனுவால் செய்யும்
பாங்கினர் குறையுமின்று
அடிபணிந் தரசன் கேட்க
அருளினாகமது நபியே 362

நபிகள் நாயகம் நவின்றிடும் பொருளால்
ஞனிலத்தெளியவர்தனக்கு
புவியிலய்யம் சக்காத்தொடு சதக்கா
போதவும் வாழ்வுமுண்டாகும்
கவியும் வாழ்வொடு பாக்கத்துண்டாகவும்
காணவும் பூங்காவனம்போல்
அழியும் பூங்காவனமது
அழியுமாடு விட்டிடுக்காடதுபோல் 363

ஆட்டிக ளாடுக்காடு
அழிந்திடுங்காவுபோல
கூடிய ஹறாம்ஜனுவும்
கொல்லுமே செல்வந்தன்னை
வாடிய பெருமையாலும்
வாய்மொழி நிசத்தினாலும்
பாடிய கமலத்தீமான்
பனிங்குபோ லொழிவாய் நிற்கும் 364

நின்றிடுமீமான் தானி
மில்லத்தில் புலவரைப்போல்
கொன்றிடும் வேங்கையிந்த
குவலயமிருகமெல்லாம்
ஆண்டவர் கோபம் பொய்யும்
ஆர்க்குமே புறஞ்சொன்னாலும்
உண்டிடுமீமான் தன்னை
வரிசொடு வேங்கைபோல 365

வேங்கைபோ லுடனே வண்ணும்
விதனமும் வருத்தமாகும்
பாங்கினில் பின்மதுக்கன்
பலபல வுருத்தையுண்டால்
நீக்கிட பலஹறுரு
நிலத்தினில் விதனமில்லை
வாங்குடன் தொழுது சல
வாத்தையு முணர்ந்தபேர்க்கு 366

சலவாத்தை யுணர்ந்த பேர்க்கு
சாந்தமா முகமிலங்கும்
பலபல ஒியளிலங்கும் பதி
முக மதிபோல்காணும்
கல்லெறி யுவைக்கவள்ளல்
காபருக்காசன் சொல்வான்
நலநெறி சுவர்க்கவாதி
கலக்கமி அறியவேண்டும் 367

வருணாசலன் பிசாசி லென்றே
வல்ல நாயகன்சொல் பரிபானமாம்
மருணமாம் புலியா னெருப்பானதை
மாத்து பேழை துறந்து நரகத்தில்
தருணமா அனல்மூட்டிடு
மென்னவே தானும் பேனைத்
திரந்தார் பிரணமார பிடுமெவுத்தாம் புலியேரி
நின்று ரிறைபு நெருப்புதன்னில் 390

நெருப்பினில் வேங்கைபோல
நின்றுவா லடித்தெழும்பி
வருத்தியே யிறை படைத்த
வணியணி படைப்பதெல்லாம்
திருத்திய விறை தவிர
தின்பனுணைத்தையெல்லாம்
ஒருத்தரே நிலைநிறுத்த
வுடையவன் தனையே யல்லால் 391

அல்லலி ஞசையெல்லா
மனைத்தையுங் குலைப்பேனின்னம்
நல்லவர் பொல்லாரின்ற
நாட்டமுங் குலைப்பேனின்னம்
வல்லிய ரானரின்ற
வையகத்திறைபடைப்பு
அல்ல வானவர்கள்மெத்த
ஆதிமுன் படைத்ததெல்லாம் 392

படைத்திறை படைப்பதெல்லாம்
பருகின வதுகுலைய
சடைத்தைவிட் டுயிரகற்ற
சற்றுமே யிறக்கமில்லான்
மடைத்துயி ரனைத்துமுன்னம்
மலுத்தநாள் மறணமென்று
படைத்துவா னிடியில் கோடி
பருங்குரல் வெடிக்கச்சொல்லும் 393

சொல்லிய ஒலியைக்கேட்டுச்
சோர்ந்து இறை படைத்த
வல்லவன் படைப்பினைத்தும்
வாடியே நடுநடுங்கி
எல்லையி லிறையமைத்த
யிருபத்தே ழுயிருக்கூடக்
கல்மனக்கவலையாகி
கனல்மெழுகாயுருகும்

உருகிய தனைத்தும் நொந்து
வுணவொடு குணமழிந்து
பெரியவ னுயிரமைத்த
பெருவுயி ரிருபத்தேழும்
தருவிய இறையை நோக்கி
தான் சுஜீதிட்டுமற்ற
அறிபல வுயிருருகி
அனைத்தும்பாற் கடலிலாடி

கடலுயிர் கலந்தகாலக்
கத்தவ னிசுறாஹீலே
இடங்கொள்ளும் நரகுதன்னில்
யெறியனல் மூட்டியந்த
விடங்கொள்ளு மறணவெக்கை
வியனுரு பேழை மீதில்
அடைத்தனல் நரகில் மூட்ட
மாதியு மருளினானே

அருளிய மறணப் பேழை
அடைத்தனல் நரகில் மூட்டி
மருளிய வெக்கை முன்னாம்
மவுத்தென்ன வெடித்தபோது
யிருளெனுங் குகையை நோக்கி
யிளகியே கருகப்பூமி
கருளென்னுங் ஹயாத்துல் கைபார்
கடலினில் ரிஷபஞ்செய்தான்

செய்தினி ரிஷபங்காளை
சிரசெனும் வளர்ந்த கொம்பு
வுய்யுமொன்பது லெக்ஷம்
ஓதுங்கிடப் புவியைத்தாங்க
மெய்ப்புட ரிஷப னிற்க
பிதுக்கொரு தகுத்திராவும
பெய்யுங் கீழுசிதன்னை
யேந்திய கிண்ணமொன்று 398

கிண்ணத்தைச் சுமந்தாவு
பிதுக்கொரு சிவந்தமாணி
அன்னத்தை மகாமீதி
லணிந்து மீன்கடலிலாக
வண்ணத்தைக் கடல் மலைமேல்
வணியவும் வகைகளெல்லாம்
முன்னுத் தகைபாற் றுகைபார
முனங்கிய கடல்ரோலை 399

தீசெல்லாங் கனிமாவாக
நிரைந்ததில் கிதக்களெல்லாம்
சிசெல்லா மமைத்துப்பாரை
சுமக்கவுந் தரிகொன்னாமல்
வாசெல்லாம் நெளித்துக் கீழே
வருகிலே யிழுதும்போது
வேசெல்லா யிபுலீசாக
வெடித்திடும் நரகந்தன்னில் 400

நரகினில் அழலை மூட்டது
மூண்டொரு நரகும்
பாவிய நரகமெல்லாம்
பத்தொன்பது நாவெழும்பி
பிசைத்துகொண் டிறைபடைத்த
வெவ்வையு மெரிப்பேனென்று
பரத்தது வுயர்ந்தெழும்பிப்
பாராங்காரம்பொங்கி 401

பொங்கிய நாகவானா
புகையினு லழியுமென்று
அக்கினிட் டுயர்ந்திடாமல்
அமைத்திய பாசமாக
தங்குவா ருலகின்கீழே
தரித்திடுங்கடலைத்தாங்கும்
செங்கரு வுளிமலையைச்
சுமத்தினன் காருட்டில் 402

நாகுமேல் வடதிசையில்
நாட்டிய கருமலைதான்
அசங்கொடு பாரதன்னால்
அழுத்திய நாகமுக்கு
சுரிந்தமுன் னுலகமைத்துத்
தரித்திடும் கிலையதாக
வருந்திய படைப்பனைத்தும்
மல்லவ னமைத்தபின்பு 403

அமைத்தய வருளா
லருநாகெரியபூட்டி
சமத்தென்ற வுயிரனிய
சத்துரு மவுத்தமைத்து
மவுத்தினு லழிவோமென்று
மயங்கியே மயங்கிச்சாட
சமத்தெல்லா மனிக்கும் வேங்கை
சமைத்தநாள் சனிக்கிழமை 404

சனிக்கிழமை யேழுஞ்
சரிபெண சமைத்தவல்லோன்
இனியபால் மஹீமத்தென்னு
மிலங்கிய கியாத்துல்லகைபார்
துவரிவெனுங்கடலெழுந்து
தலைந்திடா விண்ணோர்ச்சு
அலரிதிரள் நாகமோங்கி
ஆலவே றேறும்போது 405

இபுலீசு ரூபத்தின் விபரம்

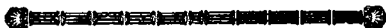
வோது வெடித்துப்போந்தில்
விழுந்தன வாசாசிலென்னும்
பாரமா கழுதைபோல
பருங்குரல் வெடித்தவப்பர்
ஆரமா குரங்கைப்போல
அவனிரக்கமழியாக
சிரெல்லா மிருகஞ்சேர
சமந்திடு மவன்குணைந்தான் 406

குணத்தினல் நரியொழுக்குக்
கொடுவிச மரவுதந்தம்
தனத்திடு தலைபிற்கொப்பு
தானது நபிவேலியான்று
யனைக்கிடு மதகரியின்
பாங்கென வாலுங்காலுங்
கனக்கக்கோல் கையிலேந்திக்
கசடனும் பிறந்தாவப்போ 407

கசடன் விண்ணோர் குலத்தை
காத்திடுங்காவல்காரன்
அரசொன்று மனுநா விண்ணோர்
ஆதியில் மலக்குநாவு
விஷமாமு மிருடக்கீழ
விதித்துள்ள வுபிரகாசி
பதவி மதலைத்தப்பாரி

ஆச்சியா பாதுகாவல்
அனைவற்கு மிவன் தலைவன்
சூட்சியா யிருக்க வல்லோன்
சொல்லுவா னுதந்தன்னை
காட்சியா மறைக்க மண்ணை
கையிலே யெடுக்கவல்லோன்
மீட்சியால் மகாபிறைவ்
மேயனுக் காரமென்றான் 409

என்றிட காருத்தமா
ருற்றிருவரு மெழுந்துசொல்வார்
என்றைக்கு மழிவில்லானே
எங்களா வேலுமென்னச்
சென்றிட யேலாதென்றான்
செம்மலன் மொழியைத்தட்டி
அன்றவர் நடக்கத்தாப
அவர்களையாகும்போது 410

ஆதநபி

ஜடத்தை உண்டுபண்ணின வகை

தாவத்தால் வருவோர்க்கின்று
தப்பலீர் பூமாதேவி
பாவத்தை வருத்துமோசுப்
பணியென மதுவையேக்கி
தாயத்தை யடக்குமென்று
தையலீ ரேக்கதாண்டு
ஆபத்தால் மோகமீறி
அருஞ்சனஞ்செய்தாப்போ 411

அப்பணி மலக்கின் பிண்ட
மச்சணமே புறந்து
குப்பணி முலையா ளீன்றக்
குளவியைக் கொலையேசெய்து
தப்பியோ யிறைமுன்போக
தம்பிரா னிவர்கள் தன்னை
கப்பினைப் பெரும்பாடாக
இயாமமட்டளவுஞ் செய்தான் 412

செய்திட விண்ணோரெல்லாம்
செப்புவார் யாரறிமே
வையகம் புரக்குமண்ணே
யாரவும் வலுப்பமில்லை
துய்யவன் மலக்குநாலும்
தோகைமண் ணெடுக்கவந்தார்
கையினை யெடுக்குமுன்னே
கத்தன்மே லாணைசொல்லும் 413

ஆணையே யிலகி விண்ணோர்
அவரு மூவரும்போக
நாணமென் றணுகா நெஞ்சன்
காயக னிசாலினும்
வானகன் மேலையானை
வாய்ந்துரைக்காதே யென்ன
ஆனமன் றெடுங்கையால்
அள்ளியும் பாதத்தில் சென்றார் 414

சென்றதை யுறச்சமைக்கச்
சேர்விண்ணோர்களெல்லாம்
நின்றன ரேலாதென்று
வேந்தனுமேதுறைப்பான்
கொண்டுவந் தவர்கையாலே
குணவரை யெழுப்புமென்ன
அன்றவ ரச்சுவம்போ
லமைத்தன ரூபமொன்று 415

அமைந்தோரு ருவைப்பார்த்து
அவரவர் தனியேசெய்தார்
சமைந்திசு ராஹீல் செய்த
சடத்தோன்று தவிரமற்ற
நமைத்தனின் னவர்கள் செய்யும்
நானிலத்துருவந்தன்னை
எமையவர்க்காசை கூவி
யிறை பரிமான் சொல்வான்

சொல்லுவான் ஜிபுரீலே
சோதியின் கடல்நீர்தன்னில்
வல்லோர் சிரசைந்தோய்த்து
வாரி நீ ரடியுமென்ன
அல்லலொன்றனுகா வின்னே
ரடித்திடப்பரியணந்தம்
வல்லவ னுயிர்கொடுக்க
அனைத்துமே யெழுந்ததன்றே

எழுந்திடும் பரியைப்பார்த்து
ஏதுசைப்பா னசாசில்
தெளிந்திசு ருஹீல் செய்யுஞ்
சேமமூமுருவமானால்
வளர்ந்திடும் பரிகுலத்தை
வதைப்பது மவன்குலந்தான்
யெழுந்திடா துருவந்தன்னை
யேறிநீமிதிப்பாயென்றான்

மிதித்தாருக் கலைத்தானுன்னை
மேதினியொழியா [illegible]
விதையவன் கருத்திலுண்[illegible]
யெரிய பயுளக்க
விதனமா யிசராவீலும்
வெருமனச்சலிப்புமாகி
அதனமா ரூபமொன்று
யமைத்தவன் விதம்போலாக

பாங்கெல்லா மழியக்கண்டார்
இதப்பெரு வுருவம் லேறு
வெண்பத்தி நான்குலட்சம்
நிதமொரு விதமே செய்ய
நீதியின் மலக்கெதெல்லாம் 420

மலக்கெல்லா மியந்கைபாங்கா
மருவுரு சமைத்ததெல்லாம்,
கலக்கொணு ரகீமத்தென்னும்
கியாத்தினில் கைபானின்னும்
நிலக்கொணுக்கடல் நீர்தன்னை
நீதியின் சிறகால் விண்ணோர்
தலக்குமே லெடுத்துவீச
தம்பிரான் படைப்பதெல்லாம் 421

படைப்பெல்லா மெழுந்த வண்ணம்
பார்த்திசு ராவீல்சொல்வார்
திடப்பெரு வுருவே யின்று
செய்திடும் ரூபம்போல
நடப்புடன் செய்ததில்லை
நானுயு லவயோ நீ
சடப்பெருங் கோபமாகி
காரியே வுமிழ்ந்ததாதில் 422

காரலைச் சிருவிரலால்
கல்வியே யெடுத்தெரிய
வாறொரு கித்துபீரென்னும்
வடிவுள்ள ஞயுமாகி
நேர்மிகு லச்சடத்தை
நெருங்கியே யழுக்கிடாவல்
தாரைவிட் டகலவோட்டி
தானதைநகார்க்கும்போது 423

காத்திட இசுராபீலும்
கண்டனர் சவியதாக
மாத்திலா சிரத்தை வல்லோன்
மகிழ்ந்ததை ரூபமாக்கி
சேர்த்திடச் சிரமிணக்கி
செய்தனி விதைப்போலில்லை
பாத்திர மானவல்லோன்
படைத்திடு மலக்குநாளும் 424

மலக்கினுல் மற்றோரெல்லாம்
மகிழ்ந்ததைப்பார்க்கும்போது
அலையுத்த ஞயன் பார்க்க
அருசினி லணிந்த ஹீக்கில்
பலகுத்த மனுஷர் ஜடத்தை
பார்க்கவு மனுசிரஞ்சு
உலகினில் மவுத்தேயென்று
உயிர்சடந்தாண்டலாச்சே 425

சடத்துயிர் நிறைந்த மூக்கில்
சுவாசமுமெழுந்துதும்மல்
திடத்துட னெழுந்துவாயில்
தீரவே அல்ஹம்துலில்லா
எடத்துயி ராலமானும்
யாரகீமானேயென்று
அடைத்திடும் விளிதிறக்க
அருசினில் கலிமாக்கண்டார் 426

கண்டவரெனக்கு முன்னே
கருணையுந் தூதரென்ன
என்றுமே கருணைபொங்கி
என்றிருந் தோழரான
மண்டலம் புகழுங்கோமான்
முஹம்மது நபிவுன் பாலா
அண்டவர் பொருட்டாலெந்தன்
ஆலத்தார் பிழைபொருப்பேன 427

பொருத்திட பிழைமன்றும்
புகழ்மகு மூதாலே
வருத்தமென் பிழையுமெந்தன்
மக்கள்செய் பிழைகளெல்லாம்
பொறுப்பது நீயேயென்று
புகழ்ந்திட இறைபரிமான்
றொப்பிய கலம்லெவ்கில்
நேரிட வெழுதச்சொன்னான் 428

வரிப்படா விதங்களொன்று
வையகத்தமைத்ததில்லை
தரித்திட பலகைசொல்லும்
தம்பிரான் செயலதெல்லாம்
விருப்பிட மிணையேயெல்லா
வேதுமுன் னிடத்திலும்போ
முறைப்பட ஜிபுரில்தன்னை
மூந்திய கடல்நீராலே 429

கடலினில் சிரகைத் தோய்த்து
கடுமையா யடிக்கும்போது
இடங்களி லனேகபக்க
மிருந்தது அனேகபக்கம்
அடங்கலு மழிந்தவாறும்
அசையுங்கா லழிந்தவாறும்
சடங்களி லுயிர்நடுவில்
சாவதின் அறுதியாச்சு 430

அருதியா யெழுத்தழி
யாதியின் பரிமாணுச்சு
இருத்தியா கடல்நீராலே
பெரியவன் திரட்டிமுத்தால்
அரிய பட்டணமுமேழு
மமைத்தன னென்றைப்போல
விரியொரு வீதியொன்று
விளம்புமன் பதினாயிரம் 431

விளர்ப்ப வீதிக்கெல்லாம்
விளக்கொளி மாடங்கோடி
எழும்பிய மாடமொன்றுக்
கேத்திமையாளனென்று
வளம்பெரு வயசு
வகுப்பதுமாயிரத்தான்
களிம்பில்லா தெளிந்த முத்தா
லமைத்தனன் மனுடரெல்லாம் 432

மனுடரு மினைநேசா
டாகமங்கிடாத் தேசந்தன்னை
யணிபுகழ் கொலுசெலுத்த
ஆதமுமாசனுக
துணிவுர வகுக்கவல்லோன்
தோற்றிய விண்ணோர்க்கெல்லாம்
பணிந்து சுஜூது செய்ய
பாரிறை யுரைத்ததன்றே 433

இபுலீசைத் தள்ளின விபரம்

உரைத்திட விண்ணோரெல்லா
முதபமென்றெழுந்தாரப்போ
விரைத்தசொல் அசாசிலென்ற
வம்பனுமேது சொல்வான்
திருத்தமண்ணெடுத்து நாங்கள்
செய்திடும் படைப்பறிந்து
வருத்தியே வணங்கச்சொன்ன
லதுக்குநான் வணங்கமாட்டேன் 434

வணங்கிட அசாசில்தன்னை
வல்லவன் வாக்கினலே
இணங்கிட இபுலீசென்று
இரங்கவின் னுலகைவிட்டு
கணக்கொள்ளு மிறைபரிமான்
கன்டிபு லீசுசொல்வான்
தனத்திரள் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
தலைவனின் னாளிருந்தேன் 435

இருந்தவின் னுலகைவிட்டு
வெழுகினர் காலமாச்சே
செரிந்தர சாளதேசம்
மேவலுக்கிணைந்தபேரும்
வருந்தியே நினைத்ததெல்லாம்
வல்லவா கொடுப்பாயென்ன
பொருந்தியே னுனக்கே யென்றான்
பொங்கியே யெழுந்து போனன் 436

போனவ னருசைப்பார்த்தான்
பொன்னணி குருசைப்பார்த்தான்
வானொளி மதிபோலப்பேழை
குருசில் வைத்திருந்தது
ஈனனும் தூரந்தானத்தி
லியம்பிடா வயிரமாலை
தானொரு சமாமேழு
தரித்ததில் பகைக்கமாக 447

ஆகிய களபமாலை
அதிலணி நகையுமேழும்
வாகுடன் சாத்தைக்கையால்
வணிந்தன னிடந்தமார்பில்
பேகனை யெவர்க்கீதென்று
னியம்பினு னுனக்கேயென்று
வாகுடன் குருசைவிட்டு
வந்தவன் கிழிபக்கி 438

இலக்கிய புயத்தில்பூண்ட
பட்டக்கொடு கடியமாலை
காகில்லா வடத்தைக்கண்ணால்
காணவுங்குனிந்து பார்க்க
அரங்கொள்ளும் கரசமேழும்
அரவில் லாபரணமாக
கரங்கொடு விஷமுஞ்சிந்த
கழுத்திலா பரணங்கண்டான் 439

கண்டவ னடுங்கிநிற்க
கத்தவ னேதுசொல்லான்
கண்டிடு மாவுந்தேனும்
கடுகரகேழுமுனைக்குச்
சென்றிடும்பதியுஞ்சொல்லை
சேர்ந்த நீ ரேவலாளாய்
நின்றநீ கொலுக்கரகில்
நீயரசாளுமென்றான் 440

விண்டுவின் னுலகைவிட்டு
வெளிப்பிரக்கடந்தாலென்னை
மண்டலம் புகழுவின்னேரில்
மலக்குமீ காயில்தன்னை
என்றைக்கு மழிவில்லாதா
னிறைபரிமானஞ்சொல்ல
அன்றமுன் னலியார்க்கென்று
அதிமுன் வகுக்கலானான் 441

வாளதை யலக்கரத்தில்
வாங்கியே மீக்காயீலும்
காபிலென் றிபுலீசென்னும்
கசடனைச்சினந்து வெட்ட
பாம்பட வொருகால் கையும்
பரிபடத்தரித்தவனை
மீளவு மிடதுகாலால்
மிதித்தங்கே முறித்தெரிந்தார் 442

எறிந்திடும் விசையால்வான
  மேழையுங்கடந்துபாரில்
சிறந்திடும் புவியின் கீழே
  செப்பிய அதனின்கீழே
வரைந்திடும் பெரும் நரகில்
  வந்தவன் விழுந்தானப்போ
பரந்தவன் தலைகீழோடி
  பாதாளம் விழுந்தானன்றே 443

விழுகையில் காடிரூபம்
  மேலெல்லா முருக்குச்சட்டை
கழுவன்பெண் ணுருவமாகி
  கன்னியா பரணப்பூண்டு
வழுவில்லா தெளிந்த முத்தால்
  வல்லவன் படைத்தலோகம்
முழுதுமே யழியமோசம்
  வருத்தமின்றெழுந்து போனான் 444

வருத்துவான் றெளிந்த முத்தால்
  வரைந்தன னிறையனைத்தும்
ஒருத்தனே ஆதமென்று
  உலகுமன்னனால் சமைத்து
பருத்தவ னிவனேயென்று
  பதத்தினில் பணியச்சொல்வான்
கருத்துடன் பணிந்தால் பின்னே
  கத்தனைதுசொல்வான் 445

சொல்லுவா னறிவில்லாத
  சோரமென் றெழுதிவைப்பான்
எல்லைமன் னுருவைப்பார்த்து
  இறையெனப்பணிந்தாயென்பான்
நல்லவரொருவரில்லை
  நரகினில் படைப்பேனென்றான்
தொல்லைவந்தனுதமுன்னே
  சொன்னேனான் பிழையுமென்றான் 446

சொன்னதை யுறுதிகொண்டு
சுருதியின் படிதெல்லாம்
அண்ணலே யறக்கனின்றோர்
ஆதமின் பாதம்நோக்கி
நிண்ணய கருது செய்ய
நீதியினதந்தன்னை
வண்ணமா யிமையோர் மூத்தா
லெழுந்திடுந்தேசம் வந்தார் 447

முத்துப்பட்டண மழிந்த வகை.

வந்துமுத் தலிகோர் தன்னை
வல்லவன் ஜிபுரில்சொல்வார்
அந்திரத்திரை படைத்த
ஏழுபது நகருக்கெல்லாம்
பந்திரு மூசனுக
படைத்தன னிறை யிவனை
வந்திவர் பதத்திக யெல்லோர்
வணங்குமின் னுறைக்கும்போது 448

வணங்கமன் னுதமென்று
அனைவரும் பெருமையாக
பிணங்கினர் ஜிபுரில்சொல்வார்
பெதகம்பெரு நினைவை
கணக்கொள்ளு மிறை ஜிபுரில்
கத்தகவன் சமூகமேவி
இணங்கிடாப் பாவியென்றார்
இவற திரு கோபமானன் 449

கோபமா யிஸரா ஹீலே
குவலயத் துயிர்களெல்லாம்
சேபமா மவுத்துவேங்கை
சேரிடும் விழியினாலே
தாபமாயெறிப்பார்க்கத்
தம்பியா னுரைக்கும்போது
சாபமாயெரியப்பார்த்தார்
சகலமும் பெருந்தி சுற்றி 450

சுற்றிட இஸ்ராஹீலும்
சூரெடுத் தூதும்போது
பற்றியே யெறிந்ததப்போ
பட்டணமெழுபதெல்லாம்
வெற்றியா ஆதந்தன்னை
விண்ணவர் சிபகிலேந்தி
கத்தவ னருள்மீக்காயில்
கனமழை சொரிந்தாரப்போ 451

மழைவிழ எரியணலும்
மங்கியே கரியதாக
விளாழுபதுங் கருகும்
மியனூர வுலகமீதில்
பழுதிலா பிறைபரிமா
பருக்கட லொளிவு நீரே
தெளிவுரு சிறகைத்தோய்த்து
திருக்கையா லடியுமென்றார் 452

அடித்திட ஜிபுரிலந்த
கருங்கடல் நீரையள்ளி
துடத்தொரு ஆணும்பெண்ணுந்
தோன்றியே ஜோடு ஜோடாய்
எழுந்திடுஞ் சடகெருப்பா
லெழுந்தனர் வெழுபதாகம்
வடித்திடு மீனயாரோட
வாழ்ந்தவ ரிருக்கும் னாளில் 453

நாளினி லிவர்கள் வாழும்
நகரினி லேதந்தன்னை
ஆளரசி ருந்தமற்ற
அனைவரு வந்தடிபணிந்து
வாழிய னுரைக்கவின்றோர்
வுடையவனுதந்தன்னை
வாளிய நகரிற்சேர்த்து
வணக்குமென் றனர்க்குஞ்சொன்னார் 454

சொல்லுவார் புவிக்கிவன்னி
சோம்பியே பணிவருண்டோ
வெல்லுமவர்க்கிறை ஜிபுரில்
வேண்டியதெல்லாஞ்சொல்ல
கல்மண மிளகா வண்ணம்
கத்தனுரைக்கும்போது
வல்லவன் மீக்காயீலே
வருஷிக்க வருத்தோன் சொல்வான் 455

எழுபதாதமும் அழிந்தவகை

சொல்லவுக்கருக்கடல் நீர்
சோம்பிடா தவயெடுத்து
எல்லையில் விழுநீருக
எழுபதுமிரக்கும்போது
தொல்லையோன் றனுகா சாயன்
தொகுத்திய ரிருபத்தேழில்
எல்லைமண திருப்தியென்று
ஈசுரன் தனையருத்தான் 456

ஈசுரர் கிளையுமையாள்
　　ஈந்துமுய்வரு மஞ்சு
மீசுரர்க்கதிபர் களைந்து
　　மிவருட வாய்வுறுலே
காசினிதனைத்திருத்த
　　கத்தவன் பரிமாணுக்கி
தேசமெண் ணுருவமாக
　　செய்தன னீசநாதன் 457

நாதநாயகன் முன்னுளில்
　　நாடியே யுலகந்தன்னை
நீதமாங் கடற்றுறையில்
　　நிறுத்தினன் மலைக்குவடாய்
ஈதெல்லாங்கடவொனுக்கி
　　யிருவித மலைப்புவியும்
ஆமென புவிதிருத்தி
　　யவர்களும் வாழ்ந்திருந்தார் 458

வாழ்ந்தவ ரிவர்குலத்தில்
　　வரம்பெருந்தேவராக
வந்தல் முப்பத்திமுக்கோடி
　　எண்ணஞ்சு லக்கமாண்டு
பார்த்திய வுலகையாண்டு
　　பரிபாரமா யாளுநாளில்
காந்தியி னொளியிலங்கும்
　　கத்தவன் ஜீபுரில் வந்தார் 459

வந்தவர் ஜீபுரில சொல்வார்
　　வல்லவன் எல்லோர்தன்னை
பந்தியா ஆகம் பாதம்
　　பணியவருளைத்தார் நின்றார்
யிந்திர வடிவுமாய்னை
　　யிணையில்லாதெழுந்தகோமான்
சென்தன லொழுப்புமாதம்
　　சிறிய மண்ணாலுக்கெளிதோ 460

மன்னாடி வணங்க வண்ண
மன்னவன் றிறை ஜிபுரில்
வண்ணமும் மிறைசாமுகம்
வணங்கிடா பாவியெல்லா
முன்னவ னிறைவனுதி
மொழிந்தனன் விண்ணோர்க்கெல்லா
வன்னியுஞ் சலத்தமுத்து
வழிந்திடும்வாறுபோல 4

வழிந்திடுஞ் சலத்தின் முத்து
வன்னியின் கூட்டத்தாரு
மெளிந்திடு வாதரூபம்
நீளிய படைப்பு மூன்று
அளித்திய காகமாகும்
அமானீமெலன் றிபுனீசோடு
செனுக்கொடு பகமாள
செய்தனன் தலைவன் சேனை 46

நவச்சுட ரொளியிலங்கும்
ஞயசனுதன்தன்னை
தலமுறை சுவர்க்கந்தன்னில்
தரித்தவர் கனியருந்த
எனையுமே படைத்தவல்லோ
னிமையவர்க்கருளும்போது
புவிவர ராதந்தன்னைப்
பொன்னக ரெய்தினரே 46

பொன்னகர் கனியருந்தி
புகழ்ந்திறை தனைவருந்த
அன்னைய பிருக்கவல்லோ
னமைத்தனன் றவ்வாதன்னை
மின்னெழி லதனமாக
இடையொரு கன்னியதாக
கண்ணுமுன் னமைத்தானதைக்
கண்டவ ராதங்கண்ணுல் 464

கண்ணொழி மனைய விசுங்
    கனிபுன்னைக்கவலையாகி
எண்ணிய தொழுது வல்லை
    வரிக்கனி கொடுப்பாயென்ன
அண்ணலர் ஜிபுரில் வந்து
    அருங்கனி தனையுமீந்தார்
திண்ணவும் வயிற்றில் சூலாக
    திரண்டது இடதுபாகம் 465

இடைவிளா புரமோதங்கி
    எழும்பியே சிலந்திபோல
மடக்கொடி மின்னுளான
    மங்கைய ருலகமாதா
திடத்துடன் பிறந்தெழுந்தார்
    திருமணமுடித்தான் வல்லோன்
இடத்தினில் மாதம் ஹவ்வா
    யிருவருமிருக்கும் நாளில் 466

காவினி லிபுலீசென்போன்
    நாரிய குருவைப்போல
தோளிய லென்று சொல்லி
    துவன்றவ னடிபணிந்து
நீழிய காலமெல்லாம்
    நிகரில்லா கனியேயும்
போக்தோழியர் தனக்குமீந்து
    தோன்றலுக் கீயுமென்றான் 467

சுந்திடுங்கனியே யண்டருக்
    கொடுத்தொரு கனியதனை
வந்தலுக் கீயும்போது
    எரித்தன ரிடத்திலத்தே
தாழ்ந்தவர் பதைத்தவகையால்
    தாங்கியே தலைமேல் வைத்து
பாங்கிபத் துடன்கொடுக்க
    பருகினர் படைத்தோ னுதம் 468

ஆதனால் நபிர்கள்வாதன்
ஞைசயா ஸீபுஸீசிக்த
கோதும்பை கனியைபுஸ்ஸ
கொத்தவன் சுவர்க்கமீதில்
சீதமும் வணக்கமற்ற
சேர்மைபு மறந்துபோகி
பேதக வலஞ்சலமாம்
பெரியவன் கோபமாகி 469

கோபத்தா லெடுத்தெரிந்தான்
குவலயமெழுவான் படுவான்
பாவத்தைப்பொருத்து மதின
பதியினி லவரைச்சேர்த்து
தாவத்தா ஸிருவர் வாழும்
தகமைபிற் குழவியல்லால்
மெத்தவே இரக்கமாக
மெல்லிய ரிருக்கும்போது 470

இருக்கையில் கசடனுமேனன்
எழுந்தன னெனியைப்போல
பெருக்கமா ஹவ்வாமுன்னே
பிரபல ரனேகம்பேசி
தரிக்குமுன் குலமிப்பாலன்
தாயே நீ வளர்ப்பாயென்ன
வரிக்குயில் வம்பானின்ற
மதனிலை வேண்டிக்கொண்டார் 471

கொண்டுட னுதக்கண்டு
கூறுகூசாய்த்தரித்து
அன்றவர் தனலேல மூட்டி
ஆற்றினில் கரைக்கைத்தார்
வண்டனேனவந்துமகனேசல்லாண்றுன்
வந்துநேத பிறந்தபாலன்
பண்டுபோ லீந்தபோதுன்
பாலனையாதகைகண்டார் 472

கண்டவ ரருந்தார் தரையினில்
　　　புதைத்தார்
பண்டுபோல் வரவழைத்து
　　　பாங்கிய ரிடத்திலீப
அன்றுபின் னுதம்பால
　　　னருந்தவ ராக்கியுன்னை
என்றைக்கு மெனக்கு வெற்றி
　　　என்றனை விபுலீசப்போ　　　　473

அப்பொழு தாதமந்த
　　　அலறுபவை யருந்தருந்த
செப்பிய மனுவுக்கெல்லாம்
　　　சேர்த்தது நினைவுமுண்டு
நற்பொடு நவுசானியும்
　　　நாட்டமா றகுமானியும்
தப்பின வினையும் பொல்லா
　　　கசடனு சைத்தானீத்தான்　　　　474

தானிந்த நினைவுமுண்டு
　　　தரித்துமே னுதற்கெல்லாம்
ஆனமன் னுடலமாகு
　　　மதுனபு சானியென்று
காணுமுன் பகைகளெல்லாம்
　　　காதலால் நமக்கேயென்றும்
ஊனிய சடத்தினுள்ளே
　　　வுயிர் றஹிமானியாமே　　　　475

றஹீமா நினைவது வேவலைச்செய்யிலும்
　　　மார்க்கமெனும் பதிதஹ்மா தக்கவணக்கமும்
தரித்திடும் வாரிதுவாம்
　　　வெருவாகை சிரித்திபுலீசும்
வேண்டிய தெல்லா விருமையே
　　　செய்து ணேகுமாயின்
விதத்தினில் பாவம்
　　　நிகழ்த்துவதென்று நினைப்பதுவாமே　　　　476

ஆகிய விதங்களோது
அறிவினிக்கெதிரே தோன்றில்
மோகமென் றுசைமன்றல்
முளைத்திடும் சடலமாகும்
ஏக நாயகனுக்கோர
தின்பது காகிப்பங்காம்
பாவமும் விசை பங்கை
நினைப்பது சைத்தான் பங்கே 477

பங்கொரு மாசையெல்லாம்
பளித்தநி ஆதிபங்கி
பொங்கிய காமத்தீமான்
போதனை தரித்தவல்லோன்
செங்கையே குமிரடித்த
செப்புர விறைபினும்
பங்கியொன் றனுகா வல்லோன்
பகவிரித்தேரும்பேரை 478

பொருடனுசை முந்த
பின்னையு மருக்துச்சொல்ல
மீறிய செய்துபாவ
மிதுக்கொரு சடங்கைச்சாட்ட
சாரிய கமலத்தீமான்
சரிகியே நிலாநிஸ்லார்க்கு
கூர்மன நினைவை வம்பன்
கொழுநிலை நிறுத்திவைப்பான் 479

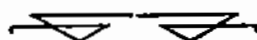
நிலைப்படுங் கருமமெல்லாம்
நீர்நிலத் தவருக்காக
கொலைபடும் வம்பினென்றும்
கொடியகன்றுசமாகி
வலைபடி பேரும் அஹமமென்ற
வடிவனை பாருத்தேயுண்ட
கலைபெருங் கடுமையாலே
கமாத்துக்கருகிலாச்ச 480

கமலத்துக்கருகா நிற்கும்
கண்ணொளி விலங்குமீசன்
சமயத்தினிரு செவியில்
தாரையா மதினுள்பித்து
அமைபுத்த பீதுகள் செய்டி
வெண்டை அசடு கலந்து
போயுத்த விழிசெவியு
நிரைத்தது அசனபங்கு 481

அசடன் பங்கதனல் வீரல்
அக்கினி நிறமதாச்சு
கசடனும் நினைத்த பித்து
கசப்பதிற் குடியுமாச்சு
வசனமின் டிவர்வயத்தில்
வகுத்திடும் படைப்புக்கெல்லாம்
துஸ்மனென் றிபுவீசன்கெ
துலங்கியே வாழ்ந்திருப்பான் 482

கயாத்துல்கை பாற்கடல் வளமை

இந்தவா றிருவருக்கும்
இல்லாச பொருதுட்போது
முந்தனையகன் கயாத்துல்
கைபாவெனுங் கடல்நீர் தன்னில்
விந்தையா வுலகிலுள்ள
விருக்ஷம்பூண் டதனின்வித்தும்
வந்தியத்துயிர்களாக
எண்பத்து நாலிலக்கம் 483

எண்பத்து நாலுலட்சம்
இணங்கவுஞ் சோடுசோடாய்
உம்பர்வின் னுலகம்விட்டு
வுலகினி லிரக்கிவைத்து
அன்பமொன் றனுகாரபன்
தொன்மல ராதங்கையால்
அம்பரத்திமையோர் புல்பூ
டனையவித் தனைத்துமீந்திருந்தார் 484

ஈந்ததை ஆதம்வேண்டி
இறைத்தன னுலகமெல்லாம்
யாந்திய முகரம்பத்தில்
பதிபெரு நாயரன்று
எஃதல்கை விபரத்தாலே
யெவையுமே முளைத்தெழும்பி
ஐந்து கோதும்பை வித்தை
அவர்பரி பாலஞ்செய்தார் 485

செய்ததை அறிந்து ஆதம்
சிலதுநாளிருக்கும்போது
வையகத்திறை யிரக்குவா
னனேகமும் படைப்பதெல்லாம்
மெய்யுர முளைத்தெழுந்த
மேதினிற் பூண்டருந்தி
உய்புமா மிருகமெல்லா
மொன்றையொன் றருந்திகாவில் 486

அருந்தியே வுலகுயிர்கள்
அதுபரி பார்மீண்ட
சேர்ந்திடுங் குலமுண்டாகி
செய்திறை வுயிரதெல்லாம்
இருந்தது கயாத்துல்கைபார்
இறைதிரு அமானமாக
உரைத்ததி லிருந்துநின்றார்
ஒதுவான் மகர்பான்மேடான் 487

மஹரீபுக் கதிகஞ்சொல்வான்
மன்னவன் நபியுல்லாவே
நகரியி லுருவமில்லா
நாயகன் கையாத்துல்கைபார்
நிகரில்லா அகலமாளம்
நீருடன் வளமையென்ன
உகமையில் நிலையில்லாதான்
உடையவன் தூதர்சொல்வார் 488

சொல்லுவா ரிறையமைத்த
சுகித்திருப்பாற்கடலாம்
நல்லபால் நிறமாய் வெள்ளை
நற்பொரு ரசனையில்லை
வல்லவன் சுடராலன்னம்
வடிந்த நீர்வேர்வையெல்லாம்
எல்லவா ருயிர்விக்தாக
இறங்கியே கடலிலாச்சே 489

கடலெல்லாம் பாலாகினை
கனி இனிப்பதிலுண்டாச்சு
திடபொரு நினைவுமொன்றாய்
தித்திப்பு சேரலாச்சு
எடம்பெருங் கடல்வலுப்பம்
யெனைந்தலை யடித்தெழும்பும்
தடந்தலை அடிக்க ஆற்றில்
துள்ளியுஞ் தெருந்தானே 490

துள்ளியின் வலுப்பந்தன்னை
தொகுத்ததை யுரைக்கக்கேளும்
முன்னதோ ருலகமீதி
லோதிய கடல்களேழும்
வல்லவன் கடலிடையில்
வகுத்தது யேழுமொன்றாய்
தெள்ளிய வுலகமென்று
செப்பலாமிதுவின்னுமட் 491

இதுவொரு உலகஞ்சிக்கி
யிருக்குமாங் கோவக்காலும்
பதியெனுங் கோலக்காலே
பாரா அனையாக்கோலும்
துதிசெயுங் கிரியுமெட்டு
தூணென வளர்ந்துயோங்கி
அதில்சில வர்ணந்தன்னை
அளாலபும் திருத்தி வைத்தான் 492

வளர்த்திடும் கிரியோரெட்டு
மதில்கடு மகாமேர்வொன்று
தளர்ந்திடா வானந்தன்னை
தாங்கிட நவகிரியும்
செளிந்துடர் விதமனைத்து
கீதியா னமைத்ததெல்லாம்
களித்திடு மூலகமொன்று
காட்சியாய் நிலைநிருத்தி 493

நிலத்தினி லதிகமாக
நிகரில்லாக்கோடிகொண்டத்
தலத்துயர் வானமேழும்
தட்டொரு பூமியேழும்
உலகினர் தலத்துமின்ற
ஒருமயில் அண்டமொன்று
பலபல இதனைக்காண
பதினெண்ணுயிர மண்டமாகும் 494

அண்டமோ ராலமாகு
மாலமு மனைத்துங்கூடில்
யெண்டிசை புவனமென்று
யியம்பலா மிதுவின்னுமப்
கொண்டிடும் புவனமிருநூற்
றிருபத்திகாலுங்கூடில்
அண்டிசை வகுத்த ஆதி
யகிலாண்டமென் றுரைக்கலாமே 495

உரைத்தகி லாண்டங்கோடி
　　　வோதிய பிரளயமொன்று
சிறந்திடும்பிரளய மொன்பது
　　　கோடி செப்பலா மதில்லையென்று
இரைத்திடுங் கடல்நீர்துள்ளி
　　　யியம்பலா மதில்லையென்று
மறைபுகழ் கவியுரைக்க
　　　மன்னவ னேதுசொல்வான் 496

சொல்லுவா னயிகயினூமே
　　　சோதியின் தூதேமெய்தான்
எல்லைகு மிறைபடைப்பு
　　　யியம்பிய விதங்களெல்லாம்
வல்லவ னமைத்த இந்த
　　　வையகந்தானோ வின்னுஞ்
சொல்லவு மிதுக்கிணையா
　　　சோதியின் தலமுமுண்டோ 497

இத்தல மண்டமொன்று
　　　இயம்பியே பதினெண்ணாயிரம்
எத்திசை பலதுக்கெல்லா
　　　மிறையவனொருவனாக
உம்மத்திங்கிருந்து
　　　மகிழ்வொரு ஆலமெல்லாம்
உத்தமு மனையயு மற்ற
　　　வுயிரிரு விதத்தைப்போல 498

இவ்வித மாலந்தன்னை
　　　எவ்வித மமைத்தானப்போல்
ஒவ்விய ஆலமெல்லாம்
　　　ஒன்றுக்கொன் றுயர்த்தியாக
செவ்விய படைப்பு ஆகம்
　　　சில சில படைப்புமெல்லாம்
எவ்வித மமைத்தானிப்போல்
　　　யாவுமே வனத்திலுண்டு 499

உண்டென ஆலமெல்லா
மொன்றுக் கொன்றுயர்த்தியாக
நன்றென ஆலமெல்லாம்
நவமணி சுடரொளிவா
தென்றனக் கிறையேயொன்று
திருமறை நபியே யென்று
என்றந்த ஆலமெல்லா
மிறைநபி யீதார் தேரி 500

தெரிய மறையி நல்லோன்
திருநபியொன்றேயாகும்
யேரிய ஆலமெல்லா
மிறையய நபியிருந்து
ஆரிய விஷளமிக்கி
லனேகமு முளைப்பதைப்போல்
வாரிது ஆலமெல்லாம்
வகையிது நடக்குதென்றே 501

அன்று முன் னமைத்தானிந்த
ஆலமின் நபிஇறசூல்
என்றுமே அழிவில்லாதான்
யெங்குமே நிலையவைத்து
நன்றென இறையோன் றன்னை
நாடிய புகழ்ந்திருக்க
ஒன்றென ஆலமெல்லாம்
வொருகுடை ஆளவல்லோன் 502

வல்லவ னாலமெல்லாம்
மருத்தவன் விதத்தைப்போல
எல்லையி லாலமெல்லாம்
இயம்பிய வுயிர்களெல்லாஞ்
சொல்லிய வியாத்தல்கைபார்
சோதியின் கடலையொன்று
பல்லுயிர் ரனைத்துங்கடல்நீர்
பரந்திருந்தது பிறக்குமுன்னே 503

பிறக்குமுன் னுலகுயிர்கள்
　　　　பொங்கியே வொளி திரண்டு
காக்கும்பால் கியாத்துல்லைபார்
　　　　யென்றுமே கடல்நிரைத்த
சிறக்கும்வின் னவர்மீக்காயில்
　　　　செங்கையா லளந்தநீரை
பறக்குவான் மேகமெல்லாம்
　　　　பரித்துடல் சூலுமாகி　　　　504

சூலது நிறைந்து ஈந்து
　　　　மாதமுஞ் சுமந்து முத்தி
ஆலத்தி லபாவ னீன்ற
　　　　அளவிலா துருவில்லாமல்
பால்நிறம் பகர்ந்தநீரும்
　　　　பலபலத் துயிர்களெல்லாம்
வேலையின் கடல்மலையின்
　　　　விருக்ஷம்பூ டதனிற்பெய்யும்　　　　505

பெய்ந்தநீ ரதுவிந்தாக
　　　　பெருங்கல்லும் வயிரமுத்தும்
ஈனந்திடும் புழுக்கள் பூண்டு
　　　　வொருநிலை விருக்ஷமைத்தார்
சத்துமுய்த்தி யெந்த
　　　　தானியக்காய்கனியும்
ஆய்ந்தது வுலகமெல்லாம்
　　　　அனேகமும் நிறையுமன்றே　　　　506

நிரைந்திடும் புருவையுண்டு
　　　　நிலத்தினில் வெகுபடைப்பு
பறந்திடும் பக்ஷிமற்ற
　　　　பாரினி லூர்வினங்கள்
சேர்ந்துடல் வுதிரவிந்தால்
　　　　சேர்ந்தது பரிபாசமாய்
பிறந்தது மிருகமெல்லா
　　　　புல்லொடு புனலையுண்டே　　　　507

உண்டிடு மிருகந்தன்னை
வுலகினில் மிருகமுண்டு
விண்டிடுந் தடியவாய் வேங்கை
வெகுவுயிர் பரிபாரங்கள்
கண்டிடு மிருகமற்ற
கனிவகை தானியங்கள்
மண்டலத் தமுதமுண்டு
மனுவகை யனந்தங்கோடி 508

கோடியின் மனுவுமற்ற
கூறிய படைப்பதெல்லாம்
பாடிய வியாத்துல் கைபார்
பருங்கடல் நின்றமேகம்
ஓடியே வந்துமெத்தி
வுலகினில் மழைவிழுந்து
ஆடியே படைப்பதெல்லா
மனைத்துமே முளைத்துண்டாச்சே 509

முளைத்திடு மதனையுண்ட
மோகமுந் தாகத்தாலும்
விளைத்திடுந் தானியங்கள்
கீர்த்தியி னுலகந்தன்னில்
வளர்த்திடு முருகமற்ற
வாரியிலூர் வினைகள்
இளைத்தவ ருண்டுபாரி
லிப்படி பரிபாரமே 510

பாரினில் ஆணும் பெண்ணும்
பாங்குடன் சேர்ந்திடாமல்
வாரியில் புழுவெடுத்து
வைத்ததை வுருச்சமைக்கும்
ஏரிய விருக்ஷம் பூண்டு
விருப்பதை எடுத்துருவாம்
கூறிய வுலகமெல்லாங்
கொண்டது பரிபாரமாம் 511

பரிபாசம் புவிபல வுயிர்களெல்லாம்
　　பாங்காய் முளைப்பதும் பாரினுமேல
அறிவாய் வுரைத்தி ருமையறிந்தோம்
　　ஆகிய தீன்குலத்தார்க்கு
கூறிவர மிருக மூர்வினம் பரவைகள்
　　கொள்வது கெக்கெது ஹறு முஹலாகும்
தெரியாம்பொருளை நிகர்த்திடுமெனவே
　　நீதியின் தூதரு முரைப்பாராம் 512

உரைத்திடு முலகிலுள்ள
　　வுகந்திடு மிருகமற்ற
நிரைத்துமே நீரில் வாழும்
　　நிகரில்லா வுர்வினக்கள்
அகத்தினில் விருக்ஷம்பூண்டு
　　தரணியில் பறவை பக்ஷி
வுரைத்திடு மறையோன் வேதம்
　　வரைந்தது ஹலாலதாமே 513

ஆகிய இறையோன் வேத
　　மறிந்திடும் நபிமார்தன்னை
மேவியகலிமாச்சொல்லி
　　இறுகளுக் கினிலாச்சு
ஓதிய கலிமாமுன்னே
　　வுகந்தது ஹலாலதாகும்
பாகிய கலிமாச்சொல்லாப்
　　படைப்பெல்லாம் ஹறாமதாகும் 514

ஹறாமொடு ஹலாலீதென்று
　　கருதுமுன் ஈமான்கொண்டு
தாரதா மறியவென்ன
　　தாணியில் விதங்களென்று
பரிபுர புவியும்பூண்டும்
　　பயகாம்பரை பணிந்ததெல்லாம்
நிராகரஞ் செய்திடாது
　　நிலத்தினில் பரிதெளிக்கும் 515

பசிக்கிதன்னை தெளிக்குமின்றை
பலபல ரசனையுண்ட
கசியுருகுபிர் பூண்டெல்லாங்
கசப்பொடு கடுமை கொல்லும்
வசியா வுதகச்சொல்லி
உரைத்தனர் நபிகள் முன்னே
சிபத்தொன் றறியாப்பூண்டு
பார்க்கும் நஞ்சாகுந்தானே 516

தானித்த விதங்களெல்லாந்
தம்பிரான் றூதேமெய்தான்
வானகம் பார்க்கும் பக்ஷி
வையகம் முறுகம் பூச்சி
தோணிய ஹராம் ஹலாலும்
தொகுத்ததை யறியச்சொல்வீர்
கோனுரை கேட்டுவள்ளல்
கொத்தவர்க்கேதுரைப்பார் 517

முதற் படலம் முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

திருநெறி நீதம்

இரண்டாவது படலம்

1-வது குக்கும்வகை

வள்ளலார் நபிமற்றோரும்
    வரிசையாங் கபாமீதில்
வெள்ளிநாள் பகல்தொழுது
    விரைவுடன் வெளியிலெக்கும்
பள்ளியில் வாசல்முன்னே
    பாங்கியா தடம்போலப்பாக
ஒள்ளிய அடிதுடக்தோ
    ரொருமிக்க நடந்ததன்றே 1

நடந்திடும் நபியுமற்ற
    நாவியார் நாற்பத்தீராயிரர்
துடந்திட நடந்தோர் தக்க
    தோகையைத் தோன்றுமாகில்
நடந்திட மணம் பொருந்த
    யனைவருமணத்தி லுன்னி
கடந்திடுமா காதமேகிக்
    கடற்கரைக்கருகிலானார் 2

அருகினில் தடமுங்கொன்ற
அப்புவி லாருங்காணார்
வருமுகம்மது நபியு
மருங்கினி லிருந்தி
தெரிவையின் மனமிணங்கத்
தேடியும் தெரிசித்தல்லோ
மரியா நினைவைசொல்லா
மனைவரு முறையிதென்றார் 3

உரைத்தனை ரபுபக்கரு
மருதுமா னலியாரும
வரைந்திடுங் குளிணங்க
வருந்திய மனந்தானென்ன
திரத்திடும் தேர்முன்னே
திவாவென னு மொருவர் சொல்வார்
கரைத்திடாப்புவியின் வாழ்வைக்
கருத்தினில் கருதக்காணேன் 4

காணேனென் றுரைத்த போது
ஹபிபிரசூல் யார்மற்றும்
போனவரனரும் மீழுப்
புரிசையாங் கருபாமீதில்
வானகன் வேதமோதி
வகைபல தரிவுஞ்சொல்லி
யானதோர் கருமஞ்செய்வா
ரனைவர்க்கும் கருத்துதோ 5

கருத்தினி லுலகவாழ்வைக்
காதலித்தறியான்தெவி
பருகக்கூத் தம்மாள் தன்னை
யழைத்து வள்ளலுன் வழமைவிள்ளும்
பொருத்தனு ளுகையும் புவியின்
வாழ்வென் றதுவரியேமென்று
வருத்தமா யுரைக்கவள்ள
லவர்குழு நோக்கிச்சொல்வார் 6

சொல்லிய விதனைத்தாமு
        தனைசுகம்பெற ஒருவர் தோன்றில்
எல்லையில் பிழைபொறுத்து
        பிறையருள் சுவர்க்கமீவான்
நல்லதென் றிரசூல் முன்னே
        நகிமவ ருகையமென்ன
மெல்லிய தலாக்ஹில்லாமல்
        மிகமண முடித்தார் வள்ளல்   7

வள்ளலா ரிரசூல்லா
        ரவிரு பேரைச்சேர்த்து
தெள்ளிய மறையோர்க்கெல்லாம்
        திருநெறிநீதஞ்சொல்வார்
உள்ளமி லுளகைத்தாசை
        யுகந்திடான் சாகுக்கோரான்
கள்ளனும் வணக்கமீமான்
        கருத்தைவிட்டேகுமென்றார்   8

ஏகுமென் றிரசூல் சொல்ல
        யார்களெல்லோரும் கூடி
யாகமே பொருத்த நீதி
        யகமதே நபிக்கரசே
கோபமோ யுரைத்தவெண்சொல்
        கொத்தயன் லயிரின் வாரோ
மேகமே கவிகைவள்ள
        லெங்களுக்குரைபுமென்றார்   9

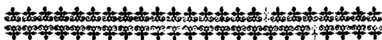
உரைத்திடு முலக வான்
        வின்னுகைய மொன்றறியானுகில்
கரைத்திடுங்குலை நினைவு
        கலைநெறி நினைவைக்காணுவன்
விரைத்தொரு நெறியறியா
        வெக்கமென் றீமானில்லை
தரத்திறை யருளிலான
        தாணிலா ளனைத்துந்தானே   10

தரணியை யமைத்த நாயன்
    தாபரத் திருவுருவில்
கிரணியக்கல்கள் பூக்கும்
    செய்க்கினதில் மயிலைப்பார்த்து
பரணியபூண்டவாசை
    வணிகரு வணிக்ததண்ட
நரணியி டாயிரந்தா
    னடையொன்று கருமூன்றுமே

ஆகிய யண்டமெல்லா
    மதுபது ஆலமொன்று
கூவிய மயிலை வல்லோன்
    கொழுகையின் மகின்றதாலே
பாகிய மயிலினண்டம்
    பதினெண்ணாயிர மாலமாகும்
பாவியா யழிக்கிடாமல்
    பல பல வுயிர்க்குமீந்தான்

பலவுயி ரமைக்குமுன்னே
    பிதாவென உதித்தஆதம்
உலகவானம் பொருட்டா
    லித்த உலகெல்லா மிலங்கியோங்கும்
பலபல கலைகளாய்ந்து
    பாக்கியம் பெருகவாழ்ந்து
உலகவாழ்வு வசமரில்லா
    உம்மத்துக்கொதுக்கமென்றே

உம்மத்தாயிருக்கும் பேர்கள்
    உலகவாழ் வரிந்துமாத்தி
தர்மத்தை பொருந்தும் ஞானம்
    தயத்தினி லிருப்பாராகில்
மகிமத்தக்கிறையருளுங்
    கிட்டிடும் பலனேயென்றும்
தர்மமுந் தவைச்சுகமுந்
    தவிழ்ந்தவன் பாகியென்றே

2-வது

ஹலால் சுரிகத்து வைக்கிற வகை

பாவியில் பெரிய பாவி
　　பாரினி லிறந்திட்டாலும்
மேவிய குலமில்லாதான்
　　மிவன்பிழை பொருக்கானென்று
கூறிய குரானைப்பாருங்
　　குறிப்புட னஞ்ச மூசாவென்ற
மேவிய கித்தாப்பைப்பாரு
　　மிவன்பெரும்பாவிதானே　　15

பாவியை மீள்க்கவள்ளல்
　　பயகாம்பர்தன் மருகாலி
மேவிய மிசூல்முன்னே
　　மெத்தவும் பணிந்து சொல்வார்
பூவிபே உலகினுசை
　　பொக்குவாருதியை மாற்றும்
தேவியை யிணங்க வல்லோன்
　　திருநெறி யறியச்சொல்லும்　　16

சொல்லிய உலகி லாதஞ்
　　சுகம்பெற வாழ்ந்திருந்தார்
மெல்லிய ரொன்றே யல்லால்
　　மேதிமா ரதிகமில்லை
யால்லேவா முலகமெல்லா
　　மிறையவன் வழமையாக
வல்லிய ராளர்க்கொன்று
　　மருத்தன ளீதந்தானே　　17

சீதமா யிபுராகீம் முன்னாள்
        னிறைகலா வணியிரண்டு
வாக்குடன் நபியைக்கூவி
        வணியும் ரெண்டாம்பையென்ன
வேதக னிபுராகீமும்
        விதமென விளங்க வெக்கு
வீதமா உலகமைத்தோன்
        விரித்தவாக் குரைத்ததய்யா 18

உரைத்திடு முஸருயிர்கள்
        ஒருமுகத் திருவிழியாய்ப்
பரத்திரை யொழிவை னோக்கப்
        பகுர்திரு விழியால் காண
தாத்தினி லமைத்தேனும்மை
        தமக்கிரு விழியாற்காண
பரத்தினிலிருந்து வாழும்
        பாங்கிரெண்டுமக்கு வேண்டும் 19

வேனுமென் றிறையோன் சொன்ன
        விதிப்படி யவர்முடித்தார்
பூணிய நபியாக்கூடும்
        பூவைரெண்டணியும் நாளில்
ஆணிய நபியை வல்லோன்
        பணியுமூன் றாம்பையென்ன
தோணிட வுவையாயென்னத்
        தொகுத்தவாக் குரைத்ததய்யா 20

உரைத்திடு முமதுபங்கி
        னுலகவாழ் மடக்கைரெண்டில்
தரித்திடு மருளுமில்லை
        தானவ னீன்றபாலா
வரத்தினில் நபியுமாகார்
        வகைபதா னுமக்கு மூன்று
விரைத்திடுங் குளாரென்ற
        விதிப்படி யவர்முடித்தார் 21

முடித்திடும் நபியுமூன்று
மூலைவாழ் மடக்கைசொக்க
படிப்படி வெகுபேரிந்தப்
பாதைபார்த்தறிந்து யாரும்
வடித்திடு மனையாள் மூன்று
வைத்து நானிருக்கும்போது
துடித்திட வுலகினுளு
தோகைபருமக்கே யென்றான் 22

முன்னுள்ள நபிகள் வேத
மூன்றல்லா லதிகமில்லை
இன்னுள்ள நபியுமக்கா
யொக்கிய நாலாம்வேத
மன்னுள்ள நபிகள் சுவர்க்கத்
தவர் கலால் மூன்றுஞ்சூழ
யென்னுள்ள நபியே நீரு
மிருப்பதோ யவரும்போல 23

எவர்தமக் கதிகமாக
யெனதுயிர்த் தோழனாக
அவரவ ருமக்கதாக
அமைத்தனனுலகமாக
இவர்களை பெரிதா மென்ன
யாவரு முறைப்பத்தாலே
நல்குல நபிவிளங்க
நானுபேர் ஹலாலதாமே 24

நால்மறை சகருநானு
நாவிமாம் நானுபேர்கள்
மேலின்னம் பலவிதங்கள்
ளெடுப்பவரு மனும்மத்து
னால்முன்ன வழிகள் நாலா
னுன்னிடை நால்வரிய
ஆலமு மமைத்தவல்லோன
வவர்க்கும் ஹலாலே சொன்னான் 25

சொல்லிய ஹலாலுகாலிச்
சுகம்பெற வாழும்போர்கள்
மெல்லியர் தலைவைத்தால
மிகவுத்தமம் பொருந்தில்
வல்லியைக் கிரையம் வேண்டில்
வைப்பது சரிகத்தாக
நல்லதென் றிறையோன்சொன்னான்
நபிகளும் நடந்தவாரே 26

நபிகளி லொருவரான
நவமணி சுலையுமானார்
புவிதனி லொருஹலாலைப்
போதவைத்திருக்கும்நாளில்
செவிவிழிக்கினேந்தபேரை
செம்பொன்னீந்தவரைவேண்டி
எவ்விதத் துலகவாழ்வுக்
கேற்பது சரிகத்தாமோ 27

ஆகிய ஹலாலு ளனி
இறையருள்ப்படியமைத்தான் வல்லோன்
நேகிய சரிகத்தென்பா
லியம்பினு னெண்ணஞ்சென்று
மோகிய முடைய வல்லோன்
முடிப்பது ஹலாலுகாலு
யோகிய சரிகத்தொரு
னுருயிர முகையந்தானே 28

உகையமென் றுரைத்ததெல்லாம்
வோதிய குரானைப்பாரும்
பிலைமயவ ருரைக்கவள்ள
வியம்பவு முலமாவெல்லாஞ்
சமைபுரு கஞ்சில்லாரிபீ
னென்று சாத்தினு பொருகிதாபில்
தகமையும் பெருமை யோக்கும்
தனிலொரு முறையில்தானே 29

தானவன் வேதந்தன்னில்
        தலியொரு முறையைக்கேளும்
ஊனமொன்றணுகா
        சாகிலுள்ள வருகைவாழ்வை
வேண்டுமென் றுகந்தறிந்து
        வெருத்ததை தவுள்க்கனுடில்
மானிலத் திறையின் வேசம்
        பஃறியொரு பாக்கேத்தி 30

நத்திரை வுலகமைத்தோன்
        நாயனோர் பஃறிருகும்
குத்தமோன் றணுகா நந்த
        னூதர் குரு கபிமுஹம்மதென்னும்
எத்திமாம் பஃறிருகும்
        யெல்லவர் தனையுமீன்ற
முத்தொழி விலங்குமாத
        முறையுடன் பஃறிராமே 31

ஆகிய அஸியுல்லாவு
        மவரொரு பஃறிராகும்
ஏகிய பஃறிர்நாலாம்
        மியம்பினுல் பஃறிரென்றும்
கூவிட எழுத்து நாலாங்
        குறித்திடு மெழுத்துக்கொன்று
மேவிய வறிவுமொன்று
        இயம்புவேன் கேளுமையா 32

இயம்பிய பஃறிரென்னி
        லிருக்கும் பே முதலெழுத்து
வியம்பொருபுவி நினைவை
        வெருத்தபேர் பஃறிராகத்
துயம்பெற லிருபதாகும்
        தொகுத்தஹாபுதனறிவு
நயம்பெற யிறைகொடுக்க
        நல்லுண வருந்த வேண்டும் 33

அறிந்துவ தறிவு முன்றை
அறிவது யே யெழுத்து
திருந்தவும் னினைவு மூச்சி
விறைதனைப் பிசகொண்ணாது
நிரைந்த ரே அரிவா லறி
நிகரில்லான் செய்ததெல்லாம்
பொருந்திய பொருளையுள்ளான்
புகழ்ச்சியில் பஹ்கிராமே 34

பஹ்கிரென்னும் பதவியுள்ளம்
பாத்திப ரெவர்களென்னில்
ஹக்கிகத்தி லிறையைக்காணும்
கண்ணடியாஞ் சரிஹத்தென்னும்
மக்கினில் தரிபாடாக
இயம்பிய இசுலாமாரும்
தக்குவா நிலைசரகை
யாருஞ்ச ரகியே யிருக்கொண்ணாதே 35

சபகினி லெழுகலிமா
சலாத்தென்னும் தொழுகைநோம்புந்
திரவியஞ் சதக்கா ஹச்சுக்
தீனிசுலாம் வகையாரும்
புரவியின் கடனம் வேணும்
போதில்லா நினைவை யின்று
றிலவர லிய்பி தினம்
பொருளின் வகைதன்னையறியலாகும் 36

அறிவது கலிமாதன்னில்
தயரிடாக்கலிமாவுண்டு
முரிந்திடா ஓதுத்தொழுகை
முகிந்திடா விதமுமின்ன
சிரந்தொழி யாதனோம்பு
செம்மபி லொழியாஹச்சு
சிறந்திடும் துலையா சக்காத்தும்
செம்மபிலறியவேணும் 37

வேண்டிய நினைவையெல்லாம்
வெருத்திறை ஒருவனென்று
வேண்டிய கமலத்துள்ளே
ஒளியுள்ளே விழிநடுவே
மீண்டிய கருத்தைக்கண்டா
விருவிளி செழுளவல்லோன்
பூண்டதோர் கவிமாதன்னில்
பொருள்தவராக்கவிமா 38

கவியென்ற தீங்கையோங்கும்
கசடொரு விலகலெல்லாம்
தலைத்தொரு யேவல்செய்யுந்
துதிப்பினி விருப்பாராகில்
விலைபெருத் தெழுந்த முத்தா
முறிந்திடா ஒளுவுமாகும்
நிலைத்திறை பரத்தைச்சாட்டி
வினைவெல்லா மறிந்தால் மூச்சு 39

மூச்சினி விறையொழியா
முகிந்திடாத்தொழுகையாகும்
பேச்சினில் பலதீங்காலும்
பெருமைபொய் ஹரும்பகிலும்
ஏச்சொரு பொய்யுரை
யாத்திலைக்கிடா ஹாரமருந்தால்
சூட்சமா விலக்கனேம்பு
செம்மணி லொழிந்திடாதே 40

ஒழிந்திடா ஹவாகபுஷை
ஓர்மையாய் வெருத்திருக்கில்
அழிந்திடா திறைகொடுத்தா
னைசனமென் றருந்தவல்லோன்
ஒழிந்தல கதைவெருத்தா
லாய்ந்திடா தவனுங்கச்சு
தெழிந்துட ஏழுக்கை நீக்க
ஷரொதத்துக் குறைபந்திடாதே 41

தேசமில் விதங்களாருஞ்
சேர்ந்திடில் தவசியாகும்
நேசமாஞ் சரிகத்தான
னிலமை யொன் றிசுலாமாகும்
தேசமில் விலக்கிவைக்க
திரவியன் றனக்குமின்னம்
ஓசையா மிசுலாமாகும்
உட்பொரு ளாறுமொன்று 42

ஆறொரு ஈமா னூறு
மகத்தி னிசுலாமாருங்
தேரவே பொருந்தவல்லோன்
தீனெறி குருவாமின்னந்
கூறிய விதத்தானிந்தக்
குவலய வாழ்வு தாழ்வான்
ஈறிய விதம்பொருந்தி
உலகவாழ் விணக்கதாடில் 43

காடவு முலக வாழ்வு
நபிகளும் நடந்ததாகும்
தேடிய சபாயத் தீமான்
நீதாரும் பொருந்துமின்னம்
பாடிய பளமையல்ல
பயகாம்பரு முரைத்ததாகும்
நாடிய கலாம் சரிகத்தும்
நடந்திட வுசையமாகும் 44

* சரிகத்தனைக்கிறது. [illegible] அரபி தேசத்தாருக்கேயன்றி, மற்றவர்க்காகா [illegible] கன்ஸாலா ரிபீன். முஹிமாகிபாமத்து நாமா வென்னும் கிதாப்புகளில் அறியவருகிறது.

3-வது

ஹராமான ஸ்திரீயை அறியும் வகை.

ஆகுமென் றிசூல் சொல்ல
அப்பக்கமெழுந்து போற்றி
மேகமென் குழலதான
மெல்லியா மணமிணங்க
ஏகுமி தேகா தென்ற
யேக்ஷிணிமார்கள் தன்னில்
பாகுமின் பலிதமும்
பாங்குட னுரையுமென்றார் 45

பாங்குடன் பெற்றதாயும்
பாரினிலவளைப்பெற்றாள்
ஓங்கிய மாதாகூட
வுடப்பிறந்திருந்தார் யாரும்
தீங்கில்லா தகப்பன் தாயும்
தேன்மொழி வயிற்றினளும்
பூங்குழ லுடப்பிறந்தாள்
புவிதனிலவர்க ளீன்றோர் 46

ஈந்ததோ ரவன்குமாரி
யேக்ஷிணி பிசம்பின்றானும்
தோன்றலுந் தோகையாரும்
ஆர்வமா தனக்கின்றானுங்
காவர்கள் தமையன் தம்பி
கன்னியை யீன்றதானும்
பூண்டவள் தெளியா ளோர்
புவிதனிலீன்ற பேரும் 47

சான்றிந்த பீராருள்ள
பேர்ந்தினை மார்களெல்லாஞ்
சென்றிட மணமாமென்று
செப்பவும் பெருக்ஹருமாம்
மிண்டிந்த விதமறியா
இவர்தனை மணமுடித்தால்
ஒன்றடி தனைவிலக்க
வுடையவன் சொன்னாரென்றார் 48

சொல்லிய விதமுடைய
சொந்த இம்மடந்தை தன்னை
எல்லியின் ஹலாலாமென்று
எவர்களு மணமிணங்கில்
மெல்லியர் தலாக்குமில்லை
யிவர்க்கொரு மஹருமில்லை
நல்லறாசடியார்க் கெண்டம்
நகரை விட்டகலவேணும் 49

வேணுமக்காளர் தன்மேல்
விளைப்பது மடியும் தூறு
தோணிய நகரைவிட்டுத்
துலையெழுகாத மட்டும்
பூணிய மாதம் நாலும்
போகவிட்டமைர்கலாகும்
விணெனும் விதமறியா
விளைத்திடும் ஹாலிஹத்திபு 50

ஹாலிகள்ஹத்திபாக
கருமத்துக் குகந்தோரெல்லாம்
தோணிய பாவமீதில்
தொழுதவர் தௌபாச்செய்து
வணியி லருசுக்கேறும்
இறைநபி இருவர்க்கென்று
ஆணிய சோம்பலர்க்கு
அறபதை சோம்புமுன்டே 51

அருபது நோம்புவைத்து
அவர்மனைக்கிணங்கவென்று
அறுபதுக்காண்மையில்லா
நூறுநோம்பவன்தன்மேலே
பெருங்கடன் தலைக்காவாழ்ந்து
பெத்திடும் புதல்வர்க்கெல்லாம்
பரிந்தவன் மூத்துமில்லைப்
பாலரும் ஹராமதாமே 52

ஹராமதே ஹலாலென் றெண்ணும்
காளையாக் கன்னிதன்னை
பருமதித்தடித்து நாறு
பாரைவிட் டகன்றபேர்கள்
தருதர மறியமுன்னே
தானவ னீன்ற பாலர்
பருயம தறியமட்டும்
பருங்குபிர் யென்னலாமே 53

குபிர்நிலைப் பிறந்தபாலர்
குருநெறிபாலக்காகி
ஹபீபர சூல்தீன் கத்து
கருத்தது தெளிந்துதென்றால்
நபிகளைப் படைத்த வல்லோன்
நால்மறை நெறியதாகும்
புவியினில் பாலனெங்கில்
புகழ்நெறி விலக்கவேணும் 54

வேணுமென் றிவனையின்றேன்
வெகுமுத லவனுக்கில்லை
தோணுமுன் மறித்திட்டாலும்
தொழுதகை மடக்கொண்ணுது
ஊணிய பதியை விட்டு
ஒதுக்கமா யடக்கவேணும்
ஆணிய வேதம் ஓதி
அஹம்மதா ரசூல்சொன்னார் 55

4-வது

இவ்விதத்துடைய பேர்களும் ஹறாத்துக்கு சமதையாகும்.

சொன்னதோர் பிவைப்பார்த்து
சோதிமா மவைப்போற்றி
அன்னவர் நபிமெல்லோர்க்கு
மாசறு மதினை வெக்கே
இன்னித மடவார்மட்டோ
இன்னமும் பலதுமுண்டோ
விண்ணெலாம் படைத்தோன் தூதர்
விரித்துரைத்தா ரவருக்கும்

பேருடன் மங்கை யாளை
பெத்தவ ளுடப்பிறந்தாள்
சீருடன் மங்கைவாழ
சிறந்திடப்பிறந்த மாது
பாரினில் பிதாவும் முன்பின்
பரத்தினில் வாழ்க்குமோரும்
ஊரினி லிவர்கள் யார்க்கும்
ஒன்றேடி சன்றதாலும்

சன்றவள் தனையே அல்லால்
வெடுத்தவள் வளத்ததாயும்
ஊன்றிய முலேயளித்தாள்
உடனவொடு முலேயுண்டாலும்
சான்றுதின் வருத்திவைத்தா
வியர்பிய வுபதேசத்தாள்
மண்டலத்திசையில் காணு
மற்றவள் தேவியாரும்

தேவியர் புருஷர் வாழ்ந்து
தலாக்கில்லா திருக்கும்போரும்
காவியே பலர்க்கடிமை
கப்விலைப்பாரிதானும்
வாலிபம் தீவிழந்தாள்
வயிற்றினில் சூல் சுமந்தாள்
மேவிய நகரின் வேசை
மிருகந்தொரு கொலை செய்தானும் 59

செய்வகை பதினேழுள்ள
செயலெல்லாம் ஹராமதாகும்
வையகத்தறிந்தா னில்லை
அவர்க்கொரு தெண்டமில்லை
மெய்வகை அறிந்தபோது
மிகுத்தது பெரும் ஹராமாம்
கையினில் கசையெடுத்து
கடுக எண்பதடி வடித்து 60

அடித்து கோம்பா சேழாகும்
அதுதனைக் காண்மையில்லால்
தொகுத்தடி யேழுகோம்பு
துலைப்பது இருவர்க்கென்று
விடித்திடும் தலாக்குமில்லை
இவர்க்கொரு மஹருமில்லை
படித்தவர் தௌபாச்செய்து
பாங்குடன் தொழுகலாமே 61

தொழுதவர் தௌபாச்செய்ய
தோகையுமாளருக்கும்
தெளிவொரு மணமுஞ்செய்ய
சேர்ந்தவ ரவைர்க்கெல்லாம்
நனிவமா தொழுது தௌபா
நால்வரு கசனமீந்து
பரிபுழை தெழிக்கவென்று
பயகாம்பரு முரைத்ததன்றே 62

5-வது

ஹராத்துக்குச்சமதை பாதி.

உரைப்பது ஹராத்தில் பாதி
        ஒழுங்குக ளுரைக்கக் கேளும்
நிரப்பிய தனமீந் தோறும்
        நீழ்பிணி துலைத்தமாறும்
மரப்பினில் மருத்துவத்தாள்
        மயங்கிய பயம் தெளித்தாள்
வெருப்பினி லுணவின்றாலும்
        வெஞ்சம ரிறந்தான் தேவி   63

தேவியின் விதங்களாறும்
        செப்பவும் ஹறுத்தில்பாதி
கூன்குரு டுமை குட்டம்
        குதிரையின் வலிவெரியும்
மாண்கலை பொருந்திரோம
        அரம்பையும் நரையுமத்தான்
பாங்கில்முன் வாழ்ந்திருந்து
        பருமல டிரிசியென்றில்   64

என்றுமே சசெட்டுள்ள
        யேந்திழைமார்களெல்லாம்
பண்டுள்ள பெரும் ஹராத்தில்
        பாதியிற் பாதியாகும்
அன்றுமுன் னறிந்தானில்லை
        அறிந்திட ஹராமதென்று
வின்றிடத்தவர்க்கு மூன்று
        மிவள்கட னிலொன்றே   65

ஒன்றென பெரும் ஹறாமும்
உரைப்பது பாதிகானும்
என்றுள்ள ஹறாமதுக்குள்
பாதியில் பாதிகானும்
வின்றிட குறானும் ஹஸ்ஸில்
விளம்பிய ஆரிபீனில்
பண்டுள்ள விதமறிந்து
பாரினி லறிந்துசெய்யும் 66

6-வது

மக்கூரான ஸ்திரீயை அறிய

செய்திடா விதமிதான
செப்பிய. பெரும் ஹறாமும்
வையகம் புரிந்து வாழும்
வகை பல சிறுஹறாமும்
மெய்யதா உரைத்தி ரின்னம்
மேதிமார் மக்ரூஹ் மென்ன
துய்யவன் தூதே சொல்வீர்
தொகுத்திற கூறுவைப்பார் 67

உரைத்திடு முலகமாதா
உடனிவில் கலைகள் சோர்ந்தாள்
பெருத்திடும் குடி களவு
பெருவய ரிடைபெருத்தாள்
பருத்தவா பட்டும்பொய்யும்
பாலனை பதமை செய்யா
ளருத்திய ஆடைதன்னை
அவிழ்த்தவிழ் உதரினுனே 68

உதரிய மொழியில்லனும்
ஒழுங்கில்லா உதாசனத்தாள்
பதரிய நெடுஞ்சொல் மற்ற
பயங்கர மனதில்லாள்
அதிரடி கடையுடையா
அடுத்த வீட்டகலச்சென்றாள்
பதிகுலம் தாழ்ந்த மின்னள்
பகைரா உரக்கினளே 69

உரங்கிய பதமையற்ற
ஒருமதி தயவுமில்லா
விரங்கிய களரிசென்று
எதுச்செட்டு கூரினளும்
திறங்கொள்ளும் கடைக்கண் பார்வை
திவெரிக் கிடும் விழியாள்
காக்கில்லாக் கழுத்துங் கண்ணும்
கண்டிடும் உறுப்பில் வின்னம் 70

வின்னமாம் பாவையாரும்
வேந்தனுக் குயர்ந்து சொல்லில்
பன்னிய யிருபதமும்
படம் விரித்துடித்தகாலாள்
எண்ணிய புருஷர் முன்னே
எத்தினை அசனமுண்டாள்
இன்னம் தெண்டனைக்கிசையா
ஏத்தினை மார்கள்தாமே 71

தனிமயிர் சிவந்த சென்னி
தனங்கருத் தரியாகன்னி
இனிஇவள் ஸ்தனத்தைக்காட்டி
வெடிசிரிப் புரைக்கும்பேரும்
குனிந்திவள் உடல் குலுக்க
குதித்திடும் நடையின்னளும்
மானிபம் ஒருவரிய
அதுக்கு முன் னெடுத்தபேரும் 72

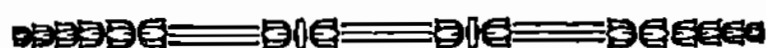
பெருமை நாமமென்ற
　　　　பெருங்களிமா உரையான்
வாரிநீலக்குழந்தையான
　　　　வல்லிமா றுவயமில்லான்
கூறிய நீள்வழியின்
　　　　குன்னெரி அறியாளான
காரியர் நாலுபத்து
　　　　காணிலத்ததிகம் நாலே　　　　73

ஆகிய ஆரேழு ரெண்டு
　　　　அரம்பைமார் மக்கூறுகும்
பதிதனில் குலமுயர்ந்தான்
　　　　பாக்களுக்குவயமில்லை
விதிதனி லிவர்கள் தன்னால்
　　　　விளைந்திடும் லயினத்தென்று
துதிசெய்யும் உலகோ ரிவ்வார்
　　　　தோகையை அறியவேணும்　　　　74

அறிந்திருந்தெடுத்த பேர்கள்
　　　　அசாசிலின் கூட்டமாகும்
அறியமுன் னெடுத்துப்பின்னே
　　　　அறிந்து பார்த்திருப்பானாகில்
மருவிய குழலினாளும்
　　　　வருத்தவும் வளர்ந்தானில்லை
அறிந்திடத் தெரியச்சொல்லி
　　　　அடிப்பது நூல்தானாலே　　　　75

நாலடிக் கிணைந்தில்லாத
　　　　நன்னிடை மார் முக்காலும்
தோலடி கனைந்தில்லாளை
　　　　துலைப்பது அவள்கடனில்
காலது குலைத்து முக்கால்
　　　　காரியர்க்கீய்ந்து தள்ள
மேலவன் வேதமோதி
　　　　இதை இரசூலுஞ்சொன்னார்　　　　76

சொல்லுவார் குரானில் பின்னே
சோதித்தால் தெரியுமின்னம்
எல்லையி லுமா வெல்லாம்
எடுத்தனர் தக்காயிக்கென்ற
வல்லமை பெருங்கிதாபில்
வரைத்தனர் அறிந்துபாரும்
நல்லவர் பெரியோரெல்லாம்
நடக்கவும் அறியச்சொன்னேன் 77

7-வது

ஹலாலான வஸ்தியை அறியும் வகை

சொன்னது உண்மையென்று
சோதிதன் மாமறை
மன்னவரும் செழுந்து
மலரடி வணங்கிப்போற்றி
இன்னவார் ஹராம் மக்கூரும்
எங்களுக்கறியலாச்சு
எண்ணிய ஹலால் தான்
ஏந்திளைமார்களாசோ 78

ஆமென உமருகேட்க
அஹம்மதா ரருளிச்செய்தார்
பாரெல்லாம் படைத்தோன் றீனே
படித்திடும் பாக்கியாக
காரிகை கருங்கொடிபோல
கண்முனித் தூக்கும்போா
நாரியர் தலையுதாழ்த்த
நாணிலப்பார்வையாமே 79

பாரினி லவளைப்பெற்ற
பாக்கியர் வயிற்றினோரும்
ஊரினில் பாலர் நால்வர்
உடப்பிறந் திருக்கும்போ
பேரினிலிருவர் நாமம்
பேதக புணக்கமில்லா
வாரினில் குலமுயர்ந்தவர்கள்
பெற்றிடவும்வேணும் . 80

வேண்டிய மானமுள்ளாள்
வெட்கமும் ஈமானுள்ளாள்
காண்டிதன் பருவமீரீ
கன்னிதா னிளைந்தமாது
தோன்றிய வாய்மொழியும்
துலக்குமங்களமதாக
தாண்டிய அறிவுசொல்லும்
தோகை மந்திரி மதியாள் 81

மதிமுகம் அரம்பை ரூபம்
வளமுடி கருங்குழலீர்
விதியிது ஈமானுள்ள
விதித்துள்ள மங்கையாரைப்
பதிதனில் மணமிணக்க
படைத்தவன் ஹலாலமென்றான்
துதிசெய்யு மறியோர்க்கெல்லாம்
தோகையின் வளமைதானே 82

வழமையும் விதங்களெல்லாம்
வரைந்தனர் லெக்குவா வென்னும்
பழமையென்றொரு கிதாபை
பாரும் சீர்சரியதாக
எழுமையும் பெருமை மற்ற
ஏந்திழை வளமையெல்லாம்
ஒழுங்கெல்லா மறியவென்று
உலகுரு உரைத்தவாசே 83

8-வது

ஸ்திரி ஜாதிகள் 40-க்கு ஹலாலாம்.

வாரீர் குழலுரைக்க
வாழ்த்தியே உமருகர்த்தா
கூறிய குழலியார்கள்
கொண்டவன் தனையகன்று
தேசியே யிருந்துவாழத்
தீனெறி நீதம் தன்னில்
நாரி இத்தனைபேர்க்கென்று
கானிலதுவையுமாகும் 84

ஆகுமென் றுமருகேட்க
அஹம்மத ருளிச்செய்தார்
பாவையர் வாழ்ந்திருந்து
பாரினில் புருஷன் மாண்ட
தோகையர் சுவர்க்கமீதில்
தொடுப்பனர் தனக்கேயாகும்
மாகையின் வாழ்தால் அந்த
மருமையில் இணங்கிடாரே 85

இணங்கிவாழ்ந் திருக்கும்நாளில்
ஏந்திழை தலாக்கு பெற்றால்
குணங்கியே இறந்தாலந்த
கோதைமா ருகிரத்தில்
கணங்கொள்ளும் கன்னியில்லா
காளைமார் இறந்தார்க்காகும்
சனத்திறை வாழ்ந்தாலங்கில்
சாகுவான் தேவியாமே 86

தேவியா புருஷர் மாண்டால்
தேன்மொழி தலாக்குமெற்றால்
பூவியா ருலகில்வாழ்க
புருஷரும் காணஞ்சாகும்
மேவிய விதமேதென்று
விறைக்குமுன் கபியாக்கூபு
தாவியே மிசிரிலாள
தனையிறை வருத்தபோது 87

போதவு மொழியிலக்கும்
பொற்கொடி கலையுகாளே
மாதவை மஹரிபாழும்
மன்னவ னீக்தபின்பு
காதலன் மிசிரிலாளும்
காபாருக்காசன் கொண்ட
பேதையை இணங்கிடாமல்
பிரபல னிறந்துபோனன் 88

போனபின் னிறைநபியே
பூவைப்பொருந்தாவென்ன
காணியே நபிசூப்பு
நாயனைத் தொழுதிருந்து
ஆணிய ரெனக்கு மூப்பு
அரசிடம் வாழ்ந்திருந்தார்
பூணிய வகைக்குமென்னப்
பொருளென கேட்கும்போது 89

கேட்டவர்க் கிறையோன் சொல்வான்
கிளிமொழி தொழுதுகோம்பு
காட்டமு மிறையைநாடி
காற்பது நாளுமட்டும்
வீட்டறை பொதும்பில் இத்தா
இவர்களு மிருக்கவென்றான்
தேட்டமு நபிஇணங்க
தேன்மொழி இருந்தவாறே 90

இருந்தவர் இறையை நாடி
　　　　இரவெல்லாம் வணங்கிடாமல்
பொருந்தவும் நபிதன்மேலே
　　　　பிரியமா யிருந்ததாலே
சிறந்தவர் துயிலும்போது
　　　　சேரவும் நபியைக்கண்டார்
தெரிந்தவர் விழித்துப்பார்த்து
　　　　தேன்மொழி முழுகினளே　　91

முழுகியே தொழுதிருந்தார்
　　　　மோகமும் நபியை நாடி
வழுதிய கெடுவதாக
　　　　எண்ணைந்த நாளுந்தானே
தழுவிய நபியிருக்க
　　　　தையலார் கண்டதாலே
தொழுதவர் விடிந்துநித்தம்
　　　　பொற்கொடி முழுகினளே　　92

காரியர் கெடுவதான
　　　　நாற்பது நாளுஞ்சென்று
வீரிய நபிக்குமிந்த
　　　　விரும்பிய மடவாள் தன்னை
கூறிய மணமுடிக்க
　　　　கொத்தவ னுகையமாகி
ஆரிய உலகமைத்த
　　　　ஆதியுமவர்க்குச்சொன்னான்　　93

சொன்னவீர் நபியே இந்த
　　　　சொந்த இம்மடந்தையே
யெண்டின்ன வாறுமை
　　　　இணங்கி யிருந்ததும் எண்ணைஞ்சாகும்
தன்னில உலகமாதா
　　　　நாற்பதுபேரிணங்க
முன்னமே லெவ்கில் செய்தேன்
　　　　யென்றனன் இறையோன்றானே　　94

தானிந்த நபியே அந்த
　　　　தையலரிணங்கக்கண்டு
காணவும் காளுக்குநாள்
　　　　பொற்கொடி முதுமை போகி
ஏணிய சிரெட்டாண்டி
　　　　விலங்கிய அழகதாக
தோணிய நபிக்குமந்த
　　　　தோகையை மணமுடித்தார் 95

தானிந்த விதத்தை யல்லால்
　　　　தையலர் காசிம்பீவி
பானிலம் புகழும்பீவி
　　　　பாத்துமாகாச்சியாரும்
காணிப்பொன் தங்கத்தா
　　　　லாதிதன் திருக்கையாலே
ஆணிய பணிசமைத்து
　　　　உலகினிலவர்க்கு மீந்தான் 96

சந்திடும் பணியதன்னை
　　　　ஏந்தலுமெடுத்தணிந்து
வாழ்ந்தவ ரிருக்கும்நாளில்
　　　　அதுதெரித் திடத்தில்·விழ
தாவந்த தவர்கள்தேட
　　　　அனேகநா ளகப்படாமல்
எந்து மீன்வயிற்றி
　　　　லிருந்தவ ரெடுத்தணிந்தார் 97

அணிந்தவ ரிருக்குநாளில்
　　　　ஆதியில் ஜிபுரில்வந்து
மணந்திரள் குழலார் விட்ட
　　　　மணியையப்பின் னணிந்ததாலே
உனந்த ரும்மத்தோர்க்கு
　　　　உலகினி லெண்ணஞ்சாள
திணைக வெருத்திருந்தீர்
　　　　அதனை இறை இறக்கச்சொன்னான் 98

சொல்லிய வின்னோர்போக
சோதித்துப்பார்க்கும்போது
வல்லியர் காஜிம்பீவி
மனைந்த திருக்கக்கண்டேன்
எல்லோபி ஹுமதும்மத்தார்
வந்திறை என்னைஞ்சாமூ
வல்லவன் ஜிபுரீல் சொன்ன
என் வசனமு மவர்க்குரைத்தேன் 99

உரைத்திடும் மொழியைக்கேட்டு
உடையவன் தனைநினைந்து
கரைத்தவ னுருகியேங்கி
கத்தனைத்தொழுதழுதார்
நிரைந்தவ ரழுதிட்டாலும்
இறையுனைக் கிருவாக்குண்டோ
திரத்திடும் வழியாமென்று
நீளவர்க்கிறை வகுத்தான் 100

வகுத்தவ னிறையோன் சொன்ன
அதின்படி வங்கமேரி
தொகுத்தவன் குபிரை சர்க்கூன்
துலைத்தவன் தீனிலாக
மிகுத்தவர் படையில்மாழும்
இருபத்தை யாயிரம்பேர்
மருத்தவர் தனையடக்கி
மக்கமா னகரிலானோம் 101

மக்கமா நகரில் வாழும்
மாதருக்காளாமாள
ஹக்கனை னவன்படிக்கு
கன்னிய ரழுகக்கண்டேன்
ஒக்கவே நகரமெல்லாம்
ஒருமிக்க அழுகும்போது
தக்கவன் ஒலியும் கொண்டு
தலத்தினில் ஜிபுரீல்வந்தார் 102

வந்தவ ரிறையோன் சொன்னான்
வாழ்ந்தவர் புருஷர்க்காக
சொந்தவர் அழுவொண்ணாது
னண்ணிடை மார்களின்னம்.
எந்தவா றவாளி வென்று
இதுக்கிறை உபயமானால்
அந்திரத்திமையோர் சொன்னா
ரனைவரு மறியவென்று 103

அறிந்திடும் விதங்களெல்லாம்
ஆலயில் லருவாமென்றும்
பொருந்திய காமமுள்ள
புஸ்தகத்தொரு தொப்பில்
வரைந்தன ருலமாவெல்லாம்
வையகமறியவென்று
தெரிந்தவ ரறியவள்ளல்
திருநெறி நீதர்சொன்னார் 104

9-வது
இவ்வித புருஷஸ்திரிகளுக்கு ஹராமாகும்.

சொன்னது கபியேயுண்மை
சுகம்பெறும் உலகமாத
ரின்னுவாழ் திருப்பதென்றாலே
தையல ரிணங்கத்தக்க
மன்னவா வர்களின்ன
மங்கையர்க்கோருரு
கன்னியர் தவின் ஹறாமும்
கடிமக்கூர் ஹலாலதாரு 105

ஆறென உமருகேட்க
அஹமதருளிச்செய்தார்
பாரினி லவளைப்பெற்றோன்
பாட்டனும் பாலன் தானும்
பாரினில் சகோதரங்க
ளவர்வயிற்றுதித்த பாலர்
சீருடன் தாயைப்பெற்றோன்
செம்மல னீன்றகாளை 106

காளையர் புருஷன் மக்கள்
காவலன் புருஷன் தகப்பன்
மீளவும் தாயைக்கொன்ற
வன்வயிற்றுதித்த பாலன்
பாளையர் சிறுதகப்பன்
பன்னிரெண்டுபேர்களுமாம்
ஆளென ரிணங்கொண்டுற்ற
ரவர்களை விலக்கவேணும் 107

விலகுத லறிந்திடாமல்
விரும்பியே மணமுடித்தா
லுலகினி லவருக்கெல்லா
முரைத்திடுந்தெண்டங்கேளீர்
விலகிய் தலாக்குமில்லை
யவர்க்கொரு மகருமில்லை
கலகவி லவர்க்கு நாறு
கத்தடி விதிக்கலாமே 108

அடிக்கவ மேழுகாத
மகத்திப்பின் ஒளுமாதம்
விடுத்திடும் பதியில் மீழ
யிவர்களும் வருகலாகும்
தொகுத்தவர் ஹாலி ஹத்நீபு
தொழுதவர் தெளபாச்செய்து
கொடுப்பதுக் கெழியோர்க்கையக்
கொத்தவன் பாதத்தைச்சேர்த்து 109

தேத்திடு மவர்கள்க்கெல்லாஞ்
செய்யும் சேம்பருவ துண்டும்
ஆள்த்திர மில்லாதாகி
லாதுசேநாம் பவனுக்குண்டும்
தோத்திரஞ்செய்ய வாழ்ந்து
தோன்றிய புதல்வர்க்கெல்லாம்
சேத்திய மிளக்குகாபர்
நிலையென நிறுத்தலாகும் 110

நிருத்திய மிகவுடைய
நேரினை புருஷரின்ற
வாத்தினில் மதனையெல்லாம்
பாலக்காய் தாகமட்டும்
சருத்தினில் தீனுமில்லை
சாயத்து மதுக்குமில்லை
உரைத்திடும் குபிராமென்று
உலகவாசறிய வேண்டும் 111

10-வது

இவ்வித புருஷன் ஹராத்துக்குச் சமதையாகும்:

வேனுமின் விதத்தையல்லால்
விரும்பிய மாதைமார்கள்
பூணிய புருஷன் தன்னை
பெற்றவனுடப்பிறக்கான்
யேழையில் பாலனேந்தி
யெடுத்தவன் தன்னவளத்தான்
நாணிய முலைகொடுத்த
மாரியர் புருஷனரும் 112

நாரியர் ஒருமுலைப்பால்
　　　　நானிலத்துண்டகாலை
வீரியனவளுடைமை
　　　　விலைகொடுத்தவளத்தடிமை
தேரிய களவுசெய்து
　　　　திருக்கா மறுபட்டாளு
மீறிய கூன் குலைக
　　　　ளெவரையுஞ் செய்தபேரும் 113

பேரிறை நாமமிக்க
　　　　பெருங்குரு ஒஸ்தாதந்த
ஷரீனி லாண்மலமிடன
　　　　ஒன்றொடி அறிந்திருந்தால்
கூறிய பெருநோயோடுங்
　　　　குரித்திடும் வகையீராரும்
வாரிவை மணமுடித்தா
　　　　லவர்களுஞ் சிறுஹராமாம் 114

சிரிய சிறுஹராத்தை
　　　　சேர்ந்தவர் மணமுடித்தால்
வாரடி எழுபத்தைந்தா
　　　　லவர்க்குமெண்ணஞ்சகோம்பு
கூறிய தலாக்குமில்லை
　　　　கோதயர் மகருமில்லை
தேரிய விதங்கள் செய்ய
　　　　தீன்வர்க்கிதே தெண்டம் 115

தெண்டமுமிருபத்தைந்து
　　　　தீரவே யடிக்கவேண்டும்
மன்றவ நோம்புமேழு
　　　　ஆதியினம்பாத்தால் வைத்து
மண்டலப்பிழைகள் செய்த
　　　　மங்கையர் காளையின்ற
கண்டது மிகுந்ததெல்லாம்
　　　　ஹராமுமுன்னுரைத்ததாமே 116

11-வது

இவ்விதப்புருஷர் மக்கூராகயிருக்கும்.

உரைத்திடும் விதத்தையல்லா
லொன்ருேடி மார்களக்காரும்
பெருத்திடும் வயறுனைமை
யினங்கிய வனிமுடமும்
நிறுத்திய வெறியினேடு
நிலந்தெரியாக்குருடு
சருத்தினின் சாகறியான்
சாற்றுமுதாசனத்தான் 117

உதாசனம் படரும் பொய்யும்
உடலினில் பின்னமேதும்
யேதாகிலும் வெரியைச்சேர்த்
திருந்ததை யருந்தினுலும்
அதாவது பன்னிரெண்டுள்ள
ளானமும்மக் கூருகும்
நிதானமு மறிந்துபார்த்து
கேரினோ பொருந்தவேண்டும் 118

பொருந்திடா விதமறியாப்
பூவையர் பொருந்தினேர்க்கு
வருந்திய தெண்டமில்லை
யவர்களை விலகாடி
லறிந்தவள் விலகொண்ணுது
ஆமுனை யறியாளாகில்
தெரிந்தபின் விலக்கச்சொல்லித்
திநெறி நீதர்சொன்னூர் 119

12-வது

இவ்வித புருஷர்கள் கலாலாகும்.

சொல்லிய மடவார்க்கின்னஞ்
சுகம்பெற வாழும்பேர்கள்
நல்லேயில் குலத்திலுள்ள
யேந்தனி ளிளவரசாய்
வல்லியர் தனக்கு மூப்பு
யவனங்க வயசுள்ளோனாய்
நல்லவ ரீன்றபாலர்
நாரியர் முறையுள்ளோனாய் 120

நானில மமைத்தோன் றீனே
நடபடி யறிந்துள்ளோனாய்
ஊனிய வணக்கஞ்செய்ய
உகந்தவ னிருப்பானாகில்
பூணிய உடலில் பின்னம்
பொருந்திடா திருப்பானாகில்
காணமு முடல் நிறைந்து
நாரியர் வேசை நாடான் 121

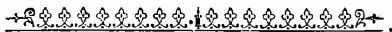
காட்டமும் தேட்டமெல்லாம்
நபிபிரசூல் ஷாகை
வீட்டிமை பெருமைகோபம்
வெடிசிரிப்புறைத்திடாமல்
கூட்டிய காரிகூத்து
கொளுக்களைப்பார்த்திடாமல்
நாடிய பெரியோர்க்கெல்லாம்
நமைந்தவன் வணங்கவேண்டும் 122

வேண்டிய மதுவெறிகள்
விரும்பியே யருந்திடாமல்
தோண்டிய வூறுங்கண்டாலும்
தௌபானவை னுவுரைப்பானாகில்
ஆண்டவன் கருமஞ்செய்ய
மாசையு மனதுள்ளோனாய்
மாண்டவன் தனையடக்கி
யவர்க்கிறை வேதமீவான் 123

ஈந்தவன் களரிதன்னில்
யேதொரு சவாலும் வேண்டான்
சேர்ந்தவர் கெடுமை கேளான்
சிலமொழி இவனுரைப்பான்
போந்தவன் காமுடனும்
பிரயாசமுமதிகமாக
வாழ்ந்திடு மங்கையார்க்கு
அவர்களும் கலாலதாமே 124

கலால் விதமறிந்து அந்தக்
காரினை யிணங்கவேண்டும்
பலாபல னறிந்துயர்ந்த
பாங்கனுமிணங்கவேண்டும்
நிலாமுகத் தாம்பைக்காளர்
நிலத்தினில் மணமுடிக்க
உலாவிய பொருத்தஞ்செய்ய
உடையவ னுரைத்தானென்றார் 125

உரைத்திடுங் குழலாளந்த
வொழுங்கினைத் தெளிந்தெடுக்க
பெருத்திடுங் னுசாமொழிதாய்
பேசிய னுராமக்கூருங்
கரைப்பெருங் னுலாலாமிந்தக்
கருமங்கள் நால்வகையுங்
நிரம்பிய குரானுங்கஞ்சில்த்
னுக்குமாவினில் வரைந்தவாசே 126

13-வது

இவ்விதமா நிஹ்ஹாகுசெய்யவேணும்

வாரிறை சூலுரைக்க
        வாழ்த்தியே உமருகத்தா
கூரிய விஷயமெல்லாம்
        குதாயிரசூலே மெய்தான்
ஆறிய ராளர்க்கின்ற
        ருமணமுடிக்கும் வாரும்
கூறுமென்றுரைக்க வள்ளல்
        கோதாருரைத்த சீரே   127

சீரெல்லாம் பொருந்து மங்கை
        யவர்மண முடிக்கும்பேர்கள்
பாரினிலவர்கள்பெற்ற
        பாக்கியர் பாக்கரோடுங்
கூரிய குழலினூழுங்
        கோர்வைபோன் றெருமணதாய்த்
தேரியே யிருவரொன்றாய்த்
        தெளிவது அருமையாக   128

அருமையிலின்று னீன்ற
        ஆண்கலை யாசனார்க்கு
மருமைக்கு முகையமானேன்
        மஹர்மரு சாட்சி ரெண்டு
முருமையா யவள்தன் வாக்கா
        லொருதர மிருகால் மூக்கால்
பொருமையா யவளுரைக்கப்
        பொருத்தமும் பொருந்துந்தானே   129

பொருந்திய விதத்தைப்போல
பூவையர்க் குடையபேர்கள்
திரந்தனி லின்னுனீன்ற
தேட்டிய வின்னுனுக்கு
வரைந்திடுங் குளவின்னுளே
வாக்குட னீந்தே முக்கால்
பரந்திரு சாட்சியோடு
பாக்கியின் விலேபொருந்த 130

பொருந்திய மடவாள்பேரும்
புவிதனி லீன்றோன்பேரும்
தெரிந்திட யின்னுனீன்ற
தேன்மொழி யின்னுள் தன்னை
வருந்தியே மணமிணங்கி
யவள்க்கிது மகசென்றோதி
அறிந்திரு சாட்சியோடு
மவருமுக்கா லுஞ்சொல்வார் 131

சொல்லிய பூவர்வாக்குஞ்
சோதித்து சாட்சியானோர்
நல்லதென் றுரைத்தபோது
நகரினுக் கதிபன்ஹாவி
வல்ல உத்தாரஞ்சொல்ல
வதின்படி கத்திபானோர்
ஈல்லேயி லிறையினுமை
மெடுத்தோதிடும் வேதந்தானே 132

வேதமே இறையினுமம்
விதிமுறை வகையுமோதி
ஆதியி னுமமுன்னே
அஹமதர் பேருமோதி
ஆதம்பின் நபிகளான
அம்பியா பேருமோதி
சோதியின் கலிமா ஆமீன்
சொல்லிட முடியுந்தானே 133

தானொரு குலத்தில் மங்கை
தாபரத்தில்லையாகில்
தானவர்க்கதிகமாகும்
தாய்தமர் தன்னையின்றோர்
தானது மில்லையாகில்
தாதமருடப்பிறந்தோர்
ஆனது மில்லையாகி
லவனினம் பூணவேண்டும் 134

பூணிய குலமிருக்க
பொருப்பில்லை வளர்த்தபேர்கள்
ஆணிய மணமுடிக்க
அவர்கள்பேர் கருமதென்றும்
வேண்டுமென் றினங்களில்லால்
வேண்டியே வளர்த்தபேர்கள்
ஆனவள் குடையராகு
மவளன்னை தந்தையாகும் 135

ஆகுமில் விதங்களில்லா
தவழுடை யோர்களிய
தாகவு மினங்களில்லா
தன்கருத் தறியவென்னும்
தோகைய ருகையமாகித்
துலங்கவே யவளுரைக்கப்
பாவையை மணமுடிக்கப்
பாரவ ரறியும்வாறே 136

பாரினில் வளமனதும்
வாக்கது முகையமாகி
ஊரினில் கத்திபன
ஹாலிக்குரைத்தவழுகையவாக்கால்
நீரென்னை வக்கீலாக
நிரைவேற்று மென்றேயொருவர்
பேரினி லவளுஞ்சாட்டப்
பெரியவன் சொன்னதாமே 137

சொல்லிய மாந்தாரும்
சொக்கையா புருஷாரும்
யெல்லியி லவரையின்றே
யெவரென்று ழுமயில்லை
வல்லவ ரடிமையாழும்
வளர்த்தவர் பேர்ஹராமாம்
நல்லவர் குபிரிளந்து
காடிநீ னுணபேரும் 138

பேருமுன் குபிர்காமத்தைப்
பிரிக்கவும் பெரியோன் சொன்னான்
வாரினில் தீன்விளங்கும்
மவர்க்கொரு னுமம்வைத்து
ஆரவர் தன்யுமீன்ற
ஆதமா மகளேயென்றும்
பேரிவை னுமஞ்சொல்லப்
பேதையர் தனக்குமாகும் 139

ஆகிய குலத்திலாரும்
அன்னதா புரங்கலத்தோர்
வாருடன் வளர்த்தார் காமம்
வைத்ததை மணமுடித்தால்
தோகையர் ஹறுமதாகும்
தொடுவதுக்கடினார்தெண்ட
மாகவு மருத்துச்செய்ய
மறையிரக்கிய பெரியோன் சொன்னான் 140

பெரியவ னிறையோன் சொன்னான்
பேதையர் புருஷனுக்கு
வருவிய மணமுடிக்க
வகைறக்கென்றோர் வழியைச்சொன்னான்
அரியசொல் லெழுத்துமஞ்சு
அதின்பய னறிந்தபேர்கள்
பரிவுடன் மணமுடிக்க
பருமென வுரைத்தான் வல்லோன் 141

வல்லவ னுரைத்தவேதம்
வாக்கினால் வசுராக்கென்று
சொல்லிய யெழுத்தஞ்சுஞ்
சோதித்தால் வாவுஞ் சீழும்
எல்லையில் றே அலிபும்
யியம்பிய ஹாவதஞ்சுக்
தொல்லைபோன் றனுகான் சொன்னான்
தொகுத்ததின் பொருளின்வாரே 142

வாவென்னும் வரைந்தெழுத்து
ஒக்கிலது வொளியுமாகுஞ்
சாவென்ற வெழுத்தை ரெண்டு
சாட்சியென் றுரைக்கலாகும்
ராவென்ற வெழுத்தே ராளி
ராசியா யவன்பொருந்தி
ஆவென்ற வெழுத்துஹாபும்
யனுக்குடைய வாரியவேணும் 143

ஈன்றபின் காபதாக
இருப்பது கவுலத்தாகி
பார்த்திபம் வழுக்குண்டான
பருசமும் கொடுக்காடி
சாந்தக மொருமனதாய்
சம்மதித்தவனை வேண்ட
ஆய்ந்திதைப்பருலாயஞ்சும்
அஹம்மத ருரைத்தாரன்றே 144

உரைக்கும்வா றுலமா வெல்லாம்
ஓதினார் கஞ்சில்ப்பாதி
சிறக்கும் வார் சாகினிலில்
யின்சா னென்று சாற்றினா ரொருகிதாபில்
நிற்கும் வாசகத் தினவரறியவும்
பலகலை முறையையும்தெளிவாம்
மறக்கொண் ணுலகியாம் மீதில்
மகிழ்ந்திறை யிதைவகுத்தனனே 145

14-வது

நிக்காகுடைய பருவுண்டான

வகை அறியவும்.

வருத்தவ ருதந்தன்னை
        வருத்தவ னிருக்கும் நாளில்
தொகுத்தவ ரிடமிலாவில்
        தோன்றிப சிலந்தியொன்றில்
மருத்துவ உலகமாதா
        மங்கையென் றுருப்பிறந்து
திருதிகென் றெழிவிலங்கும்
        திருவிழிக் கெதிரே வந்தார் 146

வந்திருபேரே இருவர்களும்
        முகத்தை நோக்கி
மூந்தவா யுரைத்திடாமல்
        முகத்தைப்பார்த் திருக்கும்நாளில்
இந்தவா ரமைத்தவல்லோ
        னிருவரைத்திருக்கண் பார்க்க
புந்தியி லிறக்கமாகி
        பொக்கும் வெங்காமத்தாசை 147

ஆசையா லிவர்கள் மீறி
        யடக்கொண்ணு திருக்கும் நாளில்
நேசகர் தனைப்பாரென்று
        நினைத்தனர் நேரிளையும்
தேசியாளைப்பாரென்று
        திரத்துடனிருக்க வாதம்
மாசையி லிவர்கள்பார்த்து
        அனந்தமாய்டிருந்ததன்றே 148

இருக்கும்போ தொருநாவாதம்
நேயத்தின் முகத்தை நோக்கி
பொருக்கொண்ணு மோகம் பூவை
பொருந்துமென் றுரைக்க வீந்த
சிறக்கும்வா ருலகமைத்தோன்
செப்புவான் மார்க்கமெல்லாம்
மறக்கொணு கருத்தினுள
மன்னவன் சாக்ஷியென்றான் 149

சாட்சியைத் திமையோர் நால்வரு
மற்றதனவரும் வாருமென்றழைத்துப்
பேச்சொன்று முரையா திருந்தவாதம்
பெரிதரை பேசினர் முதவுங்
காட்சியென் றுலகுள்ள கன்னியர்க்கரச
ராக காணாபாவரை வைத்தான்
சூட்சியி லமைப்பேன் சுருதியென்கபியே
சொல்மறை மேலெனத் துலங்க 150

துலங்கிய வானோர் நால்வரும் வாருமென்
றய்யவ னுரைத்திடும் பரிமான்
இலங்கிய தாம்பை யீயத்திழை கவ்வா
யென்பவராதமே நோக்கி
கலங்கிய நினைவைத் திடங்கொள்ள
நிருத்திகளிப்பொடுங்காதலித்தகர்தார்
இணங்கு முன்னிரக்கி யவர்களாமணமுடித்
திடுமென் றுரைத்தன னிறையோன் 151

இறையவ னகரினிக் கதிபனுங்ஹாவியே
னுரைத்திடும் பரிமான்
முறைப்படி பெரியி லிரக்கி மீக்காயில்
முதலவன் வாதனும் வர்ணன்
சிறப்புட னிவர்கள் சிக்கையில் பொருத்தமுஞ்
சீரையு மறிந்திடும்போது
ஓரப்பினி லாத முகைகமென் றுரைத்தார்
சொன்றயு முரைத்திடுவமே 152

நபிகளி லொருவரானோர்
நமக்கெல்லாம் பிதாவதானோர்
கனிகளில் விளங்கும் செம்பொன்
கைவசம் கனதியில்லால்
புவிதனில் விளங்காத்தங்கம்
பொருளிறை யவர்க்குமீந்தான்
மவ்வித மகர்கொடுத்து
வாழ்ந்தனர் மக்கமா நகரில் 168

மக்கமா நகரில் வள்ளல்
முகம்மத ரசூலுல்லா
பக்கலி லீன்ற கன்னி
பாத்திமா வெனுமயிலைக்
ஹக்கனுனவன் புதல்வன்
காளையமலிதனக்கு
மிக்கவே மணமுடிக்க
இறையவ னுகையமாகி 169

ஆகிய உலகமாதர்க்
கனைத்தும்மண்டாட்டத்தினில்
ஏகனு மகரெழுதி
யெமையவர் சாட்சி வைத்து
தாகியே வுலகரிய
தன்கையா லொப்பம் வைத்து
தோகையன் கொடுத்ததா
யுடன்கையில் கொடுக்கவேண்டும் 170

வேண்டுமென் றிறைகொடுக்க
வேண்டிய உலகமாதா
பூணிய வெழுத்தையெல்லாம்
முடனிர வேத்தவென்ன
காணியே உமதும்மத்தோர்
காரியர் பிழைகளெல்லாம்
தோணிட வரியோரானா
தோகையை யீழுமென்றன் 171

ஆகிய விதத்தைப்போல்
ஆழுறு ரசனமுண்ணத்
தேவியர் புருஷர் தம்மை
தினந்தினம் பணிவதல்லால்
காவியா பலநீங்காளும்
கன்னிய ராளர் தன்னை
கோபிய மொழியுறைக்க
கோதையர் ஹராமேயென்றார் 240

என்றுள்ள தேவிதன்னை
இணங்கியாண் டிருக்கும்பேர்கள்
பண்டுள்ள பிழைகள் மற்ற
பல பல விதத்தைநாடி
என்னொடி மார்கள் தம்மை
உமையயின் மனது வைத்தால்
கொண்டபின் தேவியார்க்கு
கூறிடக் குணம் வளமை 241

கூறிய விஷயங்கேட்டு
கோதையர் புருஷனார்க்குத்
தேரிய மணமுடிக்கத்
தேன்மொழி பொருந்திலார்க்கு
வேறின்ன மணமிணங்க
என்றவன் தனக்குரைத்து
ஆரிய கருமஞ்செய்ய
ஆண்டவ னுரைத்ததாமே 242

உரைத்திடு முலகமாதா
நர்மையு முவமையில்லாள்
பொருத்தனுத்தாரமற்றுப்
பூருகம் போன பூவையாக்
குறைத்திட வகையொன்றில்லை
கோதையர் கொடியினிலே
திருக்கிய மணமிணங்கத்
திருநெறி நீதந்தானே 243

தானிந்த விதத்தையல்லால்
 தையலர் முதலைவேண்டி
மானவ ளகத்துள்ளாள்
 மணவாளனை அடக்கியாண்ட
தேன்மொழி தனக்கு முக்கால்
 தேசகனுரைக்கவல்லி
ஊணிய கருமஞ்செய்ய
 உடையவன் சொன்னதாமே 244

சொல்லிய விதத்தைக்கேட்டு
 சொந்தய ருகையமில்லார்
வல்லியர் மொழியுமில்லை
 வாக்குமுன் றதிகமில்லை
எல்லையில் மணமிணங்கி
 யிடங்களி லிருந்துவாழ
தொல்லைமுன் தோகைபக்கல்
 தொடுப்பெனத் தொடுக்கொண்ணாதே 245

தொகுத்தவ ரிறைபிபுராஹீம் தன்னைத்
 தோகையர் விரும்பி சாரா
அடுக்குமு னவருட னனவிலும் வீழ்ந்தார்
 அடுத்தவ ரனேகமு மாதனமீந்தார்
படைத்திடு மிறையோன் பாவை
 பெண்டுறைக்கப் பைங்கிளியார் மனம்பதரி
அடுத்திடக் கூடாதென வுரைத்தன
 ரதுக்காதிக ளவர்க்கென முடித்தான் 246

ஆகித வருள்படி அசம்பையர் ஹத்திஷா
 அவர்முதல் கொடுத்தே காரிகையானார்
காதியென் விழியினோர் கண்டிமோதர்
 கலாவெனக் கறிந்தவர் கடுகி
ஓதியே யெனக்குரைத்தன ரனேகம்
 நூன்றொடியார் மொழி ஒதுக்கி
சோதிக ளுறைத்தருள்ப்படிநாலு
 சகமடவாரெனத்தொகுத்தேன் 247

தொகுத்திடும் சால்படவார் சரிகத்தைத்
தோகைய ரென்னைஞ்சபேரும்
வகுப்புடனுதி தன்னுரைத்திடும்படியே
வைத்ததுக்கிளங்கொடி பொருந்த
பகைப்புட னிருக்க பராபர னருளால்
பதியெனப் பலபுகழ்படர
உகப்புடனிருந்த ஓர்மையுமறிந்து
உலகவர் நடந்திடு முகப்பே 248

உகப்புடன் தேவிமற்ற
ஒன்றுடி சரிகத்தாரே
நகைப்பினில் பிரிசத்தோடும்
ஞானிலத் துகையத்தோடும்
சிகப்பொடு கருப்பைச்சாட்டி
சிப்பமும் பெரிதைக்காட்டி
வகுப்புட னீன்றதாயா
ரலங்கப்போ லிருக்குதென்றால் 249

என்றவ னுரைத்தபோது
யேந்திழை தாய்க்கிளையாம்
அன்றவர் பாவந்தீர
சடுமைகொண் டுருமை விட்டான்
மண்டலத் தடுமை யில்லான்
மன்னவனிறையே ஞாடி
அன்றவ னிடைவிடாம
லறுபது நோன்புவைப்பான் 250

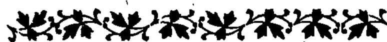
வைத்திடும் சரிகத்தாக
வனைந்திடுந் தேவிமாரே
பெற்றவன் மகளைப்போலே
பேச்சொடு மினையே சொன்னால்
குத்தமில் மகளை யாகும்
கொடும்பிழை தெளியவென்றால்
அத்தலமவனு மீவா
னுடுமொடொட்டகங்கள் 251

ஒட்டகம் நடையெருதுக்
கொன்றதுக் குறையமில்லான்
கஷ்டமும் கொடுமை தீர
நாற்பது நோம்புவைத்து
எட்டுப்பேர்க் கெளியோர்க்கன்னம்
மீந்தவன் தொழுது தௌபா
திட்டமா யுரைப்பானாகில்
தீனவர் குலமதாமே 252

குலத்தினி லொருவனானோன்
கோதையைப் பலவிதத்தால்
தலத்தினி லுடப்பிறந்த
தைபனூக் கிணையேசொன்னான்
நிலத்தவன் பிறப்பேயாகும்
நாணிலம் பிழைகள் தீர
வலுத்தவன் தங்கம் செம்பொன்
அணிந்திடு மாடை யீவான் 253

சுவதுக்கிடம்பாடில்லா
விருபது நோம்புவைத்து
வேகனைத்தொழுதிருந்து
இருபது பிரவுமொன்றாய்
வாகுடன் தௌபாச்செய்தா
லவன்பிழை பொருப்பேனென்று
ஆகுமில் விதஞ்செய்யாமல்
அரம்பையை யணுகொணாதே 254

அணுகிய அரம்பைமாரே
அனேகமும் விதத்தைச்சாட்டித்
துணிவுள்ள வுலகமீதில்த்
தோகைமீ ராறுபேர்கள்
பிணியுள்ள பெருங்குற்றத்தை
பேதையர்க்கிணையே சொன்னால்
முனிவது தெளிய நோன்பு
முடிப்பது மூவஞ்சாமே 255

30-வது

இவ்வித ஜாதியும் தள்ளிப்போடலாம்.

இல்லையென் றிரசூல்சொல்ல
　　இருபதம்மாமர்போற்றி
மெல்லிய ரியர்கள் தானே
　　மின்னலும் பலனுமுண்டோ
சொல்லுமென் றிரசூல்தன்னை
　　தொழுதடி வணங்கி கேட்கத்
தொல்லையோன் றனுகான் றூதர்
　　தொகுத்தவ ருரைத்ததாமே　　　　342

நாரியர் கஷ்டமென்று
　　நசிள் சென்றும் விலக்கமில்லான்
வைரினி யிருவர்காண
　　ஒன்றொடு பணிந்தபேரும்
ஆரிய ஆழ்ர்தம்மை
　　யமித்திடுமாம்வையமாகை
வாரிவை யாரிலொன்று
　　லவன்தனை விலக்கலாமே　　　　343

விலகிடும் மடமார்க்கிய
　　வேக்தனும் பருசம்தன்னில்
உலகினி லவருக்கென்று
　　புனைப்பது பாதியாரும்
கல்களி லின்ன புகல்றி
　　[illegible] ஞளிலொன்று
பலவ விதமுடைய
　　[illegible] விலக்கலாம்　　　　344

காட்டமா நெறியின்நினின்
நடபடி யறிந்திலானே
கூட்டவுமேழுமூன்று
கோதையபற்கடிபு மூண்டும்
வீட்டைவிட் டகலவென்று
விவள்கடன் பாதியாகும்
தேட்டிய மஸடிக்கிதே
தெண்டமுமவளுக்கில்லை 345

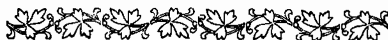
தெண்டமாந் திருடினோர்க்கு
திருக்கர் மருந்துச்சேர்க்க
அன்றவள் தனைவிலக்க
அவள்கட னிலொன்றா
கொண்டவன் தனையடித்த
கோதையைக் கொல்லவேண்டும்
என்றிவள் தனைவிலக்க
இவளுக்கு னிலொன்றே 346

ஒன்றொடிமாதை மார்கள்
உதிரமாய் கஷ்டந்தன்னை
கண்டிடில் விலக்கில்லானை
கவுசடி நாற்பதாகும்
அன்றவள் தனைவிளக்க
யறைமக ரவளுக்குண்டு
கொண்டவ னிருக்கமங்கை
குலஸ்திரி யனியொன்றே 347

அளிந்திடும் மடவார்க்கென்று
அடிப்பது னாரடியாக்
தெளிந்திடப் பிழைகளெல்லாம்
தெண்டமு வஞ்சகோம்பு
சுழுந்திட வுடல் முழுகி
சுதாயென் தொழுதுகொண்டு
எழுந்தவ னிறைநைப நாடி
யென்பிழை பொருப்பாயென்றே 348

என்றவ ளெழுமுளத்தி
லெடுத்திடும் துயிலும் வெள்ளை
கொண்டொரு தங்கக்காசு
கோதும்பை யொட்டியொன்று
மென்றொரு பச்சிலைக்கன்னம்
மீந்தொரு விதுகொடுத்து
வண்டணி குழலினளும்
வாழ்வது பண்டுபோலே 349

பண்டுள்ள பாவந்தீர
பாவைகள் செய்திலார்க்கு
அன்றவ ளவளை மகொடுத்
தகத்தைவிட் டகலவேண்டும்
மண்டல மனைத்தோன்றூதர்
முகம்மது நபியுஞ்சொன்னார்
செல்றாளத இணங்கினோர்கள்
செழுமா கழியுமாமே 350

31-வது

இவ்விதமுடைய ஸ்திரி தள்ளிப் பொருத்தினால் தள்ளலாம்.

வாரினில் கணவனோடு
மவன்குல மூத்தோரோடும்
ஆருமறிய மணம்பொருந்தி
யவருநவாழ்க் கிருப்பதில்லை
தெரிய முடித்தகங்கள்
தன்மொழி தெரிந்தில்லாளும்
காரியர் குலமடந்தை
காரியன் குலந்தபோதும் 351

பேரினை நாமஞ்சொல்லி
பெரும்பொய்யி லாணையிட்டு
பாரினில் பெருமை பொய்யும்
வகிலொரு படரும்பேசி
ஆசவர் பொருளைவைத்த
அமானித மழித்திட்டாலும்
மீறிய பெருந்தீனுண்ண
மெத்தவும் கோபமுள்ளான் 352

உள்ளக பெருமைதானும்
உதாசன மொழுங்கில்லாளும்
கள்ளிய கணவன்வெக்கம்
களரியி னிளைத்தபேரும்
துள்ளிய வீரியத்தாள்
தோகையும் வெடிப்பு நாரில்
தள்ளியும் புருஷன் றன்னை
தகப்பனார் பாலசென்னில் 353

என்றிந்த மூவாருள்ள
பேத்தினை மார்கமெல்லாம்
கொண்டவன் விலக்காடி
கோதையை விலக்கலாகும்
பண்டவ னறிந்திருந்தால்
பருகட னென்று முக்கால்
கொண்டபின் னறிந்தானாகில்
கூறுமுக்காலில் பாதி 354

பாதிலை விழிகள் சேரும்
பதினெண்பேர் மடவார்தன்னில்
னீதவன் குலத்தக்கென்றுன்
நீதக்குடித்தனங்கள் செய்வான்
பேதமை பெருமை பெருந்
தீன்பேச்சொடு கோபமுள்ளாள்
மாதைய யொழுங்கில்லாமல்
மானங்கள் தெரியக்காட்டில் 355

காட்டிய குணமாறுள்ள
காரிகை மாதைத்தள்ள
நாட்டினில் முன்னதிற்றிருந்தால்
நவக்காயவன் தனக்குமுக்கால்
கூட்டிப்பின் னறிந்தானாகில்
கருமுக்காலில் பாதி
ஆட்டிய சவுக்கடிகள்
லஞ்சடித்திணக்கலாமே 356

இணங்கிய மடவாரின்னம்
பிறப்பிடங் களரியகண்டு
குணங்களில் வீரியமும்
கோதையர் படரும்பொய்யும்
எனக்களை வெறுத்திருப்பான்
இவன்மொழி உதாசனங்கள்
கனக்கொள்ளு மாரிலொன்று
கண்டுமுன் னிருப்பானாகில் 357

கண்டுமுன் னிருந்தாலந்த
காரிகை மஹாரூபாதி
கொண்டபின் கண்டால் பாதி
தனக்குமுக் காலதாகும்
வண்டியை யிணங்கத்தெண்ட
மடிப்பது காற்பதாகும்
கெண்டையின் விழியாளந்தக்
கெதியினில் வாழலாமே 358

வாழ்ந்திடுங் குலத்தாள் பொய்யாள்
வல்லவன் பேரைக்கூவி
ஆயிந்தவ னாணையிட்டு
யமானிக மழித்திட்டாலும்
காத்திகன் புருஷன் வெக்கம்
களரியில் தூத்தினாலும்
பாக்கியா புருஷர்தம்மை
பாலனார் பிதாவென்றாலும் 359

என்றிந்த விதங்கள் நாலும்
இவைமுன் னறிந்தானாகில்
அன்றவன் பொருத்தந்தன்னில்
அரையதில் முக்காலுண்டு
பண்டுமுன் னறிந்திலார்க்குப்
பாதியில் பாதியாகும்
ஒன்றொடி தனையிணக்க
உரைத்திடுந்தெண்டமாமே 360

தெண்டமில் விதமுள்ளோர்க்கு
திருக்கையில் கசையெடுத்து
அன்றவன் தன்முதுகி
லொருபத்தோ ரடியடித்து
வண்டியர் பிழைதெழிய
வைக்கும்போ மொருபத்தைந்து
சென்றவர் நிதந்தொழுது
சேர்ந்தவ ரிருக்கலாமே 361

சேர்ந்துமுன் னிருந்தமங்கை
சேர்ந்திட மணம்பொருந்த
வாழ்ந்திடும் பவமுந்தேகம்
வலிப்பொடு வெரிப்பு நாரில்
ஆய்ந்தமுள் ளகமுங்கண்ட
ரம்பயர்க்கரை மகாம்
வாழ்ந்திட அடியுமில்லை
வையகர்க் குலையந்தானே 362

உலையமாஞ் சாகினியி யென்னும்
முரைத்தன சிதுகித்தாப்பில்
சமையுரு மடவார்க்கெல்லாம்
சாத்திய பொருளறிய
யிமையவ ருரைக்கவள்ள
லியம்பிட வுலமாவெல்லாஞ்
சமையுரு தக்காயிக் கென்னில்
சாத்திய விதக்களுண்டே 363

32-வது

இவ்வித ஸ்திரிசாதிகள் பலம் கொடுக்கிறதை அறியும் வகை.

உண்டென இரசூல் சொல்ல
    உமரவர் மலரைப் போற்றி
மவாடலும் புகழுங்கோவே
    மாதையர் மகருபெற்றால்
புன்றவள் பொருத்தமென்ன
    அரம்பையர்க் கீயதென்ன
[illegible]தை யுரைமீரென்ன
    வேதிய ரிரசூல்சொல்வார் 364

வாழ்வும் பரிசமென்று
    வல்லியைப் பொருந்துமந்த
வேளையில் கொடுக்கவல்லா
    னிவன்தலைப்பாரமாகும்
ஆழனு பிறந்தபோது
    லவன்கழுத் தாபமாகி
தோளமை பிரிந்தபோது
    தோடிசாக் கொடுக்கவேணும் 365

தோடிசாக் கொடுக்கவில்லான்
    தொருத்தவன் பொருளில்பாதி
வடிவுள்ள மனையாட்கென்று
    வருப்பது வேதநீதம்
படியினில் முதலைக்காண
    பருங்கட னிருக்குமாகில்
குடியினில் மாதையான
    கோதையர் கடனுஞ்சேரும் 366

செருமிக் கடனுக்கெல்லாம்
செம்மலன் முதலைப்பார்த்து
கூடியமுன் முகனைத்துக்
கொடுப்பது கானைக்கொன்று
பீரியா கூடும் சொண்டும்
வீதமாங்கடனிருக்கும்
பாரினில் முதலுமில்லாப்
பாங்கியர் பலர்க்குமில்லை 367

33-வது

இவ்விதமான புருஷரை ஸ்திரிகள் தள்ளிவிடலாம்

பாக்கினி ரசூல்பாதம்
பணிந்தும சேதுசொல்வார்
பூங்குழல் புருஷன்தன்னைப்
பொருந்திவாழ்ந் திருக்கும்நாளில்
நீங்கிகன்ன விதத்துள்ளானை
தென்மொழி விலக்கலாகும்
நீங்கிடும் விதத்தை விள்ளீர்
நிகழ்தின ரசூல்தாமே 368

தானவன் தீனெறியை
தரணியி லறியானாகில்
சனமாங் குடிகளவு
செய்திடி செவசைமாரை
பூனவன் மனையாளுக்கு
போசன மாடை யீயான்
சோறுமி தஞ்சிலொன்று
சோதையர் காணேமீதே 369

காளைமேல் சுமந்துசென்று
　　கன்னிய சகலவென்றால்
ஆளகா ரின்னமுன்னே
　　அறிந்தவள் விளக்கொண்ணாது
தோளனை யறியாதாலும்
　　தாச்செயல் தோன்றுமாறால்
மீளவும் மீதத்தோர்க்கு
　　மிகையவன் மேலே மூன்றே 370

மூன்றவன் மேற்சுமந்த
　　முடிமைமகன் டவள்விலக்க
பூண்டவன் விலக்க காடில்
　　பொருள்தலாக் கதுவுமுண்டு
தோன்றலுக் குவயமில்லா
　　தோகையர் விலகொண்ணாது
தெண்டனை வருத்தி வைக்க
　　திருநெறி நீகந்தானே 371

நீதவர் குருநடுவி
　　விருத்தியவன் தனக்கு
சூதகன் தலையத்தெண்டம்
　　தலைத்திடும் வழியைக்கேளீர்
ஆதியின் செயலறியார்க்
　　கடிப்பது சுழுபத்தைத்து
வதொரு களவுசெய்தா
　　விடக்காந்தரிக்கவேண்டும் 372

தரித்திரியக் குலைவளரும்
　　தான மது குடித்தோர்க்கு
உரத்தடி யெண்பதாகும்
　　ஒன்றொடி வேசைசேர்ந்தால்
காத்தினில் கசையெடுத்த
　　கடுகசோ கடியுமுண்டு
வைத்திடு மனையாட்குள்ள
　　ஆடையு மசனமீயான் 373

சந்திடா விதத்துள்ளோர்க்கு
எண்ணஞ்சு மடியாந்தெண்டம்
பாந்திகள் பொருந்த வில்லால்
பருங்கட னீனத்துமுண்டு
சாந்தகன் பொருந்தினாலும்
சம்மதித்திருந்தானில்லை
வாழ்ந்தவன் கடனுமில்லை
வார்த்தையுள் டவனுக்குத்தானே 374

34-வது

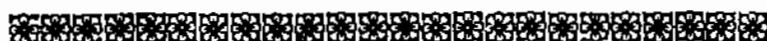
இவ்விதமான புருஷரையும் ஸ்திரி சாதிகள் தள்ளிவிடலாம்.

தானிந்த விதத்தையல்லால்
தையலரிழக்கும்வாறு
கூன்குரு ஊமை குட்டம்
குதிரையின் வலிவெரியும்
விக்கிடும் பெரு வயிறும்
வெடித்திடும் பெருநோ யெட்டும்
தீங்கிந்த விதத்துள்ளோரை
தேன்மொழி விலக்கவென்றால் 375

வெண்பிறம் விருநான்குள்ள
விதத்திலோன் றவன்தன் மேலே
கண்டுமுன் னிருந்தினாக்கு
அன்னியர் விலகவென்றால்
கொம்பட வனுகையமுண்டால்
கோதையர் விலகலாகும்
என்றவ னுகையமில்லா
எந்திரையவனைத்தள்ளல் 376

தன்னுமிவ் விதங்கள்முன்னே
மைதயலா ளறிந்தாளில்லை
வள்ளலை மணமுடித்து
வாழ்வதை வாழ்ந்ததாலும்
தெள்ளிய மொழியாளிந்த
தீன்கொள விலக்கநாடில்
உள்ளதுங் கொடுத்தவளை
ஒதுக்கவு மவன்மேலுண்டு 377

அவன்மனத் துகையமில்லா
தாரிலை பிரியநாடில்
இவன்தலை கடனீதென்ற
ஏந்திழை மஹருமில்லை
தவனிறை மரைவிலக்கு
தலாக்கவர் ஒருப்போதில்லை
நவகுல நாடிவாழ்க
நாடிய ருகையந்தானே 378

35-வது
இவ்விதத்துடைய ஸ்திரி ஜாதிகள் தலாக்கில்லாது மறு நிக்காஹு செய்யலாம்.

தானிந்த விதத்தையல்லால்
தையலர்க் கின்னமுண்டோ
கூன்குலை செய்புநாளில்
கோதையர் ஹராமதாகும்
ஆண்மல டிருந்ததென்றால்
அவன்மொழி யவழுக்கில்லை
மான்விழி மாதெழும்பி
மறுநிரம் வாழ்வதன்றே 379

வாழ்வில்லா மடனாகி
லவனவள் தனைப்போலாகுஞ்
சாளையர் தேவியானால்
கன்னியர் கவர்வாக்கில்லை
தோளைய ரிறந்திட்டாலும்
தோகையர்க் கித்தாயில்லை
பாளனை விடப்பொருந்தா
தவர்க்கொரு தெண்டமில்லை 380

தெண்டமாங் கொலைகள்செய்தால்
தேன்மொழி தலாக்குமில்லை
அன்றவன் குபிரேயாகு
மவன்பிழை தெளியவென்றால்
கொண்டவன் றனையேகொல்லக்
கொத்தவ னீதஞ்சொன்னான்
வண்டணி குழலைச்சேர்ந்தா
லவனெறி நரகிலாமே 381

நரகினி லழிந்திடாமல்
நபிகளு மிதுக்குச்சொன்னார்
திரவிய மொருதிராசில்
நீங்களு மொருதிராசில்
நிரைசரி யெடுத்தபொன்னை
நிலத்தினி லெளியோர்க்கீயத்
தரையினில் வாழ்வுமில்லான்
தனக்கடி யாயிரந்தான் 382

ஆயிர மடியும்பட்டு
ஆயிர நோம்புவைத்து
ஆயிர மெளியோர்க்கன்ன
மளிக்கவு மாண்மையில்லான்
ஆயிர மாலிக்கூடும்
அரபாவினில் ஹச்சுஞ்செய்ய
ஆயிரங் கொலையுந் தீர்ப்பா
னாயிர நாமத்தானே 383

தானிந்த விதங்கள் செய்தால்
　　　தைபல ரிணங்கலாகும்
கூன்குலை செய்த பாவக்
　　　கொடுமையும் விலகிடாமல்
மான்விழி மாதினாங்கில்
　　　வளரக ரழிந்திடாமல்
தீனவர்க் குழுவுமுன்னே
　　　தெண்டமும் வளக்கிதாமே　　384

அவளிரு கரம்பிடித்து
　　　மடிப்பது மறுமூன்றுகும்
இவள்தலை முழுகினேம்பு
　　　மிருப்பது மிருபதாகும்
தவகுலத் திறையைநாடி
　　　தானவள் தொழுது தௌபா
நவகுல நடத்தைசெய்ப
　　　நாயக னுரைத்ததாமே　　385

தானொரு குலத்தின்மாது
　　　தன்கருத் தறியமுன்னே
ஆனதுக் குடையபேர்கள்
　　　அறுமண முடிக்கக்காலை
கானமே னெழுந்தா னந்த
　　　கன்னியோ ரிணக்கமில்லான்
னனது முடையோ னீயா
　　　ரொன்றடிக் கொருவரில்லை　　386

இல்லையா மெளியமாத
　　　ரெங்கிலு மிணக்கலாகும்
வல்லவன் பொருளையுண்டு
　　　அவள் பிரத்தேகிகொண்ணுது
எல்லையில் தனமிருந்து
　　　எழுந்திடுங் திசையைக்காணூர்
வல்லிய ரிழந்தமற்ற
　　　வாலிப முதியாது　　387

மாதினில் குலத்தையாளு
மன்னவன் திசையில்காணு
நீதமா வருடமேழும்
நிறுத்திய காலமூன்று
விதமே விணக்கவென்று
யிறையுரைத்திடவும் வள்ளல்
ஆதியும் நபியுஞ்சொல்ல
ஆலமி ஆலமாமெல்லாம் 388

ஆலமி லுலமாவெல்லா
மனைந்தனர்க் கஞ்சில்பாதி
மேலொரு தக்காயிக்கென்னும்
விளம்பின ததனில்கொஞ்சம்
ஆலமி லறிவையெல்லா
மறிந்திடு பகருலாவீம்
மேலொரு கிதாபைப்பாருமீதி
வின்னமும் பலவிதஞ்சொல்வேனே 389

36-வது

ஸ்திரிகளைத்தலாக்குச் சொல்லுகிற வகை.

சொல்லிய நபியைப்பார்த்துச்
சோதிதன் மாமாசொல்வார்
வல்லிய தலாக்கில்லாத
அவர்களு மறிந்தோ மின்னம்
மெல்லியர் தலாக்குப்பெற்று
யிவளைவிட் டகலவென்றால்
சொல்லிய தலாக்கதென்ன
சொல்வது வகையதென்ன 390

என்னவென் றமருகேட்க
யியம்பின ரசூலுல்லா
மன்னவன் தேவிதன்னை
மனமவ னிணங்கிமுங்க
என்னவர் மணமுடிக்க
எவ்வித பிணைக்கேதாமென்றால்
அன்னவார் கண்டோமென்று
அவனுமுக் காணுஞ்சொல்வான் 391

சொல்லிய தலாக்குமூன்று
சேர்ந்தமார் பிரியவென்றால்
எல்லையி லின்னுனீண்ட
யேந்திழையின்னுள் தன்னை
வல்லியை யொருதலாக்கு
வாக்குட னீக்தேனென்று
நல்லவ னின்னுனீன்ற
நாரிய ரின்னுள்தன்னை 392

தனையவ னொருக்கால் விட்டேன்
தையலை யிருக்கால்விட்டேன்
குணவனுமின்னு னீண்ட
கோதைய ரின்னுள்தன்னை
இணையொரு தலாக்கு சொன்னேன்
யிருதலாக்கதுவுஞ் சொன்னேன்
துணைவனு முத்தலாக்கு
தோகையர்க் குறைத்தே னென்பான் 393

உரைத்திடு முத்தலாக்கு
ஒன்றுக்கொன் றெவ்வாறெனில்
மறைந்திடும் விதஞ்சொல்லாமல்
பாங்கியே விட்டோடுமென்றால்
விரைந்திடுங் கோபமாக
விடுதியென் றுரைத்திட்டாலும்
உரைந்திடு மடவாள் கெற்ப
மயன்கரித் திருந்திட்டாலும் 394

இருந்தவ னிணைவில்லாமல்
யேதொரு விருமைதோன்றில்
பரிந்தவன் அபின்மதுக்கள்
பலபல வெரியுண்டாலும்
வரிந்தடி பொருக்கமாட்டார்
வார்த்தையொன் றுரைத்திட்டாலும்
இருந்துவாழ்த் திருப்போர்செய்யு
மிடஞ்சலுக் குறைத்திட்டாலும் 395

உரைத்திடு மடவாளந்த
ஷரினிவிருக்கக்காளை
பிரத்தினி லிருக்கப்பெண்ணை
பெத்திடுங் காவலோர்கள்
வரவழைத் திடுமினென்ன
வாக்குமுன் றுரைத்திட்டாலும்
பொருத்தான் வாரேனென்று
பொற்கொடிக்கெழுதினாலும் 396

எழுதிய ஓலைமெத்த
யேதொரு வாய்மொழியில்
பொழுதையுங் கெடுவைச்சொல்லி
போனபின் வருகாவிட்டால்
அருவியே அருதியென்றும்
அப்புற மிணங்கவென்றும்
வரியொரு மொழியீதெல்லாம்
விடுதியென் றுறைக்கொண்ணாதே 397

உரைத்தது போதுமென்று
ஒன்றொடி பிரம்வாழ்ந்தாலும்
கருவன்றி கையில்காணக்
கன்னிவாழ்த் திருக்கும்பேர்க்கும்
திருத்துவன் றனையெய்ந்த
நேரினை கண்டபோது
பிரத்தினில் வாழ்வதெல்லாம்
பேதையர் ஹராமதாமே 398

ஒருமதென் றறிந்திணங்கு
காரிணைக்கடியுநாறு
தாரதான் மூன்றுநோன்பு
தையலுக் கேழுநோன்பு
பராபர இறையைநாடி
பதிமருக் கன்னமீந்து
காரகான் தனக்குநூறு
ஹத்தனை அடிக்கவேண்டும் 399

அடிப்பது மடவார்க்கேதால்
அசலிடம் வாழ்ந்ததாலே
முடிப்பினி லிருந்தாளாகில்
உரைத்திடுந் தெண்டமில்லை
அடுத்துமுன் சொன்ன தெண்டம்
ஆணினமேல்பொறுக்குமென்று
வடித்திடும் வேதமோதி
வகைபல தறிவும்சொன்னார் 400

சொல்லிய விதங்களாலே
சொந்தமார் பிரியாணின்னம்
வெல்லுவார்க் கிதனில்ச்சொன்ன
தினம்படி தலாக்குவிள்ளும்
எல்லைவர் தனக்குமிந்த
விதத்திலும் விலகிடாது
அல்லவன் தலாக்குச்சொன்ன
தவன்செய லறியவேணும் 401

அறிவது கலிமானுலு
லதிபரு லொருநான்காகும்
பரவிய கலிமாதன்னில்
பன்னிரெண்டு றறிவரிந்து
திரமுட னடக்கவல்லோன்
தீர்க்கமா யல்ஹம்துதன்னை
வரியெழுத்ததுபிசகா
வாசிக்கக் கேட்கவேண்டும் 402

வேண்டுமல் ஹம்து தன்னில்
வெகுபிழை குபிருசிமபூ
நாணிட விலக வோதி
நாக்குகள் தவறிடாமல்
ஹணிட ஹாத்திப்பதிகா
அரைத்திடு மெழுத்தும் நன்றாய்
தோணவும் கலகலென்று
தொடுத்ததிகாபுனிக்காண 403

ஓதவுந் தகமையுள்ளான்
ஓர்மையு மொருவாக்குள்ளான்
சேதமும் நிரப்பமாகும்
செயல்வழி பறியாராகில்
ஈதெல்லாம் விள்ளலாகும்
இன்ன மேந்திழை பகன்றுசேர
ஆதியு மறையுமோதி
ரஹமதுநபியுஞ்சொன்னார் 404

37-வது தலாக்கு சொன்ன ஸ்திரியைச் சேர்த்துக்கொள்கிற வகை.

சொல்வது நபியேவுண்மை
சொந்தையர் மடந்தைமார்கள்
பெல்லையில் தலாக்குப்பெற்று
ஏந்திழைமகரும்பெற்று
சொல்லுவார்க் கித்தாவென்ன
சேர்ந்திடத்தெண்டமென்ன
வல்லியர் புருஷர் மாண்ட
யவர்களுக் கித்தாவென்ன 405

என்னவெவ் வுமறு கேட்க
　　இயம்பினு மிரசூலுள்ளா
மன்னவன் தலாக்குச்சொல்லி
　　மஹராவர்க் கீந்தபின்பு
கன்னியர் மூழுகி நோம்பு
　　கர்த்தனை யடிபூண்டு
இன்னமும் தொழுதிருத்தா
　　யிருப்பது வழூதாவாம் 406

வழூதா ளரம்பையார்க
　　ளின்னமு மிலங்காடில்
களம்பது போகயிந்த
　　காரிகை மார்கள் தம்மை
விளம்பியே யொருவன்பக்க
　　மிவன்மண முடித்துவாழ்ந்து
தளம்பிடா தொருமணதாய்
　　தலாக்கவன் விடுகவேண்டும் 407

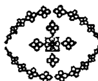
விட்டவன் விலகிப்போனல்
　　விதமிவள் தனக்குயித்தா
மட்டுமுன் விதத்தைக்காண
　　மாசமொன் றரையுஞ்சென்று
கட்டிமுன் தரித்திருந்து
　　அமல்தரித் தில்லையாகில்
விட்டமுன் புருஷர்க்காகு
　　மிவளையு மணமுடிப்பான் 408

முடிக்குமுன் தலாக்கதாக
　　மூர்தவு மிணங்கிப்பின்னே
விடுத்தவ னித்தாவாகி
　　யிவட்கம விருந்தமென்றால்
அடுத்தவன் தலாக்குமுண்டு
　　அவன்பத்து மாதஞ்சென்ற
கொடுத்தவன் பாலன் றன்னை
　　கோதையர் பெறவும் வேண்டும் 409

பெத்தவ ளொன்னாஞ்ராகப்
பேதையர் துடங்கும்போகி
அத்தவ னிறந்துபோறு
லதுக்குமே நித்தாவாகும்
தத்துவைத் திருப்பாளுகில்
தலாக்குமுன் னித்தாவாகும்
குற்றமுக் தெளிந்தபின்றல்
கோதையை மணமுடிப்பான் 410

முடித்திடும் விதஞ்செய்யாமல்
முறிந்துபின் சேர்ந்தாராகில்
அடித்தெழு பேர்க்குநாது
அசற்றவும் பதியைவிட்டு
கடத்தவும் காதமேழு
கருமமீ தேழுபேர்க்கும்
கொடுக்கறு செழியோர்க்கன்னம்
கூறுமோம் பிருபதாமே 411

ஆகிய வெட்டுமாத
மானபின் வருகலாகும்
அவர்க்கிந்த விதஞ்செய்யா
தவர்களும் காபராகும்
சாகவும் நரகமென
சமுகத்தில் புதைக்கொண்ணாது
ஏகவன் வேதஞ்சொன்ன
ததின்படி இரசூல் சொன்னார் 412

38-வது

மவுத்தாய்ப் போனவர்களுக்கு இத்தாவும் சடங்கும்.

சொல்லிய வுலகமீதில்
　　சொந்தய மிருக்கங்காளோ
எல்லையி லிறந்துபோனா
　　லேந்திழை யித்தாவென்ன
வல்லவன் னாதே சொல்வீரென
　　வாழ்த்தியே வுமறுகேட்க
இல்லல்லா அதாரான
　　யாரரு வியம்பினாரோ　　413

நாரியர் புருஷனார்கள்
　　நாநிலத் திறந்தபின்பு
வீரியஞ் செய்திடாமல்
　　இவனும் வாயழிதிடாமல்
ஆரியே மனதொடுக்கி
　　ஆகிதன் பாதத்தைநாடி
பாரிய னிறந்தார்க்காக
　　பக்கிர்களுக் கன்னமீந்தே　　414

பீய்ந்தவள் புருஷனார்க்கு
　　எச்சடங் கெல்லாஞ்செய்து
மாய்ந்தவர் தனையடக்கி
　　மருத்தவ னேழுஞ்சென்று
ஆய்ந்திடு குழலார் சவான
　　மனத்தையு மகத்திவைத்து
நேந்தவள் நோம்பு வைத்து
　　நித்தமுந் தொழுவதாமே　　415

தொழுதவ ளுடுத்துஞ்சேலை
துயில்வெள்ளை மருப்படாமல்
பொழுதவள் மேல் காணுமல்
புகழ்வது இறையை நித்தம்
மழுதிறை தனை நினைந்து
ஆதியின் ளுமங்கலி
பழுதொன்று மணுகிலானை
னெம்பாலழும் பொருப்பாயென்றே 416

பாவங்க ளுலகந்தன்னில்
பலபல விதத்தால்ச்செய்த
கோபமும் பொருத்து றெணக்
குகந்திடும் பர்த்தாவான
காவலன் பிழைகளெல்லாம்
கத்தவா பொருப்பாயென்று
ஆவலில் செய்தபாவ
மதாபுகள் தெளிப்பாயென்றே 417

என்றவள் நிதமுஞ்சொல்லி
இடுவது பக்கீர்க்கன்னம்
அன்றைவ ளிளந்தையான
ஆரிபா மார்களாகில்
ஒன்றே காற்காலமட்டும்
ஒன்றொடிக் கித்தாவாகும்
கண்டவள் பாலக்காகி
கணவனை பிணக்கிலார்க்கே 418

இணங்கிடா மடவாசெல்லா
மிருக்கும்சென் டரைக்காலத்தால்
கணங்கொள்ளும் புருஷர்வாழ்ந்த
கன்னிமார் பாலனில்லான்.
தனக்கித்தா மூன்றேமுக்கால்
தையலர் காலமாகும்
பிணங்களின் மதலை யீன்று
லிருப்பது மஞ்சகாலம் 419

காலமொன் றுவதிக்க
கருமங்க ளறியக்கேளீர்
ஆலமும்படைத்த வல்லோன்
அனைவர்க்கு முயிருமீய்ந்தான்
மேலவர் வயசு நூறு
மிருக்கு மாயிரங் காலந்தான் •
பேலவும் வருஷ மொன்றுக்
கிடுவது பத்துக்காலம் 420

காலவ னெழுந்துமேற்கே
கதிரவ னடைந்தபின்பு
ஏலவுங் கதிரெழும்பி
யிரவொரு நாளதாகும்
ஆலமெல் லாம்படைத்தா
னுதியு மாறுநாளில்
கோல்மிதா றாறுநாளைக
கூர்வது அணியதன்றே 421

அணியென்று ஆறுனாளாம்
ஆரணி காலமாகும்
துணியொரு கிரேகமென்று
சொல்லுநா ளொன்பதாகும்
இனி யிந்தக்கிரேகம் நாலு
மிதுக்கொரு காலமாகும்
நனிபுகழ் முப்பத்தாறு
நாளொரு காலந்தானே 422

காலங்க ளிதுவறிந்து
கன்னியிருக்க வேணும்
மெலிவா வயிற்றில் கெர்ப்ப
மிருப்பவர்க் கித்தாவாகில்
பாலனெப் பெருகமட்டும்
பருலவர்க்கித் தாவாகும்
காலங்கள் பத்தென்றாலும்
கன்னிய ருடன்பெத்தாலும் 423

பெற்றிடும் புதல்வனானேன்
பிறப்புட னவளைப்பெற்றேன்
குற்றமொன் றணுகா மாமன்
கோதையர் புருஷன்மக்கள்
இற்றவன் தவிரவல்லா
லெவரையுங் காணேனுனது
சுற்றத்தா ருரைத்ததெல்லாம்
தோகையர் கேட்கொண்ணாதே 424

கேட்டிடா செவியை மூடி
கிளிமொழி யிருக்கலாகும்
காட்டினில் பலபேர் தம்மை
நாரியர் கண்டதாலும்
தாட்டியன் பலமொழியைத்
தையலர் கேட்டதாலும்
கட்டில்லை யண்டவாக்கு
கோதையா வதனிப்பாள 425

இருப்பது விதமேயாகும்
இவள்க்குள்ள கெடுவுமாகில்
பருப்புட னரிசி பதார்த்தம்
பலகறி யெல்லாஞ்சாக
திருக்குமொன் றமனுவரிசி
யிதுக்குமெண் ணஞ்சுசொட்டி
வருக்கமு மிறைகரியா
வகுப்பது முட்டிமீதில் 426

ஊட்டியு மிறந்தார்க்காக
உலகவ ரெளியோர்க் கீந்து
மறைப்படி மாண்டார் காளை
மஹ்ஷரில் நடக்கும்போது
ஊப்பினி லெண்ணஞ்சுகாணும்
உடையவ னசனமீவான்
பிறப்பட யவன்புகழ்ந்
திறைதனைத்தொழுதே 427

தொழுதவ நோன்புவைத்து
துய்யவன் பாத்தை நாடி
அழுதவ ளிறையை நாடி
ஆழுனர் பிழையைச்சாட்டி
பழுதொன்று மணிகிலானே
பராபரா பொருப்பாயென்று
எழுவர்கள் மிஸ்கீனுக்கன்னம்
யேந்திகீழ் கொடுப்பதாமே 428

கொடுப்பவர் மஹருமுண்டு
கோதையர் பங்குமுண்டு
அடிப்பவ ளவனையந்த
ஆகிருக் குடையாளாகும்
முடிப்பது விதங்கள் செய்யா
முதலைவைத் திருப்பாளாகில்
தொடுப்பவன் மஹருமில்லை
தோகையு மிவனுக்கில்லை 429

தோகைய ரெனியாக
துலைக்க ரிளப்போர்க்கெல்லாம்
ஆகுமும் பகல்முழுதும்
அடக்கமி ருக்கவென்று
வாகுட னிரவெழுந்து
வன்னகறப் பமேந்தி
தோகையர்க் கொன்றுகாலது
துலைத்திட் டவனுக்கில்லை 430

இல்லக மடவாரில்லா
தேதொரு காளைமார்கள்
எல்லையில் கருத்தில் வைத்த
இணங்கிய புருஷன் மாண்டால்
வல்லியர்க் கித்தாவில்லை
வையவர்க் கொன்றுமில்லை
சொல்லிய மஹருங்கூடுஞ்
சொகுதையர் சொல்லுமில்லை 431

சுகந்தனில் மாதர்மற்ற
சுரிகத்தார்தானும்
வாழ்ந்தவ ளிருந்தாலந்த
வகையவள் செய்யாளாகில்
ஆய்ந்தவள் ஹூருத்திருந்த
தநியமு மவளேயாகு
மாந்தரில் படவாரில்லால்
மாண்டிடும் பேர்களாகில் 432

ஆகிய புருஷர்க்கென்று
அரம்பைய ராறுமூன்று
பாகையை மணஞ்செய்யாமல்
பாரினி லிறந்தாளுகில்
தோகையர் மணமில்லாமல்
துனியாவி லிறக்கும்பேரை
ஏகவு மிவரை நாளை
இறையவன் கூட்டிவைப்பான் 433

கூட்டவு மவர்கள் தன்னை
குதாயவன் கருமமாகும்
நாட்டினில் மாண்டதாலே
நானிலக்கடனை யெல்லாம்
தேட்டியவன் தனக்குண்டான
நீனவர் செய்யவேணும்
சூட்டிய காளைமற்ற
தோகையர் பலர்க்குமாமே 434

ஆகிய விதங்கள் செய்யா
தாகிரி லரும்பயனம்
போரையில் வழிதுவண்டு
பொன்னகர் புகுந்திடாமல்
வேகமுங் குலைந்து சேர்ந்து
வெருகளை நூறதாண்டு
மாகவுஞ் செல்வாரென்று
முகம்மது நபியுரைத்தார் 435

உரைத்திடும் விதங்கள் வள்ளால்
வோதிட வுலமாமெல்லாம்
நிரைத்தனர் கஞ்சில்பாதி
நிகரில்லா முகீமா மென்றும்
பரப்பிய கியாமத்தனுமா
பாதியில் பாதியாகும்
சிப்புட னுரைத்த வள்ளல்
சிறந்த சாளுங்காளில் 436

ஆக பாடற்றொகை 436. முதல் படலம் பாடற்றொகை 517.
ஆக மொத்தம் பாடற்றொகை 953.

திருநெறி நீதம் இரண்டாம் படலம்
முற்றுப்பெற்றது.

திருநெறி நீதம்.

மூன்றும் படலம்.

முதலாவது
சிங்காசன கொலு அலங்காரம்.

நிச்சயப் பொருளாயெங்கும்
நிறைந்திடு மாதி யவன்
புச்சுடர் முன்றிலொன்று
முன்னெறுழி விளங்க
பச்சிர லெச்சமீமாறிரு
பத்திரலாயிரம் நபிகளுக்கரசருண
வச்சிரபுய முஹம்மதுறசூலுல்லா
வச்சிரசிங்காசனத் திருந்தார்

புகழ்பெரு மிறைமொழிவில்
பிறந்துமுன் பகழுமாகி
மகிழ்வொடு ஆதமாமை
மதலையுஞ் சுடருமுன்றாய்
சிகதல மனைத்துஞ்செங்கோல்
செலுத்தியே நூபத்துல்லாவில்
பகைமி லதிக முஹம்மது றசூலுல்லா
பகழ சிங்காசனத்திருந்தார்

நாமொன்றும் மொழிவைக் கிருபை
  நோக்கவும் கடலின்மீதே
சீர்பெரு ஆயின்பத்துமாகி
  சிறப்புட னஹம்மதாகி
நேருள்ள தனைத்துமொன்றாய்
  நிலைக்கெதங்கு முலகையாண்டு
பீருமுஹம்மத றசூலுல்லா
  பெரியசிங்கா சனத்திருந்தார் 3

பத்துகா வெனுமொரு கடலில்
  பருமணி ஹாப்த்து முத்தாய்
மித்கா ளாதமுத்தாய்
  நபிகளின் சிரத்தின்முத்தாய்
எத்திசை புகழுமப்துல்
  லாதனி லங்கிய துதலின் மீதே
முத்தொழி விலங்கும் முஹம்மதர் றசூலுல்லா
  முத்துசிங் காசனத்திருந்தார் 4

துய்யவன் திருமுன்னுக
  துலங்கிய வைடூரீகம்
செய்யதே அஹம்மதென்றும்
  சாத்தவும் மஹமூதாகி
மெய்யெனு மிருபத்தஞ்சா
  எழுத்தஞ்சாம் படிதுலங்கில்
செய்யது ளாரிபீனை
  சகலர்க்கும் குருவுமாகி
வைடூரிகப்புய முஹம்மது றசூல்லா
  வயிரசிங்காசனத் திருந்தார் 5.

அன்று ஹாபத்து மொழியது பிரிந்து
  அதியலிவன் றுளதுரெழியாய்
கண்டுநாலையும் தீநிலை நிழுத்திப்பின்
  ஹாபத்துல்லாவெனும் பதியில்
மண்டலத்தாரிர்புஹு மலர்கு ஜின்பரியனரும்
  மகிழ்ந்தனர் பதத்தினில்பணிய.
வென்றளபுய முஹம்மது றசூலுல்லா
  வென்றுள சிங்காசனத்திருந்தார் 6:

பொன்னொளு மயிலெக்கிலில்
பொரித்திடு மதனோடலும்
பின்னேயும் பதினெண்ணாயிரம்
பெருமண்டலர் தன்னையுமின்று
விண்ணவருலகோர்க்கெல்லாம்
வெற்றி முத்திரை தரித்த
பொன்னினுமதிக முஹம்மதார் நபியுல்லா
பொன்னுச் சிங்காசனத்திருந்தார் 7

மயில்வெள்ளை வைடூரிய
மன்னையவெக்கீன் மீதில்
மயிலென்னும் மரக்கனியை
மகிழ்ந்துனல் மதலையுடு
தைரியத்துடனுலகில்
தனக்குநால் தோழர்சூழ
வைரவெண்ணொழி முஹம்மதுநபியுல்லாவும்
வைரசிங்காசனத்திருந்தார் 8

தங்கவெள் மயில் புறாவாய்
துலங்கிய தங்கனூரத்தில்
எங்கனும் புகன்று இருபதிக்காசா
இலங்கிய ஹூபத்துல்லாவில்
திங்களைப் பகிர்ந்து தீன்பயிர் விளங்க
திக்கெல்லாம் ஒருகுடையாக
தங்கமீலதிக முஹம்மதுநபியுல்லாவும்
தங்கச்சிங்கா சனத்திருந்தார் 9

கோமேதகத் தொழிலாய் கூவிய குயிலாய்
குலாவிய மலக்கூத்ததனில்
பூமியிலாமினூர் மகவெனப் புறந்து
புகழுச ஹுசன்திருப்பேர்
சேமமும் நெறியும் நீதியும் புகழும்
நிறைந்திட அலநுசெங்கோலாய்
கோமேதகத்ததிய முஹம்மது நபியுல்லாவும்
கோமேதக சிங்காசனத்திருந்தார் 10

அரியவன் றிருஜெப் ரூற்றில்
    ஆடிய மாகதத்தன்னம்
ஒருவனே இணங்கி மத்தனத்தையுமீன்று
    உகைத்தி ஓலமா நபியாய்
அறுபத்தி நாற்றிசை பாசரை வென்று
    பாகிருக் குதவிய பதவி
மாகதத் ததிய முஹம்மதுநபியுல்லாவும்
    மாகத சிங்காசனத் திருந்தார்

நார்புகழ் லாகூத்தெனும்
    நாயகன் பள்ளிமீதில்
புஷ்பருகந் குருவின்மாய்ப்
    புகள்மறை யனைத்துமீன்று
இப்புவி யுலகோர்க்கெல்லாம்
    இலங்கினல் மறைக்குருவாய்
புஷ்பராகக் குருப்புய முஹம்மது நபியுல்லாவும்
    புஷ்பராகச் சிங்காசனத்திருந்தார்

மாணிக்கமுகந்த மன்னவ னருசில்
    மாணிக்க மெனுங்கிந்தில் விளக்காய்
ஏனியில் பதினல் முகமொழி விலங்க
    விருந்தவ ருகைத்தில் நபியாய்
காணிக்கை யுலகோர் நடைபுடை சூழ
    ஹாபத்துல் லாவெனும் பதியில்
மாணிக்கத்ததிக முஹம்மத ரிசூலுல்லா
    மாணிக்க சிங்காசனத்திருந்தார்

வெள்ளியின் குத்தூபென்று
    விளங்கிய நாலாம் வானில்
உள்ளமே பிரம்புளானி
    உகைத்தி ஓலமா நபியாய்
வள்ளலார் யார் அசாபு
    மசஹுச வாருகில்சூழ
வெள்ளியி லதிக முஹம்மத ரிசூலுல்லா
    வெள்ளிச்சிங் காசனத்திருந்தார்

முற்றமிலான் றனுகா ரத்தின
சிங்காசன கொலுவினிற்கோதையர்வடிவ
பத்ஹுல்லுஹூவத் தணிந்தவர் பணிய
பாருலகனைத்துக்கும் நபியாய்
வெற்றியும் விருதுடன் புத்தியும்
மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த
ரெத்தினத் தகிக முஹம்மத றசூலுல்லா
ரெத்தினச் சிங்காசனத்திருந்தார் 15

ஜொலிய பதினல் முகனுஹா பத்தும்
உற்ற முத்திரை லாஞ்சனையும்
ஈதானிடச் சுவர்க்கசிங் காசனமீதில்
துலங்கும் பட்டாபிஷேகமுஞ்சூட்டி
அவனிலம் புகழும் நபிகள் சிகாமணி
நாற்றிசைக் காசருக்காசாய்
தானவன் தூதர் முஹம்மது றசூலுல்லாவும்
தர்மச்சிங்காசனத் திருந்தார் 16

அந்தர மேகவெண்குடையு
மாடிடு மீரஞ்சகொடியும்
வந்தவ ருலக வானநாற்புடைசூள
வானவர் மனுடர் ஜின்பாவை
விந்தையில் கலிமா தனைப்பயிறேற்றி
வெற்றியும் புத்தியும் விருதுகளிலங்க
சந்தனப்புய முஹம்மது நபியுல்லாவுஞ்
சருகைச்சிங் காசனத்திருந்தார் 17

அந்திரக் குடைமுடிய யருசுபர்ந்த
தடிபடர்க் தடிபாதாளம்
விந்தை கஸ்தூரி வாடையு மிருபுரம்
பார்வையு மசதியுமனுகா
எந்த நாள் வலஞ் சலம் பேன்புளுப்பூச்சியும்
எப்போதும் நிழலடி சாயா
கந்தமா மலர்புய முஹம்மதி றசூலுல்லா
கனகச்சிங் காசனத்திருந்தார் 18

அரசருக் கரசரான
அஹம்மத றசூலுல்லா
குருசரு சுபர்ந்தவானக்
குவலயத் திறையின் வெற்பும்
மறுகாகேளும் சொர்க்கமேட்டும்
அன்பதா பிரபா தாளம்
பாவிரச் செங்கோலாண்டு
பயகாம்பரும் கொலுவிருந்தனரே 19

பதினெண்ணுயிர மாலங்களனைத்துக்கும்
பதித்தகண் மணிமொழி நபியாய்
மதினமன் னாசாய் பக்கமென் பதியில்
மகிழ்வோடு இறையவன் தூதாய்
சிதநபி யார்கள் அசுஹாபுகள் ஜின்கள்
சேரவின்னவரொலி அணர்க்கும்
அதிபதியெனவே அரசருக்கரசாய்
அஹம்மது கொலுவிருந்தனரே 20

கொலுவிருந் திரசூல் குவலயமாளும்
குருசியின் மக்கமாநகரில்
வலுத்தனம் பொருந்தும் சாமீயாவென்ற
மன்னவன் சாபிதன் மனைவி
கலையுரு நிறமதி வதனமின் கையாள்
ஹாமியா வெனு மிளமையிலே
பிலம்பெரும் நபிஅசு ஹாபியிலொருவர்
போவரீசுவென்பவரே 21

நசெனு மசாபிதாலும்
ஏந்திலோகாமியா மயிலும்
னேசமுற் றிருவர் ஜனவினல் கொழுகி
நிட்சயம் கடப்பதையறிந்து
தேகமு மனக்குரையால் மெலிந்துடைந்து
திருநபி பாதமில் வந்து
ஆசையென் மனைவி ஹாமியா வுடனே
அசுலாபி லீசுயென்பவனே 22

ஈசெனுமசாமி தன்னை
 டேக்கினை ஹாமியாவும்
நேசமாம் ஜனவிக்கடி
 நீனியே வருகுதென்று
பேசியே சாமியாலென்ற
 பிரபல ஷாமிதானும்
தேசங்க ளனைத்தும் செங்கோல்
 திருநெறி நபிமுன்சோன்னார் 23

திருநெறி நீதமென்று
 திக்கெல்லாம் விளங்கியோங்கும்
குருமுஹம்மத நிசசூலல்லா
 கூறுவார் ஹாமியாவே
இருவர்க ளிருக்கதிதான்றாய்
 இருவர்கள் அறிந்ததுண்டோ
ஒருவனே அறிந்தேனென்று
 ஓதினர் சாமியாவே 24

ஓதவும் வுலமா முஹம்மதிரசூல்
 உரைப்பவ தேதொருவிஷளம்
ஈதொரு ஜலத்தின் கூசை
 இருத்தியுன் அகத்தில்மிக்க
ஏதொரு சிரங்கை நீரும்
 இல்லம்விட் டகத்துயென்ற
ஆதியின் தூதர் சொன்ன
 அதன்படி யவரும்செய்தார் 25

செய்தவ ரிருக்க வீசென்
 போரும் செழுமதி ஹாமியாவும்
வையகக்கொடும்பிழை வருவதறியாமல்
 இருவருமிணங்கியே யிருந்து
ஒப்புமோர் சிரங்கை ஜலமில்லா தேங்கி
 ஒருகசிறுவரும் பிடிக்க
கையொரு காணையும் பிடித்திடக்கூசில்
 கவலைகொண்டிரு ளகத்திருந்தார் 26

இருளகத் திருந்தன ரிரவெல்லாம்
விடிந்தபின்காலை
குருநபி இறசூல் முன்னை
கூறினர் சாபியாவும்
இருவரைப் பார்த்தவள்ளல்
யார்களை யனுப்பும்போது
அவர்வனி கொடுதாய் மூடி
யணைவருங் காணேனென்றார் 27

ஹறும் பிறந்தவனை அறியும் வகை.

காண்கில்லா புதுமைதன்னை
காண்கவ ருண்டோவென்ன
பாக்குள்ள மதின வேந்தர்
பரைக்திடா பிலால்முன்பாக
ஓங்கியே இளையகாளை
ஒருபயல் ஓடிவந்து
பாக்குட னிருவர்தன்னை
பார்த்தவர் தேதுசொல்வான் 28

சொல்லுவான் நபிமுன்பாக
சுளிப்பொடு சுணையில்லாமல்
வல்லவன் றூதே கேளீர்
இருவரு முடையில்லாமல்
சொல்லிய காமுகாளுஞ்
சொருகியே கூசிலொட்டி
நிற்கான் விழிகூசாமல்
நேரிடக் கண்டேனென்றான் 29

கண்டவன் விழியுங்கூசான்
ஹயாவும் நாவடக்கமில்லான்
கண்டதோ ரபிமானத்தை
களரியி லிரைக்கவல்லான்
வண்டனை ஹறும்பிறந்தா
னிவனையே யின்றதாயே
கொண்டுவந் திரசூல் கேட்க
கூறுவார் கோதைநல்லாள் 30

கோதையா மாதவிடையா
யாலகம் வெளிபிரத்தினிலிருந்தேன்
போதினிலாள ரிணங்கியே போனார்
பொன்னொரு வேசையைக்கண்டேன்
ஈதலாலொரு பிழையா னறியே
னிவனையே யீன்றே னெனியான்
மீதனக்கொடிய ஹறுமிலும் பெரிதென்
றியம்பின ருலமாகபியே 31

நபிகள் நாயக முஹம்ம திரசூல்
நானிலத்தவர்க் கேதுரைப்பார்
புவியினில் ஹறாத்தில்
பிறந்தவர் கொடியோர்
புகழ்பதி தனையே விட்டகத்தகவியு மிருவிழியால்
புழைகண்டு களரியில் கூறிய கொடியோன்
ஏவியு மிருபத் தஞ்சடியடித்து
இன்னக ரகத்துமென் றுரைத்தார் 32

உரைத்துபார் அசாபுக
ளனைக்கும் ஒதுவாருலமா நபியுஞ்
சருத்து மாதவர் பிரவிடை விலக்காய்
சாஞ்சக மிருக்கவொண்ணதே
பொருத்து மிருவரை பிடித்திடுங் கூசை
போய்த்துயி லுபித்த துடையனையுமனுப்ப
ஒருத்தரோருவருய்ப் போய்த்தொட வனுவர்ய்
ஒட்டியே யிருந்தது கூசே 33

இருந்திடுங்கூசை விடுவதுக்கேதென
யார்க ளசாபிக ளியம்பத்
தரிக்கும் ஹஸனாருப் பிறந்திடும் புதல்வர்
தான் தொட விடுங்கூசெனவே
வுருக்கமாகிய பலியுடன் பாத்திமா
யருள்பெற யீன்றிடு மதலே
உருக்கமாகிய பசனுசன் போய்த்தொட
ஒதினு ரஹமது நபியே 34

அஹமது நபிதிருப் பேரர்களிருவரை
யருகினி லழைத்தே துரைப்பார்
தகமையில் லானிறை தவத்துதித்தவரே
தாமிருவரும் போயித்தொட வுரைக்க
முஹம்மது பேரர்க ளிருவரும்போயித்தொட
முழங்கிய காங்கூசாக்கண்டு
ஜெகம்புகழ் முஹம்மத ரிசூல் முன்னே
சேரவே இருவர் குசல்முழுகி யனைவரும் வக்
(தனரே 35

வந்தவவர் நகருள்ளோரும்
வள்ள லசனுசனும்
கர்தமாஞ் சஹனிலான
ஹாபீபா லீசன்போரும்
பக்திபா யனைருமொன்றாய்
பணிந்தவர் நபிபதத்தில்
இந்தவார் விஷமெல்லாம்
எடுத்தெடுத் துரைத்தார் இமாமே 36;

உரைத்திடுச் திருநெறி மூன்றும்
படலத்தில் முதல்வருந்திட்டம்
வரைந்துசிங்காசனக் கொலு அலங்காரம்
வளமையும் ரோகமீசாக்கில்
அரைந்த நான் வாகிதில்லகது கிதாப்பில்
அணியணி வருதிந்தவகையே
உரைத்திடு மூன்றில் ஒதுமாண்டாவது
ஒழுங்கு செங்கோல் நவரீதம் 37

செங்கோல் நவநீதமின் வளமையின்
　　விஷளம் செப்பிய அதாலத்தின் மௌளி
எங்குமே நிறைந்தோன் இறையருள் தூத
　　ரிருந்தா சாண்டமூன் வளமை
தங்களையுலமா மவுலிகல்சாலி
　　சாத்தினர் காலத்து மௌலி
இங்குலகறியத் திருநெறி மூன்றும்
　　படலத்தி லுரைத்திட்டோ மிரண்டே　　38

இரண்டாவது திட்டம்.

செங்கோல் நவநீத வளமைமுற்றும்
　　உவந்தவர் நகருள்ளோரும்
வையக பிழைசெய்தோரு முந்தவ யிறை தூதரானை
　　முஹம்மதர் சமுகந்தன்னில்
பந்தி சூழ்ந்தனரும் நிற்கப்
　　பணிந்தார் மாபியா சபைதத்தில்
இந்தவார் ஜனவுள்ளோர்க
　　ளெவ்வித முடிவார்சொல்வீர்　　39

சொல்லுவா ரிறைமுன் னுனில்
　　சோதியா யாதந்தன்னை
எல்லையி லமைக்கமண்ணே
　　பெவரெடுப் பார்களென்ன
செல்லியே யடுக்கவல்லான்
　　காருத்து மாருத்தென்போன்
வல்லமை யுரைத்த வல்லோன்
　　வார்த்தையைத் தட்டிப்போனர்　　40

போனவர் புவியெடுக்க
　　　போம்வழி பூமாதேவி
ஆனதோர் மதலை யேந்தி
　　　அவளவாருந்த பின்னும்
தானந்த யழித்துப்பாலன்
　　　தன்கொலை செய்ததாலே
வானக மழியுமட்டும்
　　　வானைதயைப் படுவதானார் 41

ஆனதோர் ஆபில்க்காபீ
　　　லவர்கள்வாழ்ந் திருக்கும்நாளில்
ஏணிய கருத்துக்காக
　　　இபுலீசின் மொழியைக்கேட்டு
ஊன்றிய ஆபீல்தன்னை
　　　உலகினில் காபீலென்போர்
கூன்கொலை செய்ததாலே
　　　குபிர்க்குல மதிகமாச்சே 42

அதிகவெண் மதியழகு
　　　அரம்பையாள் சுலையுகானை
மதியது தவரீருபு
　　　மனதினில் நினைந்ததாலே
பதியினில் விருதும் வெற்றி
　　　பயகாம்பரொன் றருமைபோகி
இதக்கெடச் சிறையிலானு
　　　ரிருமூன்று ஒருவருஷம் 43

வரிசையா பிறையோன் மூசா
　　　நபிபடை யனைத்துமான
பரிசமாங் குமரிமாதா
　　　பலசெடுத் தவர்கள்கூறி
பரிசமா வருக மூசா
　　　நபிபடை சனுவிலாக
கரிசர நபியினஞ்சேனை
　　　களிச்சலா யெரித்துபோச்சே 44

எதிர்த்திட மூசாசேனை
ஏந்திழை மயக்கத்தாலே
வருந்தியே வலக்காங்கேட்டல்
வரங்கொடுத் திறைபின்னுக
நிறைந்தவ னீமான் தன்னை
நிமிஷத்தில் பிடிக்கினுக்கி
எரிந்ததா லவுலியாவு
மெரிநரகதனிலானார் 45

உலகினில் மூசாநாளில்
உற்றதோர் பனிபிசுராயில்
நிலைதவத்துகந்திடாமல்
கேரினை சனுவினாலே
நலநெறி குறைந்து நாற்ப
தாயிரம் நகரெறிந்து
பலநெறி தெளாத்தென்ற
பேர்பரி பட்டுப்போனதாமே 46

தாமந்த பனிபிசுருயில்
தங்களில் குசைபென்போர்முன்
நேர்மையில் குறைந்ததாய
னேரிழை ஜனுவினாலே
தாமவ ரமணிப்பட்டு
தையலால் நகரெறிந்து
காமனும் குலாவி மற்றும்
கடல்கொண்டு போனதாமே 47

ஆகிய யாமினுர் கலாலை
அரசனு மருக்காமென்போன்
வாகுடன் சனுவை நத்தி
யவநக செரிந்ததல்லால்
தோகையும் கல்லா லரசனும்
துலைநகர் வேசையாகி
ஆகமும் குறைந்ததாலே
அருஞ்சனு கொடிதேயாகும் 48

கொடியதோர் சனாவுக்காக
கொற்றவ னெழியோன் பெண்டை
கடினப்பொய் சாட்சிகேட்ட
காரண நபிதாவூது
பிடித்தசெங்கோலை விட்டு
பேதையி லெழுமையாகி
கெடுத்தமுன் னரசன்கேட்டு
கீர்த்தியுங் குலைந்துபோனார் 49

குலத்தினிஸ் தலையன் பெண்டை
கொடுமையா இலையான்கத்த
தவத்தினில் ஹாமீன் மோதின்
தலையாரியு மமணிசெய்ய
பிலத்திடு மாளர்போலே
பேதையு மரசனாகி
தலத்தினில் கொடியார் பாவங்
னதயலால் பெருத்ததாமே 50

பொருத்தில்லா அலிபாதுஷா தான்
பூவையைக்குபிரசன்
கருத்தினில் நினைத்ததாலே
கைபொடு கால்குறைந்து
வருத்தமு மலிபாதுஷா தான்
வரத்தினா லெழிதுமானார்
கருத்தினால் சனாவை கத்த
கைப்பலன் தவரிப்போமே 51

கைப்பலன் தவரிப்போகும்
கடும்பழி யாமுறவு
வையகம் வாழ்வுக்கன்னி
பர்க்கத்தும் குறைந்துபோகும்
மெய்யுரு அழகுவெற்றி
நினைத்தது மழிந்துபோகும்
கொய்யும்பஞ் சிட்ட தீய்க்கும்
கோதையர் ஜனாகொடிதே 52

மூன்றாந்திட்டம்.

கோதையர் ஜனுக்கொடிதாகக்
கூறிய விஷஊமூற்றும்
ஈதென் றிருநெறி மூன்றாம்
படலத்தில் மூன்றாந்திட்டம்
ஓதிய கஞ்சிலம்பியா
உலயாக்களும் ரோசு மூசாக்கில்
கோதில்லான் குபியானத்ததினிலுங்
கோதையர் சனுகொடிதே 53

கோதையர் ஜனுவினலே
கொடும்பிணி விழையுமென்றே
ஈதென உரைக்க வள்ளல்
யார்களும் மாபியாவு
ஆதியின் தூதரான
அறுமதே நபிக்காசே
மாதர்கள் சனுவினஞ்சொன்னீர்
மங்கைதன் னகர்த்தார்க்குண்டோ 54

மங்கையர் பிரத்தினளும்
வானம்புரை மதித்தனுழும்
திங்களின் முதனாள் பின்னாள்
சேமநாள் பகையினளுக்
துங்கவர் இறைமதினள்
தோகையை புணர்விராகில்
அங்கமும் மெலிந்திறந்து
மாதன மழிந்துபோமே 55

ஆதன மழிந்துபோகு
மருந்தவம் பர்கத்துப்போகும்
மாதைக்கு மாளனார்க்கு
மருத்திடுர் தலாக்குமட்டாய்
வேதினை பிணியுண்டாகும்
வெற்றியும் விருதும்போகும்
சோதியின் தூதர் வள்ளல்
முஹம்மத ருரைத்ததாமே 56

உரைத்திடு முலமா முஹம்மது
சபிபதம் சேர்ந்தி
பெருத்தயா ரசாபியு மாபியார்
சரணமிட் டெழுந்து
உரைத்திடு விசள மெய்யே
நிகரில்லா சனுக்கள் தன்னில்
சிருத்தது பெருத்ததுண்டோ
திரக்குறை யறியச்சொல்வீர் 57

சொல்லுவா ரிருபதிக்கும்
திருநெறி நீதமாளும்
வல்லவன் தூதரான ரசினவர்க்கும்
வாத்திக ரிசருலுல்லா
எல்லவ நகரிலுள்ளோர்
அனைரையும் மருகழைத்து
சொல்லுவார் கடலுலக
மலையுங்கல் லுருகத்தானே 58

உருகிட மனங்களெல்லாம்
மோதுவார் முஹம்மதிரசூல்
அறியதோர் நகரிலுள்ள
ஆணும்பெண் ணனைவருங்கேளும்
மருவிய ஹலாலில்லாதா
ரவர்சனுக் கடியும் ஹராம்
சருவிய ஹலாலிருக்கச்
சனுச்செய்ய கொடியதெண்டம் 59

சனுச்செய்தவர்களுக்கு தெண்டம்

அறியும் வகை.

செய்தவர்க் கடியும் நூறு
　　　செய்யுமப் பதியும் விட்டு
பையவே காதமொன்று
　　　மகற்றியே காலமொன்று
வையமு னகாந்தன்னில்
　　　வருகால மின்னுங்கேளீர்
அப்பமி லடுமையான
　　　ஆணும்பெண் சனுவைச்செய்தால் 　　60

செய்திட ஜனுவில் பாதி
　　　சிறந்தடி யன்பதாகும்
ஐயமாங் காதமூன்று
　　　மகற்றியே மாதமூன்று
வையகம் வரலாமின்ன
　　　மதிலொன்று மடுமையில்லை
செய்வது அவரவர்க்குச்
　　　செய்வது பிருவிதமே 　　61

இருவர்க்கு தனித்தனியே
　　　அவரவர்க் குரைத்ததெண்டம்
மருமவர் குலத்திலோடு
　　　மருசிறு பெழியரோடுஞ்
சிசியரைப் பசிதெளித்து
　　　சிறையுள்ளான் தேவியோடும்
மருவிய சனுவொண்டு
　　　மதுக்கடி ஒரு நூறுமே 　　62

ஆகிய காலம் ரெண்டு
மகற்றியே காதம்ரெண்டு
தோகையு யாளனும்
தலைபதி வரலாமின்னம்
தேகிய ரிருக்க பிசபில்
சென்றவ னிறந்தான் மங்கை
ஓகிய ஹலாலிருக்க
அவனுடன் பிறந்தமாது 63

மாதைய ரிருவருக்கும்
மதிப்பது சனுவுமூன்று
வேதினைக் கடியு நூறு
விரட்டியே காதமூன்று
மாதமு மூன்றே யாகி
லப்பதி வருகலாகும்
தீதுன லாளர் மங்கை
தெருட்டொரு மருந்துமாய் 64

மாய்கையு மருந்தினாலு
மவனுட னடத்தினாலும்
ஆகமாஞ் சனுவும் நாலு
அதக்கடி ஒருநூறாகும்
வாகுடன் காதம் நாலு
மகத்திலே மாதம் நாலு.
தோகையு மாளனு
மப்பதி வருகலாகும் 65.

வருகலா முடப்பிறந்தார்
வயிற்றினில் பிறந்ததாலும்
அருகிய சனுவுமஞ்சு
அடிக்கொரு நூறாகும்
வருவது மாச மஞ்சு
மகற்றியே காதமஞ்சு
உரியவன் மகளுமாது
முலகினி லீன்றமாதும் 66.

ஈன்றதா யிவர்களொப்பா
    ஏந்திழை வளர்த்தமாது
பூண்டிடும் நசிகத்தாவ
    பெண்களும் சனுவுமாறு
தோன்றிய படியும் நூறு
    தூரத்திய காதமாறு
மீண்டிடு மாதமாரி
    லப்பதி வருகலாமே 67

வருகலா மங்கையீன்ற
    மாமியுமவள் சகோதரியு
மரியவன் தகப்பன் கூட
    வாரிணைபிறந்தமாது
பெருகிய சனுவுமேழு
    பிடித்தடி ஒருநூறுகும்
வருவது மாதமேழு
    மகற்றியே காதமேழே 68

ஏழ்வகைப் பொருள்குரு
    மங்கை மவளுடமகவும்
பேதைய ரவளையீன்று
    ளவளுடன் பிறந்தமாது
சதிரு நாங்குமாகு
    பிதுக்கடி ஒருநூறுகும்
காதமு மெட்டுக்காதம்
    ஊறச்சொன்று செய்பவன்றே 69

வேண்டிய முருகஞ்சேர்க்கே
    விளம்பிய தொன்பதாகும்
தோன்றிய படியும் நூறு
    தூரத்திய காதமாறு
மீண்டுமே வருஷஞ்சென்று
    லப்பதி வருகலாகுஞ்
சென்றுதான் குபிர்களோடே
    சேர்த்திடச் சனுவும் பத்தே 70

பத்தூர மடியும் நாறு
　　　　பத்தியே காதம் பத்து
குற்றமும் வருஷஞ்சென்றால்
　　　　அப்பதி வாலாமின்னம்
பத்துள்ள ஹலாலிஞேடு
　　　　பையமிவன் னாட்டியோடு
மத்தவ ரெவரென்றாலும்
　　　　மானிடர் மாணுமாணும் 　　71

ஆணுட னுணுங்கூடி
　　　　அடர்ந்துட னுட்டிசெய்தில்
இன்னமு மப்பத்தோடும்
　　　　இருபெண்க ளிணக்கிணுலும்
தின்னமா யின்னவாசஞ்
　　　　செய்திடும் ஊர்த்துக்கெல்லாம்
ஒன்றுக்கு பத்துநூறு.
　　　　முறைத்திடுந் தெண்டம்கேளே 　　72

நாலாந்திட்டம்.

தெண்டமோ ரடியுமில்லை
　　　　திருநபி யும்மத்தனை
அன்றுதா னவரைச் சுட்டு
　　　　அந்தநீ ரனுச்சிந்தாமல்
கொண்டொரு குழிவனத்தி
　　　　லீனத்தையும் புதைத்துமிக்க
அந்தந்த நகரோர்க்கெல்லாம்
　　　　அருமையாய் ஞருகோன்பணர்குண்டே 　　73

நின்றுள்ள நபிஇலாத்தென்போ
சவரும்மத்தோர் செய்தார் முன்னாள்
சென்றிடும் பிழையால் வள்ளல்
ஜிபுரியீ லாலகிரங்கி
அன்றந்த உலகை வாரி
அரியவான் வரை உயற்றி
பன்றந்த இடமடித்தார்
பாதாளம் நரகிலாச்சே 74

ஆச்சிந்த உலகோர் செய்தா
லறுநரகளிவார் இன்னும்
காச்சியு பர்கத்தான
கைப்பலன் தவரிப்போகும்
மூச்சில்லா முனிவுபெற்று
முன்னவ னருள்தவரி
மீட்சிமண் டாட்டமான
சபாயத்து மில்லைதானே 75

தானவன் தூதர்வள்ளல்
முஹம்மத றூதிய விஷளம்
தீன்குலம் திருநெறி மூன்றும்படலமில்
காலாந்திட்டம்
தோணிய நவீத கற்பினைத்தொகுத்து
முன்னெடுத் தயிமாங்கள்
வெளியே அதாலத்து மவுலியுலகாக்கி
முத்தா பித்துரிலறைந்தார் 76

தாமிதை யுரைக்கவள்ளல்
தாழ்ந்தடி வணங்கிப்போற்றி
ஏகமா யசாபு மாமியா
நபிபதம் பணிந்து
மூமினே யிருபதிக்கு
முஹம்மதே முஸ்தபாவே
ஏகிய சனுவுக்கெல்லா
யெடுத்திடுங் கசையதென்ன 77

கசையது தோல்சவுக்கு
கவுருநால் மாமுமட்டை
இசையுறு குறையாப் பாசம்
எடுப்பது மிருசோகும்
கசலொரு இடையதாகில்
நாலிலோர் பாதியாகும்
விசையொரு பகலிறாது
வீச்சடி ஒன்றுதானே 78

தான்மதுக் கெண்பதாகுர்
தையலைத் தலாக்கில்லாமல்
பின்னையும் நிக்காஹு செய்தா
லன்னவர்க் கெழுபத்தஞ்சு
ஊனியே பெரும் ஹராத்தை
உண்டவர்க்கெழுபதாகும்
கண்கண்டால்க் களிக்கூத்து
கருபது அடியுமாமே 79

அடியொரு அன்பதாகு
மப்பதி பிறந்தார்க்கெல்லாம்
குடிபெருஞ் சஞசாத்தொழாமல்
நின்றவர்களுக்கெல்லாம்
கொடிய சொல்வாங்கு நிமாசு
மெண்ணஞ்சு ஞனில்லார்க்கு
அடிப்பது மறுபத்தஞ்சாம்
அசப்பிரம் படரேசொன்னுல் 80

சொல்லிய படுதூர்க்கெல்லார்
துகையடி ஞற்பதாகும்
வல்லதீ னறியாப்புத்தி
வகுப்பது ஆறஞ்சாகும்
எல்லையில் பிழையைக் கண்டு
எவர்களுக் களிகூவில்
கல்லடி இருபத்தஞ்சு
காரியர் புருஷர்தம்மை 81

நாரிய ராளர்தம்மை
    ந[illegible]கத்திடல் படவேசொல்லிக்
கூறினே [illegible]பதென்று
    குவலயத் தீனோர்க்கெல்லாம்
நேருள்ள தொழுகை வெள்ளி
    தவரிடி லடியுபத்தும்
பாரினில் குபிரைச்சேர்ந்தால்
    பாதகக் குபிருமாமே

குபிரோடு சேர்ந்திருந்தால்க்
    கோதைய ருழனுருங்
குபிரிது மதிகமாகுங்
    குவலயத் திணங்கினோர்க்கு
கவியுரு நாகல்லாது
    கத்தவ னருளுமில்லை
நபிகுலத் திணையுமில்லை
    நல்முழுக் கிறங்கிடாதே

இறங்கிடா முழுக்குமற்ற
    எழுதிய கருமமெல்லாங்
திரக்கொள்ளுந் தீனோர்க்கெல்லாம்
    திருநெறி மூன்றும்படலம்
சிறந்திடு மஞ்சாந்திட்டம்
    செப்பினார் காக்கிமுல்தாபித்திரில்
தெரிந்திட நவநீதத்தின்
    தெண்டனை யறியச்சொன்னேன்

நவநீதத்தெண்டனை முற்றிற்று.

தெண்டனைக்குட்படுத்துதல்.

அறிவுக முரைக்கும் வள்ள
லஹம்மத திரசூல் முன்னே
நிரைந்திடுங் குலுக்கள் யாவும்
சேர்பதம் பணியும்போது
காங்கில்லாக் ஹுராயிபாவும்
காளையி வீசென்போரும்
ஒக்கியே முழுகிவள்ள
லிருபதம் பணிந்து நின்றார் 85

நின்றனர் நபியுல்லாதன்
நிலையடி தனைப்பணிந்து
இன்றென்னை இறைபோன் சொன்னே
ஏவலின் படியே செய்யும்
என்றவ ருரைத்த போது
யிறைதிரத் தூதர்வள்ளல்
தெண்டனைக் கசையெடுத்து
இருக்கையில் தாங்கியிந்தார் 86

தாங்கிய பெருங்கசையைத்
தானவ ருக்காசென்போர்
வாங்கிய நபிபதத்தை
வாழ்த்தியே யிறையைப்போற்றி
பாங்கிய முதுகு சாய்த்துப்
பாமல்ல வெனப்படுத்தார்
ஓங்கியே விசை குமறயா
ஒக்காச வடித்ததாமே 87

ஓங்கியே படிக்க வல்ல
ஒக்காசவ ரடிக்கும்போது
வாங்கியே சிரங்கரங் கால்
வல்லவர் பிடித்திருக்க
ஆங்கியே வேகத்தாலே
யடிவிடங் தடிக்கும்போது
ஏங்கியே எழுபத்தஞ்சில்
இறந்தன ரீசென்போரே 88

ஈசவரிறக்க வள்ளல்
அனைவருக் கேதுசொல்வார்
நேசகன் புதல்வன் சல்மான்
றன்னையும் மருகனைத்து
பீசெனு மசாபிதன்மே
விறைகட னேதுமுண்டோ
பேசவ னிறைசக்காத்துப்
பெருங்கட னுண்டோவென்றார் 89

கடனிறை சக்காத்தோடே
கபுரினி லடக்கொண்ணது
இடம்பெரு முதலையாய்ந்து
எண்ணஞ்சி லொன்றெடுத்து
மடங்கது மெளிமையோர்க் கீந்து
மடிந்தவர் தனையடக்கு
மிடந்தனி லீசென்போர்தன்
னேந்திரை யொருத்தி வந்தாள் 90

வந்தவள் நபிபதத்தில்
வணங்கியே வழக்குரைத்து
எந்தனும் பர்த்தாவான
ஈசவ ரிறந்தார் தம்மை
பிந்திலே யடக்குமுந்தன்
பெருங்கடன் றனையுமென்ன
அந்தர மறைநிரைந்த
அல்லாவைக்கொண் டாணையிட்டாள் 91

ஆணையென் றவனுரைக்க
அஹம்மத ரிசூல் சொல்வார்
நாணமும் வினையில்லாத
நாரியே னடந்த பின்னால்
ஆணியே கருமம் பத்து
மாலையுந் தடையுமில்லை
மானிலத் தவர்க்குரைத்தார்
மனந்திரள் முஹம்மது நபியே 92

மணம்பூணு மங்கைவாழ்க்கை
யறிவுடன் வணக்கங்கேள்வி
பிணங்கியே மலஞ்சலமும்
பின்னையு மூனுறக்கம்
இணங்கியே கருமம்பத்துமே
தடை யணுகாதென்றே
கணக்கொள்ள வேதமோதுங்
கபீபிர சூலுஞ்சொன்னார் 93

சொல்லுவா ரின்னங்கேளீர்
சொக்கையன் றனையடக்கி
அல்லவன் சடங்கும்போக்கி
அதியமா ரிளைமற்றோர்க்கு
எல்லையில் வகுப்பதாகு
மிதுக்குமுன் கடஞ்சக்காத்து.
இல்லையா யில்லையென்று
இறந்தனை யடக்குமென்றார் 94

இறந்தவன் றனையடக்கி
இருபத்தஞ் சடிசுபுரில்த்
திரங்கொன்று மடித்துப்பின்னுந்
திருநெறி நீதர் சொல்வார்
மருங்கத்து குலைந்த மங்கை
ஹாமியா தனையழைத்துக்
காக்கொள்ள அடியுமென்ன
அமலஞ்சு மாதமென்றாள் 95

மாதமுங் தங்கி இக்து
மதிப்புள்ள சூலுமானல்
வேதினை பொருக்கப்பாலன் .
வேதினைக்கிக நெறிபுக
காதலாள் பாலனின்றல்
கடமை புவாநெறிக்க
ஆதியின் றூதர்வள்ளல்
முஹம்மத ருளிச்செய்தார் 96

செய்திடுந் திருநெறி முன்நிற்த்
தெண்டனைக்குள்ப்படு விஷயம்
வையக மறியுமாகில்
உரைத்தது முஹம்மதர்மொழியைத்
துய்யவன் றுரிபின் வஹ்ஹூமில்
தொகுத்தனர் ஞஜை இமாமுஞ்
செய்யது மவுலியான
சாபி யிமாஞ்சொன்னார் சரியே 97

தெண்டனைக்குட்படுதல் முற்றிற்று.

அனந்தர சுகந்திர பிறிக்கிற விபரம்.

மக்கமா நகரி வள்ளல்
முஹம்மத ரிசூலுல்லா
பங்குவ நபிகட்கெல்லாம்
பண்டுள்ளோர் பின்னுலகானோர்
இக்கெல்லா மறைநெறிபோற்றும்
திருநெறி நீதானோர்
மிக்கரு ளுலகுமற்றோ
ரீனவருக் கேதுரைப்பார் 98

உரைத்தன ருலமா
முஹம்மது றசூலுல்லா
சிறப்புட னுலகு தீனே
ரனைவரு மருகழைத்துத்
தரத்துட னுலகுதன்னில்
தன்கொளு வாசநிற்க
நிரப்பமா யிருப்போர்க்கெல்லாம்
னிதித்தன மிருக்குமாகில் 99

தனங்கொளு வாழ்வுமிக்க
தரணியில் வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
அனந்திர முதல்கள் மற்று
மனந்திரக் காரரெல்லாம்
மினந்திரள் சூழ்குலத்தோர்
யாவரு மெடுக்கும் வாறும்
அனந்திரம் புரியும் பங்கு
பாராயிலு பகரக்கேள்மோ 100

பருாயிதும் புரியலாகப்
பகின்றிடும் விதமேதென்றால்
ஆருகிலு மொரு வனுத்தா
தனத்துடைய ராகில்
காரகன் தேடிமற்றக்
கனதனக் தனைத்தொகுத்து
பருபாத் திறைசக்காத்துப்
பகிர்வது நாற்பதிலொன்றே 101

நாற்பதிலொன் றிறைசக்காத்து
ஞனிலத் தெளியோர்க்கீந்து
கோப்புள்ள முதல்கள் முற்றும்
கொற்றவ னுளலாகும்
தகப்பனுந் தாயுமக்க
ளெவர்களிக் கீயவேண்டில்
மூப்புள்ளான் மனதுபோலே
முதலையுங் கொடுக்கலாமே 102

முதலையுங் கொடுக்க வாங்க
முதலவ னிருப்பானாகில்
இதமுரு குலத்தார் மக்கள்
யாவருக் கேதுமில்லை
அதிபெரு மவனும் யாவுந்
தோகையு மிருக்கும் நாளில்
பதிதனில் மடவார்க்கில்லா
பாக்குள்ள குலத்தைக்கேளே 103

குலத்தினி வாளன் தேவி
கூடியே யிருக்கும் நாளில்
பிலத்திடும் ஹறுமீ ராது
பின்னையு மிருபத்தெட்டு
கலத்திடும் மக்களல்லால்
நாற்பது ஒரு ஹறாமும்
குலத்துக்குள் ளென்பதாக
கூறிய ஹறுமுங்குற்றம் 104

குற்றமென் றறிந்தபோதே
கோதையு மாளனும்
உற்றபா லமுர்தமுண்டால்
உண்டல்லா தெடுத்ததில்லை
எத்தனை ஈன்றதாயு
மிருவருக் கேதுமில்லை
மற்றவ ரேதுமுண்டு
மணவகைக் கேதுமில்லை 105

இல்லகம் கருமற்றனத்தையு
மீந்திட்டாலும்
வல்லவ னுரிதன்னை
வாங்கியே முறிபிணம் பாதி
நல்லவன் மனதுக்காரி
நானிலக் கடன் தெளித்தால்
எல்லையில் மஹர்பகுதி
இயம்பிய தலாக்குமில்லை 106

தலாக்குடன் புரிந்தமாது
தனக்கு நூர் நாள் வரைக்கும்
தலாக் குள்ளசன மிட்டு
தையலர் சூவில்லாத்தாய்
துலைக்கவும் கடனுஞ்சொக்தை
தோகையர் மதனேமுற்றும்
நிலைக்கவும் தகப்பனில்லாஸ்
கேரினைக் கேதுமில்லை 107

கேரினை ஹறுமதாகில்
நீதமும் தலாக் கில்லாதால்
பாரினி லீன்ற பால
னனைத்துமே அவனுக் காகும்
பாரினி லவன் மூதலும்
பாலனுக்காகு மல்லால்
வேரிலே யெவர் தொட்டாலும்
உயர்ந்தோர் பெரும் ஹறுமாம் 108

ஹறுமரியாமற் செய்தால்
கத்தில்லை யடியுமில்லை
ஹறுமரிந்தவர்கள் செய்தால்
ஹத்துடன் கடிபதெண்டம்
தூறுதா மரியாபாலர்
தங்களுக் கேதுமில்லை
பறுபானிறை குர்ஹானில்
பகின்றிடும் விதமிதாமே 109

ஆகிய குர்ஹானில் வல்லோன்
யகம்மதர்க் கருளிச் செய்தார்
யேகவ்வபியும் மற்றனைவருக்
குறைத்த வார்த்தை
வாகுள்ள இமாம்கள் நாலும்
மற்றுள்ள உலமாமுற்றும்
பாகிய பகிரியுத்த
பாங்குள்ள விதமிதாமே 110

விதம்பெரு குர்ஹான் தன்னில்
விளம்பினா ரிறைபனாதி
இதம்பெரு மடவாளொன்று
இருந்தவ ளிறந்துபோனால்
பதிதனில் புல்ஹத்தில்லா
பாலனா இருப்பானாகில்
அதமுட னவளும்பூண்ட
பணிமுத லாண்டமற்றும் 111

ஆடையு முதல் பணியு
மார்பொருட் டானதாலும்
குடியே புருஷன்பாதி
தோகையர் குலத்தார் பாதி
பேடியே குலத்தினார்க்கும்
பிறந்தவன் மஹரேதென்று
நாடிமுன் னுரைத்த வார்த்தை
நாவிலொன்றும் மகளே 112

ஒன்றொடி யிருக்க வந்த
உடையவ னிறந்துபோனால்
அன்றவன் நகைமுதலு
மவள் மஹர் பாதியென்றே
மண்டலம் புகழும் வள்ளல்
முஹம்மத ரிறசூல் சொல்ல
அன்றுள்ள விஷளமாய்ந்த
அஹம்மது மவுனி யமைந்தார் 113

அரைந்தனர் பருவமாத
உலகினி லிணங்கி பாண்டால்
அறிந்துள்ள நகைமுதலும்
அவனுக்குப் பாதியென்று
பொருந்திய மகருதன்னீ
விடுவது மூன்றிலொன்று
இடத்துட னவளிருக்க
தேட்டிய னிறந்து போனால் 114

இறந்தவன் தேவி முன்னன்
இடுகை முதலும் பெற்று
பொருந்திய மகாரூமன்றில்
ஒன்றுபோல் இரண்டு பெற்று
சேர்ந்தவ ளிருப்பாளென்று
செய்யது முஹம்மத னுரைத்தார்
ஆரிவர் உலகோர்க்கெல்லாம்
ஆரீபு ருடியானவ ரறைந்தார்

ஆரிபா மதலையீன்று
அதுவுட னவளும் போகில்
பாரினில் மஹரு பாதி
பருமுதல் நகையும்பாதி
ஊரினி லவனிருக்க
உடையவ னிறந்துபோனல்
கூறிய மதலை மாண்ட
கோதைக்கு மஹர்முக்காலே

மகளவள் தனக்கு முக்கா
லவள்பணி முதலுமுற்றும்
செமதி பிறந்தா ளொருத்தி
செல்வி யொன்றிருக்குமாகில்
நகைமுழு தரியபாலி
நாரியர் மகர்நாலொன்று
தருமவர்க் குலத்தார்க்குண்டு
தைபல நிருக்கக்காலே

காளைய னிறந்தா னின்ற
கன்னிக்கு முதல் நகையும்
உள்ள இன்மகரிப்பாதி
ஒன்றொடி தனக்கேயென்று
ஆளனுந் தேவிமாண்டு
ஆணொன்று யிருக்குமாகில்
ஆளவு மவனிவனென்றே
அம்மதக் கம்புளி யறைந்தார்

அறம்மத ரிரகுலுரைத்தார்
    அதாலத்திம் புவியின் விஷவம்
செகமதில் குவிக்தால் முதலுஞ்
    சிந்திடா திருப்பானுகில்
பகுந்கிட மனைவி மக்கள்
    பாங்கனு முகையமாகில்
அகம்புகள் மடவாள் மகரில்
    அரைவகை கொடுப்பனன்றே 119

பங்கு விபரம்.

அரைவகை மஹர்கொடுத்து
    அதிகமா முதலையெல்லாஞ்
சிரிவகை ஏழா வைத்து
    சார்ந்துள்ள குமருக்கொன்று
அதிகமு மாறுபங்கு
    யணிபணி யிருக்குமாகில்
இதமுட னெடுக்கும் பங்கை
    யாவர்க்கு மறியச்சொல்வேன் 120

சொல்லுவே னறு பங்கு
    துகையுட னிருக்கும் காலில்
நல்லவ னீன்றபாலன்
    னுணிலத் தொருவனுகில்
அல்லவல் மூன்றுபங்கு
    அன்னைக்கும் பிதாவுக்கு மூன்று
நல்லவ ரிருவரீண்ட
    காரியோன் றிருப்பாளாகில் 121

இருந்திடில் ஒரு பெண்ணாகில்
ஈவது பாதியாகுஞ்
சிறந்தொரு ஆணும் பெண்ணும்
செகந்தனி லிருக்குமாகில்
புறந்திடு முதலார் பங்கில்
பெண்ணொன்று ஆணுரெண்டு
இருந்திடும் பங்குமூன்றும்
எடுப்பது தாய்தகப்பன் 122

தகப்பனுக் கிருபகுதி
தையலுக் கொருகூறென்ன
செகத்தினி லிவர்களீன்ற
சிலதுபெண் ணாணிருக்கில்
வகுத்திடு மாறுபங்கில்
வல்லவன் தகப்பன் மூன்று
உகப்புட னீன்றதாயும்
ஒருபங்கு உடையமாமே 123

ஆகிய நாலுபங்கு
அன்னையும் பிதாவுமாகும்
ஏகிய இரண்டுபங்கு
இவர்களு முலகிலீன்ற
தோகையர்க் கொருபங்காகும்
தோன்றவு னிருபகுதி
சாகுமுன் தகப்பன் தாயுஞ்
சம்மதித் தீந்திடும் விதமே 124

ஈந்திடத் தகப்பன் தாயு
மிருக்கையி லவர்கள் பரவர்
எந்தன் கூர் தருகாவென்ன,
யாவருக் குடையமில்லை,
அந்திர மறை நிறைந்த
அஹம்மத ருளிச்செய்தார்
மந்தர மறைமொழி பொழியும்
மாலிக்கு இமாமு சொன்னார் மறையே. 125

மறை நெறி நீதர்வள்ளல்
முஹம்ம திரசூல் சொன்னர்
சிறப்புட னிருந்துவாழ்ந்த
செம்மல னிறந்துபோனால்
இறந்தவன் றனையடக்கி
பெச்சடங் கனைத்தும்போக்கி
இறப்பவன் முதல் சக்காத்து
எண்ணஞ்சொன் னெளியோர்க்கீந்தே 126

ஈந்தபின் னுலவி லவனுந்தான்
கொடுக்கின்ற கடனைத்தும்
மாந்தயர் மறுமருமந்தக்
கடனுடன் சரியேயாகும்
ஈந்திடக் குறைந்திட்டாலும்
எடுப்பது நிரவியச்சரியே
ஆய்ந்தவன் முதலுமின்ன
மதிகப்பட் டிருக்குமாகில் 127

இருந்திடு முதலை மூன்று
எடுத்தொரு பகுதிதன்னை
வருந்திட ஒசியத்தோர்க்கு
இதுக்குமே லதிகமில்லை
பகுத்ததில் மீதிதானும்
பங்குமுன் னுரைத்ததிரண்டுஞ்
செகத்தனி லிறந்தவனையீன்ற
இருவரு மிருப்பாராகில் 128

இருந்திடி லிருவரொன்று
மிவர்களுக் காறிலொன்று
இருந்திடில் தகப்பன் மட்டு
மிருப்பது னாறிலொன்று
இருந்திடி லீன்றாள் மட்டு
மிடுவது மூன்றிலொன்றே.
அறிந்துபின் முதல்கள் மற்றும்
ஆறபங்காக வையே 129

ஆறிலோர் பங்கிலொன்றே
ஆறாறு பங்குசெய்து
கூறிய பகுதி யெட்டை
கொற்றவ னுடப்பிறந்தார்
ஆரியர்க் கொருபங்காகும்
ஆளுக் கிருபங்காகும்
வேறுதாய் தகப்பன் மக்கள்
எடுப்பது எழுபங்கே 130

பங்கொரு ஆறு தன்னை
பெற்றவ ருடப்பிறந்தார்
பெண்களும் ஆணும்
பிரிப்பது முதற்பகுதி
பங்கொரு மஞ்சுமவனை
பெற்றவன் தனையே பெற்றோன்
பங்கஞ்சு பாட்டனுக்கும்
பாட்டிக்கு காலுபங்கே 131

காலது பாட்டியல்லால்
ஞனிலப் பாட்டன் தேவி
மேலின்ன மிருப்பார்க்கெல்லா
மிடும்பங்கு மூன்றதாகும்
ஆலமி தலைவனையீன்ற
ஆறினை தனையு மீன்றான்
எவ்வு மிருப்பாளாகி
லிடுவது மிருபங்காமே 132

இருபங்கு போகமீதி
இருக்குமோர் பங்குதன்னை
அறிவைய ரவளை யீன்ற
அன்னையி னுடப்பிறந்தார்
இருப்பவர் ஆணும்பெண்ணும்
எடுப்பது முதல்பகுதி
சரிவகை பகுதி யிதஞ்
சாத்திய முப்பதாமே 133

ஆறுறு பங்கு வந்த
மலர்களி லொருவரில்லை
வேறொரு தலைவனும்
வேண்டவு முறையுமில்லை
கூறதில் மீதியெல்லாம்
குரித்தமுன் முதலிச்சேரும்
சேரவே யிதையு முந்த
சேர்த்திடு மஞ்சபங்கே 134

பங்கொரு மஞ்சமிந்த
பகுத்ததில் மீதிதானும்
மிக்குலத்திறந்தான் தேவிக்
கிருந்திடில் ஒரு பெண்ணாகில்
அங்குள்ள முதலை ரண்டா
யாய்த்தொரு கூறெடுப்பாள்
பெண்களு மிரண்டேயாகில்
புரிந்திடு மூன்றுபங்கே 135

பங்குள்ள மாதையர்க்குப்
பாலக னொருவனானால்
தங்களும் சரிபங்காகும்
தாட்டிய னிருவ ரென்றில்
இங்கிலும் சரிபா மூவ
ரெடுப்பது வேத நீதம்
அங்கொரு ஆணும் பெண்ணும்
அன்னையும் மிருப்பாராகில் 136

இருந்திடி லாணும் பெண்டு
பேத்தினை யிருவரென்னில்
இருந்திடில் மூன்றிலொன்றும்
எடுப்பது மீன்ற மாது
இருந்திடு பங்கதனை
இருக்கின்ற ஆணும்பெண்ணும்
இருந்தவ னிருபங்காகும்
பேத்தியுங் கொருபங்காமே 137

ஏந்திழை யீன்ற பாலர்
இருந்திடி லதிகமாக
சொத்தையு மகருந்தீரா
தோகைக்கு காணிலொன்று
ஈந்திடு மூன்றுபங்கு
இருக்கின்ற ஆணும்பெண்ணும்
ஆய்ந்தபெண் ணொருபங்காகு
மாளுக் கிருபங்காமே 138

ஆகிய விதமுள்ள ஆதனப்புரியல்
அதாலத்து மவுலியின் விஷளம்
ஏகவன் முஹம்மது உரைத்திட வுலமா
யாவரும் காணு இமாமும்
பாகியே பலபல தனத்திநு முறைத்தார்
பகைந்தன ரறிந்துள்ள மதியே
வாகுடன் பொருளினத்திலும் தெளிந்த
பிஷ்குனிலே வருகுதிந்த ஹக்குமே 139

வரம்பெரு மிறை தூதரான
முஹம்மது இரசூலுல்லா
திரம்பெரு முஃமீசார்க்கெல்லாம்
தீனிலே நிறுத்து கோமான்
வரம்புகளுலகில் மாண்டா னவன் குல
மடவார் மற்றும்
எரம்பிய குழுக்கயாவும்
எடுத்திடும் பகுதிடங்கே 140

பங்குள்ள பாலர்தம்மை
பாரினி லீன்றபாலர்
தங்களின் மஹரின்சொத்தை
தடையறத் தீர்ந்திருந்தால்
அங்குள்ள ஆண்பெண்மக்க
ளசம்மையமா சடுமைமற்றும்
பங்குவைத் தெடுக்குமந்த
பாரயிலு விஷளஞ்சொல்வேன் 141

சொல்லிய முதலை பத்தாய்த்
தொழுதொரு பகுதிதன்னை
அல்லவன் குமரிநந்தால்
ஆணும்பெண் சரிபகுதி
எல்லையில் குமரில்லாதா
லனைத்தையும் தொகுத்துவொன்றாய்
எல்லையில் தொகுத்த பங்கே
எட்டுப்பங்காக வீந்தே 142

ஈந்ததில் எட்டோர்பங்கே
இறந்தவன் மனைவிபாரில்
சொந்தமா ஹலாலின் மார்க்குச்
சொத்தையு மிருபங்காகும்
கந்தமாஞ் சரிகத்தார்க்கும்
கைவிலை மாதையார்க்கும்
அந்தவன் கூறில்பாதி
யதிகமு மேழுபங்கே 143

பங்கொரு ஏழதுண்டாய்
பகுத்ததை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
அங்கவன் ஹலாலின் பின்னை
ஆணபிள்ளைக் கிருபங்காகும்
பெண்களுக் கொருபங்காக
பிரிப்பது வேதகீதம்
கங்குசேர் சரிகத்தாலும்
கைவலை யடிமையாளே 144

அடிமைகள் சரிகத்தீன்ற
ஆண்பிள்ளைக் கரைப்பங்காகும்
திடப்பெரு மங்கையானால்
தீர்ப்பது நாலிலொன்று
அடங்கிய அடிமையான
ஆண்பிள்ளைக் கரைக்காலாகும்
ஒடுங்கும்பெண் அடிமையாகி
இரைத்ததில் பாதிதானே 145

தானவ ளிறந்தாள் மங்கை
தனிமல டிருந்தாளொன்று
போனது போக வஞ்ச
பதித்தொரு பகுதிதன்னை
ஆனவள் மட்டுக்காக
அதிகமு மெட்டாய் வைத்து
ஏணிய குலத்தாய் முன்போல்
எடுப்பது வேத நீதம் 146

வேதமாம் நீதமாய்த்து
விளம்பினு ருமரு சாதி
மாதையர் சகோதரிமா
ரிருவரில் சரிபங்காகும்
பூதலே னிருவருமில்
பிரிப்பது சரிபங்காகும்
ஆதல னிறந்தான் பாலன்
அனந்தர மெடுக்கலாமே 147

ஆகிய பகுதி யேந்தும்
அரம்பைமாரிருக்க மட்டும்
பேகமாய் பகுதிதன்னை
யெடுக்களா மவர்கள் பாலர்
தோகைய ரிறந்துபோனு
லவர்களின் புருஷன்மார்கள்
ஏகவா ரிசர்கள் மற்றோர்
யாவர்க்கு மில்லைதானே 148

தனந்திரள் புகழ் நிறைந்த
முஹம்மத ரசூல் சொன்ன
அனந்திரம் புரியலுமோ
மனைவரு மரியவென்று
கனந்திர இமாங்கள் முற்றும்
கசாலியா ருரைத்தார் மெய்யா
கனந்திரள் புகழ் நிறைந்த
கஞ்சிஸிலே வகுத்ததானே 149

தானொரு மாவைதயற்கு
தரணியி னொருமகளா
மானவ னீன்ற மக்க
ளதிகமொன் றில்லையாகில்
இன்னுள்ள நிதிதனங்க
ளிருவர்க்குச் சரிபங்காகும்
பெண்மக்க ளிறந்துபோனால்
புவியினி லீன்றபாலர் 150

பாலக னிருந்தால்
பங்குதா னிலொன்று
ஏலமிக் குழலாளென்ன
எட்டிலொன் றவருக்காகும்
பாலனே யின்றுறேடே
பிறந்தவ ரிருந்தாருகும்
பாலரும் பாலியார்க்கும்
பாட்டியின் பங்குமில்லை. 151

பங்கில்லா ரனந்தரமில்லை
புலகத்தி லாருமென்னில்
அங்கொரு சேர்ந்தபாலன்
சலமஞ்ச னீன்றபாலன்
தங்களின் புதல்வர் கேட்டு
தாணியில் குபோனாலும்
அங்கவ னிறந்திட்டாலும்
அவன் முதல் குலத்தார்க்கில்லை 152

குலத்தொடு குபிரோர் தன்னி
லொருவனு மிலாமாகில்
துலைத்தவன் குலத்தோர்பகுதி
தொடுவது பெரு ஊராமா
குலைத்தவன் முதலைக் குபிரோர்
நிலத்தினி லெடுக்கொண்ணாது.
விலைபடக் கொடுத்தபாலர்
வேசையு மிவர்கள் பாலர் 153

பாலரு வளத்தடிமை
பண்டுள்ள முரிகிளித்து
ஒரினி ஒருமை விட்டா
லொருபங்கு மவர்கட்கில்லை
ஆரைத்தா ஒருமை செய்தோ
மதக்குமுன் அவர்கள் பாலர்
சிருடன் சேர்ந்திருந்தால்
சென்றிடு மவர்கள் பங்கே

பங்குகு வடிமைதன்னை
பாரிவைத் தாழும்நாளில்
ஓங்கிய எனக்கு பின்னு
ஒநமைசீ பென்றே சொன்னான்
அங்கவ னிறந்துபின்னு
லவர்களுக் கேதுமில்லை
அங்கவ னதுக்குப்பின்னு
லீன்றிடும் பாலர்க்கில்லை

இல்லதி லடிமையாளே
இணங்கியே அடியா னென்போன்
எல்லையி லீன்றபால
ரிருப்பவர்க் கெசமான்பங்கு
வல்லய னிருக்குமட்டும்
அவர்களுக் கேதுமில்லை
அல்லவன் தனக்குப்பின்னு
லாதனத் துகையர்தானே

தாணியில் பிறந்தவர்க்கு
யாரும் தாணியி லில்லையாகில்
என்னுள்ள சிலவுபோக
ஏந்திழை கனத்துமென்ன
உன்னிய குலத்தோன்
இருந்தவ னிறந்தானாகில் .
காணிக்கி மகனே யில்லா
காரியர் மஹாநமொன்றே.

உடப்பிறந் தவர்களொன்றா
இருந்திடுங் காலந்தன்னில்
திடமுட னிருக்க எல்லோர்
ஒருவனுக் கருதியாகில்
அடவுட னிவர்கள் முன்னால்
கண்டகண் ணிருப்பாறாகில்
மடவாளுக் கரைக்கூர் மஹறு
மரித்தவன் குலத்தவ ரீவார் 158

குலத்தினில் தமையன்தம்பி
கூடியே பிரிவில்லாதா
நிலத்தினி லிறந்தான்போக
னீன்றவ னறக்கனத்தும்
தலத்தினில் மஹர்முன் சொன்னேன்
தையலர்க் கூறுமில்லை
பிலத்தொரு புதல்வ னுண்டில்
பேசிய மஹறுமுண்டே 159

கூருடன் மஹறுமுண்டு
குறிப்புள்ள புதல்வனுண்டில்
பேருள்ள ஆணில்லாமல்
பெண்களைப் பிறந்திருந்தால்
ஆரியர் குமர் முடிப்பார்
அதிகமு மவனுக்கில்லை
நூறுகா ளசனமிட்டு
னுண்ணிடை மஹறுதானே 160

மஹறுமே யவழுக்காகு
மங்கைய ரீன்றகன் றில்லை
செகதல வளர்த்த பாவர்
செய்யவும் ஹராமதாகும்
அக்கருக் கரியாக்கன்னி
ஆளன்முன் னிறந்த மங்கை
துணையுள்ள மஹறுமுன்னால்த்
தோகையர்க் குரைத்தேன் தானே 161

தானவ ரிணங்கி கெர்ப்பந்
தரித்தபின் னிறந்துபோனால்
ஆனவன் கடனுஞ்சொன்னேன்
அவர்குலத் தார்க்குமுண்டு
ஏனவ ரிறந்தா னீன்ற
தேவரினு மில்லையாகில்;
தானவ னுடப்பிறந்தார்
தந்தையுந் தாயுந்தானே 162

தந்தையுந் தாயுமற்ற
தனவருங் குலமுமொன்றாய்
வந்ததி லொருவனப்போ
அருநிரின் காலமாகி
தந்தையின் றன்னையீன்ற
தந்தையு மிருக்குமட்டும்
ஆந்திய மனைத்துந்தந்தை
யவர்க்கல்லா தெவர்க்குமில்லை 163

இல்லத்தி லிறந்தான் தேவி
இயம்பிய மஹருமற்றும்
எல்லையி லிறந்தான் றன்னை
யீன்றவ னீயவேண்டும்
அல்லது மஹரை நீத
மவனுங் கூசவனுக்கில்லை
சொல்லிய மஹரில்லாதாய்
சொத்துக்குப் புதல்வனானான் 164

புதல்வர்க ளிறந்தான் தந்தை
புறப்பவ னிருந்தாலென்ன
பதிதனி லிறந்தானீன்ற
பாலனென் றிருக்குமாகில்
இதமுற நிறந்த பாலர்க்
கதிகமா யீன்றபாலர்
இதமுற அவனிவனை
யிருப்பது நீதம்தானே 165

தானவ னீன்ற பாலர்
தாரணியில் வளர்த்தபாலன்
தானிருபேர் சரியென்று
உரைப்பது பெரும் ஊறுமாம்
ஆனவ னீன்ற பாலர்க்
கலைக்கலை அசல்புதல்வன்
ஊனமாய்ச் சேர்ந்திருந்தால்
ஒசியத்தில் சேர்த்திருந்தால் 166

ஈசிகத்தால் வளர்த்தபாலர்
ஈயத்திடுங் கூறும்பெற்று
நிசமதா பவனீ யீன்ற
தந்தையின் கூறக்காலில்
நிசமுள்ள தந்தைகூறு
நிலைப்பது நீதந்தானே

167

நீதமா தந்தை கூறும்
நிலைத்தபின் வளத்தான் கூறும்
ஏதொன்று மவனுக்கில்லை
எவரில்லா தவனுக்கென்ன
ஆதனத் திருவதொன்று
படக்கவு மவனுக்கென்ன
மாதவன் மனைவி செல்வி
மானிலச் சிரியால்லால் 168

சிரியனே யீன்றுனில்லை
சிலதுபெண் ணீன்றுளாகில்
வருவிய தமருபக்கம்
வாழ்ந்தவ னிருப்பானாகில்
குரியவர் மரித்தபின்னும்
கூறவைத் தனருங்கொள்வார்
அருக்கும ரிருந்தாற்போக்கி
யனைவருக் கரியச்சொன்னேன் 169

அறியவன் குமருமுற்று
　　　　மப்புரம் வாழுமென்றே
ஒருவனுக் கீந்தவனை
　　　　உமருனைக் கவனே பூணில்
பரிகரி முதவிருந்து
　　　　பருங்கடன் குமிருந்தும்
பார்தா னவனையென்று
　　　　பருமறை நீதர்சொன்னார் 170

சொல்லிய திருமறை யனைத்தையு மாய்ந்த
　　　　முஹம்ம தானவ ருரைத்தார்
அல்லனொன் றனுகா அனபி யிமாமுக்
　　　　கஜாலியு மூரைத்ததை யுலமா
எல்லவர் துகைபட வரைந்திடும் விஷயம்
　　　　யாவரும் தீன்குமறிய
வல்லமை புகழ மறை யனைத்திலுந் தேர்ந்த
　　　　பகரிலே வருகுதிந்த வகையே 171

பருகிய புதல்வ ரெல்லாம்
　　　　பிரிந்திடும் பங்கினைப்போ
உரிமைவிட் டடிமைதன்னை
　　　　உலகவர் பிரிக்கவேண்டும்
உரிமைவிட் டடிமையின்னும்
　　　　உகையமாய்ச் சேர்ந்திருந்தால்
உரியவன் தனக்கு பங்கு
　　　　ஒன்றிலும் காலதாமே 172

அடிமையித் தெரிவையாளு
　　　　லதிலுமே பாதியாகும்
அடிமையாள் பாலன் தன்னை
　　　　ஆரவர் தனக்கென்றாலும்
வடுசெரி குளரார்க்கில்லை
　　　　வயிற்றினி லுதித்த பாலன்
வடியுள்ள புதல்வனுகில்
　　　　வைப்பது காலில்பாதி 173

காசினில் காலரம்பை
காலுங்கை கண்ணில்லார்க்கும்
கால்வளை சரியையாகும்
கனதிமுன் றுரைத்தார்க்கெல்லாம்
ஏதொரு வினைத்தார்க்கு
சிலது பகுதியாகும்
சபவுர் தலைவனின்ற
தெவரினு மில்லையாகில் 174

இல்லையா லாணும்பெண்ணும்
இருவரும் மலடாகில்
வல்லவன் குலத்திற் சேர்ந்த
வாரிசு ரில்லையாகில்
எல்லையில் வளர்த்த பாலர்
எடுக்கலா மனத்துமென்ன
வல்லவன் குலத்தில் மற்ற
வாரிச ரிருப்பாராகில் 175

வாரீசர் வளர்த்த பாலர்
எடுத்திடும் வேத னீதம்
ஆசியர் சிலவு போக
அனைத்தையும் மூன்றாய் வைத்து
ஊரினில் வளர்த்தார்க்கொன்று
அவர்களு மில்லையாகில்
ஆரிய தனத்துமொன்றாய்
ஆரஞ்சு பகுதிதானே 176

பங்கொரு முப்பதாக
பகுந்ததை எட்டுப்பங்கே
அங்கவ ளுடப்பிறந்த
ஆணும்பெண் ணிருந்தாரெல்லாந்
தங்களி லாணுக்கொன்றுந்
தையலர்க் கரையுமாகும்
பங்கதி லாறைந்தில்
பார்த்திபன் தகப்பனோடே 177

தகப்ப னுடப்பிறந்த
தைபலா ளாளர்க்கெல்லாம்
வகுப்பது ஆளர்க்கொன்று
மதிலவை மாதர்க்கென்ன
துகைபெரு பங்கினுலே
தோய்றல யீன்றதாயின்
உகப்புடன் புறந்தாசென்று
ஒன்றொடிக் கொன்றுமாமே 178

ஒன்றொடி இறந்தான் மூக்த
உடப்பிறந் திருப்போர்க்கெல்லாம்
இன்றிதி லாயுபங்கு
எந்திழைக் கிருபங்காகும்
மன்றதில் பகுதிபாதி
ஆளருக் காகுமென்ன
நன்றவ னிறந்தானந்த
நாரியர் தாயிருந்தால் 179

இருந்திடில் பங்குமூன்று
எடுப்பது இவனுக்காகும்
வருந்திய தவனுக்கல்லால்
அவனுடன் பிறந்தார்க்கில்லை
இறந்திட்டா லவர்கட்கில்லை
வேறில்லை தவர்கள்க்கில்லை
உரைத்திடும் பதல்வர்க்கில்லை
உடப்பிறந்தவர்க் காகுந்தானே 180

உடப்பிறந் தவர்கள் மூந்த
ஓதிய பங்குமுண்டு
இடக்களி லானுக்கொன்று
எந்திழைக் கிருபங்காகும்
மடக்கது மெடுத்துக்கொள்வா
ளவர்குல மனத்துமாச்சு
திடமெரு பங்கிலொன்றே
தீனெறி மஹாலி மோதின் 181

மஹாலிக்கு சென்றிடுதீன்
ஆற்றல் புகழ்பெருக்குகாலாஞ்
செகத்தனி லொருவனாக
சேர்வது வேதநீதம்
வகையுறு பங்கு நாலாம்
வருக்கதில் ஹாக்கிலொன்று
பகையில்ல மூன்றுபங்கு
பக்கநால் முறையார்க்காகும் 182

ஆகிய பங்கு ஒன்றே
அஞ்சுபங்காக வைத்து
வாகுள்ள ஆலிமொன்று
வரும்பிணி யாளரொன்று
தோகையர்க் குமருக்கொன்று
துலைகக வெளியோர்க்கொன்று
போகுவர் ஹச்சுசெய்ய
பொன்னில்லா தவர்க்கொன்றாமே 183

ஒன்றேடிக் காலியமார்கள்
உயிருட னெதுமிர்தாலும்
மண்டலத் தவருமானன்
மஹாரதை இழந்திட்டாலும்
தெண்டனைக் கடங்காமங்கை
திருநெறி தப்பினாலும்
கண்டில்லை கடனுக்கூறுங்
காரியர் குலர்க்குந்தானே 184

தானவன் துதர்வள்ளல்
தாணிபி லுரைத்திடு விஷளம்
தீனவ ருலமாமுற்றும்
அறிந்திட இமாம் ஷசாபி
ஜலிய பொருள் இமாம்கள்
அனைவருந் தெரிந்துமிக்கத்
தானவ ருரைத்தகியார்
தன்னிலே வருதிதுதானே 185

அறிவது கடலும் போக
ஆறஞ்சு பங்கா வைத்து
ஒருபங்கைப் பத்தாய் வகிர்த்து
வுயர்பதி பள்ளி மோதின்
குருநெறி மகுலி மவுலா
உன்குருட ரூமை
மறார்பெருக்கு மாறார் மிசக்கின்
ஹச்ஜிபெசிய சொக்கைய பந்தோர்க்கும் 186

ஈந்திடும் பதிமார்க்கெல்லா
மீந்திடு மொருபங்காகும்
உய்ந்தபங் கனைத்துமொன்றாய்
ஒன்றொடி தனக்கே யெல்லாம்
பாந்திப மகருங்கூறும்
பாலனைச் சேர்ந்ததல்லால்
உய்ந்தவள் தாய்தகப்ப
னுடப்பிறர் தவர்க்குமில்லை 187

இல்லையா னுலகிலப்பால்
ஒடுக்கமுன் னுரைத்தபேர்கள்
வல்லவன் பால னல்லால்
வாரிஷர்க் கேதமில்லை
எல்லை தீன் பிரிவுமுற்றும்
யார்க்குமாசனூர்க்கு
வல்லவன் றூதிரசூல்
உலக முஹம்மதருரைத்தவாறே 188

உரைத்திடும் பாவை பட்சி
உயிரொடு புழுவையுண்டு
கரைத்திடுங் காலந்தன்னில்
கையைப்போ லன்னியுண்ணும்
வரைத்திடு மசனமுண்ட
வாயைமன தடைத்திடாது
குரைத்திடும் தெரியின்பட்சி
குமுகம்குலம் ஹறுமதாமே 189

தீனிந்த விதங்களில்லாத்
தரணியி லெறிபின் பட்சி
வானவ னெறியின் றீனை
வகுத்திடும் நபிமார் தன்னை
பானிவத் தறிந்து ஈமான்
பகின்றது ஹலாலா மின்னம்
ஊணிய லூர்வினம்புழுக்கள்
உரைத்திடுங் கருத்தைக்கேளும் 190

ஹறுமதெண் டறியுமந்தக்
காசினி லூர்வினங்கள்
தருதா மறியானஞ்சு
தரித்திடும் விசத்தின்சாதி
பாபமக் குலம்வித்தில்லாப்
படைப்பினில் புழுத்தபூச்சி
நிருகா வித்தில்லாமல்
நிலத்தினில் மழையாம் பூச்சி 191

பூச்சியும் புழுக்களெல்லாம்
புசிப்பது பெரும்ஹறாமாம்
மீச்சியா நீரில் வாழும்
மீன்புழு ரூபந்தன்னில்
ஆச்சியா மதனை யீன்ற
அண்டத்தி லாகாதெல்லாக்
காச்சி சோல் கையாலுண்ணும்
கரையில் சென்றுவியாமே 192

ஆனது உடலுதிர
மற்றது ஹறாமதாகும்
கானக மிருகமுண்டு
கக்கிப்பின் னுண்ணும்தெல்லாம்
பார்விலம் புகழும்வல்லோன்
நபிகளைப் பணித்ததில்லை ?
ஆனதா லிறைபிருக்கா
தனைத்துமே ஹறாமதாமே 193

[illegible]
காவல [illegible]
[illegible]
[illegible]
ஹராமது [illegible]
ஹராமென்னும் [illegible]
ஹாமது ஹலாக்கிறுக்
காவல ருரைத்திடுமென்று 194

உரைத்திடும் விருக்ஷப்பூண்டில்
ஒழுங்கி வெறி மதுவிஷமும்
நிரைத்திடும் ஹராமதாரும்
நிறைந்துள்ள ஹலால்பூ ண்டால்
கரைபல ஈந்தாலுங்
கச்சியின் ஹுண்டதாலும்
பெருத்திடு ஹராமீதென்று
பெரியவ ரெபியுஞ்சொன்னார் 195

சொன்னது நபியே மெய்கா ண்
சொல்லிய வேர்வினமும்
இச்சமு [illegible]
இருந்திடும் வகைபனைத்தில்
வல்லிய [illegible]
வழுவதில் ஹராமென்ன
மன்னவன் கேட்கவள்ளல்
மார்க்கத்தில் நெறியைச்சொல்வார் 196

சொல்லிய வைவினையில்
சுகம்பெற நீரில்வாழும்
அல்லலோன் தனுகா மச்சம்
மாதிரின் படைப்பதெல்லாம்
வல்லவன் ஹாதி புருஷீம் மகன்
இல்லாயில் [illegible]
எல்லையில் நக்கியீர் சொல்லி
எரிந்திடக் கடலுயிர் யாவும் 197

உயிரொரு பிரிவாழும்
　　ஒக்கிய குலங்களெல்லாம்
மரிளவா னாடுங்காயம்
　　பதுக்கினி தக்கிபிரில்லை
மயிரொடு மேதால்போருந்தி
　　மருவொரு காயமில்லா
வயிர வான்பாவை மற்ற
　　வையக பிருகமெல்லாம் 198

வையக மிருகம்பட்சி
　　வருந்திய மீன்குலத்தை
கையினுல் தக்கிபிர் செய்ய
　　றுலாதுரு ககனஞ்சிறு
மெய்யெனுந் தக்குபிரில்லா
　　திறந்தது றுபிர்குலங்கள்
துய்யவ னெறியறியா
　　துலக்கிடா மிருகந்தன்னை 199

ஹறாமான வஸ்துக்களை

அறிகிற விபரம்.

பிருகமுங் குபிர்க்குலங்கள்
　　இறப்பது பாவியாகுங்
துருவமாக் குபிர்க்குலத்தை
　　தோன்றிய தக்குபிர் செய்ய
காயகமே கண்டகாணும்
　　மெய்யென்னுந் தக்குபிர் சொன்ன
மேனியில் நாவுமுன்றால்
　　துய்யவன் காவியாவில்
துக்கியே சடுவபேதால்
　　வையக நபிகள் கேளு
வகைக்கினி குருலேவெண்டிய் 200

விண்டிடுங் குபிர்க்குலத்தை
விரும்பியே தக்குபீர்செய்தால்
தெண்டமு மறியச்சொன்னீர்
திருநெறி நபியே மெய்தான்
ஒன்றென்னுந் தக்குபீர் செய்து
உகந்திடுந்தீன் குலத்தை
அன்றவர் தக்குபீர் செய்ய
அதின்வித மறியச்சொல்வீர் 201

அறிவது தக்குபீரென்ன
ஆதியி னுமமாதும்
நெறியுடன் ஹாபா நோக்கி
நேரிடக் கிடத்தி கையால்
அரியவாள் கதனைக்கொண்டு
அக்கத்தில் நோவில்லாமல்
நெறியுடன் அல்லாகு அக்குபரென்று
அருத்திட நேர்மைதானே 202

நேர்மையா அருக்கும்போது
நினைவுகெட் டலைந்திடாமல்
ஓர்மையா தக்குபீர்தன்னில்
உறைப்பதை நினைவில் பூட்டிச்
சீர்மையா யருத்துயிருஞ்
சேர்த்திடும் பதவியன்று
ஆரணின் வலைந்தபாவம்
அதாவந்த உயிர்க்குமுண்டே 203

உண்டென உரைத்ததெல்லாம்
உடையவ னபியே மெய்தான்
விண்டிடு முடலுக்குள்ளே
விதங்களும் ஹலாலுமுண்டோ

....204

வாழ்திரை படைப்புக்கெல்லாம்
வருந்திய திரை வணக்கம்
ஏழ்வகை தோத்திரமா
இயல்பினையுரைக்கக்கேளும்
ஆழ்ந்தகல் பாரை பூமிக்
கறிவுகள் ஒன்றேயாகும்
பாழ்ந்தவமிறைமேல் நாட்டம்
பணிவது வணக்கமில்லை 213

வணங்கிடா பூமிபாரை
வகையொரு விதமுமில்லை
குணங்கள் சேர்வது தெரியும்
குலத்தறி ஒன்றேயாகும்
வணக்கமும் விருக்ஷம் பூடும்
வளத்தியும் அறிவு ரெண்டாம்
இணங்கிய இடஞ்சல் நன்மை
இனமவர் குணமறியும் 214

குணங்களு மூலகிலுள்ள
ஊர்வன மீனத்துக்கெல்லாம்
கணங்கொள்ளு மறிவுபூண்டு
கண்ணுங்கா லதிகமாகும்
மணந்தா மிருகம்பக்ஷி
அறிவுகள் மூன்றேதாகும்
உணவுடன் ரசனைதன்னால்
உணர்ந்திடு மறிவு நாலே 215

நாலொரு கருமம்பூண்ட
நானிலத் துயிர்கள் தன்னில்
கோலமா யெனி யெரும்பு
குவியல்காத்திருந்த பூதம்
வேலைபி லறிவு மைந்தாம்
வெகுபரிசின் தேவெல்லாம்
கோலமு மாகையாலே
குறிப்பது மறிவு மாறே 216

A.

அரியுக மெலாழுபூண்ட
ஆதமியாகுமென்று
மறைநெறி நிகமாய்ந்த
மன்னவன் தூதர் சொன்னார்
இறையவன் தூதான
முஹம்மது நபியைக்காண
பறந்ததுபொய் வுலகில் வந்த
புல்லியா விஷளம் பொய்யில்லவே 217

புத்தை வணங்குவோர் பதவி

பொய்யில்லா மறைமொழியும்
முஹம்மதா மவரைநோக்கி
வையகத்தரசுமற்ற
அனைவரு மேதுகேட்பார்
துய்யவன் தூதே உலகவ ரவர்செய்யும்
தவங்களெல்லாம்
செய்வகை பதவியொன்றோ
திறக்குறையறியச்சொல்கன் 218

அறிபவு முலகோர்க்கெல்லாம்
ஆதியின் தூதர் சொல்வார்
மறைநெறி யறிந்துவல்லோல்
மார்க்கமும் விலக்கங்கண்டு
தரையினில் இறைபேர் சொல்லில்
தம்பிரான் தகுத்தைச்சேரும்
இறையதுக்குவையமாகி
இணைத்திடாதேந்திக்கொள்வான் 219

ஏந்திடு விஷளமெல்லாம்
ஏகிடுந் தருகாமீதில்
பாக்தபத்திறையோன் தன்னை
பாங்குட னறிந்தபேர்கள்
ஆந்திறை நாமமோத
அகுணந் தருநகாமீதில்
சேர்ந்திடும் பதவியுண்டாம்
செம்மலையறியானாகில் 220

அறிந்தில்லா சிறிய மோடர்
ஆதியினாமமோதில்
சிறந்தது மேந்திக்கொள்வான்
செம்மல னவக்கில்லை
பிரிந்திடும் வாறேதென்றால்
பெரியவர் முகு நாளில்
வரைந்தொரு வனத்தில் சித்தன்
ஓய்ந்திடா தவசு செய்தான் 221

செய்தவ னிறைவனை நாடி
செப்புவ னேர்மையாக
வையகத்திறை வணக்கம்
வளமையுமறிந்தா னில்லை
பொய்யென்னும் நெறிபொருந்தும்
புத்தேயே சிரத்திலேந்தி
மெய்தாய் விடுமுச்செல்லாம்
விளம்புவான் ராமாவென்றே 222

விண்டவன் வெடித்த சொல்லால்
விளம்புவான் தருகாமீதில்
என்றுமே பழியா நாயன்
இயம்புவான் மருபூவென்றே
அண்டவானிமையோர்க்கெல்லாம்
அரசனும் காலந்தானும்
தெண்டனிட் டிறையைப்போற்றி
திருமொழியார்க்கென்றான் 223

ஆர்க்கமாய் சித்தன் புத்தை
அணிந்தவ னாதியென்று
மூர்க்கமா மென்பேர் சொல்ல
முழுதுமே வுகையமானேன்
சேர்க்குல மறிந்தில்லானை
நிருத்தியே சேர்பதியைச்சொல்வாய்
தொர்க்கமா காவியானில்
துலைப்பகான் துலையாதென்றான் 224.

துலைத்திடும் வகையேதென்றால்
தோன்றலென்றெழுந்து செல்லும்
கலப்பரு பிறையி னாமம்
கைவச மானதல்லால்
நிலைபெறனைக்கிணையாய்
நினைவினில் புத்தைகாட்டி
வலைப்பெரு மிபுலீசுமாய்கை
அதுக்குள்ளே புகுந்திட்டானே. 225.

திட்டமாய் சமைந்தபுத்தை
திறத்துடன் சிரத்திலேந்தி
வட்டவா னுலகமைத்த
வல்லவன் அதுவே யென்றான்.
விட்டமூச்சுக் குகையமாக
வியனுா சேர்ந்ததல்லால்
கெட்டபுத்திரானாலும்
கிடைப்பது பதவி யில்லை 226.

பதவியு மவனுக்கில்லை
பாத்தியே அறிந்தில்லாதால்
துதிசெய்யுங் குலங்களெல்லாம்
தோன்றலை வணங்கினாலும்
நிதிபெருந்தீனில்லாத
நீடிய குபிரோசெல்லாம்
கெதிகா கழியுமென்றார்
கீர்த்தக னனைவரு மகிழ 227

மகிழ்ந்துதா னாசமற்ற
　　　　அனைவரு மடிபணிய
திகழ்பதி அரசர்கோமான்
　　　　திருநெறி நீதர்சொன்னார்
இகழ்புரி வுலகுமற்ற
　　　　அனைவருமறியவென்று
புகழினிடைக்கா சினில் பரைந்த
　　　　புல்கியா விஷளம்பொய்யல்லவே　　　　228

சொல்லுவார் நபியே மெய்தான்
　　　　சோதியின் வளமைதன்னை.
எல்லையி லறியார் வணக்கம்
　　　　எரிநரகழியுந் தின்மை
வல்லவன் நெறியறிந்தால்
　　　　வணக்கமு மவனுயிரும்
நல்பதி நிலையாமெண்டிர்
　　　　நாயகம் நபியே யின்னம்　　　　229

தீனுல்இஸ்லாம் நேர்வழிபதவி

இன்னிலத்திருந்து வாழ்ந்து
　　　　இயல்தவ மரிந்தில்லாதார்
தன்னிறந் தவர்நகில்
　　　　அழிந்திடப்பதவி யுண்டோ
மன்னவ ருரைக்க வள்ளல்
　　　　மறைமுடிலும் மதிமொழியா
நன்னிலமைதினவருக்கும்
　　　　நாலாவிதத்திலும் பதவியென்றார்　　　　230

அறமுன் தருமம் வெற்றி
அவனைமன் றுடுமென்ன
காங்கில்லா ஐயமீக்த
காரிகை குமர் முடிக்க
இரக்கவுங் கருமாரிக்கு
எந்தவு மிடங்கொடுக்க
பாங்களில் தாயில்லாத
பாலர்க்கமுர்தளிக்க 231

அமிர்தமாந் தீன்வருத்த
யாவருக்கிடங்கொடுக்க
குறுனுமென் றிறை தொழுகும்
குத்துபா குரலெழுப்ப
இறந்திடா பிசபிலில்
இறந்தவர் குலமாதரிக்க
அழகமா யறிவுவருத்த
யாவரை வணக்கச்செய்தால் 232

ஆலனங்களையுந்தீர்க்க
அந்தயம் கிழலாம்பந்தல்
தாபநீர் கொடுக்கச்சாலை
தவத்துள்ளே இருக்கச்செய்ய
எவலாருலகோர் மாண்டால்
எவரையுந் தொழுதடக்க
காவிரான எளியபாலன்
தன்னை பாரிகலாத்தில் சேர்க்க 233

செய்திடு முயிர்தம் சுத்தம்
சேர்ந்தவர் முழுகும் வாவி
வையகர்க்கிடஞ்சல் தீர்க்க
வருத்துமில் லசனமீய
ஐயமாமோ தும்பிள்ளை
யாதரித்தசனமீய
கொய்யுர தலையுமீட்டக்
கொல்லுர பிணிவிஷமும் 234

விஷம்பிணி யகற்றிவைக்க
விழியில்லார் தனக்குதவ
அசடரை அடக்கி எளியோர்களுந்
கொடுரோகந் தீர்க்க
விஷயில் வாழுயிர்க்கிடரை
விடுத்திட விஷமூன்றா
அசலவர்க் கிடர்செய்யாமல்
அனைவரு மிணங்கச்செய்ய — 235

செய்பவு மறிவில்லாரை
சினேகத்தில் வருத்திவைக்க
வையகத் தறிவுள்ளோரை
வருத்தியே பதம்பணிய
எய்திடு மிருகளிலே
இருக்கபின் விளையருளால்
செய்திடும் கபுர் அதனை
சினத்திலே எளிதாய்ச்செய்யும் — 236

செய்திடு மறிவின் புத்தி
செப்பினே மறுநான்கென்னே
பையவே பதினாறுண்டு
பருவமா மதுக்குமேலாய்
ஐயெட்டு வயசுமட்டும்
அறுநான்கோடு அறிவு எத்தி
வையகத் திருப்போர்க்கெல்லாம்
வருஷத்துக் கறிவொன்றே — 237

அறிவொடு அறுநான்கொன்றாய்
ஆனபின் ஐயெட்டாகில்
தனித்தனி வருஷமொன்றாய்
தளம்பியே குறையுமென்ன
அறித்தியே அறுபத்திநாலு
ஆண்டினில் மதலையாவான்
கருத்துகள் குறையுமுன்னே
கத்தனைத் தொழுதுய்வோன் — 231

ஓதிய விஷளமெல்லாம்
ஒழுங்குடன் இமாம் கசாலி
நீதமாய் பலபல கிதாப்பதிலும்
நிகழ்த்தினர் ஆரிபு தனிலும்
பாதியே கன்சினில் கக்காயிக்
தரிபா பகர்ந்த னர்வுலமா யாவும்
செய்தியில் செலதை ஹாக்குமில்
ஹாக்மீன் தாபித்தர் கிதாப்பிலமறைந்தார் 239

அறைந்திடும் கிதாப்புமற்ற
ஆரண பொருளுமாய்ந்தோர்
தெரிந்திட திருநெறி மூன்றும்
படலமும் நிசமெனத்தெரியும்
அரிந்திட பதினெண்ணாயிர மாலங்கள்
அனைத்துஞ்செங்கோல்
நிறைந்திரு பதிக்குங்கோமான்
முஹம்மதருரைத்தார் முத்தே 240

1–2–3-படலங்கள் 1165, A. நிர் பாட்டு 28-ஆகபாடற்றொகை 1193, 3-படலம் முற்றுப்பெற்றது.

அவிக்திடு மிறை முன்னளில்
தனக்கென்ன வருத்துச்சொன்ன
கணக்குள்ள பருவ்சுன்னத்து
கருமமீராறுக் தள்ளி
வணக்கமு நெறிபொழுக்கு
மார்க்கமும் விலகி நின்று
அனத்திறை சுவர்க்கவாதி
அடையாளமும் தவிழ்ந்துபோமே 23

அடையாள மானசொர்க்க
வாதிகளழகு
திடமா வருஞ்சிய
லனைத்து மிறையேவல்
கடனும் வணக்கம்
மொருக்காலும் பிசகாமல்
உடமான வணுஞ்செயல்
லுற்ற ஊராமத்தே 24

உற்றது நல்மொழி
யொழுங்குகனி யென்ன
செத்தாலும் பொய்யுரை
யுதாசனமு மில்லான்
மற்றோர்கள் செய்பிழை ·
மனம் பொருத்தவர்கள்
கதா தெரியும்
மதியுற்ற முகமாமே 25

அறிவுள்ளான் அடரிட
ஆசையும் பொய்யுமில்லான்
பெரியவ னுரைத்த
சலவாத்தை மறவாதான்
சரியாய் திருத்திய
சரகு தவராதான்
நெறியான சொர்க்கவாதி
தங்க ளடையாளம் 26

சொர்க்க வாதிகள்
　　சூழ்குல மோதினேன்
நெருக்கமான
　　நெருப்புக்கிரையுள்ள
நரகுலங் கெடும்
　　நரகுள்ள பாவிகள்
அரகுலத் தடை
　　யாளமுங் கூறுவேன் 27

பஞ்ச பாதகத்தின் விபரம்

கூறும் வாய்மொழி
　　கொடுமையுங் கெடுமையும்
காரும் வாயிலிடக்
　　கொடுபொய்யுமாம்
வீரியத்துடன்
　　கோபமுதாசனம்
சீரி லானத்துச்
　　சேரு முகத்திலே 28

முகத்திலாய் மொழி
　　யுள்ளழுகும் போய்
மகுத்துவச் சொர்க்க
　　வாதியழகும் போய்
மிகுத்திடும் ஹராமத்து
　　அனைத்தையும்
வகுத்த தோச
　　நரகத்தின் வாதியே 29

நாகவாதிகள் செயல் மலிந்ததனால்
நாணமு மானமுங்குலைந்து
பரவையும் மிருகமும் நாகலுன்பதுபோல்
பழக்கமும் வழக்கமுங் கொடுமையுங்கெடுமை
நரகலை யகத்தினில் மெழுகிடுவதுபோல்
நாரது மழுகையுமகத்தார்
இருப்பொடு தரிப்புடன் வணக்கமுந்தவரி
விவர்களுக் கிரணமுங் குரையும் 30

இரணமுங் குறைந்து போவார்
எழியர்க ளதிகமாவார்
தரணி முத் தலைந்து சோர்ந்து
தரிப்பிட நிலையில்லாமல்
குருமொழி குலைந்து பிமான்
குறைந்துதான் குபிருமாகி
பரமிறை மறந்துபஞ்ச
பாதகம் துணிந்துசெய்வார் 31

செய்திடும் பஞ்சபாதகச்
செயலஞ்சு விதமேதென்னில்
அய்புரு குருபாதக அனீதமுமதுக்கதிகம்
மெய்யிருண்டு பாதகமும்
விசுவாசஞ் சொல்
மொழியுமாறல்
வெகு சனத்துரோகமஞ்சும்
பாதக மூலமிலாமே 32

நாற்பதடையாளம்

உலகினில் படரும் பொய்பு
முறைத்த பாதகங்களஞ்சும்
கலநெறி மார்க்கந் தன்னை
நாடியே யெடுக்காதாலும்
பலதுள்ள கருமமுற்றும்
பார்க்கத்துக் குறைந்தே அற்று
குலமவர் காரின் காலங்
கோடையின் காலமாமே 33.

காலங்கள் கொடுமையாலே
காபிரு மிசவாமொன்றாய்
மேகுலங் காபிரென்று
மெற்றவும் தாங்கிகலாம்
நால்மறை நெறிதவறி
நபிகுலங் குபிருமாகி
ஆலத்தில் ஹறுஞ்ஜனவு
மதிகமாங் கொடுமையாமே 34.

ஆணுக்கு அடங்காள் பெண்ணு
மாளனுக் கடங்காள் மங்கை
தீனுக்கு அடங்கார் குலமும்
தெரிவைக்கு அடங்காபாலன்
தன்னுக்கு அடங்காக்கோபம்
தலைவனுக் கடங்காச்சேனை
மன்னனுக்கு அடங்காச்சிறியோர்
மங்குவார் பெரியவர்தானே 35.

தானமுந் தவங்குலைந்து
தந்தைதாய் குதவாச்செல்வன்
ஈனமாம் ஒறாஞ்சனவும்
எடக்கும்பொய் வெறிமதவுமானத்
காலக் குருவைச் சீல
வகுதிபொய் பலுசை மேனில்
கானமுங் குலேந்து மார்க்கம்
நால்வகை யொன்றுய்ப்போமே 36

நசுரா குலம் வருதல்

நால்வகை பனேத்துமொன்றுய்
நடந்திடுங் கொடுமையாலே
ஆலங்கள் நெடுனளாண்ட
அரசெல்லா மற்றே போகும்
காலங்கள் நசுராவாள
காரண மனேகமாகும்
கோலமா நசுராமுந்த
குலம் வந்த வகைபே சொல்வேன் 37

சொல்லுவே னிறை னுதரான
தோன்றல ரீசாநாவில்
வல்லவ னிறக்குமிஞ்சில்
வருமறை தணக்கும் தோற
எல்லோரில வருமத்தோ
மனேவரு மவர்தீனுகி
நல்லோற வர்தீனுள்ளோர்
கடபடி நடந்தேவந்தார் 38

நடந்தவர் சுரியாமெனவ்ற
 நாற்பத்தி ராயிரககரும்
இடக்கரு மவரும்மத் தோமிருக்கின்ற
 குலங்கள் முற்றும்
கடந்திடும் ஒழுங்கு மார்க்கம்
 நபி முஹம்மது குலம்போலே
திடமுட னிருக்கயீசா
 தீர்க்கமா மகிழ்ந்திட்டாரே 39

மகிழ்ந்தவர் சுரியானென்ற
 மலைதனி லேரிமிக்க
அகம்புக னிறைவசன
 மருடாது ரானிருந்தார்
செகப்புக னிறைமூன்றுக
 செப்பினு ரீசாவன்று
உகமையி லெனதும்மத் தோர்க்
 கொப்பில்லை யுலகிலென்றார் 40

என்றவ ருரைக்க வல்ல
 இறைபரிமான் சொல்வான்
வண்டரு யுமதும்மத் தோர்
 வன்னா கெரியுங்கொள்ளி
என்றுள்ள நபியும்மத்தில்
 எண்ணில்லா மகிழ்ச்சியுள்ளோர்
மண்டலம் புகழுமுஹம்மது
 நபியும்மத்தே 41

உம்மத்தே யிசுலாமாகு
 முலகெலாங் குபிரேயாகும்
நன்மையா கீரும் நானோ
 நபியும்மத் தாவிரென்ன
வண்மையு மறிந்த நாயன்
 வாக்கினு லுரைத்தானப்போ
பண்மையா யீசாவல்லோன்
 பணிவிடை தனிலிருந்தார் 42

இருக்கையி லீசாவடிவு
எடுத்தன னிபுலீசப்போ
உருக்கமா யிறைவசனம்
ஓதிவந் தவரைப்போலே
பெருக்கமா நகரில்வந்து
பிரபல ரனைறைக்கூவி
கருக்கமா இறைநமக்குச்
சொந்த வுத்தாரஞ்செய்தான் 43

செய்த ஒத்தாசை வல்லோன்
ஜெகமெல்லா மிதுகடக்க
வையகத் தவர்க்குமிந்த
வகையறி வருத்தி வைத்து
கைமூடித் திறக்குமுன்னே
கடுகவு மவனிடத்தில்
துய்யவ னவர்க்குச் சொன்னான்
தூரபதி இனிவாரேன 44

வருந்திட இறைபதத்தில்
வணங்குவேனவர்க்காக
அய்யக னிபுலீசன்போ
லங்கமும் சரியே வருவான்
துய்யவ னுரைத்தா னென்பான்
தோத்துவன் னெனைப்போல்க்காணு
மெய்யென நினைத்தார் நகில்
மெத்தநா ளனிவார்சொன்னேன் 45

சொல்லுவா னிபுலீசவனே
சுருதியாய்ப் பிடித்து நீங்கள்
கையுங்கா லிழுத்து வாங்கி
கட்டியே மாத்திரனே
மெய்யினி லாணி யேழும்
அடித்திடி விறங்கில்லாதால்
கொல்லவும் தனைமூட்டி
கொடியவ னுரைத்தானப்போ 46

அப்பதி சரியானுள்ளோ
ரனைவரு மடிபணிந்து
எப்போதும் நடக்கவல்லோய்
எங்களுக் குரைத்ததென்ன
கைப்பினை யுரையுமென்ன
கசடனுமேது சொல்வான்
எப்போது நடந்ததெல்லா
மினி நமக்காகிடாதே 47

ஆகிய இறையின் பிசா
அருளிய வளமை முற்றும்
வாருள்ள வளமை தன்னி
பதிலிபுலீச சொன்ன
ஆக முலகிலுள்ளோர்
அறிந்தவ ரறியார்க்கெல்லாம்
ஏகவன் தூதர் சொன்னார்
யாவரும் நினைவாய்க்கேள்மோ 48

கேள்வியில் முதல்வளமை
யனைத்துமே கொடுமை யென்றான்
நாளெல்லா நடக்கவல்ல
நாயகன் நினைக்கவேண்டி
ஏழைக்கு யிரங்கி நாயன்
யாவர்க்கு மிதுவே சொன்னான்
நாளெல்லாந் தொழுஞ்சூது
நமக்கில்லை நாயன் சொன்னான் 49

சொல்லுவா னினையே னாடி
சகூதிடு மனைவரென்றான்
வல்லவன் தனையே மாற்றி
வணங்கினா ரிவிலிசே
எல்லவ ருலகிலுள்ளோர்
என்னைப்போல் குருமார் தன்னை
எல்லையில் தொழுவதல்லா
விறையவன் வேறில்லையென்றான் 50

இல்லாமல் தொழுகுலத்திதல்லா
எடுக்கவு மிறைவோன் சொன்னான்
எல்லையி லொழுவும் வேண்டாம்
எத்திக் துவாவும்வேண்டாம்
கெல்லிய குளிபடக்கம்
கிடத்துத விருத்திவைக்க
எல்லவர் ஹாஞ்சனும்
எப்போதும் செய்யலாமே 51

செய்திடில் முழுக்குமில்லை
சேலாம் பலபல குலமும்
வையக மிருகம் பட்சி
யனைத்தையு மருந்தலாமே
அய்யமு தக்குபீரில்லை
அருத்திடா ததுவுமாகும்
கொய்யுர கத்தது சுன்னத்தை
கொடுமையென் றகற்றச்சொன்னான் 52

அகத்துள்ள மனையாரெல்லாம்
அம்பல மோலாகும்
மருத்துவம் பெரியநன்மை
மங்கையர் நமது மாதர்
தொகுத்த பேர் இணக்க
தோன்றலன் மனம்பொருந்தன்
அகத்துள்ள மனையார்க்கெல்லா
மாளனு மடிமையாமே 53

அடிமையு மடிமையாளு
மனைவருஞ் சரியேயாகும்
கொடுமைகள் வெரிச்சாராயம்
குடிக்கலாம் கொண்டமட்டும்
வடிவுள்ள மாதுநாமும்
வருகலாம் நகரைச்சுற்றி
திடமுள்ள முதல்ப்பனிகை
தின்பது உகைபத்தானே 54

தனைத்தலை முடியும் வைக்க
தாடியைச் சிரைக்கவேண்டும்
எந்தவ யமுதுண்டாலும்
இருப்பது தலை தூர்த்து
சுந்தமா அசனமெல்லாம்
கைதொடக் கொடிய குற்றம்
எந்தவ யசனமுண்டு
விருலகவாய்க் கழுகொண்ணாதே 55

உண்டபின் விருந்த நீரை
நின்றுதா னருந்தவேண்டும்
என்றுள்ள வலஞ்சலமு
நின்றுதா னிரக்கநீதம்
பண்டுள்ள பகலில்மாதே
பழகிடில் லிலைதான் நன்மை
அன்றுள்ள ஆண்பெண் ணென்றுப்
அணர்பொது விடம்புணர்த்திடலாம் 56

புணர்வரு மனைவருமாய்ப்
புணர்ந்தபின் முழுக்குமில்லை
உணவுக ளருந்தியே கழுவ
ஒளியகான் ஒழியத்தோஷம்
தனுவுள்ள வலஞ்சலத்தனிய
தண்ணியே தொடத்தகாது
இனிவகை யனைத்துமே யுருத்தா
இபுலீசு வருத்தினனே 57

வருத்திய உலகதன்மேல்
வத்திலே னிக்கிலையாக
திருத்திய தசவீர் செய்து
தீர்க்கமா யெனக்கிலைகாண
குரித்தவர் திபுலீசென்போன்
சொற்றவ னுரைத்தா னென்னில்
உரைத்தவ னமனி செய்ய
உள்ளதும் வோதினனே 58

ஓதிலே மறைந்தான் சொல்லை
உண்மையென் றனருமோதி
ஆதியி னெறிதவறி
அடர்ந்திடக் கொடுங்கெடுமை
சோதியி னருளா லீசா
சரியானியின் தேசம்வந்து
நீதிகெட் டலையக் கண்டு
நினைத்தவ ரழுதாரப்போ 59

அழுதவர் சகரிதுள்ளோ
ரனைவருக் கேதுசொல்வார்
பனியெனு மிபுலீசென்ற
பாவிபோய்ப் படித்துவைத்தான்
வெளியவர்க் கிரக்கி ருயன்
வென்னும்மத்துக் கிதுவோ செய்தான்
வழிகெட்ட குலந்தனைப்பாவை
வந்து நீர் வருந்துமென்றார் 60

வருந்துமென் றுரை யிபுலீசு
வந்தாலென் றனருமொன்றும்
அரும்புக லீசாவேத
மாகிமுன் னிழந்தபேர்கள்
உரங்கெட கபியீசாவே
ஒடுக்கிய மாத்தில் சேர்ந்து
அமைந்திட அணியேழும்
அன்னபி மாத்திலானூர் 61

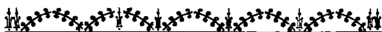
மாத்துட னேமுகாணு
மன்னவ னபிரிருக்க
எறந்தில்லை கொடியானென்று
எரிதண வெரித்தாரப்போ
நிறைந்திறை மழைபொழிய
நெருப்பண லவித்துதப்போ
அழிந்தவ னினைத்ததெல்லா
மாலமும் னிரைந்து ருயன் 62

நினைத்திடு மிறையில் கோபம்
நிகரில்லா திடிவிழுங் கோடி
நரைபுகழ் நாற்பத்தீசாயிம்
சுகருந்தீவிழுந் தெரிந்து
நினைந்திடுங் களிசல் காச்சல்
நிகரில்லா ததிகமாகி
இருந்திட யிறையினிஞ்சில்
எழுந்துதான் பாந்துபோச்சே 63

பறந்துபின் னுலகோ ரெல்லாம்
பயகாம்பரு மிவர்தானென்று
அறிந்தனுன் முதனுன் வந்த
அசடனும்பிபுலிசென்று
சிறந்திடும் நபியேயென்று
சேர்முனிவிலக்கி பதம்பணிந்தார்
அறிந்தறி யாமல்ச்செய்த
அடியார்கள் பிழைபொறுப்பீர் 64

பொருத்திடும் பிழையேதென்ன
போற்றியே நபிபதம் பணிய
குறித்திடு மடியார் குற்றம்
கொற்றவா பொறுப்பாயென்று
திருத்திய வசனமுன்போல்
செய்துதான் வருவோமென்று
மாந்தவர்க் காக யிரா
மன்றுடவு, மலையில்ச் சென்றார் 65

சென்றவர்க் கிறையாரிமான்
செயலதை விளக்கும ஆயத்தோர்
அனைறுமுன் னிபுலிசிட்ட
அனைவருக் கிதுகெதியென்றே,
பண்டுள்ள காவியாவில்
பாசமாயெரியுங் கொள்ளி
அன்றிறைபுவைக்க யிசாநபியைவஷம்ஸ்பதி
காலாவானில் ஜிபிரிலுக்குவைக்க அனைந்தான் 66

நசுருத்தேசமாளுங் கெடுதல்.

அணைந்தன ரிறையினீசா
　　　　அனைவரும் நசுராவென்றும்
திரங்குரைந் திறைமுனிவர்
　　　　தீங்குவந் தறிந்தில்லாமல்
நிறைந்திறை யருளைமாற்றி
　　　　நிசமெனக் கெடுதலானி
ஊக்கெடு மிபுலீசுடைய
　　　　உம்மத்தி லாகிப்போனார் 67

ஆனமுன் நசுரா செங்கோல்
　　　　அவன்குல முலகமாக
ஏகவன் னெறியை மாற்றி
　　　　யானைக் குபிர்வருத்தி
காவுரூழல கலைந்து
　　　　காற்றுக்கொண் டெழுந்த பஞ்சாய்
ஆவியிற் கொடியபாவி
　　　　ஆலங்க ளாழவானே 68

(வேறு.)

ஆலங்கள் நசுராவாழ்
　　　　ஆணும்பெண் ணரிதியாகி
ஏலவு மொருவன் தன்னை
　　　　எழுபெண் ணெடுந்திரங்கி
பாலனுந் தாயைச்சேர
　　　　பாங்கனு மகனைச்சேர
வேலிருரும் ராசநீதம்
　　　　விளங்கிடா கொடுமையாமே 69

கொடுமைகள் மாசிய வல்லோன்
குதாத்தும் பாக்கத்தும்போய்
இடம்பெறு மூலகிலுள்ள
இருளென்னு மலக்கைக் கூட்ட
மடங்கலு மொன்றாய்க்கூடி
அலங்கரித் தமனிகூவி.
குடும்புள்ள மனுவைத்தானி
கொக்கரித் தலகைகூவும் 70

கூவிய அலகைக்கூட்டங்
கொண்டிடு மகிழ்ச்சியாலே
தாவிய பாந்து செல்லுங்
தங்குல மனைத்துமொன்றாய்
பாவுசூழ் முதல்வானத்து
படிவரை பரந்துலாவும்
காவுகள் வானவாசல்
காத்திடு மிமையோர்காண்பார் 71

கண்டவ ரலகை கூட்டங்
கனவழி வேறுமென்று
அன்று மூன் அலகைவேலை
லமைத்தமீ றெறியுங்கொள்ளி
கன்றிறை கோபப்பார் வை
யாகவுமிமை யோரப்போ
என்று வான் மீன்பிடுங்கி
யெறிபவர் கோபத்தாலே 72

கோபத்தா விறையும் மேனுக்க
கொடியமீன் பிடுங்கி விண்ணோர்
கோபத்தா லெரியும்போது
குண்டுபட் டலகைமாண்டு
வெவுத வுலக மீதி
விரங்கிட நடுங்கிப்பூமி
பாவுத்த புவியில் வீழ்ந்து
பற்றியேயெரியுங்கோபம் 73

உலகத்தில்லானத்திரங்கிறது.

விருத்தம்

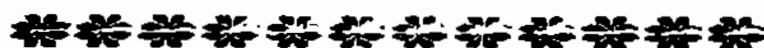
கோபப்பார்வை யுலகி லிரங்கிடுங்
கூறும் வானுள்ள மீனுரு மதிர்ந்திடுங்
கோபத்தா லுலகெங்கும் நடுங்கிடும்
கோடி கோடியா லகுணத்திரங்குமே
ஆபத்தா லுலகெங்கு மளிர்ந்திடு
மடருங்காச்சல் மிகுர்ந்திடும்
பாவத்தா லுலகெங்கு மழிந்திடும்
பார்த்திக்கும் புணங்கள் மிகுத்திடுஞ்
சாபத்தால் விளையும் பலனத்திடுஞ்
சனர் தீப்பட் டழிந்திடுமாலமே 74

(வேறு)

ஆலமு மமைத்த வல்லோ
னடிக்கடி லகுணத்தாகி
வேலையும் விளைவில்லாமல்
விரை முதல்க் கீடில்லாமல்
கோலமுங் குலைந்துமேனி
குலங்களும் பெலங்குலைந்து
மேல்மழை அரிதாச் சாம
காலமும் பெருகுர்தானே 75

பெருகிடிச் சாமகாலம்
பெரியவர் சிரியோராவார்
ஒருவருக் கொருத்தர் சாவார்
ஊருக்கோர் தலைவனுவான்
அருகியே வெழியோர் காத்தில்
அடும்பஞ்சது போல் பரந்து
தரிப்பிடம் நிலையில்லாமல்
தரணிமுத் தெளியாரும்பார்ப்பார் 76

பரந்திடி மிறைமுனிவு
பண்டுள்ள வானத்தெல்லா
மிறந்தவ ருலகிலுள்ள
எண்ணில்லாப் பெரியவர் முனிவு
மிருந்த நுலகெளியோ
ரனைவரு மிடருமொன்று
இரங்கிடு முருக்கூறு
மிருக்கின்ற தலைவன்மேலே 77

நகுரா அமலி விபரம்

இருக்கின்ற தலைவர்க்கெல்லா
மிரங்கிடு மிறை லானத்து
இருக்கையி லுலகமாரு
மெண்ணில்லா நகுறு வேந்தர்
அருக்கிய குலமனைத்தும்
அவன்குல மாகச்சொல்வான்
இருக்கின்ற குலம்நகுரா வே
இணைந்திடு மியாவுமென்றறியேன் 78

அறிவுள்ள நீன்குலங்கள்
அனைத்துமே தனித்துவாடி
இருக்கையில் நகுராவான
எண்ணில்லாப் பெருந்தள மடர்ந்த
நெருக்கிடு விசுவாசமெல்லாம்
நிலத்தினில் தரிகொள்ளாமல்
அருக்கியே சிதரியோட
படரிடப் பொருந்துமாமே 79

அடரிடப் பொருத்த நினைோ?
அத்திபி மனைகங்கொடி
படையுள்ள சுருமக்க
மதினமும் பைத்தல் முகத்தீச
மிடம்பெருந் துரிசனவு
மிபாவரு மனுகாத்தலபாம்
அடங்கலு நிலைய நசுரு
அதாலத்து செலுத்துவானே 80

(வேறு)

செலுத்துஞ் சிங்காதன மூலகை
சேரவே தின்குலமருத்து
கொலுத்தனந் தின்குலத் தாசர் அப்துல்மஜீது
குலத்தையும் அருத்தவன் கொடிய
கிலைத்திசலாம் பதிக்கெல்லா ஆயிரத்திமுன்னூரில்
மதிபதி பாத்திசாதவுசில்
சலுத்தன மொருனு ளிருப்பான்
சகலமு மவன்குலப்படையே 81

331-வது பக்கம் 61-நிர் பாட்டில் சொல்லியது கபி சுலாலைக் கொல்லப்படவுமில்லை சிலுவையிலறையப்படவுமில்லை. அவரைப் போல் ஒருவன் ஆக்கப்பட்டான். மேலும் அவரைதன்னளவிலுயர் த்திக்கொண்டான். 332-ம் பக்கம் 66-நிரில் சொல்லியதுபோல்;

முஹம்மது ரஜிஹான் பாக்ஷா பட்டம்

இருங்கிலி படைவருதல்.

படைபெருந் தளம் நசுறானி
ஆகப்பனி ரெண்டுபேர் படைத்தலைவன்
அடர்பதி கொதுவா ரிருக்கஹான்
அவரவ ருனக்கெனக்கெனவும்
அடர் செய்யும் நசுறுசேனை
அவரவர்க்கெதிரியாகி
படைபெரு நசுறு முற்றும்
பார்தனி லிறந்து போமே 82

இறந்திடில் குபிர்க்குலம் நசுறா
இருக்கெனு முலகையாண்ட
சிறந்திடு யஹம்மது சுபிஹான்
செம்மலன் பெருந்தளமெழுந்து
நிறைந்திடு முலகுசெங்கோல்
நிருத்தியே புலிசுலா
மிருந்தாசாளும் நாளில்
எழுந்திடு மிருங்கிலிப்படையே 83

இருங்கிலிப் படையாரென்ன
யாவரு மறியச்சொல்வேன்
நாங்களும் நசுறு முந்த
நன்றில்லா திறந்தார் கூட்ட
மிருந்தொரு திசைவட மெக்கில்
எண்ணில்லாப் பெருங்கடலெனவும்
நிறைந்திடுமிருங்கிலி படைதா
னீளிய பெருங்கடல் சேனை 84

சேனையும் பதினாலெக்கஞ்
சேர்பரி கரிபுமாரு
யானையு மடர்ந்து சென்று
அரசனு மிருக்கையானுந்
தானவ னஹம்மது சுபிஹான்
தன்னுடன் சமர்பொருதில்
சனமா இருங்கிலிக்கலகம்
எண்ணில்லா அமளியாமே 85
அமளியி லிருங்கிலிப் படைய
அஹம்மது சுபிஹான் படையும்
நிமுனியும் குமுனியாக
நிகரில்லா பொருதுங்காலம்
துமுனியும் நிருதுளாகத்
தகையில்லா திறக்கும்போது
அமளியி லிருபடை சரியா
அற்றிடு மமர்க்களத்தன்றே. 86

அமர்க்களம் பெரியவீரன்
அஹம்மது சுபிஹான்படையுஞ்
சமர்க்களத் திருங்கிலிப்படையுஞ்
சகலமு மடியும்போது
தமர்க்குலத் திசுலாம் பாகஷா
தலைவர்க ளருபது சேனையும்
இப்பாத் திருபடைசரியாய்
யாவரில்லாவெருங்களமே. 87

களத்திர ளஹம்மது சுபிஹான்
காதலர் கிறந்துபோவார்
அனந்தமு மிசுலாஞ் சேனை
அவருடன் கிறந்தேபோகும்.
மினந்திர ளிருங்கிலிப் படையும்
யாவரு மிறந்தேபோகும்
அனந்தமா உலகுக்கெல்லா
மாசரு மொருவ ரில்லை 88

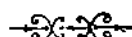
அரசில்லா உலகமாக
ஆண்டொரு மூன்றும்பாழாந்
தெரிசினை புலகமெல்லாந்
தீனெல்லாக் குபிறென் றில்லை
முரசுக வொளியுகரும்
முருக்கியா தேரம் வாழும்
அரசருக் கரசுவீரன்
அசுகாவு படையெழுந்திடுமோம் 89

அசுகாபு படை வருதல்.

எழுந்திடு மசுகாபுப் படையும்
எண்ணிலாப் பெரும்படைக்கடலும்
அழித்திட இசுலாங்குலத்தை
யனைகமுஞ் சிரசறுத்து
எழுந்து கீழ்த்திசையைநோக்கி
கிரிக்கில் வந்திருப்பானப்போ
ஒழித்ததா னிசுலாமெல்லாந்
தோன்றில்லை தேடிப்போமே 90

ஓடியே யிசுலாங்கூடி
இருப்பது மதினா மக்கள்
கூடியே பயித்தல் முகத்தீசு
தருசினை, விலுமிருப்பார்
தேடியே அசுகாபு ராசன்
சேனையும் வருகும்போது
நீடியே மகரி பாழும்
முஹம்மது மசுகூது மவுலி 91

முஹம்மது மசுூது மவுலி கமால்பாச்சா வருகிற விபரம்.

முஹம்மது மசுூது மவுலி
　　　　மன்னவன் பெருந்தளமெழுந்து
அகம்புகழ் மதினா நோக்கி
　　　　அருக்குபிர் வருகும்போது
பகைத்த முன்னவுசேகில் மாண்ட
　　　　பதரென்னும் பருமலைச் சருவில்
முஹம்மது மசுூதும் படையும்
　　　　மன்னவன் அசுகாபுப்படையே　　　　92

(வேறு)

படைகள் ரெண்டும்
　　　　பதாதி யெதிர்த்திட
கடனமாம் பரி
　　　　வீரரு மற்றிட
அடவு சூழ்
　　　　அசுகாபு ருசனும்
இடம்பெருகும்
　　　　பதிரி லிறப்பானே　　　　93

இறக்க வீரன்
　　　　அசுகாபு ராசனுஞ்
சிறக்க வெம்பரி
　　　　சேர்ந்த திரளுடன்
இருக்க முந்த
　　　　அவுசேகில் மாண்டிடம்
வருந்தி வந்து
　　　　படியு மீனத்துமே　　　　94

(வேறு)

அனந்தமு மகாபுப் படையும்
அத்திடும் பதமொன்னுங் கெதியில்
தனந்திரன் முஹம்மது மகுது மவுலி
தளம்பெருங் கடலுடனெழுந்து
சனந்திரள் ஹூபா பதியில்
சகலவர் நிறைதனைத் தொழுது
இனந்திரள் பயித்தல் முகத்திஸை நோக்கி
எண்ணிலாப் படையெழுந்திடுமே 95

பாத்திர மனைத்துமே யெழுந்து
பதிபுகள் பயித்தல்முகத்தீச
இடத்தினில் வருகும்போது
எங்குநின் குலமனைத்துங்
திடப்பெரு மகரிபு மிசிறு
திமிசொடு பசுறு இஷ்த்தம்பூர்
இடம்பெறுஞ் சரியான் பூனுன்
எண்ணில்லாப் பெருங்கடல்தழத்தோர் 96

அனைத்துள்ள கவீறுர் மற்றோர்
ஆலத்தி லிசுலாமெல்லா
மினத்தொடு மெழுந்து பயித்தல்
முகத்திசிலாகித்
தனைத்தொடு நின்குல மனைத்தும்
அதிபதி யாசருக்காசாய்
அனத்தொடு முஹம்மதுமகுதை மன்னனை
முன்னிமாம் நிறுத்தி 97

நிருத்திய உலகுக்கெல்லாகமால்
நிகரில்லா தாசுகோமான்
பொருத்துஞ்சிங் காசன மாசர்
பூவுல காளும் நாளில்
திருத்திய உலகங்க ளனைத்தும்
தின்பயிர் விளைத்திடக்கோமான்
நிறைத்திடும் பெருங்கடல் சேனை
நெடும்படை யெழும்புவதன்றே 98

எமன் ராச்சியத்துக்கு தானிப்படை மலக்கூடன் ராசா வருதல்

எழும்பியே வுலகுசெக்கோல்
　　எங்குந்தீன் பயிர் விளைத்து
முளங்கியே வருகும்காளில்
　　முணிவுள்ள எகுதி கூட்ட
மனிம்பரு மிகுருத்தேசர்
　　அரசனை மூருக்கி ருசன்
எழுந்திடு மெழுகடற்றிரளாய்
　　எண்ணிலாப்படை யெதிர்த்திடுமே　　09

(வேறு)

எதிர்த்திட வெகுதியர் முருக்கி
　　எங்கள் நாயகம் நபிகுலமுந்
துரிக்கியின் மதகரி தூள்படத்
　　துலக்கிடா சமறு பதுனுள்
பதிக்கிய முருக்கியர் படைமுழுதும்
　　பார்படைத்தவன் தீன்குலவேந்தர்
இதம்பெறுந் தீன்குல மனுத்திரள்க்கடலும்
　　இறப்பவர் பனிசெண்டுபோகா　　100

(வேறு)

இறந்திடத் தலைவரிராது
　　மெண்ணிலா திருந்த தீன்குலங்கள்
நிறைந்திடு முலகுசெங்கோல்
　　நிமுத்தியே வருகும் நாளில்
இறந்தமுன் வெகுதிக்கூட்டம்
　　எண்ணில்லா தெனபதிகூடி
அனிம்பனை மொருவன்றன்னை
　　யரசனுய் வகுப்பாரன்றோ　　101

வகுத்திடு மாசமென்ன
வண்டனு மலக்கூனென்போன்
றெகுத்திடு மகுத்தானியன்
துகையில்லா தனக்தம்லெக்க
மிகுத்திடும் படையொழும்பி
மிசுரையு மணித்துப்போட்டுத்
தகுத்துள்ள மிசுலாமெல்லாம்
தலைபருத்தவன் வருவான் 102

வருவது மிசுலாந்தன்னில்
வளியுள்ளார் தலைபருத்துச்
சிருதுபேர்ரவன் குலத்தில்
சேர்ந்தவர் தனையுஞ்சேர்த்து
வருகையில்மூஹம்மது மக்கூது தென்றர்வக்கு
மன்னனும் பெரும்படைத்தழுமுஞ் சரியே
திரமறை நெருக்கி சாமப்
படைபொருதுவார் ரப்போ 103

அப்பெரு கடல்தீன்குலத்தில்
அனந்தமு மிறக்கும்போது
தப்பியே மசுகூது மவுலி
தளத்துட னோடிவந்து
எப்போதும்போல வைத்தல்
முகத்திசிலோஒளிந்திருப்பார
ஒப்பில்லா குத்தானி மலக்கன்
உலகெல்லா மதிரச்சொல்வான் 104

அதிரவும் எமனில்ச்சென்று
அரசனு மலக்கூனென்போன்
இதமுட னொழுவகைச்சேனை
எண்ணில்லா தனைத்துஞ்சேர்த்து
பதிப்புக ளனைத்தளித்துப்
பரிதிர ளாயிரம் லெக்கர்
மதகரித் திரளோர் கோடி
மகிப்பை நெருக்கிப்போவான் 105

போகையில் தாய்யானென்ற
        பொன்னகர் தனையளித்து
ஆகமி லகூறுபென்ற
        அன்னகர்ப் புரிசைதன்னை
ஏகமாய் வளைவா னந்த
        இலங்கிய புரிசையுள்ளே
ஏகவ னருளும்வேந்தன்
        எண்ணில்லாப் பெரும்படைச்சேனை 106

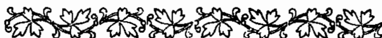
எண்ணில்லாப் படையு மன்னவனு
        மெழுபது மொலிகளு மிருப்பார்
மன்னவ ரசரீகடனென்போர்
        மனமது கவலையாகித்
தன்னக மெழுபது ஒலியைத்
        தானவ ரழைத்துமுன்னே
இன்னவ னிறக்கத்து வரவை
        இறை பாத்திரந் திடுமென்பார் 107

இறக்கவென் றரசன்லகூர்
        எழுபது ஒலிகளுமொன்றாய்
உரைப்பவா ரொருமொழியாய்
        உதவிசெய்வா னிறையெனவும்
நிரப்பமும் குறையையு மறிந்தோன்
        நிமுசத்தி லளிப்பது நிசமே
சிறப்புட னவர்தொழு திறக்கச்
        செப்புவார் பெரியவர் விஷளம் 108

விஷளம துரைக்க
        அய்லூர னவருஞ் சஷிதிலாக
திசைபுக ழொலிமா ரெல்லாந்
        தீன்பயிர் தருமிறையெனவே
நிசமுள்ள இறையைநோக்கி
        நினைத்தவ ரழுகும்போது
பிசகில்லா திசலாங்கார்க்கும்
        பெரியவ னுதிரயன் 109

பெரியவ ளுதிராயன்
　　பெரியவன் ஜிபுரியீலே
அரியவ னிருவரையில்
　　அணுகியவ னிறக்கச்சொன்னன்
கருமிருள் கடலால் குபிர்குலம்
　　கண்ணொளி மறைந்தேபோகும்
பெருமழை பெருங்காற்றொர்க்குங்
　　பெரியவன் பரிமானுமே 110

காற்றொடு மழை இருள்க்கடலும்
　　காசினி யுலகத்திராமல்
ஆத்தியே அருரும்பதியி
　　லனுவவா திறந்திடாமல்
சத்திய குதரத்தின் மலக்கூன்
　　குரையா அளித்துயிர் பிடிக்க
எத்தல மனிவைந்தானுனு
　　மலக்குக்கும் பரிமானுமே 111

அபுசா படை வருதல்.

(வேறு)

ஆகிய மிருள்க்கடலா லத்திட விழியும்
　　வேகமு மகிரப் பெருங்காத்துமேபொழியு
மாகமு மனியக் கடல்போல் மழைபொழிய
　　சாகவு திரட்டி வெள்ளத்தால் புனலொளியும்
ஏகமாய்த்திரண்டு வெள்ளம் பொங்கியே வழியும்
　　யாவையுந்திரட்டி நிலத்திலே சுளியுஞ்
சாகயென்று மலகூன்குத்தானி
　　சகலமுங் கடலுடனே சேர்ந்துதானழியும் 112

அரிய அம்பேமன் குத்தானி
அரசனு மலக்கூன் சேனை
ஒளிர்திருக் தவர்களெல்லாம்
ஒன்றுபோல் வெளியில்வந்து
தளம்பெரும் இசுலாம் யாவுக்
தலைவருமொன்றுய்க் கூடி
எழுந்தவக் தவர்கள் பயித்துல்
முகத்திசி விளங்குவாரே 113

இரங்கவு முஹம்மது மக்கூதும்
பாவரு மெதிரே காண
பார் விரைந்தவ ரொருமொன்றுய்
மதினமாம் பதியிலாகி
இருந்தராசாள முஹம்மதுமக்கூது
மவுலியை இமாவிருத்தி
சிரந்தர சாண்டு மௌவி
செங்கோ லுலகாளும் காவில் 114

மசுகூது மவுலி வருதல்.

அழபதி அசுராமாண்ட
அன்னகர் சமிகூன் பாகூா
தோளனு இறையருள் கரித்த
துய்யவ னெழுபது ஒண்யு
மான்குலம் பரிகரி திரளு
மணிவரு மசுராமாவார்
தீன்பதி மதினு மசூகூது
மவுலி ரீகரில்லா தாசிருப்பார் 115

இருப்பது உலகமெங்கு
மிருபது வருஷஞ்செங்கோல்
நிரந்தர சாளும் நாளில்
நீதியி னிறையவ னருளால்
இறந்திடும் ஒளியின்கால
மிறைபருள்ப் படியே முடியுஞ்
சிறந்திடுங் கெதிபதி யனைத்துஞ்
சோர்விலா துலகமாமே 116.

யூனுன் அபுசா படை வருதல்.

உலகெலா மிசலாமாகும்
ஒருவரு மயசரில்லை
கலகமுங் குலைவபாக
காசினி யலையும்போது
அலைகடல் அலைந்த யூனுன்
அத்திசை அபுசாவென்போன்
கிலைமலை பரிகரித் திரளும்
வீளிபு பெரும்படை யெழும்பும் 117

எழும்பிய பரிதிரள் பதினர்லெக்கம்
எண்ணிலா மனுப்படை யுடனே
அழிம்ப னுமிசலாங் குலத்தை
யனைத்தையுஞ் சிரசறுத்து
கழும்பரு பதினமக்கம்
காபத்து லவெனும்பதியே
தழும்பெற இடிப்பேனென்று
தளம்பெரும் படைவருனுடி 118

சுலையுமான் கபசி வருதல்

நாடியே வருகும்போது
　　　நபிபதி மதினாவுள்ளோர்
ஓடியே மஹரீபுதேசம்
　　　மவுலியா வெனும்நகராளும்
கோடிய பரிகரித்திரளக் கோமான்
　　　கொற்றவன் சுலையுமான் கபுசி
தேடியே பதம்பணிந்தனரு மதினா
　　　பயிர் அளியு தென்றுரைப்பார் 119

உரைத்திட சுலையுமான் கபசி
　　　உடன்பெருந் தழத்தோடெழுந்து
நிரைத்திடு மதினாமக்கம்
　　　நால்பதி நிறைந்ததை வளைந்து
பெருத்திடும் பரியின்சேனை
　　　பின்னையும் பாதாமேலே
பொருத்துட னெழுந்து சென்று
　　　போனவர் வளைந்துகொள்வார் 120

வளைந்தவ ரபுசா சேனை
　　　வரும்படைத் தலைவரு மனுவும்
ஒழிந்தொரு குழந்தையும் பிசகா
　　　தொருமிக்க வளைந்துகொண்டு
அரிந்திட சிரமறுத்து
　　　அனைவரு மதினாவந்து
வளம்பெரு இபுனியப்பாசை
　　　வைக்கத்தரசா வயிப்பார் 121

இபுனியப்பாசு பட்டம் விபரம்

வைத்தபின் மஹரீபு வேந்தன்
வருத்திரள் படையோ டெழுந்து
அத்தலஞ்சேர்ந்து போவார்
அரசனுமிபுனியப்பாசும்
உத்தமம் பனிரெண்டாண்டு
உலகெல்லாஞ் செலுத்தி செங்கோல்
சத்தவ ருண்ப்படியே
காலமு முடிந்துபோவார்

கிபுத்தி படைவருதல்

முடிக்கிடி லரசில்லாமல்
இருந்திடும் வருஷமொன்று
கொடியவ ரூமிதேசர்க்
கோடியர்க் கோடியுள்ளோர்
நெடும்படை கிபுத்தி ராசன்
நிகரில்லா தெழுந்த சேனை
திடமுட னுலகனைத்துஞ்
செங்கோலதாமே

செலுத்தியே யுலகமெல்லாஞ்
சேனையும் களமுஞ்சூழ்ந்து
சலுத்தனஞ் செலுத்தியுலகு
தீன்குல மனைத்தருத்து
நிலைத்திடு மதினா மக்கம்
நீதிபதி தருசனாவுங்
குலைத்திடும் பயித்தில் முகத்தீசை
கூடிய பெரும்படை வருமே 124

வரும்படை ரூமிதேச
ரவன்பனு கிபுத்தி ராசன்
ஒருமலைச் சரிபிரங்கி
ஒன்றுபட் டிருக்குகாளில்
பெரியவர் மதினாமக்கம்
பேசிய பயித்தல் முகத்தீசு
சரியானியும் பசறா மிசுறும்
இஷித்தம்பூரார்யெமன் தேசத்தார் 125

எமன்பதி திமுசகைபார்
இராக்குடன் தருசனா மகரீபு
அருக்கலா ஒலியா மேவந்தர்
அனவர சலையுமான் கபசி
பெருத்துள்ள வெழுபது தேசர்
பிந்திடா தெழுந்தவர்வந்து
தரும்படை கிபுத்தி ரூமி
காபிரை வளைந்துகொள்வார் 126

வளைந்தவர் குபிர்க்குலத்தை
அனைத்தையுஞ் சிரசறுத்து
எழுந்தவ ரனைருமொன்றாய்
இறைபதி ஹாபாவந்து
தெளிவுள்ள ஒலுஜூ செய்து
தீனொலி முளங்கி யோசை
எழுந்தவர் மதினைநாடி
இறைநபி பதத்தில் சேர்ந்து 127

சேர்ந்துமே பெருங்கடல் சேனை
அனைவரும் கபிதருகாமுன்
வந்தவ ரிறை தூதருன
வள்ளலே கபிகயினுரே
ஆய்ந்திடு முமதும்மத்தோர்
ஆகிரி லமனிலானே
மாந்தய ருரைக்க வள்ளல்
முஹம்மது தருஹா மீதே

மீதணி வுலகோர்க்கெல்லா
மிக்கவர் விடிமுளக்கதுபோல்
ஆதியின் தூதரான
அஹம்மதா ரவுலாவிருந்து
சோதியின் தூதரான
முஹம்மது ரிரசூலல்லா
நீதமாஞ் சலாந்துவாவும்
நிகழ்த்துவா ரனைக்குந்தானே

சலாமொடு துவாவுஞ்சொல்லி
சகலர்க்கும் ஒருமொழி கேள்க்கும்
இசுலாமுட னிலையறிய
இறைவிடு மமனியாரும்
பிசகிடா திசுலாமுள்ளோர்
பிசயில் குகையம் வேணும்
இசைபுக ரபுலாவிருந்து
மெழுந்திடும் பெருங்குரலோசை

ஓசையின் பரிமான்கண்டு
உகையமுற் றனருமொன்றாய்
நேசமா மதினு விட்டு
நீம்படை யனைத்தெழுந்து
தேசங்கள் சுலையுமான்
ஹபசித்தின் படையனைத்தோடொ
மாசுக்குள் பயித்தல் முகத்தீசு
மண்டலப்பதியிலாவார்

முருக்கி படை வருதல்

பதியெல்லாந் தீன்பயிர் விளங்க
    பண்டுபோல் செலுத்தியே வருவார்
இதமுறு குருசான் தேசர்
    எண்ணில்லா முருக்கிச்சேனை
பதிபல எரித்துதீனை
    பண்டுபோல் தலையறுத்து
எதமுறு மதினநோக்கி
    யாவரும் வருவாரப்போ 132

வரம்பெருங் கடலின் சேனை
    வல்லவன் கலியுமான் ஹுபசி
அரும்படைத் தலைவருமற்
    றனர்பதி அரசுமொன்றாய்
ஒருவரும் பிசகிடாமல்
    உரை நபி மொழி தப்பாமல்
குருநபி தீனோர் நாடி
    கூடியே பீசபிலப்போ 133

கூடிய பீச பீலில்
    கொலைக்களத் திருபடையு
ஒடியும் போகாதொன்று
    ஒருநூற்று இருபதுநாள்
சாடியே பொருதமுருக்கி
    சகலரு மிறந்துபோவார்
பாடிய கலியுமான் ஹுபசி
    பணிக்களத் திருப்பாரப்போ 134

ஹபஜிஇபுனியப்பாவலூபட்டம்தரித்தல்

அபபனப்பாசு தீனோர்
அனைவரு மிருக்கும் நாளில்
கரிபரி சேனைவேந்தன்
கத்தாமீன்பனையன்
அரசனப் பாசுதீனோர்
அனைரையுஞ் சிரசருத்துத்
தெரிசில்லா தோடிப்போன
தின்தலக் தேடிப்போவான் 142

போனவர் கரித்திரள் படையை
புரிக்கொரு வகுப்பு மூன்றாய்
ஏறுள்ள மகரிபுப்பாசாக்கு
எடையுள்ள தலங்களுமளித்து
பேருள்ள தீன்பதியனைத்தையு மளித்து
பெரியவர்களை முடியருத்து
ஆரையு மவன்குலக் குபிருக்குள் வருத்தி
ஆலமு மவன்கொடி பரக்கும் 143

பறந்திடு மவன்கொடி யுலகங்களனைத்தும்
பண்டுள்ள தீனவர் குலத்தை
இறந்திட சிரசருத்திடுவான்தப்பி
யோடிய பிசுலாமுழுதும்
இருப்பது அனைவருந்திரளாய்
இறையவன் மதினமக்கம்
விரப்பிய பயித்தல் முகத்தாசு
மூசா னிதிபதி தருசனுவே 144

துரிசினு மிருந்து னுல்பதி நிறைந்து
துலைகயினி லடங்காத்தீனோர்
கூறிய கலகத்துக் கொடுங்கியே படங்கி
கொத்தவன் பதியில்வந்திருப்பார்
நேருள்ள இசுலாம் பதியிது நாலில்
நிரைந்தன ரிருக்கின்ற நாளில்
எரிபே முனிவுள்ள குபிரில் சிலரை
எங்கெங்குந் தேடியே போவான் 145

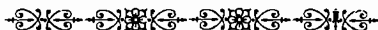
போகவே னுனிடத்தில்
போகவும் வலுப்பமில்லான்
ஏருள்ள மதினுமக்கம்
இறைபவன் துரிசினுவும்
வாருள்ள பைத்துல் முகத்துசும்
வருகவும் வலுப்பமில்லான்
தேரிய மக்கநாட்டின்
திருநகர்க் கருகடுப்பான் 146

அடுத்தவன் மதினுமக்க
மருள்பெரு மிறைனுல்பதியும்
ஓடியும் போகாதொன்றும்
ஒருமிக்க வளையவேணும்
சூடியே சிரமறுக்கச்
சொல்லியே வருவானப்போ
கூடியே தொழுது தீனவரிறையை
கூப்பிட்டு அழுவாரப்போ 147

அழுகையில் அலறும் போது
ஆதியின் பரிமானுக்குக்
தெளிவுள்ள பூமியாள
சேதியின் ஜிபுரிகிலே
விளமுரு பூமியந்த
வேர்களுஞ் சேனைமுற்றும்
முளுங்குவென் றிறைபரிமான்
பிலையவர்க் கேகுந்தானே 148

அப்பதி உலகு செங்கோல்
ஆண்டிடும் பாத்திஷாக்கள்
எப்பெரும் ஹபசிதன்னை
யெழுபது பேரிருப்பார்
தப்பிய விசுவா மெல்லாந்
தலவனிக் லாதிருக்கும்
இப்பதி புகழ்நாடெங்கும்
இசுலாங் குலத்தரசரில்லை 135

அரசில்லா துலக முற்று
மாலமு மிசுலாமாகும்
பரசுள்ள அரசில்லாமல்
பனிரெண்டு வருஷம் பாளா
தெரிசினை யுலகிசுலாம்
திரவாழ்ந் திருக்கும் நாளில்
அரசனு முனைகையாள
அப்துல்லா தனையும் வைப்பார் 136

அப்துல்லா பாஷா பட்டம்

வைத்தவ ரப்துல்லாவை
வருசையா யிமாதிருத்தி
எத்திசை உலகிலுள்ளோர்
அனைவரும் பதம்பணிந்து
முத்திரை தரித்த வள்ளல்
முஹம்மது நபிபொருட்டால்
எத்திசை முழுதுந் தீன்குலம்
பரவுமீடே நடக்கும் நாளில் 137

கடக்கையில் உலகம்மங்கும்
ஞனிலத்திகலாக் தோன்றும்
இடர்பெரு கசுறு முந்த
இருந்கிலிக் குலத்திலுள்ளோன்
திடல்பெரு நடுக்கடலில்
தேசங்கள் ஆளும் வேந்தன்
சடல்மலி பனித்துஞ்செங்கோல்
கத்தாமீன் பரைவருலாணப்போ 138

வந்திடும் பாரிகரித் திரைந்த பயாரணத்துக்
கொரு வெட்சம் சேனை
இந்தவாறுலகஞ்சூழ்
எங்கெக்குஞ் செங்கோல் செலுத்தி
மூந்தவு மிறைதூதா
முஹம்மது நபியும்மக்தே
சிந்தியே சிதருதொன்று
சேரவே சிரசருப்பான் 139

சிரசருத் துலகு செங்கோல்
செலுத்தியே வருகு நாளில்
அரசனி மிசுமையாளும்
அப்துல்லா தன்னவயோக்கு
தெரிசினை புலகுமற்ற
தீன்குல மாதுறும்பெண்ணும்
ஒருவரும் பிசகிடாமல்
ஒருமிக்க சிரசருப்பான் 140

சிரசருப்பட்ட தீனோர்
அனைவரு மிறந்தாரப்போ
தெரிபட்ட தீனோரெல்லாத்
திரண்டவர் கூபாத்தேசம்
மரிபட்டு இருக்கும் காணில்
மன்னனு ஒருவன் தன்னை
அறிவுள்ள ஹபசிபுனி
அப்பாசையு மாசாவைப்பார் 141

ஹபஜிஇபுனியப்பாஸா பட்டம் தரித்தல்

அரசனப்பாக நினோர்
　　　　அனைவரு மிருக்கும் நாளில்
கரிபரி சேனைவேந்தன்
　　　　கத்தாமின்பனையன்
அரசனப் பாகநினோர்
　　　　அனைவரையுஞ் சிரசறுத்துத்
தெரிசில்லா தோடிப்போன
　　　　தீன்தலந் தேடிப்போவான் 142

போனவர் கரித்திரள் படையை
　　　　புரித்தொரு வகுப்பு மூன்றாய்
எதுள்ள மகரிபுப்பரசாக்கு
　　　　எடையுள்ள தலங்களுமளித்து
பேருள்ள தீன்பதியனைத்தையு மளித்து
　　　　பெரியவர்களை முடியறுத்து
ஆரையு மவன்குலக் குபிருக்குள் வருத்தி
　　　　ஆலமு மவன்கொடி பரக்கும் 143

பறந்திடு மவன்கொடி யுலகங்களனைத்தும்
　　　　பண்டுள்ள தீனவர் குலத்தை
இறந்திட சிரசறுத்திடுவான்தப்பி
　　　　யோடிய யிசுலாமுழுதும்
இருப்பது அனைவருந் திரளாய்
　　　　இறையவன் மதினமக்கப்
ஸிரப்பிய பயித்துல் முகத்தசு
　　　　மூசா ஸிதிபதி தருசனமே 144

காரிசினு யிருந்து னல்பதி நிறைந்து
துகையினி லடங்காத்தினேர்
கூறிய கலகத்தைக் கொடுங்கியே யடங்கி
கொத்தவன் பதியில்வந்திருப்பார்
நேருள்ள இசுலாம் பதியிது காலில்
நிரைந்தவ ரிருக்கின்ற காலில்
எரியே முனிவுள்ள குபிரில் இலஙை
எங்கெங்குர் தேடியே போவான் 145

போகவே னிடத்தில்
போகவும் வலுப்பமில்லான்
ஏருள்ள மதினுமக்கம்
இறையவன் தூரிசினுவும்
வாருள்ள பைத்துல் முகத்தசம்
வருகவும் வலுப்பமில்லான்
தேரிய மக்கநாட்டின்
திருநகர்க் கருகடுப்பான் 146

அடுத்தவன் மதினும்க்க
மருள்பெரு மிறைனல்பதியும்
நடியும் போகாதொன்றும்
ஏருமிக்க வினையவேனும்
குடியே சிரமறக்கச்
சொல்லியே வருவானப்போ
கூடியே தொழுது தீனவரிறையை
கூப்பிட்டு அழுவாரப்போ 147

அழுகையில் அலறும் போது
ஆதியின் பரிமானுக்குச்
தெளிவுள்ள பூமியாள
சேதியின் ஜிபுரிகிலே
விளமுரு பூமியந்த
வேந்தனுஞ் சேனைமுற்றும்
முனங்குவென் நிறைபரிமான்
யிலையவர்க் கேருந்தானே 148

இலையவர் பரிமான் கண்டு
இறையவ னுத்தாரங்கொண்டு
நிலைக்கிடுங் கத்தாபீன்படையவரை
நீடிய சேனைமுற்றுந்
தலையினிச் சிரியபாலன்
தப்பிடாப் புலி விழுங்கி
கலையுட னுடும்பொக்கி
கடலென வெழும்புமப்போ 149

எழுந்திடும் புலிக்கு மேலே
புலியாழுங் கடலைக்கான
அழுந்திய படைப்புலிகள்
அனைத்துமே நகிலாக
வளர்பெருந் தீன்குலங்கள்
வல்லவ னல்லாஹ் வினைத்து
தெளிந்தல மிறையை போற்றி
தீன்குல மிருப்பாரன்றே 150

உமருஜாதி மவுலி பாஷா பட்டம்.

(வேறு.)

இருப்பவர் தீன்குல மதினு
இறைநபி பதத்தில் வந்து
சிறப்புட னுலகோர்க்கெல்லாஞ்
செம்மலன் அரசனாக
மறைபுகழ் உமருசாதி
மவுலியே அரசிருந்தி
நிரப்பிய மகிமையான
இருத்துவார் இமாமி லப்போ 151

இமாமென்னும் உமறுஜாதி
    வலியு மாகிருந்து
பருமென்ன இசுலாமற்ற
    பதிக்கெல்லா மாசாய் வைத்து
தருமென பதிகட்கெல்லாம்
    தலைவரு யவரவரை
வகுத்தவர் அனுப்ப வெல்லோர்
    அவரவர் தேசம் வாழ்வார் 152

ஆள்பதி ருலகமுற்றும்
    அஹம்மது நபிநீனுகும்
கீழ்பதி செகிகுளனைத்தும்
    நிரைத்திடு மிசுலாமாகும்
வாழ்ந்திடுந் தீன்குலங்கள்
    எண்ணைஞ்சு வருஷமட்டும்
ஆளியன்கறுமூசென்ற
    அனியாயனும் வெழும்புவானே 153

ஹுறுமுசு படைவருதல்

எழும்பிய ஹுறுமுசு சேனை
    இறையவன் மூசாநாளில்
வளம்பெற இருந்தோர் வள்ளல்
    வார்த்தையைத் தவிள்த்ததாலே
அளிப்பருக் கிறைமுனிவும்
    அடிக்கடி லானத்தாகி
நலம்பெரு நாற்பத்தீராயிரம்
    நபிமா ரிறந்து முன் போச்சே 154

எரிந்திடில் சிலபோப்போ
　　எரினார் துரிசினில்
இருந்துமே நகர்சூள் வெந்து
　　எண்ணிலா மனுவிறந்து
நிறைந்திடு தவுறேத்து வேதம்
　　அனைத்தையும் பொதியாய்ச்சேர்த்து
ஒக்குமொட்டகத்திலேற்றி
　　யோட்டிவிட்டாரவர் காட்டே　　155

விட்ட ஒட்டகத்தைநாடி
　　விரும்பியே பிடித்தார் தேசங்
கெட்டிடக் களிச்சல் காச்சல்
　　கெடுமிடக் கொடியதீயும்;
பட்டிட வுலகனியா
　　பாரெல்லா மமளியாகி
பட்டயம் தவுறாத்தப்போ
　　பரிபட்டுப்போனதாமே　　156 *

போகுமுன் நபிதா வூது
　　பொன்னுல காணவேதம்
ஆகிய சபூர் இபுரானி
　　ஆலங்கள் புகழும்காணில்
ஏழுவன் கோபத்தாலே
　　எழுந்தவின் னுலகிலாச்சு
பாகிய தவூறேத்திபுனுன்
　　பாந்தவின் னுலகில்ப் போச்சே　　157

உலகைவிட் டெழுந்து போச்சு
　　உடையவன் மூசாவேதம்
நிலை கெட்ட குபிறோர் தன்னால்
　　நிலத்திலோர் வேதஞ்செய்து
பலகட வுள்ள தீவும்
　　பதிவெகு கெடுகாவாண்ட
நிலைகெட்ட காமு சென்ற
　　பாவிபு மெழும்புவானே　　158

எழும்புவான் காமூசப்போ
வகமும் பருதாபூண்டு
அளிம்பனுக் கனக்தங்கோடி
அடர்பரி கரியுமுண்டு
களிம்பில்லாத் துலகுசெங்கோல்
கடல் மலை யுலகமுற்றும்
வளங்கெடு மவன்தன் வேதம்
அதில்வர வழைப்பாளுலகை 159

உலகினி லவன்றன் வேத
மோதுவார் சிலபேரப்போ
நலநெறி நின்குலத்தார்
அனைவரும் விலக்கக்கண்டு
கலநெறி நின்குலத்தார்
கருவெல்லா மருக்கச்சொல்வான்
உலகுள்ள நின்னினத்தும்
ஒடியே ஒளித்துபோமே 160

போனதோ ரிசுலா மெல்லாம்
புகழ்பெரு மக்கநாட்டில்
வானவன் தூதர்வள்ளல்
அணிக்திடும் மதினநாட்டில்
முன்னவன் றரிசினவில் பைத்தல்
முகத்திசு பதிதனிலுஞ்
செய்தியாய் இசுலாமெல்லாஞ்
சேர்ந்து கொண்டிருப்பாரப்போ 161

சேர்ந்திடு நின்குல
மனைத்தையுஞ் சிரசறுப்பேன்
மார்ந்தரி லிசுலாமான
மங்கையைச் சிறையளிப்பேன்
வளர்ந்திடும் பதிகள் நாலு
மளித்தப்பின் இறைதுதான
வந்தலா முழுமதிரசூ
லிருக்கின்ற மவுலாத்துனே 162

இருக்கின்ற மபுலாதன்னை
இடித்தவர் கபுர் பிளப்பேன்
நெருப்பெரித் திடுவேனென்று
னெடும்படை யெழும்பும்போது
தரிப்பில்லா தேக்கமாகி
தயங்கிய இசுலாமெல்லாந்
தரிக்கும் தாமரையிலிட்ட
தண்ணீர்போல் தளம்புங்காடே 163

நாட்டுச்சிறப்பு

நாடினு மதியனுடு
நகரினுக் கதிபநாடு
நாடிபடலன் கைகூடும்
நபிகளும் பிறந்தனுடு
ஓடிய கதிர் மதிமீன்
உலாவியே விலகும்நாடு
பாடியே தமிழ்க்கவிவாணர்
பாட்டினி லடங்கானுடே 164

நாடுரு முலகுக்கெல்லாம்
நடுநிலை பொருந்தும்நாடு
தேடியே உலகோர்வந்து
தெரிசினை காணும்நாடு
சூடியே குருநில்கீழ்ச்
சொல்லிய உலகுனுடு
கூடியே இறையருள் கிருபை
குறைந்திடா திரங்கும் நாடே 165

நாட்டினில் நபியாதத்தை
நன்மைசெய்தடக்கும்நாடு
ஓட்டியே ஹாறூ மாருக்கத்தை
ஒளியிட்டு ஓடும் நாடு
ஆட்டிக்கா யிசுமாயிலு மறைக்க
ஆமீஞ்சம்சம் மெழுந்தநாடு
பாட்டனுக் கிபுறாகீமொடபா
பார்தனி லெழுந்தனாடே 166

யேகனுக்கா இபுறாகீம்
இசுமாயிலே யருத்தனாடு
ஆகமில் வடுப்புடா இறைவியான்
ஆட்டையே கொடுத்த நாடு
ஏகவான் நபிகள் மற்ற
யாவரும் பிறந்த நாடு
வாகுரும் நபி குலத்தோர்
வாழ்ந்தா திருந்தநாடே 167

அரசருக் கரசர் வள்ளல்
முஹம்மதர் பிறந்தனாடு
அரசினி யார்கள் நாலு
அஷாவுமே பிறந்தனாடு
அருசில் நின்றுபடும் மொழுபத்தீராயிரம்
அருந்திரை யலியுடபாத்துமா
தெரிசினை மனுவுரு திருவடிவாக
திருவேவன பிறந்தநாடு
அருசினில் புனிதிரை இருவருமீன்ற
அசனுசன் பிறந்தனாடு
அரிசினி லேறிவர் திருகுல்
அதிசிய பதுந்தனாடே 168

உகமையி லடங்காநாடு
ஒளிகளும் நிறைந்தநாடு
தகமையி லடங்காவல்லோன்
தவமன பேர்க்குதவும் நாடு
சிகதலம் புகழும் வள்ளல்
சிறந்தவா திருந்தநாடு
பகுமையில் மனுடர் செய்த
பாவமுந் துலைக்கும் நாடே 169

சத்தியம் நிறைந்த நாடு
தர்மமே தழைக்கும்நாடு
புத்திக ளுயர்ந்த நாடு
பொன்மழை பொழியும் நாடு
பத்தினியதியநாடு
பலவகை பதியநாடு
முத்துகள் கொளிக்கும் நாடு
முந்திரி பழுக்கும் நாடே 170

வண்டுகள் இசைகள் பாட
மந்திகள் களிகின்றாட
தண்டலை நிரவிசூட
தாமரை மலர்ந்து நீட
மண்டல மதியுமோட
மலரெல்லாம் மலர்ந்துகூடத்
துண்டுமல் குலத்தைக்கண்ட
தோகையும் நடனமிட் டாட 171

காரணக் குருக்கள் கோடி
கன்னிஸ்திரீகள் கோடி
ஆரண வேதம்பாடி
யிருப்பவ ரனந்தங்கோடி
தாரணி இறையை நாடி
சலவாத்தையும் புகழ்ந்து பாடி
எதுள்ள இறையை நாடி
யாவரு முஹம்மதைப்பாடி 172

இப்படி மதிளுமங்க
மிருக்கின்ற அலங்காரத்தை
செப்புதல் கரியதான
சிறந்தசெஞ் சோலைவாழ்வு
இப்படி இருக்கும் நாவா
சியம்பிய கவிக்கடங்காதே
ஒப்பில்லா நகரம் நாலும்
உலகெலாம் நிறைந்திருப்பார் 173

(வேறு.)

இருப்பவ ரிகலாஞ்சேனை
எண்ணிலா தீன் குலமனைத்தும்
நிரப்பிய கருமுசென்ற
நிகரில்லா கலகத்தாக்கேங்கி
தரிப்பிடம் நிலையில்லாதழுது
தானேதான் மதிகளுமாக்து
இருப்பவன் ஹெருமொளியா
இறைவனை தொழுதவாழுவார் 174

அருவல ரிறைனபக்கலி
ஆதியே அழிவில்லானே
நளினமா யுனதுதோழர்
நாயக நபியுல்லாதன்
ஒளிவுள்ள கபர்பிளக்க
வருக்குமி ரளிப்பாயென்பார்
பணிசெய்யுங் குபிர்ப்படை யொருநாஅ
ளில் பயணத்தில் வருக்திசை ஜெனிக்தே175

கெளிக்திடும் பெரும்படைப்பயணம்
நெருக்கிடும் நாறுநாள் வழியுந்
தெளிவுள்ள தீன்குல மனவரு மதி:
தியங்கியே தொழுதன ரழுவார்
எழியவர்க் கிரங்கும் நாயன்
யாரப்பிலால மீனு
எளியவர் தமையுங் காக்க
இறையவ னுதவி செய்வான் 176

எளியவர்க்காதி ருயன்
எப்போது மழிவில்லாதான்
அவரவர்க் கொருவன் போலே
ஆலமும் நிறைந்த ருயன்
குறை நிறை நன்மை தின்மை
குற்றமு மறிந்தருயன்
தாரதா மிறை வருத்த
தனைத்துமே நிறைந்த ருயன் 177

எத்தலத் தடியார்தம்மி
னிறையான துகந்த பேரை
மெத்தவும் வருத்திலோக
மிடருடன் வருத்தஞ்செய்து
எத்திசை இருக்கவாழ்வு
பிறந்துட மிடியனுக்கி
உத்தம மிறைவரில் யென்று
னுகந்துதான் மணமுத்தாரே 178

முற்றிலுங் கெடுத்திடாமல்
உதவியுந் தயவுஞ்செய்து
எத்தினை யிடர் வினையும்
யெம்பிரான் விலக்கித்தாங்கி
குற்றமும் பொருத்தருளேக்
குதாத்து லதிய மீய்ந்து
புத்தியும் வெற்றி சித்தி
முத்தியுங் கொடுக்கும் னயன் 179

நாயகன் ஜிபுரியிலே
கபிகுலப் பகைவருன
பாவியான காமுசசேனை
பாரினிலளிக்கும் வேந்தன்
பூவுலகாள் இமாம் மகுதியை
வெளிப் படுத்தி
காவுரும் செரிமதினு
காசனுகிருத்தி ஆலம் 180

ஆலங்கள் புகழும் வள்ளல்
முஹம்மதர் குலத்தில் வேந்தர்
மேலவ னருசில் வேங்கை
யலிபுலி யுலகிலீன்ற
[illegible]வென்று முலகமாதர்
பாத்துமா யீன்றபாலர்.
ஓலமா மச[illegible]ம்
முகந்திடும் போசானோர் 181

இமாமகுதியும் முஹம்மதனுபாவும் முதாரியும் வருதல்.

உகந்திடும் போனகை
　　உலகத்துக் கதிபதியல்
செகதல மீறுக்குவேந்தன்
　　வைபுதுல்லா யீன்றபாலன்
முகந்துவெண் பரியிலேறு
　　முஹம்மது அனுபாவேந்தன்
மகிழ்ந்திட மகுதியிமாமும்
　　மந்திரி யனுபாவாமே 182

மந்திரி அரசர் வைத்து
　　மலக்குகை தனிலே முன்னாள்
பொக்கிஷ மடைத்த பக்கீர்
　　ஒன்பது லட்சம் பேரும்
முந்தவும் நாற்பது முளத்துயர்
　　முதாரிய னனைத்துமொன்றாய்
படிந்திடா குபிர்களைப்
　　பிரபனஞ் செய்யுமென்பான் 183

செய்புமென் றிறைபோன் சொல்ல
　　சினத்திசை ஜிபுரீலும்
வையஞ்சூழ் மதினாட்டை
　　வளைந்திடு பல்ல பிளந்து
துய்யவன் மகுதிவேந்தர்
　　துணைப்பெருஞ் சேனையோடே
கைக்கொடு வாழும் விரு
　　வெண்பரி யடமெழும்பலாமே 184

எழும்பவுந் திமிசைச்சேர்ந்த
இராக்கெனும் புரிசை வேந்தன்
வளம்பெரு மறுபா தன்னை
வாழ்த்திய வளமை செய்து
களிம்பில்லா நிறையருள் நிறைய
கையினல் ஜிபுரிகில்தடவி
விளம்பிய விருதும் வெற்றி
வீரபட்டமுஞ் சிரத்தில்வைப்பார் 185

வைக்கவுஞ் ஜிபுரிகில் வல்லோன்
வருகைபெற்றிடும் விருதைக்
கத்தவ னருளா லறுபாக்
கடும்பரி மீதிலேறிச்
சத்தெனு காதம் வீசும்
சூரவான் தனையுருவிக்
குத்துக்கால் பரியைத்தூண்ட
குதித்திடு மகுதிமுன்னே 186

மகுதியுந் திருமுன்னுகை
மன்னவ னபுதுல்லா வீன்ற
பதிபுக ளறுபா வேந்தன்
பரியைவிட் டிறங்கிக்கீழே
இதமுற மகுதியைப்புகழ்ந்து
இருபதம் பணியும்போது
இருகையும் பிடித்தார் தழுவி
எல்லவர் பிடித்தவர் குலவி 187

குலவியே மகுதியுமறுபா
கொடுத்ததைப் பிடித்தளப்பிடித்து
அலைபெரு மகுதிருடையோர்
அனைவரு மறுபாவைப்புகழ்ந்து
அகமு பெருக்குபி ரறுக்க
கணக்கில்லாப் பெருங்களத்துடனே
உலகுதன் கீழ்த்திசை
ஞெக்கி யொருமிக்க ளழும்புஞ்சேனை 188

சேனையு மகுதிய மனுபா
சேர்ந்தவர் வருகும் போது
வானவர்க்கரசர் கோமான்
வல்லவன் ஜிபுரி லீனும்
மாணிலம் புகழுமாஉல்
றூபாத்தென்னு மலைபிளந்து
சேனையா நபுலாக்கு
முதாரியு மெழும்புவாரே 189

வேறு

எழும்புவார் ஒன்பதுலட்சம்
முதாரிகள் யாவருமொருவரைப்போல்
வளம்பெரு மொட்ட பக்கீர்கள் கூட்டம்
வகைபி லெடுத்திடுஞ் சொட்டா
களிம்பில்லா தாபிர மாற்றுள்ள தங்கம்
கனமொரு அருநூறுகும்
எழும்புவார் தீன்முஹம்மதென் றொலிப்பார்
எழுகடல் பூமியு மதிரும் 190

அதிர்ந்திடு மலைகடனு
மண்டலவா னுலகு முற்றும்
இதம்பெரு நவுலாக்கு முதாரி
யாவரு மெழுந்த கூட்டம்
மதினமின் திசையை நோக்கி
மண்டுவார் கடலே வொப்பார்
கதிரொளி மறையச் சென்று
கடிகியே நடப்பாரப்போ 191

அப்பெருந் தளமுதாரி
யாவரும் வருகும் நாளில்
ஒப்பில்லா மகுதிவேந்தர்
முகம்மது அனுபா வள்ளல்
எப்புகழ் மகுதினு டையோர்
எண்ணிலாப் பெரும்படை வீரர்
ஒப்பினி லடங்கா திறை பதினோக்கி
ஒருமிக் கடந்திடுஞ் சேனை 102

(வேறு)

சேனை திரளுக் கதிபதி
ஞான அனுபாவு
மானிலத் தரசரக் கரசர்
முஹம்மது மருதி நீனவர்கள்
தீன் தீனென்று
திக்கிறைல்முளங்க
வானவர் கூறுனி சேனை
வந்தவர் தொழுக 193

வானவ ரடிபணிக்கப்
பாதமடி தோயார்
காதவழி சுற்றும் நகை
யுற்றகு கஸ்தூரி
னிதமுடி மேல்கவிகை
மஞ்சு குடை சூழப்
பேதக மலஞ்சல
மறிந்தவருமில்லை 194

எல்லையில் முஹம்மதர்க்
கிறைகொடுத்திருந்த
வல்ல அடையாளமும்
வலக்கையு மேசீளம்
வல்லவன் ஜிபுரியிலே
ஒதி வருவதில்லை
நல்ல கொடி பத்துமாடும்
ஞற்றிசைகளெல்லாம் 195

எல்லவர் முடிக்கிமேல்
உயர்ந்த முடியுள்ளோர்
[illegible]ரமு [illegible]வத்துட
னிலாஞ் சினைமுள்ளோர்
வெள்ளை மாகத நிலா
விசு மொழிமேனி
புள்ளி மருப்பேடின் புழுவும்
பொய்யணுகா மேனி 196

மேனி மொழி குளதியம்
வாஞெளிவு போல
நானிலத்திலுள்ள பாஷை
முற்றுமே தெரிந்தோர்
நீனவர்க் காசருக்
காசர்களுக்காசர்
ஆனபடை யோடே மக்கம்
நோக்கியே நடப்பார் 197

நடந்த படையா மருதி
காட்டையுங் கடந்து
திடந்திசன மகரிபென்னும்
தேசமுங் கடந்து
இடம்பெரு மிசிறுப்பதித்
தேசமும் அடந்து
அடங்கலு மைபத்தல்
முகத்தீசருகிளைவார் 198

அன்னவரி யுத்தபல
முற்றுமெதிர் கொண்டு
மன்னர் மருதிபதம்
வணங்கி நின்றுகண்டார்
என்ன பதியுள்ளவர்கள்
என்று பிமான்கேள்க்க
மன்னவரை நோக்கிவந்த
முன்னவ ருரைப்பார் 199

எத்திசை புகழும் நபி
நாருபடை நாளில்
அக்கட லெழுந்தபெரு
வெள்ளமித்தலவு
மிக்கபதி யாவுமனியக்
கண்டு வெற்றி
மிக்கமக மூமை வந்து
விண்ணவ ரெடுத்தார் 200

பின்னவை செடுத்து நாலாம்
விண்ணுலகில் வைத்தார்
மண்ணுலகி லானட சானுத்
தென்னும் மன்னன்
தன்னையின் னுலகில்வென்ற
சுபிதாஜூது மைந்தன்
பொன்னுலகு மாள
அலையுமா சுபியுமாமே

அங்கபி கொனுரைசைந்த
தின் னகருமாகும்
மன்னவ செடுத்தபள்ளி
மண்டபமிதாகும்
பின்னமலர் தானடக்கு
மின்னகருமாகும்
முன்னவ னருபயித்தல்
முகத்தில்செங்கோ லாழுவாமே

அத்தலத்தி னுள்ளபல
ருத்தனரு மொன்றாய்
எத்திசை புகழனுபாவு
மருதியும்
அத்தலம் வீதிகளில்
முற்றுமே நடந்து
முத்ததிக மானபயித்தல்
முகத்திசுக் குள்ளாவார்

சென்றிமா முடனே
சேர்ந்தவர் தொழுது
மன்றலம் புகழ் சுலைமான்
பதமுங்கண்டு
அன்று நகருத்தலிரர்
முற்றுமே எழுந்து
வென்றரிவார் தரிசின வேந்தன்
மலைகாண்பார்

தேசக் காணியும் விளித்
துரிசினுவி லுள்ளோர
நாசகு பிரின்படைக்
கொதுங்கியே படக்கி
ஓசைபுகழ் மலையினுத் தவர்கள் முற்றும்
மதிலொளிர் திருக்கும் நாளில்
வாசம் புகழ்வள்ளல்
மஹாமூஹு கொடிகாண்பார் 205.

கண்டகொடி தீன்குலங்கள்
கவலைகள் தெளிந்து
அன்றுமலை யுத்தவர்கள்
முற்றுமெதிர் காண
கண்டவரை எப்பதியோர்
என்று இமாங்கேட்க
மண்டலத் தாசுமூன்
மனிண்டன ருரைப்பார் 206.

முன்னவ னருள் தரித்திருந்த
நபிமூசா
மன்னனோடு பேசியே
மகிழ்ந்தாடிய மலையாம்
பின்னுமவர் தானடக்கும்
இம்மலையி தாகும்
இன்னவகை காணுபல
யாவுமலை சொல்வார் 207

கத்த னருள் பெற்றநபி
மூசாவுமடக்கும்
எத்திசையும் புகழ் மலையில்
லேரியுன ரென்றுய்
மெத்தவுந் தொழுது மூசா
பாதஞ்சென்று கண்டார்
அத்தலருஞ் சேர்ந்து
மதினு நகரைக்காண்பார் 208

மன்னரிலு மன்னர்
மதினா னகரைக்காண
அன்னகரி லுள்ள பல
ரனைவரு மெதிர்காண
என்னபதி யோவென
யிமாமவரைக் கேட்பார்
மன்னவரை நோக்கி
மதினா வுள்ளோருரைப்பார் 209

மண்டலத்தி லுள்ள மனுமற்
றமைக்குமுன்னே
அண்டிறை யருத்த நபி
ஆதமொடு ஹவ்வா
எண்டிசை யெரித்த இருபேரை
யொன்றாய்ச் சேர்த்து
மண்டலத்தில் வாழ்ந்திருந்த
மதினா னகருமாமே 210

கத்தனருள் வெற்றிபெற்ற
மற்ற நபிமார்கள்
எத்தனையனே கம்பே
ருண்ட திருனகரம்
முத்திலு மிருபதி
நிரைந்தமருமூது
இத்தலத் தடங்கு
மதினா நகருமாமே 211

இந்த விஷளமோத
மருமூதெனு மகுதி
யாவரும் நடந்து மதினா
நகரும் வீதி
அவ்வளாகிற் ஆனநபி
பாதம்பணிந்தோதி
இவ்வுலகி லுள்ளவருஞ்
சேர்ந்தெழும்புவாரே 212

சேர்ந்தவர் மகுதிபதியுள்ள
குலமுள்ளோர்
முந்திய பயித்தல்
முகத்தீசுப் பதியுள்ளோர்
பிந்தவுமே துரிசினை
அந்த மலையுள்ளோர்
விந்தைசெறி வள்ளல்
மதினா நகருள்ளோர் 213

இன்னகா முன்னகுல
மியாவருமே தொன்று
எண்ணரிய சேனைதிசள்
யாவுமே நடந்து
வண்ணமணி மாமலை
வனத்திரள் கடந்து
மன்ன ரிரசூல் பிறந்த
மக்கநகர் காண்பரர் 214

மக்கநகர் மிக்கபல
ருத்தனரு முற்று
மிக்கதிசை சூழ்மகுதி
வேந்தரையுங் காண
நிக்கபதி யுற்றகுல
மிக்கவரை நோக்கி
பக்குவம் நிறைந்தபதி
யுக்குலம தென்ன 215

தக்க வருள் பெற்ற நபி
ஆதி இபுராகீம்
மக்கள் இசுமாயில் குல
மான நபி நீதர்
மிக்கநபி தன்குலத்தில்
ஒக்கநிலை பெற்றோர்
ஹக்கன் நபியுற்ற
மக்கமா னகர் முன்னோர் 216

முன்னுமிறை யாதநபி
தானடங்கும் நாடு
எண்ணரிய மற்ற நபி
தான் பிறந்தநாடு
பின்னுமிசு மாயில்நபி
தான்பிறந்த நாடு
மன்னரிச ரூல் பிறந்த
மக்கநகர்நாடே 217

(விருத்தம்)

எத்திசைக்கு முயர்ந்தபதி மக்கநாடு
இறை தூதர் மனுவடிவாய் இருந்தநாடு
பத்திநெறி வழுவாமல் நடக்கும்நாடு
பனிரெண்டு பருவவகை யுதிக்கும்நாடு
கத்தனரு ளனுதினமும் நிறைந்தநாடு
காசினியோர் செய்த பிழை பொறுக்கும்நாடு
குற்றமில்லா திறைவேத மிறங்கு நாடு
குவலயத்துக்கதிபதி மக்கநாடே 218

(வேறு)

மக்கமா னகரிலுள்ளோர்
அனைவரு மெதிரே காணத்
தக்கவன் முஹம்மது மகுதியுந்
தலைவருங் குலாவியே தழுவி
ஒக்கவு மனுபாமற்ற
ஒன்றுள்ள குலமனைத்தும்
மக்கமென் பதியில் வந்து
மகிழ்ந்தனர் தொழுவாசப்போ 219

அனைவருந் தொழுது வள்ளல்
மகுதியை இமாம் நிருத்தி
இருவருங் குலங்கள் சூழ
யாவரு மிருக்கும் நாளில்
அனைவரு மகுதிமுன் வந்து
அருக்குயிர் படைவருதெனவும்
தனுவுள்ள பெருந்தளமகுதி
தாநகரம் வருப்பாப்பியா 220

அப்பெரு மருதிசேனை
பணிபணி வகுத்திருக்கும்
செப்புவார் தூதனுப்பி
செய்தியை அறிந்திங்கே வருக
இப்படி தூதபோ யறிவார்
இருபது காத வழிப்பயணம்
ஒப்பில்லா திருக்கும் படையவர் பயந்து
ஓடிவந் திடுவார் தப்பி 221

தப்பியே வருவோரெல்லாந்
தாட்டியா மருதிமுன்னுரைப்பார்
இப்புவி யரசர்கோவே
எண்ணிலாப் படைக்கடலதியம்
ஒப்பில்லா பெருங்கடலலை
அளித்திடு மொருநூர் காதம்
இப்புவி மதிமக்க
மெரிந்திட வருகுதென்பார் 222

உரைத்திட மருதி யிமாமும்
உள்குள்ள தீன்குலமனைத்தும்
திரைத்திடு மெழுகடர் ரிரளாய்
வீளிய பெருங்கடல் படையெழுந்து
குரைந்திட குபிர்குலம் நோக்கி
குமைசியின் பெரும்படை யெழுந்து
பெருத்திடும் காமு சென்ற
பெரும்படைக் கடலையும் காண்பார் 223

காணவு முஹம்மது மருதி
கணக்கில்லா பெருந்தள மனைத்தும்
ஆணிய வகுப்போர் பாலாய்
அணிவகுத் தேதிருக்க
பாரிலும் புகழும் வள்ளல்
அலியுல்லா பாலனை
தீனவர்க் கரசர்கோமான்
முஹம்மது அனுப்பாத்துமே 224

தானவர் மருதிதன்னைத்
தளர்ந்தடி வணங்கி போற்றி
ஆனநக் நபிமா ரசாபு
அசனுசை னனையும் போற்றி
ஈானிலத் திறக்தோ ரனையும்
போற்றியே வாழ்த்தி
மானிலம் புகழும் வள்ளல்
பாதத்தைபரிபடி வைப்பார் 225

வைப்பது குதாத்தில் வல்லோன்
வரிசைபெற் றவர்தன்பாதம்
கத்தவ னருளது
பாக்கடும்பரிமீதி லேறி
சுத்தேழு காதம் வீசம்
சூரவாள் தனையுருவிக்
குத்துக்கால் பரியைத்தூண்ட
குதித்திடும் நடுப்படையில் 226

படைநடுப் பரியின்மேலே
பார்த்திப னலியுல்லாதன்
திடம்பெரும் புதல்வனை
தீனவர்க் காசர்கோமான்
நடம்பெரு முஹம்மதனுபா
ஈாற்றிசை படைபுலாவு
மிடந்தனில் மருதி வேந்தர்
எண்ணிலாப் பெரும்படை மடக்கும் 227

அடுத்திடும் மருதியும் படையும்
அலியுல்லா புதல்வருமனுபா
தொடுத்தவ ரமளியில்த் தொடங்கத்
தய்யவ னருளுமுதாரி
நடந்தவர் மலைவனங்கடந்து
ஈானிலம் புவிவானதிர
கடத்திய கதிரொளி மறைய
கருமுகக படையது காண்பார் 228

(வேறு)

கண்டவர் குபிரேறென்று
        கடிய வாங்காரம் பொங்கி
மண்டல மனைத்துமொன்றாய்
        நிரைந்திங் கசுருசேனை
என்றொரு திசையு மில்லை
        லெக்கழுந் துகையுமில்லை
நின்றிடு மொரு நூர் காதம்
        நிறைந்தவன் சேனை தானே 229

தானந்த பெரும் படையில்
        தானை வெண்மேகம்போல
வானவன் அருள் முதாரி
        மொட்ட பக்கீர்கள் கூட்டக்
தீனொளி தீன் தீன் முஹம்மதென்று
        திக்கு நாலொலி முழக்க
ஊணிய வாணமட்டும்
        ஒலியிட அடிப்பாசப்போ 230

அப்பொழு தனுவா வள்ளல்
        அரசர்கோன் மகுதிவேந்தர்
ஒப்பெருஞ் சேனை முதாரி
        ஒன்றுசேர்ந் தமர்பொருந்திச்
செப்பெரு கருமு சென்ற
        சேனைமுற் றிறந்து போகும்.
ஒப்பில்லா இசுலாந் தன்னில்
        ஒருத்தரு மிறப்பாரில்லை 231

இறந்திடா தீன்குலமொன்று
        பிறந்திடும் கசுரா முற்றும்
சிரந்திடு மனுபா வள்ளல்
        முஹம்மது மகுதி இமாமும்
நிறைந்திறை யருள் தரித்து
        னிகரில்லா தீன்குல மனைத்தும்
பெருந்தளத் துகையில் முதாரியளர்ன
        பெருங்குல மனைவரைக்காண்பார். 232

குலங்களுந் பெருந்படை யுடையோர்
கூறவி பெய்லுமெனவும்
நலம்புகழ் மருதியை நோக்கி
நவுலாக்கு முதாரிய னறைவார்
பிலம்புகள் மூசாவேதம்
பெற்றிடும் பனிசராயீல்
குலங்களுதவு ரேத்துவேதம்
கூடியே யிருக்கும் நாளில் 233

நாளினில் நபிமார் சொன்ன
நடபடி நடந்தில்லாதால்
பாள்பட நாற்பத்திராயிரம்
பட்டண மெரிந்ததல்லால்
நீளிய குலங்களெல்லாம்
நீருபட் டெரிந்து துளாம்
வளிய யின்தவுரேத்தப்போ
உலகைவிட் டெழுந்து போச்சே 234

ஏந்திடி விறையோன் மூசா
ஏறினர் துரிசினவில்
எழுந்தவர்க் கெதியாயெண்ணி
யாங்களு மவரோடெழுந்தே
மொழிந்தன ரிறையோன் மூசா
முஹம்மது நபிக்குப்பின்னால்
கெனிந்திடுங் குபிர்க்குல மழுக்க
முஹம்மது மருதியும் வருவார் 235

வாருபவ ரிறையருள் தரித்தோர்
பவர்க்கனர் படைக்குலமெனவும்
குருநபி முஹம்ம திரசூல் கூரிய
குலத்துள்ள கலிமா
இறையவ னருள்பெரு மூசாயெங்களை
யவர்குலம் வருத்தி
இருக்கைவி லிறையவ னருளால்
இறைநபி யிறைபரமானர் 236

பரமிறை சேர்ந்தபின் நபியை
பள்ளியை யத்தே மலை யிருந்தோம்
பெரியவன் ஜிபுரீலெங்கள் பணையும்
பிசகிடா தொருதிரள்க் குழுவாய்
குறும்பென்னு யாவுல் ஹியாத்து
குகைக்குள்ளே அடைத்தா சப்போ
அரியவன் ஹியாத்து நீரை
அனைவரு மருந்தியே யிருந்தோம் 237

யிருந்திடு மிதுநாள் வரைக்கு
மிறப்பொடு பிறப்பு தூர்க்கம்
அருந்திலோ மிரையருள் வருந்தி
அன்னுள்ள இன்றுமே இருந்தோம்
நிறைத்திறை ஜிபுரீலந்த
நீளிய மலைதனைப்பிளந்து
சிறந்திறை றூபாச்செல்ல
செப்பியின் னுலகத்துப்போனார் 238

போனவ ருரைக்க வல்லோன்
புகழ்பதி யனைவரும் னுடி
சேனையும் வருகையில் கொடிய
திடர்குபிர்க்குலம் வரக்கண்டோம்
தீனவர்க் கெதிர் குபிரெனவே
திடத்துடன் பொருதித்தங்கள்
மாணிக்க மலரடி கண்டோம்
மகிழ்ந்தன மென்றனர் பணிவார் 239

பணிந்த முதாரியன நவுலாக்
கொண்பது லக்ஷம் பேறென்று
இனந்திரள் குலங்களு மூந்த
பாவரு மிறைமக்க நாட்டில்
அனந்தமும் பெருக்களுஞ் சேர்ந்து
அசபாவினி லனைவருந்தொழுது
மனந்திளனவ நமொழுந்து
மதினமாம் நகர்சேருவாரே 240

சேர்ந்தவ ரனைவரு மொன்றாய்
திருநபி தருஹாமீதில்
மாந்தலர் பணிந்தனர் போற்றி
மகுதியை இமாம் நிருத்தி
ஆய்ந்தவர் தொழுதார் செற்று
யனைவரு மாமீன் கூறிப்
பார்த்திப மதினமாள
பட்டமு மகுதிக்காமே 241

மகுதியை இமாம் நிருத்தி
மண்டல மதினமாளப்
பகுமென மஹம்மதனுபா
பரும்படைத் தலைவனாகத்
துகைப்பெரு முதாரி முற்றுந்
துதிபதி திரைகடல் போலச்
செகதலமனைத்துஞ் செங்கோல்
செலுத்தவு மெழும்புஞ்சேனை 242

சேனையின் றலைவன் மகுதி
பாத்திசா முலகமெங்கும்
வேனலுங்கடலேழ் தீவு
மிடத்திலு மிடையில்லாமல்
நானிலக்குபி ரளித்து
கபிமகை யுலகமெங்கும்
தீன்கொலு விளங்கிச் செங்கோல்
சிங்காசனஞ் செலுத்துவாரே 243

செலுத்துஞ் சிங்காதன மூலகை
ஜின்பரி தேவுமற் றுயிரும்
வலுத்தனங் குறைந்து மகுதியைப்பணிந்து
வானரும் ராசதானரும்
[illegible]கிடும் புவியில் பதுக்கிடு முகலு
மச்சனங்கொடுவா பூதஞ்
செலுத்தனஞ் செலுத்தி அலங்க ளனைத்தும்
சார்ந்தச சிருப்பார் மகுதி 244

(வேறு)

விளக்கிடுந் தீன்பயிர் தழைத்திடுமலகை
　　விளம்புமேனிந்த உலகவரறிய
வளம்பெறு மிறையவன் வகுத்துள்ள தனைத்து
　　மறிந்தவ னிறையவனுதி
ஒழிக்கும்மற்றெரும் வருமறிந்திலே
　　யாவு மொருவனும் வகுத்துள்ள தனத்தில்
மொழியினில் பதினெண் ணாயிரமாலமும்
　　முன்னவ னுரைத்திடு முறையே　　245

ஆலங்கள் விஷளம்.

உரைத்திடும் பதினெண் ணாயிர மாலங்க
　　ளொன்றுக்கொன் றுகமை யில்லாமல்
குறித்திடும் ரிஷபம் பதினெண்ணாயிரங்
　　கொம்புக்கோ ருலகமாச் சிமக்கும்
இருத்தியே பதினெண் ணாயிரமாலத்தினிந்த
　　உலகமு மாலமொன்றாகும்
இறை இந்த உலகமு மாலங்களனைத்து
　　நீதியே நிறைந்த நாயன்　　246

நாயகன் வகுத்தனத்துள்ள பதிக்கும்
　　நாயனும் வேதமு நபியும்
ஆயக்கமிதுதான் அனைத்துமே பலதர
　　மமைத்துள்ள இறையருளாலே
கூவிய ஆலமென்றுரைப்பது மேதால்
　　குவலயத் தனைவருங் கேளும்
மேலவன் றருகாக் குருசருசதின் கீழ்
　　உரைத்தன வினா றுலகமுமேழே　　247

(வேறு)

ஏழுவான் முதலா யிவ்வுலகாகும்
　　ஏழு வானத்தில் முதல்வான கீழ்
ஆளியும் பெருவெளி யஞ்சு நூறாண்டு
　　தலமும் இடக்கிடஞ் சரியா
கீழ்த்தென்வட மேல் இடமொடு
　　நீளம் கிருபையி கிறைவெளி யதின்கீழ்
தானுல கெழுபு விதனை யெழு கடலையுந்
　　தரிப்பது பாரையில் சரியே　　248

சரிதிசை வருஷமோ ரஞ்சு நூறாண்டதில்ச்
　　சாத்திய உலகெழுகடலு
மிருந்திட ரிஷப மொருகொம்பிலேந்திட
　　இருக்கின்ற பாரையைச்சூள
பெரியவ னருள்பெருக் கோபக்காமலையை
　　பிசகிடா தெழுப்பிய கோட்டை
வரிசையும் புரிசை யுவானள வுபரம்
　　வல்லவ னமைத்திடும் வகையே　　249

அமைத்திடும் புருசையும் வானள வுயர்ந்து
　　அடிதட்டு பாரையை வளைந்து
சிமந்திடும் ரிஷபமும் பாரையு மலையுந்
　　செப்பிய புருசையின் பாரைக்குள்ளேதான்
பகுந்தொரு பாதியு பருங்கடலாகும்
　　பாதியே புவியெழாகும்
அகந்திடுங் கடலா யிரத்தயி னூர்
　　கடலமைத்திடு மாளம்　　250

ஆளமா யிரத்தைநூறு
　　அக்கடல் தரித்திடும் பாரை
நீளமுங் கிளமேல் நூறாண்டு
　　நிதானக்கி லிடமதில்பாதி
ஆளிகடலு மமைந்ததில்பாதி
　　ஆலமுமில்லவுல கெப்பர்தி
நீளமுங்கிழமே லஞ்சு நூறாண்டு
　　விதானத்தில் பாதியுமிடமே　　251

இடம்பெறு முலகமொன்றில்
ஏழுபுவி யணியணியாகும்
மடிமுதல் பாரை பூண்டு
மனுமுதல் பூமிகளேழுந்
தொடுசா மிடை விடாமல்
தொகுத்தொரு வலம்புரித் திருக்காம்
அடங்கலு மெழுபுவிபோன்று
மடிப்புவி பாரையில் தரித்தே 252

தரித்திடும் புவிக்கன் மஞ்சுமாறுண்டு
தங்கியே யிடமுமல்லிதமா
இருப்பது மெழுபுவி யிடையோரு
ஏழும் லக்க மாயிரத் தைநூறு
தரித்துள்ள புவிகளேழுமே சரியே
சாத்துரேனப்புவிக் கேழு காவும்
பருத்திடுங் கடலின்மேல் படர்ந்துதான் வளர்ந்திட
பாட்டவனமைத்திடும் பாங்கே 253

பாங்குள்ள புவிக்கேழு காவும்
படர்ந்திடுங் கடலின் மேலே
தாங்கிய கடல் மூழுதொன்றாய்
தரித்துள்ள பெருங்கடல் காவும்
மெங்குள்ள புவிக்கேழுமவா
மிருப்பது புவிமீதில் படர்ந்து
அங்குள்ள புவியெழுங்கடலு
மணியணி யிவ்விதம் படர்ந்தே 254

படர்ந்தெழு கடல்காவுலகில்
பாருல கேழு ஞுவோடிங் கடலில்த்
தடங்கிடு மெழுபுவி யொருதிரளாகுந்
துகை பெருங்கடலு மொன்றாகு
மிடந்திட மடங்கலும் புவி சரியாம்
இறையவ னமைத்தெழு புவியில்
லடிப்புவி தனில்படை யிருப்போர்
அடங்கலு மாகதமாமே 255

(வேறு)

மாகதத் தொளியினாலே
மற்றுள்ள தனைத்தவல்லோன்
சிவமொரு நூறும் பூண்ட
செருக்கியர் குலங்களாகுந்
தாமர்த புவிக்கு மேலே
தங்கிய புவிதான் ரெண்டில்
உரஞ்சிர மிரும்புதங்க
முருக்குக ளருக்குஞ்செம்பே 256

செம்புகள் நவலோகத்தால்
சேனைகள் சயிலர்சாதி
இயம்பெரு மலையிலும் பெரிதா
எண்ணில்லா தெழுந்திடுங்குலமாம்
மன்பெரு புவிக்குமேலே
அணிந்திடு மேல்புவியில்
வம்புள்ள பரிஜின் தேவும்
வாழ்ந்திடு புவியுமாமே 257

ஆகிய புவிக்குமேலே
அமைத்திடு மேல்ப்புவியில்
லோகமு னெருப்பினாலே
எண்ணில்லா பெருங்குலத்தளமாம்
வாகுள்ள புவிக்கி மேலே
வல்லவன் அமைக்கின்ற புவியில்
பாகிய படைப்புக்கல்லால்
பாவய வனந்தமாமே 258

அனந்தமும் படைப்பனைத்தும்
அந்திர பார்வையாகுந்
[illegible]னந்திர னுலகுமேலே
தங்குமே யுலகந்தன்னி
வினந்திரன் குலங்கள் முற்றும்
ஏகமு மொருமுத்தாகுங்
கனந்திரன் புவிக்குமேலே
காசினி வுலகமாமே 259

(வேறு)

காட்சியு மோட்சியுஞ் சூட்சியு
காரணச் சூழுலகிதுதான்
ஆச்சிப மனுகா வள்ளல்
ஆதிமியா குலநிறைந்து
தாட்சியொன் றனுகா வள்ளல்
முஹம்மதி ரசூல் பொருட்டால்
நிச்சயம் மதினு மக்கம்
நிகரில்லா துலதுமாமே 260

உலகமுங்கிழமேல் நீளங்
கோதுமேன் அஞ்சுநூறாண்டு
அகலமு மதனில் பாதி
அமைத்த இவ்வுலகந்தன்னில்
பல திசையும் பத்தா
பகுந்திந்த ஆலந்தன்னே
வலம்பெரு வடதிசையில்
வகுப்பொரு நாலுபங்கே 261

பங்குநா லுலகைச்சூழ
பருமலை வளர்ந்திடும் புரிசை
அங்குள்ள உலகமுற்று
மாண்டிடுங் குலமாரென்னி
இங்குல காண்ட தாகு
கபியுட குலத்தில் வந்த
எங்குமே யனிக்குங்கொடிய
யாசூசு மாசூசு தேசம் 262

தேசங்க முளிக்குஞ் சேனை
திக்குலகாள் பங்குநாலாம்
வாசினி வடதிசை யுலகை
கனதியாய்ப் பெருமலை வளர்ந்து
பாசனச்செருக்கியர் சபிலர்
பங்கினு லான்றிடு முலகை
மாசில்லா துலகொருபங்கு
மனுடரில்லாப்பெருவன்மே 263

மனுட ரில்லா வனமாகு
        மண்டல மளிக்கின்ற கொடியே
தனுவுள்ள நாலுத்தி விருகு
        மனைகழுங்காண்டா மிருகம்
மனத்துள்ள பாம்புகள் சிங்கமண்டான்ற
        பட்சியின் குலமும்
வனத்துள்ள நரகத்துக்கொகவும்
        வண்டொடு செவியின் பாம்பே   264.

வண்டொடு செவியின் பாம்பும்
        வாழ்ந்திடு மூலகோர் பங்காம்
உண்டுள்ள புவிபங்கு பத்திலொன்பது
        போய்பொன்று மீதி
அண்டுள்ள ஆதங்குலங்க
        ளாண்டது மனக்கமழ்மிதுதான்
மண்டல மனைத்துஞ் செங்கோல்
        முஹம்மது மகுதியுமாசே   265.

அரசருக்கரசர் கோமான்
        அதா தலத்து மஹ்தி யிமாமு
முரசொலி மதிரவு முலகை
        மூப்பது வருஷமுலாவி
பரவிய பலதிசை முழுதும்
        பரந்திட அஹம்மதர் கொடியும்
திரையிட உலகமுத்தனைத்துந்
        தீன்பயிர் விளைந்திடுந் திடமே   266.

மகுதிஇமாம் அரசுநிலை.

திடம்பெறு முலகமுற்றும்
இருத்தியே யிசலாமாக
விடம்பெறு மதினாட்டில்
யாவரும் புடைசூழரசா
அடக்கனு மகுதிதன்னை
அரசரா இமாம் இருத்தி
தடம்புகழ் மதினத் ததிபதியாக
சார்ந்தர சிருப்பார் மகுதி 267

மகுதியென் றிசைக்கு மாகிர் ஒலியாம்
முழும்பது கபிக்கிறை கொடுத்த
பகுமையி லிருபத்தி னலடை யாளத்தில்
பத்தடை யாளமுண் டவர்கு
தரைமீதிலடிபடாதே அவர்க்குமே ஒயாமுடி
செம்மத்தில் னிணலடி.சாயார்
உகந்திடு லாஞ்சினை முகனுமூ பத்து
முண்டது மிக்கவெண் குடையே 268

குடையிட மேகமு முடல்புழு கனுகார்
குளுந்திடு மெழுக்தகஸ்தூரி
கடனுமிருபுரம் விழிமொளி துலங்க
நானிலத்துண் வலஞ்சலம் வெளிகானூர்
அடவுட னசதியும் மாதியு மில்லை
ஆடிடு மீமஞ்சு கொடியே
திடமுடன் ஜிபுரிலே ஒகிவருவதில்லை
சிங்காசனஞ் செலுத்தியே யிருப்பார் 269

இருப்பவர் மதினத்துக் கதிபதிக்காசர்
ஈரஞ்சு வருஷமுஞ்சரியே
சிறப்புட னிருப்பா ருலகத்து வளமை
சேர்ந்திடு முதலவர் தனைப்போல்
நிரப்பிய குலத்தில் மணமொன்று முடித்து
நிலத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் நாளின்
உலகினி லபுதல்லா வென்று
உலகினி லவர்பெருவாரே 270

(வேறு)

பெற்றிடு புதல்வனு மக்க சுத்தமுங்
குலங்களு முற்றும்
உற்றல ரிருந்தும் நாளில்
உலகுள்ள குலங்கள் முற்றும்
எத்திசை யலகு முற்றும்
இலங்குசிங் காசனஞ் செலுத்தி
சுத்தவ னருள் பெரு முஹம்மதுமகுதியும்
கனக சிங்காசனத்திருப்பார் 271

இருப்பது மகுதியுந் தினமெய் பதியில்
பெண்ணஞ்சு வருஷமுஞ்சரியாய்
சிறப்புட னுலக மனத்துடுந் தீன்குலஞ்
செலுத்துஞ் சிங்காதனநாளில்
நிரப்பமுங் குறையு ளொரிவிட அறிந்தோன்
னீதியன் றமைத்திடும் படியால்
மறைநெறி மகுதி யிமாமுட கால
மன்னவ னருள்ப்படி முடியும் 272

முடியுமுன் னொவர்க்கு முறைத்திடும் விஷளம்
முஹம்மது மகுதி இமாமும்
வடிவுள்ள பயித்தில் முகத்திசு பதியில்
வல்லவன் சுலைமா னபெருக்காய்
[illegible]தனி லடக்கவு முறைத்திடும் படியே
*பள்ளியில் வைப்பா ரவாருளாய்
நெடியவ னருள்பெரு முஹம்மது மகுதி
நீடிய காலமு முடியே 273

முஹம்மது அனுபா அரசு நிலை

(வேறு)

முடிந்திடு மகுதி காலம்
முஹம்மது அனுபா பின்னும்
இடங்களுங் குறையில்லாமல்
எப்போது மாசசைப்போல்
அடங்கலு முலகு செங்கோல்
அணிந்திடு பாத்திசாவாய்
திடம்பெருந் தீன்கொடியே
செலுத்தியே இருக்கும் நாளில் 274

நாளினி லனுபா வள்ளல்
நபிகள் முன் நடந்தமார்க்கம்
வளமையி லிருந்து வாழ்ந்து
வையகத் தனுபா யீன்ற
மதலையு முஹம்மதென்ற
மைந்தனு மிருக்கும் நாளில்
பழுதில்லா துலகு செங்கோல்
படர்த்துதீன் வாழ்ந்திருப்பார் 275

இருப்பது மூலகையாண்டு
இருபது வருஷமுஞ் செங்கோல்
நிரப்பிய அவர்தன் காலம்
நீதியான் டமைத்த மாத்தனுஞ்
சிறப்பிய அனுபா செங்கோல்
செலுத்தியே முடியும்போது
இருப்பவ ரனைத்து மனுபா
இயம்பிட ஒசிபக்காமே 276

ஆகிப தரிசினையில்
அருள் பெரு இறைமூசாதன்
வாருடனிடதபக்கம்
வைத்திட வுரைப்பார்வள்ளல்
ஏகவ னருளனுபா
இறைபரத் தாரும்காளில்
ஏகவ னருள் பெரும்பெரியோர்
எடுத்துப்போ யனவருக்தரிப்பார் 277

தரித்திறை மூசா யிடத்தில்
தாணியுக் தனவருமடக்கி
நிரைந்திடு நீன்குல மன்னத்தும்
நிதிபெரு மதிநுவந்து
சருத்தொடுக் நீன் தவறுமல்
சகலரு மொருவரைப்போல
இருப்பவ ராசில்லாமல்
எங்குமே யிசலாமாமே 278

(விருத்தம்)

அரசனில்லாப் படை
ஆளனில்லா மங்கை
தேரில்லா வளிதெனி
வில்லாப்பஞ்சம்
மாசில்லா வேக்கம்
மங்கையில்லா மனை
பெரிசில்லா மதி
பேரில்லா மனுவு 279

மனுவில்லாத
வரசனு மில்லாதவர்
மண்ணில்லாதவர்
மனையுமில் லாதவர்
கண்ணில்லாதவர்
கால்கை இல்லாதவர்
உண்ணில்லாம
லருந்த குலங்களே 280

குலமில்லாதவர்
கூட்டமில்லாதவர்
தலைமில்லாதவர்
தனமு மில்லாதவர்
விலமில்லாமல்
னீரேழு பாசங்கள்
அலையு மாட்டம்போல
அலைக்கிடு மூலகமாமே 281

(வேறு)

உலகமு கலங்க செங்கோல்
ஒளிர்த்து நின்றலையும்போது
நிலையில்லா துலகமெல்லாம்
நிரைமன்னர் மாரகந்தப்பி
விலங்கினத் தனையாத்தேசம்
வேந்தரு மொருவ ரில்லால்
தலத்தவ ரவரவர்க்கு
தானே தானரசனாமே 282

தானேதா னரசனாக
தரணியில் நீதமற்று
ஆணோடு பெண்ணுமுற்றும்
அருகிகெட்டடங்கலாண்டா
ஈனமா மெளியோரெல்லாம்
இடரிட்டு ஒலியாருண்டு
தானமுந் தவந்துலைந்து
தனக்கு தானரசனாமே 283

தனக்குத்தா னரசனாகத்
தரணிமுற் றலையும்போது
வணக்கமு நெறிதவறி
பழுகத்துங் குலைந்துபோகும்
கணக்கில்லா திறைகொடிய
லானத்து மிரங்கும்போது
தனக்கிணை யில்லான் ஜிபுரில்
தரணியி லிரங்குவாரே 284

இரங்கிய ஜிபுரீல் வல்லோன்
வேதமின் குருவானுயிரின்
டீசங்கொள்ளு மாறுயிரத்தறுநூறு
ஆயத்து மெடுத்துக்கொண்டு
சிறந்திடுங் கசடர் மீமான்
சோலே பரித்துக்கொண்டு
பாரதனின் னுலகில் போவார்
பர்சத்து குரைந்துபோமே 285

பறந்திடுங் கொருபானீமான்
பறுகத்து முலகை விட்டு
இறந்திட வுலகளிக்க
யின்னொரு புதுமைசொல்வோன்
நிறைந்திடு முயிர்களெல்லாம்
நிருத்தியே ரோசுமீசாக்கில்
வருந்தியே ஆதம்பாதம்
வணங்கவு மிறை வகுத்தான் 268

வகுத்தவ னுரைத்த வார்த்தை
அனைத்துமே செகக்கண்டு
மகுத்துவம் நிரைந்த வள்ளல்
முஹம்மதை சுவர்க்கமீதில்
தருத்துங் காசன மிருத்தி
தானவன் படைத்து பிரனைத்தும்
தருத்ததை யெழுதிறப்பிரக்கணஞ் சுத்தி
தானதில் பணியவும் வைத்தான் 287

வைத்தவ னிறையுரைத்த
வார்த்தையும் விஷளந்தட்டி
உத்தமக் கொலுவாசாய்
ஒரு நிலை பாகநின்று
மெத்தவும் பெருமையாக
மேனியை வணங்கிடாமல்
கத்தவன் முஹம்மது வடிவைக்
கண்ணினல் பாராபரி 288

பாவியில் கொடிய பாவி
பத்துப்பே ரவர்களாகும்
பூவுல காளத்தானே
புகழவும் நாயனின்றோன்
ஏவிய பாவிபத்தில்
எட்டுப்பேர் மனுடராகும்
பாவியில் சயித்தான் ரெண்டு
பண்டவ னமைத்த பாங்கே 289

அமைத்ததில் சயித்தான்காமான்
அன்னிதன் கொடியதச்சால்
தொகுத்திடுங் காமானோடு
தொசிபோன்பது முன்னுள்
மருத்துவக் குங்கிதுமாண்டு
மங்கிய நரகிலானார்
கவுத்துவன் கொடிய பாவி
சைடானும் பெரியதச்சால் 290

தச்சால் வருதல்

பெரியவன் முனிவுபெற்றோன்
பேய்க்குலத் தறிப ராசன்
எரிதர வெரியுங்கொள்ளி
எகுதியன் குலத்தில் வந்து
புதந்திடு மாறுகாளில்
பொருதவும் படையெழும்பி
நிரைந்திடு முஹம்மதோடே
கேடெ வெதிர்த்துப்பாவி 291

யானியின் படை பொருத
　　　　பனித்திடா யார்கள் வாடி.
ஆனிகள் தவிக்கும்போது
　　　　அஹம்மதர் சேனையான
யார்களும் அலி அசாபும்
　　　　அசஹுசன் வீரர் முற்றும்
பானியன் மலைப்பொதும்பில்
　　　　அடைத்தொரு மலையால் மூடி　　　　292

மூடியே உலகளிக்க
　　　　மூர்க்கமாய் வேகங்கொண்டு
ஓடிய மக்கநாட்டை
　　　　தேடியே வருகும்போது
வாடியே இறை அசாபும்
　　　　வள்ளலை இறையைப்போற்றி
ஓடியே ஜிபுரி லிறையோன்
　　　　உத்தர வாளெடுத்தாரே　　　　293

எடுத்தவர் இறை ஜிபுரீல்
　　　　இடுக்கியே ஒருகாலாலே
அடைத்திடு மலைதூரந்து
　　　　அவனையுங்கீழ் விடாமல்
முடுக்கியே வானமட்டு
　　　　முயற்றியே சுழற்றித்தாங்கிக்
கடுக்கெனக் கோபக்காலில்
　　　　கையினு லெரிந்தா ரப்போ　　　　294

எரிந்தவர் ஜிபுரீலே
　　　　இடதுகா லுயர்த்தி யேத்தி
அரக்கொடு தச்சால் தன்னை
　　　　ஆதியின் ஜிபுரீலப்போ
உரக்கெட விலங்கிப்பூட்டி
　　　　உருட்டிச் சங்கிலியால்கட்டி
திரம்பெருங் கொருவான் ஆயத்
　　　　தெழுத்தமுத் திரைவைத்தாரே　　　　295

வைத்த முத்திரை யேபிதன்றால்
வல்லவ னபிமானமும்
உத்தமம்-ஹேயு-மீறும்-காபுங்
ஹேயாம் அய்மெறடு வாதுமாக
வைத்திடும் முத்திரை கெல்லா
தரித்திரை கோபக்காயில்
மெற்றவு பாச மேத்தி
இருத்தினர்ரிறை ஜிபுரீலே 296.

இறை ஜிபுரீலும் வைத்தே
படி யிருக்கும் காளில்
பரந்திடுங் கொருபா லுயிருடனிருந்த
முத்திரை எழுந்தேபோகும்
உரம்பெரு மகிழ்ச்சியாலே
உதருவான் ருடலேவிம்பி
அருந்திடும் விலக்கும் பூட்டின்
சங்கிலி தெரித்துப்போமே 297
தெரித்துடன் கடலில் முழ்கித்
திக்குமந் திரத்தை யோதி
தாத்துட னுழுது வலுமை
தம்பிரான் தானேயென்று
பெருத்திடுமலை ரெண்டும் பிடிங்கி
இருபுரங் கொடுக்கையி லிணைத்து.
வருத்திய நரகொரு மலையா
மதிலொன்று சுவர்க்கமாமே. 298
எத்தியே நரகுசொர்க்கம்
எத்திசை யுலாவுங்காலம்
மூந்தவு தச்சால் பிறந்த முனிவுக்
கெதுவிதமாக செய்வகை பணித்துஞ்செப்பு
கவுத்த பேய்பிசாசு கன்னி
மாரிமை யோராக்கி
வகுத்தொடு விலாவிலேத்தி
அணைத்தொன்றை சுவர்க்கமென்று.
மருத்திடும் நரகென்றுமே
இடப்புரம் விலாவிலேத்தி 299.

சுவர்க்கமது விதமாக
செய்வகை அனைத்துஞ் செய்து
கவுத்த பேய் பிசாசு கன்னி
மாரிமையோருக்கி
வகுத்தொடு விலாவு முனிவு பெற்ற
மாந்தரில் வெகுதி முற்றும்
மருதினு ளிசுலாமானோர் பிந்தவுங்குபிரிலாகி
பெரும்படைத் திரளெழுந்திடுமே 300

எழுந்திடும் வெகுதிக்கூட்டம்
எழுபதி னாயிரம்பேர்கள்
நெளிந்திடு பெரும்படையெதிர் போய்
நீளிய முனிவனை நோக்கி
விழுந்தனர் பணிந்தடி தொழுது
வேந்தனென் றனைவருஞ் சூழ்ந்து
எழுந்திடு முனிவனு மெருகியின் குழுவும்
உலாவுவா னேந்தியே யெங்கும் 301

ஏந்தியே நாகொடு சுவர்க்கம்
எடுத்திடும் தச்சால் சொல்வான்
தாழ்ந்தென்னை நாயனென்றால்
தருவனுன் சுவர்க்க மென்பான்
மாந்தரில் சிறுமன துடையோர்
மயங்கியே தொழுதிரங்கி
ஏந்தலே எங்கள் மூன்னோர்
அவரையு மழையுமென்பார் 302

அழைத்திடி விறையோ னென்று
அடிதனில் தொழுவோமென்ன
முனைத்திடும் பேய்பிசாசு
முன்னுள்ளான் வடிவைப்போலே
களைத்தது தெளியப்பேயு
மனுவுமே தழுவிமேவி
பழுதில்லா நாயன் தச்சால்
படைத்தவ னீயேயென்பார் 303

நாயனென் றுரைத்தபேரை
கலங்கெட்ட தச்சாலப்போ
காய்பழந் தேன்பாலுள்ள
காவென்றுஞ் சுவர்க்கஞ்சேர்ப்பான்
தாய்தமர் காணு தேங்கி
அச்சனம் நரகாய்ப்போகும்
பாவிக்கு நரகா மற்றோர்
பார்த்திடில் சுவர்க்கந்தோன்றும் 304

தோன்றிய சுவர்க்கமென்று
தொழுதவர் நரகிலானார்
ஆண்டவன் வேறே எந்த
ஆலமும் படைத்த றுயவன்
பண்டுள்ளான் வானத்து முனிவு
பெருகிய தோசிதன் தச்சால்
விண்டிடும் வளமையெல்லாம்
அறிந்திடும் பெரியோர் தம்மை 305

பெரியவ ருரைப்பாரப்போ
பேயனே றுபன்றீபோ
அரியவன் முனிவதிகல்
கொடியவன் தச்சாலென்பார்
எரியுரு கோபமாகி
எடுத்தவ னகில்போடப்
பெரியவர்க் கிறைவோனந்த
நரகத்தை சுவர்க்கஞ்செய்வான் 306

நரகமுஞ் சுவர்க்கமென்று
நடத்திடே யுலகமெல்லாம்
இருபத்தி னல்வருட
மெத்திசை யுலகு செங்கோல்
நிறையும் பொன் மகாமேரன்ற
நெடுமலை பாசிருப்பான்
வரையுரு புகினுமக்கம் வைத்தல்
முகத்தீகர் துரிசினுமே 307

துரிசினு மிந்நுனிடம் வருகில்த்
தோசியு மதிமயக்கிடுவான்
வாரினிற் பெரியோர் அனைவருமொன்றாய்
வந்திருப்பா ரித்தலத்தில்
ஊரினிலொருவரு மெதிரில்லாது
உயர்ந்திடும் வலுமையுமோங்கி
நேருள்ள காதுதலத்தையு மளிக்க
நினைத்தவ னெருங்கியே வருவான் 308

(வேறு)

வருகவு நூல்பதியு
மிருக்கின்ற மனுவனைத்தும்
ஒருவனைத் தொழுதழுது
உன்னுட தோளரான
குருநபி பதத்தைச்சிந்தக்
குறித்திடுந்தச்சால்தன்னை
உரக்கெட வினையகத்தேன்
ஒருவனைப்புகழ்ச்சிசெய்வார் 309

புகழ்ச்சியான் றிறையோன் றன்னைப்
போற்றவு வின்றோர்மற்றும்
இகழ்ச்சியா யிறையோன் றன்னை
வினைத்தவ ரிருக்கலாமோ
உகழ்ச்சியா யுரைக்க வெல்லோர்
ஓதுவா னதினுயன்
மகிழ்ச்சியா யிறையனுதி
யனைவருக் கிரங்குவானே 310

இரக்கமுந் தயவுமுள்ளான்
யாவர்க்கு பொதுவனான
தாத்துட னுகந்தபேரை
தானைதான் காக்கும் நாயன்
பொருத்துவின்னோரைப்
பொங்குவாருதி யுலகனை
வருத்தமு மிடுக்கர்தீர்க்க
வருவரே மரியம்பாலன் 311

ஆதிமூச்சுடர் விபரம்.

மூச்சாலே பார்வையுடன் கேள்வி பேச்சு
 மூச்சில்லா திருந்தாலும் எழும்பிடாது
மூச்சல்லோ அக்கினியை தூக்கிநிற்கும்
 மூச்சனது மூதிரத்தா லுருவுமாச்சு
மூச்சாலே மந்திரமே குழூனியாச்சு
 மூச்சோடில் குழூனி யுடையவாச்சு
மூச்சதால்க் குழூனியத்து மானமாச்சு
 மூச்சடரு மெய்வகைவு மகன்றுபோமே 24

அகண்ட வெளித்துள்ளடக்கு மக்கினியு
 [illegible] நினைவுவகை காற்றுமாச்சு
அகண்ட[illegible]ருவ ற மடக்கும்பேச்சு
 [illegible] புசிசம் உப்பில்சேரும்
மண்டவுட ஊப்புசிசற்றபோது
 மனைத்தனிலே மடிந்திறந்து மண்ணூப்போகும்
அகண்டவெளி நின்றவுருக் கொண்டஜோதி
 ஆதியென்ற மூச்சுடரே அருளைத்தேவே 25

மூச்சுடரை [illegible] மூட ர்க்கெல்லா
 மூறைத[illegible] சொன்ன[illegible] புரியாதென்றும்
மூச்சுடரை [illegible] பெரியோர்கெல்[illegible]
 மூலைக்குமுன் [illegible] அத்தனைவு மறிந்திதான்வார்
[illegible] தான் [illegible] து [illegible]
 [illegible] அதைக்குள்ளாகும்
[illegible]
 [illegible]ச்சுடர்க்கா திபென் [illegible] றுதிபாமே 26

அனாதி யென்னு லாகாச மகண்டமாகும்
அணுவில்லாப் பெருவெளியா மிருளுமாகுங்
கோதில்லா திருள்வெளியே குமரியோங்கிக்
குரித்துனணிச் சுளிமுனையா விந்துமுத்தாய்
ஆதியென்ற ஆதிமுத்து விந்துசுளி அளிபா நின்ற,
ளுதியிலே ஆதிமுத்து ஒளிவுமாச்சு.
நாதமாக் கமரிமுத்து ஓசைகொண்டு
கிருபையா லத்தினையுஞ் சூடுண்டாச்சே 27

அங்கமூ மச்சுடர் வியரம்

சூமிடமூந்த முத்தில் நின்று சென்னிமே[illegible]
சுற்றிலுமே பவளவர்ணம் சோதி[illegible]ச்சு
கூடிரெண்டும் பொங்கியிலே குமரியோங்கி
கொதியிட்ட புகையல்லோ பச்சையாச்சு
பாடியதோர் பச்சையாதம் வேதமாச்சு
படைப்பெல்லாம் பச்சையினு வமைக்கலாச்சு
ஆடியதோ ரனாதியிலே ஆதியாகி
அதில்சோதி வெத ஆதஞ் சுடர்மூன்றுச்சே 28

முச்சுடர்தான் யாதென்றால் சுன்றுய்க்கேளு
முன்னுன பெருவளியே பனுதியாகும்
அச்சுடரில் முத்தொழிவு ஆதியாச்சு
அதில் பவனஞ் சோதியென்ற அஹம்மதாச்சு
அச்சுடரே பச்சையாதம் வேதமாச்சு
அமைத்தவகை முத்துமிந்த சுடர்மூன்றுச்சு
நிச்சயமா யண்டமா யப்பிண்டத்துன்னே
நீயான முச்சுடரே நிசமாய்க்கேளே. 29

நிச்சயமா முச்சுடரை நிசமாய்ச்சொன்னேன்
நிசமாக வெவ்வகையு மிதுதானாகும்
அச்சமில்லா அருவமுட னுருவுங்கூடி
அவருடனி லவர்தா னாகும் வாரு
பிச்சமுள்ள பெவ்வகைக்கு முதிரஞ்சோதி
மேலான சோதிவிந்து நிதம்பாடி
பச்சமுடன் றன்னைத்தான் தனதும்போது
பாய்ந்துபார் அந்த இருளைசையில்தானே 30

அந்தக்கரு குளியிருளை அனதியாகு
மதில் விந்து முத்தொளிவே யாதியாகும்
அந்தவிந்தைச் சுற்றிநின்ற உதிரஞ்சோதி
அதுதானே பகாநிசம் மஹம்மதாச்சு
இந்தவகை செண்டுமொன்றாய்க் கூடிமேவி
யெழுந்த புகை பஞ்ச அஞ்சு பெழுதும்வேதம்
விந்தைசெரி வேதமஞ்சு மாதமாகும்
வெவ்வேறே முச்சுடரின் விபரங்கேளே 31

ஏழுகுடைய விபரம்

வேறு

கேள் கெர்ப்ப குளியிருள்குள் வெளியனாதி
ஆகாச மதிலாதி விந்து வெள்ளை
ஒளிவுமது நக்கத்தலிபு னினவுகூடு
உருவில்லா தருன்தாத்து அலிபு ஆகும்
மனியாத நாது வட்டம் ருகு நாது
ஆசையன்பத்தோரெழுத்தும் பிதாவுமாகும்
ஒளியாத ரூப்பகலா வுருக்கங்கிருபை
ஒகலல்லாவென்ற பொருள் குத்துசிஜனே 32

ஆனவிந்தை சுற்றிநின்ற உதிரம் தானாம்
அதலெசகட்பு ஒங்கார ஒழிவுவட்டம்
உன்னறிவும் புத்தியுடன் கோபம்பொறுமை நன்மை
உருவமுடல் இடம் நீளம் சிரிப்பழுகை
தானமத்தின் தனஞ்செயனும் கிரமமுரு
தாய்குலமே சிற்றுதும்மல் சேபத்தாகும்
மனதுமதி மகிழ்ச்சியுடன் மானமென்ற
மவுத்து அது முஹம்மதென்று சுபுஹியாமே 33

ஆனவிந்தைச் சேர்ந்துதிமம் சேர்ந்தொன்றுமேல
அக்கினியும் புகையல்லோ காற்றுப்பச்சை
தனிச்சலத்தில் வெள்ளை மண்ணால் உடல்தசையில்
தங்கிய நாள் பெருமை பொய்யும்
வடிவு அல்லை ஹுனூர்க்கம்
நன்மை தின்மை
பார்வை கேள்வி உரைப்பேச்சு
மூச்சு தம் பிதுகான் வுஸாவி 34

இதுதானே மண்ணுதம் உகரு பெருகுது
இதுக்குள்ளே நாலுவகை ருகு
கேளுநமதில் நெருப்பு ஆங்காரங்கோபம்
கேள்வியதில் முளிப்புமினுக்கொடுமை நஹிமாவாரு
விதிப்பலனே நாமியா மூச்சு தாத்து
விணுசை நாமியா தண்ணீர் பார்வை
அதுநசலு மூருக்கமதில் காத்திகாமண்
அன்னவகை பலவுருசை பசிபேச்சாமே 35

ஆமான குத்துசி யுடன்சபுஹி
காணுமது ரெண்டிபின்னுமேல ஒன்றேயாகும்
நாமியா காத்திஹா நாமியாவும்
நஹிமாவும் உலவியுடன் பாதமாகும்
ஆமான இதுநாலு உடலெடுத்து
அழிந்தெழுந்து யென்றளவும் பிரியாதாகும்
கோமான நன்மை தின்மை உற்றுப்பெத்துக்
குலமான நாலுமொன்றாய் ருகாணியாம் 36

ஏழு ருகுடைய மக்காம்

ருகானி யானதொரு நாலுருகும்
உலவியுடன் குலமாயுள் ளடங்கும் ஆதம்
பொத்துடல் மிதுதானும் மங்கமெங்கை
அதைமிடத்தே தரிப்பதாகும்
சாகுமுரு செத்துடலே பெபுப்பதாகும்
சடமெடுத்து மிதுநாலும் பொருந்தலாகும்
உகையமா நன்மைதின்மை மிதுக்கேயாகும்
உடலாதம் உலவியென்ற ருகுதானே 37

தானுன உடலாதம் உலவி ருகு
தாயாகும் மதினுடைய தேதுட்கெமைதா நாலும்
பின்னவகை உடலாட்ட மிதுவாலாகும்
இம்பதுன்பஞ் செய்ததெல்லா மிதுதானாகும்
மண்ணுடலே மண்ணோடே மடிந்துபோகும்
மடிந்தவிடத்தே மிதுநாலுமிருப்பதாகும்
அன்னிடத்தே நன்மைதின்மை பலனுக்காக
அங்கமெங்கே அத்திடத்தே யிருப்பதாமே 38

இருந்திடத்தே நன்மை தின்மை பலதேயாகும்
இனிமேலு முருவெடுத்தால் யிருப்பதாகும்
எரிகதிரின் மஹ்ஷரிலே இதுதானிற்கும்
எவ்வகைய மின்பதுன்ப மிதுக்கேயாகும்
இருந்தமுதல் இறைதொடாழிவு குத்தாசிதானும்
இதமான சுபுனிபுமே றல் நட்டகடி
பிரிந்தபின்பு இனிவருகா உடலுக்குள்ளே
பிரியார்க்கு விபரம் நன்றாய் உரைக்கிறேனே 39

உரைத்திடும் விஷளமேதால்
உலகுள்ள வுயிர்கள்யாவும்
தாத்தில்வாழ்ந் திருக்கும் நாளில்
அனைத்துடல் யெழுருகில்
ஒருத்தரு மறியாவேந்தன்
உடையவன் குத்தூஸிருசா
உரைத்திடுஞ் சபிலி ருகு
ஒலிரொன்னும் முஹம்மதாமே 40

முஹம்மதே ஒசிரும் ரூகும்
மண்ணுடல் ஆதமேதால்
செகதல மூடலாங்கோட்டை
சிங்காசனம் உலபி ருகு
உகமையில் லாதகோட்டை
ஒசிறுட னரசமரச்சு
பகுமையில் கன்மை தின்மை
பயிர்செய்யும் குடிசன்களும்
மிகையுடன் பெருமைமுற்று
மனைத்துகால்ருக்காமே 41

(வேறு)

நாலுருகு குலத்தின்
நாயமும் உரைத்தேன் முன்னால்
நால்தில் நாமியாவும்
ஏலவே நஹிமா நாலும்
ஏவலின் குடிகள் நாலு
மேலுள்ள யேழுருகும்
உடலுக்குள் ளிருக்கும்நாளில் ஆலமும்
அமைத்த வல்லோன் ஆதியுமுடிவுஞ்சொல்வேன் 42

வேறு.

முன்னவன் வகையஞ்சும் பொருந்திய அருவா
முனைத்துயிர் குலங்களுக்கெல்லாம்
தானையே தொருவ ரீந்திடா திறையால்
தானே தானினைந்திடும் வித்தகன்
உன்னைய மகியால் உன்னவல முதிர
முவந்தவ மாசையு மிணக்கம்
பின்னையும் தாகத்தால் குடியுமீ கீரக்கம்
பேதகம் உரக்கமிருமே 43

பத்தொடு ரெண்டுமுள்ள பார்பல வுயிரும்
பாசையும் பயமரி நினைவும்
புத்தியு மூச்சுடன் பார்வையும் கேள்வியும்
போசனம் பொருந்துத லிடமறிகோபம்
இத்தொடு பணிரெண்டும் இருபத்தி நாலுள்ள
எவ்வுயி ரிறைவகுத்தனதும்
மெத்தவும் பெரிய மவுத்தெனும் வருத்தம்
எவ்வகை யனைத்துந்தானே 44

மவுத்தாகிற விபரம்

தாமொரு வுருவில்லாமல்
அந்திர மகண்ட ஜோதி
காணலும் வாய்வு நீரும்
கலந்துமண் ணுருவாய் இந்தக்
ஊனொடு எலும்புந்தோலு
உதிரமுந் தசையுமற்றும்
பூணிய தனத்துமொன்றாய்
புகட்டிய நாதவிந்தே 45

வித்துட னுதமொன்றாய்
விளைந்திடுங் கருவுருவாய்
உந்தியில் கெர்ப்பமாகி
ஊணவே சுளியா நின்ற
அந்தநா ளுடனே கூட
அவதரித்திடுமெவுத்து
தந்தனுமுடலுக்குள்ளே
அனேகநாள் தங்கியாக்கானும் 46

துலைகெடுங் துரமான
துகைபடங்காமவுத்து
நிலையல்லா தனத்தும் நில்லா
தழிந்திடும் சிசமுந்தன்னில்
வலைபடு மானைப்போல
மவுத்தினி லுயிர்மயக்கும்
நிலையுள்ள மவுத்துக்கஞ்சி
நிலத்தினில் வணங்கவேண்டும்

வணக்கமும் செறிபுகழும்
வையகத்துயிர்கட்கெல்லாம்
கணக்கென்னும் மொழியருதி
கண்டிடும் பலகைகாமம்
பிணக்குமழிய வானோர்
யேமனுக்கெதிராமேலே
துணைப்புரத் தலைகீழ் நிற்கும்
துவாவெனும் விருக்ஷந்தானே

விருக்ஷமி லிலைவரியா
விழுமவர் மடியிலப்போ
தரித்திடம் தக்குலமும்
தாம் வயதுடையான் மூச்சும்
பரிச்சிட விடுமின்னார் யின்றான்
பாலன் இன்னனென்று
அசைச்சணம் பிசகுமுன்னே
அவர்விழி அவனை பார்க்கும்

பார்க்கவுங் கணக்கோரப்போ
பட்டோலையு முடிந்துபின்னுள்
கார்க்கவும் நன்மை தின்மை
கண்டந்த விளியானுணி
நோக்கவும் நினைவும் பார்வை
நொடியினில் பலதுருவாய்
ஆர்க்கமா எம தூதர்
என்று மகைழப்பது முயிவைத்தானே

ருகை அறிகிறது.

உயிர்பிடித்திடும் வளமை
　　உலகினி லுயர்செயலே
மயிரொதுங்காக் கணக்கை
　　மதித்திடும் கடியவனென்ன
ஆயிர் வாள் விதியால்கண்டு
　　அதுக்கணி முகத்தின் பார்வை
பயிரழித் திடுகவல்லோன்
　　பார்வைவந் திரக்குமன்றே　　51

இறங்கவு முலகமெல்லாம்
　　இவன்விழிக்கிருண்டே போகும்
மறந்திடு முலகமெல்லாம்
　　மருகுல மிவன்விழிக்குத்
துறந்தவன் பார்வை முன்னே
　　தோன்றுவா ரிசுருமீனும்
இறந்திட இமையோர் தூதர்
　　இயன்விழிக் கெதிர்வருவார்　　52

வருவதின் விதத்தைக்கேளும்
　　வையகாண்மை தின்மை
பெரியவன் கொடியானென்று
　　பேதக விழியேகண்டு
உரியவர் பலவிதமா
　　உகந்தவ ரழைக்கும்போது
அரிய வுடலைவிட்டு
　　ஆவியு மெழுந்துபோமே　　53

எழுந்திடு மாவியேதான்
எவ்வுயிரமைக்க வல்லோன்
ஒழிவென்னுங் கதிர்மதியால்
ஒக்குஞ்சு டேரிருமற்றும்
அழிவில்லா வன்னுதிர
மக்கமு மெடுத்திருந்த
தெளிவுள்ள நினைவுஞ் சூடி
மூச்சுமே எழுந்துபோமே 54

எழுந்திடு மிதுதான் மூன்று
பிறையவன் குத்துசியர்கும்
எழுந்திடுங் குதுசியோடே
சுபுலியுஞ்சேர்ந்தே போகும்
ஒழிந்திடும் ரூகும்
உடலென்று மூலவிக்குள்ளே
அழிந்திடா குத்துசிதானே
ஆவியா யெழுந்துபோமே 55

எழுந்திடு மாவிதன்னை
ஏந்தியே பிடித்த தூதர்
வழர்ந்துவின் பதியில்போக
வழியில்முன் னிடத்தில்நின்று
தெழிந்திடு பிறையின் பேரும்
திருமறை நபியின்பேரும்
விழைந்திடுங் கேள்விக்கெல்லாம்
வெத்தியுத் தடர்தாறுவில் 56

நாளெல்லா முடலையாண்ட
நாயகன் குத்துசி ரூகு
ஏலவே நடுநடுங்கி
யெமையவர் காவல்பட்டு
சாலையில் கேள்வியுற்று
வெற்றியும் விருதுபெற்றால்
ஆலயி லுயிர்பிடிப்பான்
அடந்தனை லெரியும் வேணி 57

அடர்ந்தனலெரியு மேனி
ஆதியி லிசுருபில்தன்
இடந்தனில் விடுவாரப்போ
எவரின இவரைத்தேரி
சடமதில் மதித்த பாலன்
அனைத்துமே இசுருபில்தன்.
இடமதி லிருக்கும் நாளை
எரிகதிர் மஞ்சரிடத்தே. 58.

நாலிருகை அறிகிறமூலமாகியஸ்தலம்.

சடத்தினில் தகப்பன் தாயின்
தாகத்துக்க முதளிக்கும்.
இடங்கொள்ளும் வயசுபத்து
பாலையி லிறந்தகாலை
இடங்களில் நபிஇபுராகி
மவருட னிவரைச்சேர்த்து.
சடங்களில் தகப்பன் தாயின்
தாகத்துக் களிப்பதாமே. 59.

அழிபடா காலைபத் தாண்டது வரைக்கும்
ஆழிலை இறந்தவர் சுவர்க்கம்
தெளிவுரு மடவா ருடன்குலமாகும்
தீர்த்தமும் தாய்தமர் களிப்பார்
ஒழிவுள்ள சாராயிடத்தினி லிருப்பார்
உலாவெனும் ஒருகனிச்சோலை
வழியினில் னுவக னொடுக்கிய பெயரை
வருத்துஞ்சிச்சினிலே யிருத்தி. 60.

அளிப்பது பாவியே கொடுங்குபிர்க்குலத்தை
அது குபிர் ஜின்பரி தேவை
தெளிவுள்ள பெரியோ ரிருப்பிடம் இல்லின்
இடை யிக்ருபினிலாஹி
தெளிவுள்ள குபிரும் இலாஹியின் குலர்க்கு
எப்போதும் கடுத்தாம் பதவி
மொழிவனுப் பெரியோர் எங்கிலுமிருப்பா
ரனைவர்க்கு மிமையவர் காவல் 61

காவலி லிருப்பாரந்த
கியாமத்து நாள்வரைக்கும்
ஏவலின் குலங்கள் முன்னாள்
செய்பவன் செயல்பொருந்தி
மேனியே கியாமமட்டு
மிருந்திடு மந்தருக்கு
பூவுல காண்டருக்கு
முலவியு ஆதமான்மை 62

மன்னுட லெடுத்துமாண்டு
மையத்தாக்கிடக்குமந்த
மன்னுட லையத்துன்னே
மதித்திடும் நாலுருக்கும்
நின்னைய முரைக்கக்கேளும்
நினைவென்னும் குத்தூசி போகில்
என்னுமே உடல்கள் முற்றும்
இருந்திடும்உயிர்கண்ணுலே 63

நாலுரு குடல்மூலத்தி
லொன்றுபட் டொதுங்கி நிற்கும்
வலவே னுலுருக்கும்
எப்போது மிருக்குமூலம்
ஆலமில் மூலமென்பா
ரனைவரு மூலமிதுள்ளோர்
கோலமா மூலமென்ற
குதையுட சித்தைச்சொல்வேன் 64

சொல்பிறங் கிடமிடமா
யிருவிழி நடுவிலேயாம்
அல்லிராப் பகலுமற்றும்
ஆடிடும் நடனவீதி
வல்லமை பேச்சு மூச்சு
பார்வையுங் கேள்வியொன்றாய்
அல்லது மெழுந்தடங்கும்
அடிமுடி சுழிமுனை முடிச்சே 65

இடமது சிரசுமூலை
யிருந்திய அடிக்குகையாம்
இடம்வலம் நடுவிதானம்
எழும்பிய முதல்மணியாம்
நடனமா யிருவிழிக்கும்
நடுவிலே யதுதான் மூலம்
ஒடுங்கு ஓங்காரவட்டம்
உள்ளதை மூலந்தானே 66

ஆகிய குகைமணி மூலம்
அந்திர மாகநின்றிடும்
ஓகிய காலா றுகும்
ஒன்றுபட் டொடுங்கு முன்னே
ஆகமிற் குடெழுந்த
அச்சணம் உதிரம் நீரதாகி
ருகுசபுலி தண்ணியா
ஒழுகிப்போமே 67

தண்ணியு மண்ணோடாகி
தானவன் கடலில் சேர்ந்து
பின்னையு முறைமதான
ஒளிவுடன் சேர்ந்துபோகும்
உண்ணுட லெடுத்த காலும்
ஒன்றுபட் டிருக்கும் நாளில்
மண்ணுட லழிந்தாலந்த
இடத்தினில் தரித்துநிற்கும் 68

தரித்திடு மிடத்தை முன்னுள்த்
தன்செயல் பலனுக்கென்ன
கருத்துள்ள ஒலியாத்தோனும்
காரணம் பலதுங்காணும்
வருத்தமும் ஷய்த்தான்
மழிவகை யிதுகாலாலாகும்
தரித்தமுன் பின்னின் பிச்சின்
அதருகுலமிதுபதவி 69

நாலு பதவியின் விபரம்

பதவியில் பெரிதென்றுனும்
பாவியின் குலமென்றுனும்
இதம்பெரும் காலுருகும்
இதுக்குப்பேர் ருகாணியாம்
அதிசயம் பெருமை பொங்கும்
அமழியும் கொடுமையாகும்
இதமுரு விதமாயிந்த
விதத்திலும் பதவிகாலே 70

பதவியில் முதலது பருவுடலெனும்பும்
பாழ்பட புவிபருகிடுமாம்
உதிரமும் தசையு மருக்கிடும் புவியும்
முடலெனும் புருக்குலையாது
பதவினி லிறந்தோர் மஹா வுருவலைக்கும்
பருவமுமுதிரமும் ரோமமுங்குறையார்
இதம்புர மடிக்தல ரோடுயிர்
கொழுவிபெத்திசையுல கெங்குமிருப்பார் 71

இருப்பவர் பதனி நாளி
    செத்திசை யெழுந்தவர் நாலோ
தரிபடும் கியாமமட்டும்
    இப்படி யிருப்பதாகும்
வரிபடும் பதனிமூன்றும்
    வல்லவன் மருஷரு வமைக்கும்
இருப்பிட மக்குமிக்கும்
    இளையவர் காவல்தானே 72

காவலிலி நக்குங்காலில்
    கியாமமு முடிக்குங்காலானால்
காவலு மழிந்து கட்டிக்
    குலைந்துபோய்க் கலந்தொன்றாகும்
ஆவலி லிறை வகுத்த
    அனைத்துயி ரனுவில்லாமல்
வயலுக்கொருவ ரில்லா
    இறையவன் தனித்திருப்பான் 73

ஆதியுமந்தமும் ஒன்றாய்ப் போகிற விபரம்.

தனித்தவ னிருக்கும்நாளில்
    தானேதான் நினைவுபொங்கி
இனத்துடன் குலமாமுற்றும்
    யாவையு மமைத்தேனென்றால்
இணையில்லா தவனுளின்று
    யாவரும் வணங்கவைத்தேன்
அனையவ ரெனைவணங்கும்
    அடாத்தெல்லாம் நினைப்பா யப்போ 74

நினைத்தவன் கோபத்தாலே
நெருப்புமின் னிடிவெதிரா
கனைத்திடுங் குருகுருக
கதிர்மதி கருத்துவானம்
சினைத்திடு நரகுசொர்க்கம்
மிக்காபுடன் மில்லின் சிச்சின்
தனக்கிரள் புவிபுரத்தாளங்க
தருத்திரா முகல்கவிற்கும்

நடுங்கிய தலத்தின் முன்னுள்
நாட்டிய கனிமா முற்றும்
அடங்கலுந் தெரித்தெழுந்து
அவன்பாத் தாகுறைமல்
இடங்கெட வனைத்துமொன்றாய்
இரண்டது உருண்டலைந்து
அடங்கலுஞ் சஹிமத்தென்ற
அக்கடல் சேர்ந்துபோமே

சேர்ந்திடுங் கடல்நீராலே
அனைத்துமுன் னெழுப்பிவல்லோன்
எங்கெங்க நிலையில் நிற்க
இறையவ னிருத்திவைத்தான்
அந்தநாள் மாணவேங்கை
அதட்டில் துலைந்துலைந்து
சிந்திடா தொன்றேயொன்று
சிமக்கவும் வகுத்ததாமே

ஆகிய படைப்பனைத்தும்
அலைந்துகெட் டுலைந்துநிற்கும்
தாமென்ற நிலைநிதானம்
பிசகிடாதனைத்தும் நிற்கும்
என்றவன் கிருபைக்கண்ணால்
உருக்கவு மெழுத்தெண்டும்
னைமயிக் கவிமா யெங்கும்
எழுத்துண்டாந்தலத்தைச்சொல்வேன்

எழுதிய தருத்தொடு குருசரு
செழுவான் லெவ்கொடு கலமும்
தழுவிய கோபக்கா உலகனைத்தும்
தாங்கிய ரிஷமும் தருத்தரு ஊசி
செழுங்கதிர்க் கிண்ணியும் மினங்கிடும் அரவமும்
சிவந்த மாணிக்கையுடன் மகரம்
வளம்பெறக் கடலையும் தாங்கிய மலையும்
வதுவணிந்திடும் வட திசைநாகம் 79

நாகமேனோடு நரைபதி சுவர்க்கமும்
நடுங்கிய பாலரு மோடை
ஓடையுங்கீழ் நாக மைம்பதிணாயிரமும்
ஒங்கிய புருசைகள் யாவும்
நிரையுமங்கதிர்மதி வானவர் செந்தியும்
செஞ்சுமச்சிரகும்
சிரகும் நீர்க்கடல் கூறனின்
செஞ்சிடைதனிலும்
வரையு மிறையவன் வாசகக்கனிமா
வல்லவனருள்ப்படி எழுத்தே 80

எழுதிய கனிமா யாவும்
எழுந்திறை பரத்தைச்சேரில்
தழுவிய யிறை தருத்தும்
தாங்கிய குருசருகும்
பழுதில்லா வுலம்லெவ்கும்
பருங்கதி செழுவானும்
பொழுதணிக்கோபக்காபும்
பொர்ப்புகள் கடலுலகும் 81

உலகின்கீழ் ஆலம் யாவும்
உரைத்திடும் விதங்களெல்லாம்.
நிலைபெற அதுகள் நிற்கும்
நிலைதனில் தரித்திடாமல்
அலைந்துகெட் டுலைந்து கீழ்மே
லாகியே ஒன்றாய்க்கூடி
கலந்தது அனைத்துமொன்றாய்
கடுநரகதனில் சேரும். 82

சேர்ந்திடும் நரகும் செப்பிய பதியும்
சேர்ந்து ஒன்றாய்க்கலந்து
ஆய்ந்திடு நரகின்கீழ் ஐம்பதினாயிரம்
அரியபட்டணமுமே கலந்து
ஓய்ந்தொரு கோடிக்கோராயிரவருஷம்
ஓங்கிய வழிவிசை கவர்ந்து
பாய்ந்திடும் இருள்பாதாளமே நோக்கி
பத்து நூறாயிரமாண்டு 83

ஆண்டொரு பத்துநூறாயிரம்
அவ்வழி அலைக்கும்போது
தாண்டிய நரக வேகம்
தானதிலெரிந்ததெல்லாம்
நீண்டிடும் படைப்பனைத்தும்
நிமிஷத்தில் கருகிநேராய்
தோன்றிய நீருங்காணு
தோடியே பாய்ந்துபோமே. 84

போகையி லெரிந்தனைத்தும்
போய்விடும் நரகமட்டும்
தாவியே பாதாளத்தைத்
தானது நோக்கிப்போகும்
மேவிய வெகுகாலம்போய்
அதுகளுந் தெரித்துடைந்து
ஆவியும் மணலும்போலே
அதுகளும்பறந்துபோமே 85

பறந்துபஞ்சணுப்போல் ஆகி
பனித்துளி புகைபோலிரங்கி
நிறைந்திடில் தகுத்திராவும்
நீருபட்டெரிந்து தூளாய்
கரைந்திடும் ஜலமூ முப்பு
காக்கும்பால் நிறமும்போலே
சிறந்திறை தவிர மற்றும்
சேர்ந்திடும் ரகிமத்தென்றே 86

சேர்ந்திடும் பஹிமத்தென்ற
செப்பிய கியாத்துல்லைடார்
தாழ்ந்திடும் கடலினுக்கி
தன்னுடன் மகிழ்ச்சியாலே
எந்தனுள் கிருபையாக
யிருக்கின்ற கடலேகேளும்
உந்தனிலமைத்ததெல்லாம்
உன்னுக்குள் ளாகிவைத்தேன் 87

வைத்திடு மனைத்துமுன்னாள்
அமைத்தது மூன்றிலென்ன
சித்தமு மகிழ்ந்து வல்லோன்
செப்பவுங் கடலினுச்சி
எத்தனை வகையோ கோடி
இறைபடைப் பனித்ததெல்லாம்
உத்தமன் கடல் நீரூடே
ஒன்றதாய்க் கலந்துபோமே 88.

கலந்திடுங் கடலில் வல்லோன்
காட்சி மூவணமைத்தயாவும்
அலந்தது விதம்வேறில்லா
தனைத்தொன்று யிருக்கும் காளில்
நலம்புக ளிறையாகாசம்
கடுங்கிக்கூடதுவு நவாய்ப்
பலம்பெருங்காற்றிலந்தப்
பெருங்கட லெழுந்துபோமே. 89.

எழுந்திடும் படைப்பனைத்தும்
எடுத்திறை முன்னாள் மண்ணை
அழிந்திடும் படைப்பனைத்தும்
அந்தமண்ணுகிப்போச்சே
எழுந்தமண் ஜலத்தால் முன்னாள்
அமைந்ததில் அழியலாச்சு
குளிர்ந்த நீர் தன்னையீன்ற
காற்றைப்பின் குடித்துப்போச்சே 90

காற்றையு மீண்டகானல்
கடுகிய கோபத்தாலே
காற்றுமே ஏனுவில்லாமல்
கானலு முண்டுபோச்சு
ஆற்றவுங்கொடிய கானல்
அமைந்தமு ஞகாசத்தில்
ஆற்றில்லா கனலாகாசம்
அதுக்குள்ளே ஐக்கியமாச்சே 91

ஐக்கிய மாகாசந்தான்
அலனுக்கு ளடங்கிப்போகும்
மயக்கபோர் ஆகாசந்தான்
மன்னல னதுவேயாகும்
செயப்படு மிவையுமுத்துஞ்
சேர்ந்தொரு பெருவெளியாய்
கயந்திரன் சமேத ஹாலாய்
காயனை தனியுற்றுலே 92

உத்தம னமைத்தமற்ற
தனைத்துமே கடலிற்சேர்ந்து
முத்துமே இறைபடைப்பு
வித்துமே யொன்றாய்க்கூடி
அத்தனுங் கடலில் சேரில்
அவனொளி யவனே சேரும்
அத்தனை குத்தூசிருக்கும்
அருள்சமத்துடனே சேரும் 93

கடப்புகழ்.

அருள்பெற்ற குத்தூசி முன்னாள்
அவனெழி வானதாலே
இருள்குபீ ரகத்தி இறையை
சேர்ந்திடு மினிவாராது
அருளுடன் அருளுமொன்றும்
பொருளுயிர் பொருளைச்சேர
இருளென்னு மூடனுக்குள்ளே
இருந்திடும் கருணையினை 94

கருணைபீ டெடுத்தனனு
ருகுக்கும் குத்தூசி விட்டு
உருவுக்குள் ளுறைந்திருந்த
தொக்கலே கடலில்சேரும்
அருளவன் கிருபையாலே
பனைத்துமே யமைந்ததாலே
அருள் பொருள் கருணிருளும்
அருளுக்குளடங்கிப்போமே 95

அருளுக்கு ளடக்குமந்த
கடப்புகளனுச்சொல்லக்கேளும்
இருளினி லகதிர்மதி மீன்
தெழுந்த துக்குள்ளாம்போல்
அறிவவு முலகத்துள்ளே
அனேக வுப்பனையுமுண்டு
உரியவசறியக்கொஞ்சம்
வுப்பினையுரைக்கக்கேண்மோ 96

ஒப்பிலா மறைமொழிய
உலகெல்லா முளைக்கும் பூண்டு
அப்பினில் குலமனந்தம்
அப்பினில் குலம்வேறுண்டோ
இப்புவி யனேகம்பூண்டு
யாவுமே நிறமே பச்சை
கப்புரு அழியவென்றால்
கரிநெருப்பதுநீர் மண்ணே 97

மண்ணினில் முளைத்தெழுந்
தணைத்துமே மடிபுங்காலம்
மண்ணொரு விதமல்லாது
மற்றொரு விதமுமில்லை
பொன்னொன்று பணிதிகோடி
ஒன்றுக்கொன் றொவ்வாவண்ணம்
பொன்னதை யுருக்கப்பொன்னும்
புரவியன் வேறுமுண்டோ 98

உண்டென்ன குசவன் மண்ணால்
எடுத்திடும் அனந்தம் பாண்டம்
மண்டலத் தனையும்போர
பனித்திடில் மண்ணேயாகும்
மண்டலத்துயிர்கட்கெல்லாம்
அவனொளி லொன்றேயாகும்
என்றுள்ள படைப்பும் வேறாய்
எவ்வகை தோறுந்தானே 99

தோத்திய பெரும்புயானை
துகை உயிர் சரிந்தானம்
வித்தனை பெரிய பூடம்
யானைபெவ்வுயிர்களுக்கும்
எத்தனை விதம்படைப்பின்
விந்துபால் நிரமோர்வெள்ளை
அத்தனை குலமுதிரம்
ஒளிவுயிரதுவேருண்டோ 100

மெழுகதை யுருக்கி வார்த்து
முறைமுறை யுருச்சமைப்பார்
மெழுகென வுரைப்பதில்லை
மொழிவது பலதுனுமம்
மெழுகதை யுருக்கிப்பின்னு
மெழுகல்லா துருவமுண்டோ
அழியுமுன் உலகம்யாவும்
அழிந்திடில் வெளியாமாதி 101

ஆதியாம் பெருவெளியில்
எழுந்திடும் புருசைமுற்றும்
ஆதியாம் பெருவெளியும்
அதற்குள்ளே யடங்கிநிற்கும்
ஆதியாம் பெருவெளியாம்
அழிந்திடில் புருசையாவும்
ஆதியும் புருசையாவும்
அனுதிபு மதுவேரங்கும் 102

தங்கமும் இப்பொன்மற்ற
தரணியின் நவலோகத்தை
தங்களின் குலத்துக்சேர்க்க
சமைத்திடும் பணிகள் முற்றும்
அங்கங்கு விலக்கஞ்சொல்வார்
அங்கினி யுருக்கத்தங்கம்
எங்கினு மிறைபடைப்புக்
யிறைக்கரு வழியாதாமே 103

கருவுக்குள் கருவுமாகும்
காரணப்பொருளுமாகும்
உருவுக்கு ளுலைந்திருந்த
ஒழிவெல்லாமொன்றேயாகும்
அறிவுக்கு ளறிவைப்பூட்டி
அறிவுக்கு ளிரைந்துநின்று
அறிவுக்கு ளகண்டவெளியை
அடைந்தவன் தனித்திருந்தான் 104

இரு பிறவியை அறிகிற விபரம்.

தனியனே பொருளவனைத்
தானே தானிருக்கும் நாளில்
இனியவன் படைப்பு முன்னே
அமைத்திடும் வகையனைத்தும்
மணியவ னொழிவிலாகி
மனுவுக்கு அடங்கிப்போன
இணையில்லா புதுமைதன்னை
எண்ணியே நினைப்பாயப்போ 105

நினைத்திடும் புதுமையென்ன
நிலத்தில் முன் நடந்ததெல்லாம்
அனைபமு நினைத்துப்பார்த்து
அவையெல்லா மெங்கேயென்று
அனைத்தொடு நல்லார் பொல்லார்
அனைவரும் ஒன்னேயென்று
இணையில்லா தொருவனாக
எண்ணில்லா தனந்தங்கோடி 106

கோடியா அனந்தக்கோடி
கொற்றவன் தனிப்புலம்பி
வாடியே யிருக்கும்போது
வல்லவன் முஹம்மதென்று
நாடிட இறைமகிழ்ந்து
நாற்றிசை நபிநபிக்கி
பாடியே நபியைப்போற்றி
பத்து நூரணக்தமாண்டு
ஆடியே சலவாத்தோதி
அதிலொரு கனியுண்டாமே 107

சுரியது சுபிக்தியாகி
சுளண்டதில் புகையுண்டாகி
தெளிவுரு புகைகுளிர்ந்து
காற்றுமா அதில்சலமா
ஒளிவிறை சமதினின்ற
உயத்திய ரஹுமத்தென்ற
அளிவில்லார் யொத்துல்கைபார்
ஆதியின் கடலுண்டாமே 108

கடலென ரஹுமத்தென்னும்
கத்தவன் யொக்துல்கைபார்
இடம்பெரு மிறை சமதில்
இருந்துமுன் பிறந்ததாகும்
அடங்கலும் யொத்துல்கைபார்
அதிலிருந்தெழுந்ததாகுங்
திடமுட னினைத்துமுன்போல்
சேர்ந்தது கடலில்தானே 109

சேர்ந்திடுங் கடலில் முன்போல்
சேர்ந்திடும் சமதில் மேனி
ஆய்ந்திட சலவாத்தோதி
ஒன்றுபட்டிருக்கும் நாளில்
பார்த்திபத்திறை மகிழ்ந்து
பெருங்கடல் பிரிந்துமுன்னால்
வந்தவின் கடலினுக்கி
இறைபரிமான் மேதில் 110

இறைபரிமான் மேதால்
என்னுட படைப்பனைத்தும்
அறிய உன்னிடத்தில்சேர்த்த
அமானித மெழுப்பாயென்ன
இறையவ னுதிராயன்
இலங்கிய தருத்தெழும்பும்
நிரைந்தெங்கும் சமதுஹூவா
நிலைப்படி னாகத்தபாதி 111

ஆதியு மந்தமில்லான்
அரசணி நிலைநிறைந்து
நீதமா முஹம்மதை
நினைத்தவன் சலவாத்தோதி
சோதியின் கடலை நோக்கிச்
சொல்லுவான் நிலைபரிமான்
ஆதியென் மலக்குநாளும்
அச்சணமெழுந்திடுமென்பான்

இறைபரிமான் மேதால்
இமையவ ரிசுராபீலை
வரையில்லா பெருங்குழலை
வாயில்வைத் தொடுக்கிமூச்சை
அறிவென்னும் கியாத்துல்லைபா
முழுத்திலகுளிருத்தி
குறையில்லா வைதுமென்ன
கொற்றவன் பரிமானுமே

எழுந்திட பரிமான் வல்லோன்
இறைஜிபுரில் மீக்காயில்
ஒளிர்ந்தவர் மருணருசல்
உடையவன் வாதுராஜன்
எழுந்தவர் கடலின்மீதே
விழுந்தவர் இறைசுஜூதில்
தெளிந்திறை அனந்தங்காலம்
சென்றிதை பரிமானுமே

கொத்தவன் பரிமான் கொண்டு
ஹூறுவென்னு மூச்சொடுக்கி
உத்தமக் குழலெடுத்து
ஒருதலை வாயில் வைத்து
மெத்தவு மாலத்தன்னை
யொருதலை யிருத்தியூத
கத்தவன் ரஹிமத்தென்ற
கடல்சோதி யெடுக்கும்போ

அப்பெருங்கடல்முழுதும்
அதிர்ந்து கீழ்மேலாய்ப்பொங்கி
அப்பிலைக் கடலும் நீரும்
பொத்தொழி வனைத்துமொன்றாய்
நிற்பது மிடையில்லாமல்
நீண்முகப்பாலும்போல
அப்பெருங்கடல்பால்தானி
அதிலு மத்தாடும்போல 116.

மத்திட்டு கடைந்தபாலில்
திணர்த்திரண்டெழுந்தாற்போல
எத்திசை பொத்தல்கைபார்
எங்குமே மிக்க யாவும்
எத்தினை கோடாகோடி
இறையவன் படைப்பனைத்தும்
உத்தம மிறைபடைப்பு
உயிரில்லா துடலெழும்பும் 117.

உடலுருப் பிறந்தலோகம்
தெவ்வகை புரிந்ததெல்லாம்
அடவிட லுருப்பொருந்தி
அன்புதா னிருந்தாற்போல
கடமுடன் பொருந்தினாலும்
ருகுமுன் னடைத்துமுன்போல்
திடமுட னனைத்துமுன்போல்
நிதானத்தில் நிலையா நிற்கும் 118.

நின்றிடும் உருப்பொருந்தி
நிலைய நிறை வரிநிதானம்
மண்டல முலகமுன்னுள்
மண்ணெல்லாந் திரண்டெழுந்து
ஒன்றாட் டொருபாகமாக
உலகெல்லா மொருவெளியா
ரண்டுள்ள உயிருடலை
பதித்துள்ளே மீழுமேது. 119

மேலுங்கீழுரையப்பூமி
வெவ்வகை படைத்துமுன்னாய்
ஆலமுமிறை வகுத்த
தன்னைத்தமே வமைத்துநிற்க
ஏலவு மிறைபரிமான்
இமையவ ரிசுறாபீலே
கோவென்னுங் குழலெடுத்து
குரைத்திடா தூதமென்பான் 120

ஊதிட இறைபரிமான்
உடையவன் இசுறாபீலும்
ஆதிதன் பரிமான்கொண்டு
அதிறந்தலர் மருத்துமூத
ஏதொரு குறைவில்லாம
லிறையவன் படைப்பனைத்தும்
ஊதவு மனசுமெல்லாம்
உயர்த்தவானுதிகாயன் 121

ஆதியின் அருளால்யாவும்
எழுந்தலும் விழுந்திடாமல்
நீதியின் கலிமா வல்லோன்
நினைக்கவு மனதில்பாயும்
சோதியின் அருளொடு குருவும்
சொல்லிய வின்னுமன் னுனக்கும்
மீதனைக் கதிர்மதியாவு
மெழுந்தது மீண்டிடும் பண்டிடத்தே 122

பண்டுள்ள கதிரொளி மீன்றிடும் புகைக்கும்
பணிரெண்டு ஞளொளி பகின்று
மூன்றுலகாள மூன்றானான் நிமதி
மூன்றுள்ள கதிரெதிர் நடுங்கி
மூன்றுள்ள பணிரெண்டு ஞளொளிவாங்கி
மூன்று ஞறுநலொன்றுபிணங்கி
மண்டல மான மருபிரை யெனவே
மன்னவ னீண்டிருத்திண்டான் 123

ஈண்டது மவனை எவ்வகையனைத்து
மிறைபர மறிக்கில்லா கொடிதால்
மீண்டுமே குறைந்திறை எவ்வகை யனைத்தும்
ஒன்றுபட் டொருவழியாகி
அன்றுள்ள விதம்போல் அனைத்தையுமீண்டு
அவனும் வேறனைத்தும்வெவ்வேறாய்
என்றுள்ள பெரியோ னருண்படி யனைத்தும்
மெழுந்தது மங்கலே தங்கும் 124

தங்குவான் கதிர்மதி மினெங்கே நோக்கிடில்
தனக்கெதிர் நோக்கிடும் வகைபோல்
தங்களில் நிறைந்திறை பொருளறியார்குல
மன்னர்க ளழிவது திடனே
எங்குமே நிறைந்து எவ்வுயிர்க்குயிரா
யானவனு மமைத்தனித்தவ னெழுப்ப
தங்குலமான மங்குலகான
ரிதிருந்து கண்ணிமை நிகரத்திறதானே 125

தானவன் தருத்திராவும்
தரிக்குமே பலவிதமும்
அன்றுள்ள பதினெண்ணாயிரம்
மாலமுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து
இன்றுள்ள கூடலில்லாம
லெங்குமோர் பெருவெழியா
கானில மதிகமக்க
மனந்தொரு காடுதானே 126

தானவ னொருநாடாக
வனத்தொரு பெருவெழியா
ஆணிமுன் னிருந்த முக்கு
அணுக்குலையா திருக்க
காணுயப் புவிமுழுதும்
கபுரல்லாதொன்றுமில்லை
வாழுக்கும் புவியிடையில்
வருமொரு பெருவழிதானே 127

வருமொரு பெருவெளிதான்
வல்லவன் மஹுஷர் முத்தம்
ஒருபெரு வருஷ மாயிர
மொருதிசை துலையாத் தூரம்
மஹுஷருக்குள்ள தரையுஞ் செம்பு
மதில்மண லுருக்கச்செம்பு
ஒருதிசை வழியுங்காணு
துயர்ந்த வானளவுங்கோட்டை 128
கோட்டையுமுருக்குச்செம்பு

கொடுந்தணல் நரகத்தீயும்
காட்டிய கதிர்விழியின்
குயிரஞ்சுடரும் வீச
மூட்டியே ஒருபத்தாறு
முளத்தில்மின் னெரியும் வேகம்
ஆட்டியே நரகேழ் மூச்சு
யதிர்ந்ததுந்தடர்ந்தவிசும் 129
அதிர்ந்திட நரகவேக

அக்கினி காந்திக்கோட்டை
விதம்பெரும் குகைபுருக்கு
ஈயம்போல் மணலுருகி
பதிமிதி செம்புப்பாரை
பழுத்தது மழுவாக்காந்தி
அதிசயம் மஹுஷர் முத்தம்
அக்கினி மயமாய் நிற்கும் 130

நிற்கையி லிறைபரிமா
நீதியின் பீக்காயிலே
மிக்கவு கியாமத்துநீரை
யளந்திடு மேகமுண்டு
தங்கமங் குலமாமின்னி
பிடித்துடன் குமுரியோங்கி
பக்குவப் புவிமுழுதும்
விஞ்தென்னும் மழைபொழியும் 131

மழைபொழிந் திடுக மன்னன்
மலக்கிசு ருயில்தன்னைக்
குழலெடுத் தூதுமென்ன
குறைந்திடா தவருமூத
மழைபொழி விந்துமுன்னுள்
அடைத்துமுன் வெடித்துக்காய்த்து
மழைக்குள் ளடங்கிமுன்போல்
மறுவிந்துக் குமிளிபோல 132

மழை விந்து குமிளிகாத்து
மனதுள்ள உடலில்சென்றும்
வளம்பெரு முயிர்கள் முன்னு
ளிரக்கமுன் னிருந்ததைப்போல்
எழும்புவார் கூட்டமொன்றாய்
யாவரு முடையில்லாமல்
எழும்புவா ரொருபெருன்ளோர்
கபூரொன்றுக்கெழுபேரே 133

எழுபே ரொருபேருள்ளோர்
ரிருவிளி வானோனுக்கி
வாழ்பெரு மலக்கோர் யாவு
மற்றுக்கூ ரானியாவும்
அணிக்கிடா திறை வகுத்த
அமைத்துள்ள பரிஜின்தேவும்
எழுந்திடுங் கடல்காற்றில்
யாவுமுன் னுருவைப்போல 134

உருவங்க ளனைத்துமொன்றாய்
உடையில்லா தெழும்பும்போது
குருமுஹம்மதற்குமட்டும்
குத்தூசியும் நிறைந்திருக்கும்
உருவமும் விழிபுடையும்
உள்ளமுன் படியேயாகும்
பெரியவர் சிறியோர்மற்ற
தனவொன்றாய் எழும்புவாரே 135

காழும்பியே புவிதிரைந்து
யாவரும் நிலையாய் நிற்பார்
களிம்பர மஹஷர் தன்னில்
கணக்கெல்லாம் தீரவென்று
வளம்பெற முஹம்மது நபியை
எடுத்திங்கே வருவீரென்ன
எழும்பியே ஜிபுரில் வள்ளல்
முஹம்மதை யந்துவாரே 136

ஏந்தியே மஹஷர் முத்தம்
மிறைதிரு சமுகமுன்னே
முந்தநாள்சுவர்க்க மீதில்
விருந்தசிங் காசனத்தை
அந்நிறை சமுகத்தண்டி
அதில்முஹம்மதரை வைக்க
வந்துவெண் மேகமெல்லாம்
குடையாநிற்கும் 137

குடையிட மேகமெல்லாம்
குருசொடு அருசை விண்ணோர்
கொடியினி லெடுத்துவந்து
முஹம்மதர் சிரத்தின்மேலே
பிடித்திடும் நிலைவில்பிறு
முஹம்மதி ரிருக்கும்போது
இடத்தினிற் றகுத்துசெப்பில்
ஆலமின்னிரக்கும்போது 138

அப்பொழு முன்பதாக
அஹம்மதர் வசனஞ்செய்ய
மெய்பொடு அருசின்மீதி
லேரிய மிதுராசுக்கன்று
நற்புகழ் நபியுல்லாவும்
நபில்தொழு தெழுந்தகலு
ஒப்புடன் றுடாகானே
உடையவன் தரிப்பானென்றார் 139

தரித்திறை யிருந்து உன்மேல்
தாணியின் கேள்வி முற்றும்
திருத்திறை பார்க்க வல்லோன்
திற்கவும் பதவிபெற்றாய்
திருத்தவும் புவிவானுக்கு
யிடையிலே தரித்துநின்ற
குருபத்த ருரைத்தவட்டக்
குத்துக்கல் வந்தே நிற்கும் 140

நின்றிடுச் தருத்து சப்பி
வாலமீன் சமனுமாகி
மண்டலம் புகழுமெந்தன்
முஹம்மதே முஸ்தபாவே
என்றுமென் றுயிர்த்துணையே!
இருகண்ணின் மணியே கேளும்
மண்டலத்துயிர்களெல்லாம்
மஹாஷரி லறியவேண்டும் 141

அறிந்துகா ணன்மை தின்மை
படியாவை யீனுமென்ன
பெரியவன் தூதபீரு
முஹம்மது சபியுல்லாவுஞ்
சரியென வுகையமாவார்
சாத்துவான் ஜிபுரியீலை
அரியபல் லுயிரனைத்தும்
மறைத்திடுஞ் சனத்திலென்பான் 142

அனையுமென் றிறையோன் சொன்ன
தச்சணஞ்ஜிபுரியீலும்
முனையொரு யனுவில்லாமல்
அனைத்தையு மஹாஷரென்ற
வெளிதனில் நிரைத்துவல்லோன்
றிருமுன்னே ஜிபுரில் நிற்பார்
எழியவர் மஹாஷருள்ளோர்
சனருடன் வளமை சொல்வேன் 143

சொல்லிய வகைமை முற்றும்
உலகவர் நினைவாய்க்கேளும்
எல்லவர் மஹ்ஷர் நிற்பார்
இருவிழிவானை நோக்கி
நல்லவர் பொல்லார் நபி
நபியென் றணைநாவும்
மெல்லிய உடையுமில்லை
மேனியில் குறையுமில்லை 144

குறைந்திடா வுடலுயிரும்
உலகத்தி லிருந்த நாளில்.
நிறைந்துட லேழு ருகும்
நிதானமா யிருந்ததப்போ
இறந்தபின் மூன்றத்ததாலே
இறையவன் குத்துசி ருகு.
பிறந்துமுன் னிருந்திடம்போன
திருந்திடம் வருவதில்லை 145.

வந்திடா துடலுக்குள்ளே
வல்லவன் குத்துசி ருகு
முந்தவே யுரைத்த வுலவி
உடலுயி ராகிநிற்கும்
நந்துல குலத்தின் ருகும்
ஆடிடும் ஞலுமொன்றாய்
வந்திடா ஹூத்துசிபக்கை
வையகா றியச்சொல்வேன். 146.

சொல்லிய உடலில் மூன்று
றுடலுயி ரிருக்கும்நாளில்.
எல்லையில்பிறந்த பாலன்
இழமையு முடல்வளத்தி
வெல்லுமே வுடல்கருக்கம்
பேணிபி னிசம் வளக்கம்..
கொல்லுய பசியுந்தாகம்
கோபமுஞ் சுகமுந்துக்கம் 147

சகந்தக்க மாய்கையாசை
சுணையரி னினைவுணவும்
பகுமுட னுருசைபுத்தி
மவுத்துட னிருபத்தொன்றும்
அகனிடல் பொருந்தாதாலே
அக்கரூம் பதுமையாகும்
இகதல முருக்கில்லாத
இருப்புத்தா னிணையாமேனி 148.

இணை இருபத்தொன்றும்
உடலுக்குள் பொருந்திருந்த
இணையில்லா தலகில் மூந்த
இருந்தவ ரிருக்குமாகில்
இணையில்லா மஹாஷர் மீதில்
நிமைக்குமுன்னெரிந்தேபோகும்
இணையில்லா தெரியுந்தீயில்
இரும்புருகுந்தானே. 149.

உருகிடும் கருமான் குகையில்
ஊதிடுமிரும்புத்தானே.
நெருப்புடன் நெருப்பாய்ச்சேர்ந்து
நின்றிடு மழுவாக்காந்தி
சிரக்கும்வா றெழுமூன்றில்லா
துடலுமே இரும்புத்தானும்
உருக்கிய குகையா மஹாஷர்
உலமழுவாகியே நிற்கும். 150.

நின்றவ ருடலமெல்லாம்
நெருப்பென்று மழுவல்லாது
பண்டுள்ள மேனியானால்
பஞ்சுதீப்பாந்த மாத்தம்.
மண்டையும் வெடித்துமூளை
உருகியே நிணம் வடிந்து.
நின்றிடும் பாதமட்டும்
நிணைவழிந் துருகியோடும் 151.

உருகியே போடும்போது
உயிரென்ற படைப்பனைத்தும்
பெரியவர் சிறியோர் கப்ஜி
கப்ஜியென் றழைக்கும்போது
அரிவய ஞதிஞயன்
அனைத்தையு நிருத்திமுன்னே
பெரியவர் சாபி இமாமை
பின்னையு மெடுக்கச்சொல்வான் 152

எடுத்தவர் சாபி இமாமை
இறையவ னருகில் வைப்பார்
மடித்துயிர்களெல்லாம்
மஹாஷரில் நிலையாய்நிற்கும்
மெடுத்திடு மருகின்கீழே
இலங்குசிங்காசனத்தில்
பிடித்திடும் நிழலிப்பீரு
முஹம்மத ரிருப்பாரப்போ 153

இருக்கவும் கபியுல்லாவும்
இலங்கும் சிங்காசனத்தில்
தரித்திடும் லாஞ்சினை தஹூபத்தீரேழு
இருபத்தின லடையாளம்
பருத்திடு லிவாவுல் ஹம்து
பத்துமே கோடிநிழலப்போ
திருக்கையில் நபியாரதத்
திருமுன்னே வருவாரப்போ 154

அப்பொழு திறையோ னதம்
மருகினில் நபிமற்றோரும்
மெய்பெரும் யார்கள் அசாவும்
அசஹுசன் அவுலியாக்கள்
ஒப்பினை வுகையமில்லா
தொலிகுத்துபு யபர்த்தி பெற்றோர்
நற்புகழிமாக்கள் காஜுப்
ஆபிது வுலமாமற்றும் 155

மற்றுள்ள பெரும்மலக்குஞ்
சுன்னத்து சமாக்கள் மற்றுங்
கற்றவன் மலக்குஞ்சின்னும்
கடும்பரி தேவு பூதம்
மற்றுள்ள குயிர்கள் முற்றும்
இலாஹீயின் தவத்தா மற்றும்
உற்றதா சவை பட்சி
ஊர்வன மிருகம்பாவும் 156

யாவையும் நிருத்தியொன்று
இறைதிரு சமுகமுன்னே
கூவியே ஆதலாலவா
கலீலுமானபி ஐயூப்
ஆகிய சுபியு மூசா
ஐவரை யழைத்துமுன்னே
தாகியே இறை சமதின்

தகுத்தின் கீழ் நிருத்திவைப்பான் 157
வைக்கவும் கிருமன் ஹாத்திபணிருவரு
மவர்கணக்கைக்கொண்டு
மிதித்தொரு திராசைக்கொண்டு
வருபவர் மீக்காயீலும்
மற்றவ ணிறைதிரு முன்னே
பனிவருங்கூட்டியொன்றாய்
வெத்திமை புரிவில்லாமல்
எழுத்தொன்றாய்த் திரண்டுநிற்கும் 158

நின்றிடி விறைபரிமா
நீதிவிண்ணவர்கட்கெல்லாம்
கொண்டுவங் குயிர்கள் முற்றுங்
கூட்டமொன் றிருப்பதெல்லாம்
மென்றுள்ள படைப்பும் வேறாய்
யெழுபத்திரெண்டாய்த் தோன்ற
விண்டிட வுரைக்கவானோர்
பண்டுள்ள படிசெய்வாரே 159

பண்டுள்ள உருக்கின் கூட்டம்
பட்சமுற் றெழுந்த கூட்டம்
பண்டுள்ள பணியாதங்க
ளனேகமாக் தேவரோடும்
மண்டல பரிஜின்தேவு
ராட்சத கணங்கள் பூதம்
என்றுள்ள சயித்தான் அருத்தான்
எலி எரும்புடனே பட்சி 160

பட்சிகள் மிருகமற்ற
ஊர்வினம்பூழுக்கள் வண்டு
மிச்சனீர் வாழுஞ்சாதி
மேனியின் விஷத்தின்சாதி
நிச்சய மிருப்பது கூட்டம்
நின்றிடும் தனித்தனியே
துச்சனங்கொடுமை யென்றே
தூரத்தில் நிறுத்தி வைப்பான் 161

வைத்தபின் மேன்மையாக
வருந்திடும் கூட்டமேதால்
மற்றுள்ள மலக்கின் கூட்டம்
மக்கைக் குணிகூட்டம்
முத்தமே நபியின்கூட்டம்
முருசனி நபியின்கூட்டம்
மற்றுள்ள பிசாசுகூட்டம்
முஹம்மது நபியின்கூட்டம் 162

கூட்டமாம் ஆலிம் உலமா
ஆபிது அவுலியாக்கள்
சாட்டமா ஒலிஹூத்துபு
செய்யது ஷாதாத்து மவுலா
வெட்டியே எசிது கூட்டம்
விரும்பிய தவத்தின்கூட்டம்
மாட்டுக்கான வர்தாகாசி
குருபக்கீர் பதினூல்கூட்டம 163

கூட்டமா னவுலாச்கு
முதாரிகளத்தக்கூட்டப்
நாட்டினில் சலையுமான
பட்சியும் பரியுஞ் சென்னுமிருகம்
மட்டுகீர் வாழுஞ்சாதி
மஹாஷுரு வழியளோடு
ஏட்டினி லடங்காக்கூட்டம்
எண்ணஞ்க விதமதாமே 164

எண்ணஞ்ச விதமல்லாது
இலாஹியின் கூட்டமொன்று
மன்னவன் திருமுன்பாக
வுகைவகை கூட்டம்நிற்கும்
இன்னமுங்கொடியபாவி
எண்ணிலாக் கூட்டஞ்சொல்வேன்
மன்னவ னிறைஜனென்று
மண்டலமாண்டபாவி 165

பாவிகள் பத்துப்பேரும்
அவன்குலத் தளமனைத்தும்
யேவலு மிறைநபிமற்று
மில்லையென் றுரைத்தார்கூட்டம்
பூவுலகாளுந்தச்சால்
அவன்குல மடியார்கூட்டம்
மேவியா ரூசுமாரூசு
மெண்ணிலாக் கூட்டந்தானே 166

கூட்டமா மிசலாத்தன்னை
கொடுமைசெய்தவர்கள் கூட்டம்
சூட்டியே இறைமுனிவு
முருகிடும் மணல் மெழுகென்ன
கோட்டியை மடக்கும்நாயன்
குதாத்தின் மிரத்தே நிருத்தல்
வட்டினி லடங்கா கூட்டம்
இடப்பிரத் தரித்தே நிற்பார் 167

நிற்பது குபிர்குலங்கள்
நெருப்பையும் வணங்குக்கூட்டம்
ஒப்பிலை பொழுதைக்கல்லே
புருச்சிலே தண்ணீர்மன்னே
இப்புவி யேக்கிலோ சயித்தான்
இருக்கமுன் மனுவையெவ் வகையே
செப்பிரேன் கோஷா கூட்டம்
சேர்வது இடதுபக்கம் 168

பக்கமோ ரிடத்தில் துசக்
தரிப்பது மிகுக்குபிர்க்குலங்கள்
இப்புவி யறியச்சொல்வே
னிலக்கமு மெழுபத்தொன்றும
ஒப்பிலை யுகையுமில்லான்
உடையவ னாதிநாயன்
மெய்ப்புக ழொளிபகுத்த
முஹம்மது நபியுமாமே 169

முஹம்மது நபியுல்லாதான்
முத்திரை கலிமாச்சொல்லி
செகமதி லிசுலாமாகி
சேர்ந்திடுங் குலங்களெல்லாம்
தருமன வரிவரியாய்த்
தருத்திறை வலதுபக்கம்
வகைவகை எழுபத்திரெண்டு
வரிகுழு நிருத்திவைப்பான் 170

வைத்ததில் முதன்மையாக
முன்னணி கூட்டமொன்று
ஒப்பிலைவுகையமில்லா
துயர்க்கிடுமருள்தரித்த
செப்புதற்கரியதான
சுன்னத்து ஜமாக்களாகுங்
தப்பியே எழுபத்தொன்று
தவஞ்செய்யா தெளியர்பாவி 171

பாவிக ளொழுபத்தொன்று
சன்னத்து ஜமாவுமொன்று
மேவியே சன்னத்து ஜமாவை
எழுபத்திரெண்டாய் வைத்து
கூவிய வதிலோர் பங்கை
குறித்திறை யஞ்சாவைத்து
மாவுரும் ஆதிகேட்கும்
மஹாசரு கேள்வி சொல்வேன் 172

கேள்விதான் முதல்வனாதி
கேட்பது யாரையென்றால்
ஒளிதான் அழிவில்லாதான்
ஒளிவினில் பகுத்தவள்ளல்
நாளெல்லாம் புதுமை போக்கும்
முஹம்மது நபியை இந்த
நீனிய மஹஷர்கேள்வி
குத்தரவுரையீரென்பான் 173

உரைத்த வுரையீரென்ன
வுடையவன் கேட்கவள்ளல்
மெத்தவு மிறையைப்போற்றி
முஹம்மது நபியுல்லாவும்
உத்தர வுரைக்க ரப்பி
லாலமீன் வுகையமாகி
மெத்தவே அனேர்க்குந்தோன்ற
விரைந்தொரு சத்தமாமே 174

சத்தமாம் மிறைபரிமான்
சாத்திய விஷளமேதான்
எத்தனை படைப்புக்கெல்லா
மிறையவனாதிநாயன்
எத்தனை படைப்பையெல்லா
மிறையவனென்றுங்கேட்பான்
கோத்த மன்அனு வென்று
கூறுவா னுனுரென்றே 175

மன் அனா வென்றிலென்ன
மன்னவ னானென்பான்
எண்ணில்லா படைப்பினைத்தும்
எதுமொழி வுரைத்திடாது.
பின்னையும் மனா வென்று
பெரியவனுரைக்கும்போது.
எண்ணில்லா ஆலீம் கூட்டம்
யாரப்பனா நீயேயென்பார் 176.

யாரப்பு நீயேயென்பா
ரிறையவனாதினையன்
மாரிய மனா வென்று
மன்னவன் கேட்பானப்போ
கூறுவார் ஆலீம் ஆபீது
அவுலியா ஒலிகுத்துபு
நேரா மறிந்தவர்பெரியோர்
சனைவரும் ரப்புநீயேயென்பார் 177

நீயெங்கள் னாயனாகும்
நாங்களு மடிமையாகும்
நீயல்லா தொருவனில்லை
நிச்சயம் நிறைந்தனாயன்
நீயென வுரைக்க வல்லோன்
அனைத்தையுங் கிருபைநோக்கி
நாயனென் றறிந்தாரென்ன
நபிகுலத்தடியார்தானே. 178

என்னுட னடியார்தன்னில்
முஹம்மது வும்மத்தோரை
என்னுட முஹம்மதொன்று
இணைத்துநீர் கலிமாச்சொன்னீர்
உன்னிய மனதுவாக்கால்
உரைத்திடுங் கலிமாதன்னில்
முன்னொளி தரித்தோருண்டோ
முடியடி யறிந்தாருண்டோ. 179.

அடிமுடி கலிமாவாகும்
    மடியென்ன முடியுமென்ன
நெடியவன் கேட்கயாவும்
    நின்றிடும் ஊமையாக
அடிமுடி வேதமாய்த்து
    அறிந்தவ ரவருஞ்சொல்வார்
அடிமுடி கலிமாதன்னில்
    அல்லாஹுவென் றவருஞ்சொல்வார் 180

அல்லாஹுவென் றுரைக்குமந்த
    அட்சரப்பொருள் தானென்ன
எல்லாமு மவனைப்போல
    யாவையும்போலவனும்
அல்லாஹுவென் றுரைக்குமந்த
    அலிபுதான் முதன்மையாகும்
அல்லாவென் றுரைத்த
    அந்தமுங்ஹூவுமாமே 181

ஆகிய கலிமாதன்னில்
    அலிபுதான் முதன்மையாகும்
ஏகமும் நிறைந்தஒன்றாய்
    முடிந்தது ஹூவுமாகும்
ஆகையால் கலிமாதன்னில்
    அடிமுடி அல்லாஹுவாம்
ஏகனை அறிந்தாரெல்லா
    மிப்படி கூறுவாரே 182

இப்படி யுரைப்போர்க்கெல்லாம்
    மிறையவ னருளினாலே
செப்புதற்கரிய ஸிவானில்
    ஹம்தென்னுங்கொடிநிழற்றும்
கற்புக ழறியா ரெல்லாம்
    நாவில்லா ருமையராவார்
ஒப்பில்லா கதிரின் வேகம்
    வீசிய கனவெழும்பும் 183

எழும்பிய கதிர்வேகத்தில்
யாவரு முருகும்போது
தொழுங்குடன் குருஆன் றன்னை
ஓதிய பேழைக்கேளும்
வளம்பெரும் குருஆனுள்ள
வகைப்படி நடந்தாருண்டோ
கனிம்பாக்குருஆன் வோதி
கட்டிப்பின் னெடுத்தறிவோம் 184

ஆரியமென் றுரைக்கப்பின்னும்
ஆதியின் பரிமானேதான்
தெரியுடன் பிசபிலில்
யின்னுயிர் மாண்டபேரை
இறைபரம் குடி நீங்க
விறந்த பேருண்டோவென்னப்
பெரியவ னெளியானெனன்
பொருள்போ யிறந்தோமென்பார் 185

இறந்தது பொருளுக்காகும்
யாவரும் பெருமைபேச
நிறைந்திடும் முதலைவைத்து
நிதிபெருஞ் சீமான் றன்னில்
அறிந்திறை கடன் சக்காத்து
எளியருக்கீந்தாருண்டோ
குறைந்திட முதல்சக்காத்து
கொடுத்ததுமில்லை யென்பார் 186

இல்லையென் றுரைத்தோர் மற்ற
அனைவர்க்கு மிறை பரிமான்
வல்லனைத் தொழுதவர்க்கு
மனமுற்று றுண்டோவென்ன
சொல்லுவா ருலகுக்காக
சூழ்ந்தவர் பெரியோரென்ன
அல்லனின் குலத்தார்செய்யும்
அவதிக்குத் தொழுதோமென்பார் 187

தொழுதவர் மனுடர்க்காக
        சக்கரத்தில்லார் குருணுமோதார்
பழுதுள்ள முகல்வைத்தாண்டோர்
        பெருமைக்கும் படையில்மாண்டோர்
எழுதிய கட்டமஞ்சம்
        எறிந்திட கனல்பெழும்பு
முழுதுமே அகனில் சமைத்த
        மொழிகளை வருகுவாரே   188

கேள்வி விபரம்.

தொழுகையும் பிசபிதும்
        தலைபெரு முதல்சக்காத்தும்
எழுதிய கொருஆன் ஓதியும்
        இறையவன் கலிமா தன்னை
முழுதுமே யறிந்தவல்லோன்
        உரைத்திடும்படி செய்வார்க்கு
எழுதிய லிவாவுல் ஹம்து
        கொடிநிழல் நிளத்தும்தானே   189

நிழலினில் தரிப்பபிததால்
        நினைத்திறை பாத்துக்காக
பழுதுபட்டலேவதேதால்
        பாவங்கள் நிரைந்ததாலே
முழுதினுமறிந்த நாயன்
        முன் அணைபெறும் நீற்கில்
எழுதிய நன்மைதின்மை
        எட்டுள்ள கேள்விகேட்பான்   190

கேள்விதா னிறையனுதி
கேட்கிற விபரமேதால்
ஊழியில் நீயோருந்தன்
ஊரேது யிருந்ததெங்கே
மீளவும் போனதெங்கே
எவ்வகை செய்தீரின்னுள்
நாளினில் வந்ததெங்கே
வெதுகொடு வந்தீர்சொல்லும் 191

வந்தவர் முதலுமென்ன
வகைசொல்லும் நானுமின்னம்
உந்தனை வகுத்ததாரு
உன்னுட குருவுமாரு
உந்தனின் குலந்தலமும்
உயர்ந்தவ நிலையுமென்ன
சொந்தவன்பதிகெதியும்
சொல்லெனச்சொல்லுவானே 192

சொல்லுவா ரறிவறிந்தோர்
சோதியே அழிவில்லானே
அல்லாவுன் யேவல்ரூஹூ
அனுஅப்து அடியார் நாங்கள்
குலக்குமுத்தாபியாவில்
குடிமுதலிருந்து பின்னால்
நலச்சியல் ஆலம் அசுகர்
கடனுடன் சேர்ந்திருந்தோம் 193

இருந்தபின் தாரூல் பனுவில்
பிரணத்தைக் கொண்டேவந்தோம்
சிரந்து உன் ஏவல்செய்து
பக்காவுக்கே வழியாய் வந்தோம்
பொருந்திவபுகழ்ச்சி நன்மை
காணிக்கை உனக்கேமுற்றும்
அர்ந்துமெந் நீவாத்தும்தன்னே
அமைத்தவ னுநிதியே 194

நீயென்னை யடைத்தனையன்
நாங்களுமடியாராகும்
என்குல வாதமன் னுலவி
யெந்தல மக்கநாடு
என்தவக் கொருஆன்வேதம்
எனகெதி சுவர்க்கநாடு
பேணிய பதியுமீமான்
பிருமுனைமது குருவுமாமே 195

குருயெங்கள் முஹம்மதென்று
கூறிய குலத்தையெல்லாம்
பெரியவ னுதிநாயன்
பிரியம்வைத் தனைநோக்கி
சரிநிரை நன்மைதின்மை
திராசினில் நிறுக்கும்போது
நிரையுள்ள நன்மைதட்டு
நின்றிடுக்கணம் பொருந்தி 196

பொருந்தியே நன்மைதட்டு
போதவே கனத்தபேரை
வருந்தியே நன்மையென்ற
வலக்கையில் கொடுத்துமிக்க
நிரைந்திடும் லிவாவுல் ஹம்து
நிழலிட அருகின்கீழே
சிரந்தொழி விலங்க அங்கம்
சினங்களை யாருவாரே 197

ஆரியர் கூட்டமல்லா
வினைகழுங்கூட்டமெல்லாம்
கெலத்துள் ளகியாயப்பானி
அனைவையு மமனிசெய்து
வறிவரி அணிநிருத்தி
வல்லவன் திருமுன்னுக
அறிவுற்ற கேள்வி முன்போல்
ஆதியு மவனைக்கேட்பான் 198

ஆதியா யனாதிஜோதி
அனைமுன் னிருத்திக்கொண்டு
நீதியின் பரிமான் முன்போல்
நிகழ்த்திட பாவபுற்றும்
ஏதொரு பதிலுரையா
திருப்பது இறைமுனிந்து
பாதகர் தன்மைதின்மை
பாவங்கள் நிறுக்கச்சொல்வான் 199

நிறுக்கவும் நன்மையொன்றும்
நினைவில்லா தனத்தனித்து
அருக்கியே பாவத்தட்டு
அதிகமுங் கனத்துநிற்கும்
பருத்திடுங்கொடுமையான
பாவங்கள் செய்தார்தம்மை
வருத்தமு மமளிசெய்ய
வருங்கதிரெழுந்து வேகம் 200

எழும்பிடி லெரித்துமூளை
இருபதம் வரையடியுங்
தழும்பாச் செய்தபாவம்
தானேதா னுரைப்பாரப்போ
கழும்பர உடலுருப்பு
கையுங்கால் சாட்சிசொல்ல
அரும்பர மழுதழுது
அனல்மெழுகாய்த்தவிப்பார் 201

தவிப்பவர் தாயுமில்லை
தந்தைதா பொருவரில்லை
புவிசெம்பு பணவுஞ்செம்பு
பொய்யுரைத்திட வாயில்லை
கவிமறை யோர்கட்குள்ள விவாவுல்
ஹம்திதென் னுங் கொடியுமில்லை
இவ்வித மஹஷர் அமளி
எண்ணிலா வருத்தமாமே 202

ஆயிந்த வருத்தமாக
ஆகிரில் மஹாஷர் கேள்வி
இன்பமுந் துன்பமுமறிந்தோ
பிறையவ ஞாதிகாயன்
வம்பருங்கொடியோர்மற்
றனையுமருகளைத்த
தம்பிரா னணவையெல்லாம்
தன்செய லுரைக்கச்சொல்வான் 203

உரைப்பவர் பாவியெல்லாம்
ஒன்றுபோ லொருமொழியா
நிறப்பிய நன்மைதின்மை
அனைத்தையு மறிந்தகாயன்
இருப்பதென் றறிவோம் நாங்கள்
எவர்சொல்லு மெடுத்தெறிந்தோம்
இறப்பதுபொய்யென் றெண்ணி
ஏவலை மருத்திட்டோமே 204

ஏவலை மருந்திபுலீசன்
ஏவலைச்சமந்தோம் பாவி
தேனியா ராசையாலுந்
திரவியக்குமியலாலும்
மெலிய பிணியினாலும்
மிருத்தியும் வருமையாலும்
சாவுசூல் மகனையீன்ற
கஷ்டமுந் துடக்கினாலும் 205

துடக்கென்ற முடையில்லாமல்
தோன்றலைத் தொழுதோமில்லை
இடத்தினில் பிழைம்பொருந்து
இனிப்பதி யனுப்பிவைத்தால்
திடத்திறை யேவல்தன்னைத்
தெதுட்டிடா தவ்வுஞ்சொல்வோங்
கடல்பெருய் பாவிவெள்ளங்
கரைந்தழு தனைருஞ்சொல்வார் 206

சொல்லுவா னிறைபனுதி
　　சூழ்குலப்பாவியோரே
அல்லலின் மலக்குமற்று
　　மாதரும் அவ்வாதாவும்
பலவிதத்துடையில்லாமல்
　　பகலிரா முழுதுமொன்றாய்
வல்லவன் ஏவலொன்று
　　மவர்களு மறுத்தாரில்லை 207

இல்லக மனையாளோடும்
　　எழுபது சரிகத்தோரும்
கல்லிவான் கடல்மலைசூழ்
　　எங்குஞ்செங்கோல் செலுத்தி
அல்லவன் திரவியத்தை
　　படைத்திடக் கடல்நிரையும்
வல்லவன் சலையுமானார்
　　வாழ்த்திறை வணங்கினாரே 208

வணங்கினார் நபிஅய்யூபு
　　மவருடல் புழுச்சொரிய
சுணங்கியே நொடிப்பொழுதுஞ்
　　சோர்ந்தவ ரிருந்தாரில்லை
மணந்திசன் குழலான் பீவி
　　மரியமு மமணிபட்டு
நணந்திரள் இறையினைவல்
　　னாட்டமு மறந்தாரில்லை 209

இல்லாத வறுமையாலே
　　சுராவு மங்கனாட்டில்
வல்லவ னுலகையாண்ட
　　வருஷமுப் பதுவுந்தானே
நல்லபேரீத்தங்கனியை
　　னாடியே யவர்தானுண்ணா
எல்லாரி லவர்க்கோரங்கே
　　எய்திடா வறுமைதானே 210

வருமையி லீசாவல்லோன்
வணக்கமு மறந்தாரில்லை
சிறுமையி லீசுபு நபியார்
சிறையினில் வருடமேழும்
ஒருகொடி மறந்தாரில்லை
உடையவன் மூசாதானும்
பெருந்தவ மலையிற் சென்று
பேசிய வசனத்தன்று
ஒருமூன்று வருடமொன்றாய்
வணக்கமு மற்றே நின்றே 211

உறங்கிடா வணக்கஞ்செய்தார்
ஒருகொடி மறந்தாரில்லை
தறங்கொண்ட நபியூனுசை
தின்றமீனதை மீனுமுண்டு
இருந்த மீனதைமீனுண்டு
எடுத்தமீ னதைமீனுண்டு
இறந்திட ஒன்றேயொன்று
எண்ணஞ்சு மீன் முழுங்கும் 212

முழுங்கியே மீனுக்குள்ளே
மூகிர்திடா வணக்கஞ்செய்தார்
வளம்பெரும் நபிக்கதிக
வருத்தமு மூலகிலுண்டோ
கனம்பெருங் கூட்டமான
கடல்பெரும்பாவி சேனை
அழும்பாக் கிடதுகையில்
அவரவர்கணக்கு மீவான் 213

அவரவ ரிடதுகையில்
அவர்செயல் பாவதட்டை
எவர்களுமேந்திவாடி
இளைத்தவர் மஹஷர் தன்னில்
தவிப்பவா யய்யோவென்று
தலைமேலே யுருகிச்சாய
இறப்பில்லா திறந்தகிற்பா
ரிறைநபி கூட்டத்தைச்சொல்வேன் 214

இறைநபி கூட்ட மற்ற
தென்னிலா நபியின் கூட்டம்
வறிவறி வகையா
வகுத்த முன் கூட்டந்தன்னில்
குருநபி யும்மத்தொன்றாம்
எழுபத்தி ரண்டு கூட்டமே
திருநபி யும்மத்தோரில்
சுன்னத்து சமாவொன்றாகி 215

சுன்னத்து சமாவுமொன்றே
எழுபத்தி ரெண்டாய் வைத்து
அவ்வுற்ற வெழுபத்திரெண்டு
அது வொருகூட்டந்தன்னை
அவ்வுள்ள பாவியென்று
அஞ்சபங் கதுவேர்வைத்து
முன்னுள்ள எழுபத்தொன்று
முதல்நெறி யறிந்தபேரை 216

அறிந்தவ ரெழுபத்தொன்று
அறிந்துகெட் டவரோ டைந்து
ஒவ்வொரு கூட்டமாக
ஒதுங்கியே தனித்துநிற்பார்
ஒருகூட்ட மெழுபத்தாராம்
ஒன்றுபோ லெழுபத்தொன்றும்
அருள்நபி குலமிழந்து
பாவிகள் தனியே நிற்பார் 217

தனித்தனி எழுபத்தொன்றும்
திருநபியும்மத்தோரில்
முனியுள்ள பாவியாகும்
சுன்னத்து ஜமாக்களல்லோ
ஜின்பரி தேவுபூதம்
அனைத்துமே தனித்துவேறாய்
துணித்திடு மமனிதன்னை
துகைவகை யறிவாருண்டோ 218

அர்ப்பவு மஹாஷரி லமழ்
ஆலத்தி லார்சொல்லோ ருகமை
முருசலு ஈபிகள் மற்ற
முன்னுள்ள தனருமொன்றாய்
பெரியவர் ஈபூகி ஈபூகி
பிழையொரு கிருபைசெய்யெனவும்
உருகிய முஹம்மது ஈபியென
உம்மத்தே உம்மத்தென்பார் 219

உம்மத்தென் றிருகை யேந்தி
உடையவன் திருமுன் நிற்பார்
இம்மத்தாய் பாத்திமாவு
மிருகையுமேந்திநின்று
உம்மத்தைத்தருமிறை யென்பார்
உயத்திமின் யார்கள் மற்றோர்
தன்மையா ஈபூகியென்பார்
அசனுசை அலிருல் முத்தோர்கள் 220

அசனுசை னலியார் பாலர்
அவர்குல மிறை முன்னுக
இசவுட னிறைபதத்தில்
எடுத்துகையேந்தி நின்று
இசமுடன் தொழுவாராதம்
ஈபியும் நின் றழுவாரப்போ
திசைபுகழ் முகையதீன் ஒலிசல்க்
கருணையுஞ்சாமதாரும் 221

ஷாதாத்தொளி வம்சத்தாரும்
செய்யது மஹிதியோடும்
பூமியில் பதுமையுள்ள
குத்துபுகளாயிரத்தெட்டும்
ஆமென அவுலியாக்கள்
அனந்தமாயிரமுங்கோடி
இமாமுகள் காஜுவா கலிபாக்கள்
யாவரு மிறைமுன்னிற்பார் 222

நிற்பல கிறையை நாடி
அனைவரும் நபுசியென்று
அப்பெருங் கூட்டந்தன்னில்
அஹம்மது நபியின் தோழர்
எப்பெருந்தவம்பெரிய
இறைநபியார்கள் தம்மில்
கற்புக முளியுல்லாவை
நாயனுங் கேள்வி கேட்பான் 223

கேள்வியி லளியுல்லாமேல்
கிடைப்பது பதினல்பாவ
மீளவு மொருநூர்நன்மை
மேல்க்கதி செய்ததுண்டு
தோழமை யார்கள்மற்ற
யனைவையுங்கேள்வி கேட்பான்

224

கேள்வியில் பெரியோர்க்கெல்லாம்
கிடைப்பது பாவங்கொஞ்ச
மீளவும் நன்மைதட்டு
மெத்தவுங்கனத்துக்காணும்
வாழவும் நன்மை தட்டை
வலது கையில்க்கொடுத்து
தோழமை யாகச் சூழ்ந்து
சுன்னத்து ஜமாவைச்சேர்வார் 225

சுன்னத்து ஜமாக்களோடு
சூழ்ந்திட நபிகள் யாவும்
அன்னுத்த நபியும்மத்தை
அஹமது நபிமன்றுடி
முன்னுற்ற விதத்தைப்போல
முயர்த்தியின்தவத்தோருண்மை
அன்னுத்த சுன்னத்து ஜமாக்க
ளவருடன் சேருவாரே 226

சேருவார் பெரியோர் யாவும்
பாவியின் விஷனஞ்சொல்லிவன்
அருக்குபிர் நீவென்றுது
மணல்மெழு காயனைபேரும்
செருப்பினி லுருக்கு துாண்போல்
னீருபட்டுருக்கி மேனி
ஆரிடா மஹாஷர்க்கொருனன்
அன்பதாயிரம்பெரு வருடம் 227

வருஷமன்பதி னுயிரமஹாஷருக்
கொருநாள் சரியா
முருசலின் நபிகள்மற்ற
முன்னவன் படைப்பனைத்தும்
பெரியவர் சிரியோர்முற்று
மயரவர் பதிக்குச்சேர்க்க
இறைவனும் பரிமானைத
எண்ணில்லாக்கூட்டங்கள் பிரிப்பார் 228

கூட்டங்க ளனந்தமாக
கொற்றவன் மஹஷரில் நின்ற
கூட்டமாங்குபிர்களும் ஜின்பரி தேவுகள்
குலங்களும் பாவியாகும்
நாட்டமா நபிகள் மற்ற
மலக்கொடு சுவர்க்கமாது
கூட்டமா நபிகுலத்தில்.
சுன்னத்து ஜமாவைச்சேரும் 229

சுன்னத்து ஜமாக்களோடே
சூழ்ந்தவ ரனைருமொன்ருய்
முன்னுற்ற நபிமார் வேதம்
டகந்ததில் பெரியோர் தாமும்
அன்னுத்த நபியின் குலமும்
அன்பெரு நபியைச்சேர்வார்
என்னுமே இலாஹியாக
இருந்திடுங்கூட்டங்களே 230

கூட்டமா இலாஹிக்கெல்லாம்
குருமுஹம்மதர் நீளில்லை
ஆட்டியே கொடிநிழலும்
அருகட நிழலுமில்லை
நாட்டிய கதிரின்வேகம்
நன்மையுந் தின்மையில்லை
வட்டையுங் கழுத்தில் கோர்த்து
எல்லவர் மஹ்ஷர் நிற்பார் 231

சாபியிமாருடைய கேள்வி

நிற்கையி லிறைபரிமான்
நீதியின் சிபுரியிலே
முக்கியம் ஷாபி இமாமை
அழைத்திங்கே வருவீரென்ன
தக்கவன் சிபுரிலேத்தி
மஹ்ஷரில் விடுவாரப்போ
மிக்கவுந் திருமுன்னுட்டி
மிகையுள்ள துவாவீரென்பான் 232

உரைத்திடும் பாவகன்மை
செய்வதுக்கென்ன லுண்டோ
உறப்புகள் காக்காலப்போ
உண்டென்வ சாட்சிசொல்லும்
நிறப்பிய இறைமுன்னுக
நேரிட்ட விஷளமாக
இறப்பொடு பிறப்பில்லானை
இதற்குநீ சாட்சியென்பார் 233

சாட்சிவைத் திறையக்கூலி
ஷாபி இமாமுஞ்சொல்லார்
சாட்சியா வுனது ருகு
குத்துபிமுன் னிருந்தாளில்
சூட்சிய இன்பதுன்பம்
அனைத்துக்கும் தலைவனாகும்
நிச்சய முனது ருகு
நீயல்லா திணையொன் றில்லை 234

இணையில்லா துனது ருகு
இருந்திடில் மெய்யல்லாவும்
உணவுகள் சுகமுனக்காய்
உள்ளது நடந்ததல்லால்
குணவகை யனைத்துஞ்செய்த
கொத்தாவனீயேயாகும்
உனதுயி ரெழுந்தபின்னால்
ஒருபிழை செய்ததுண்டோ 235

பேர் பெற்ற வேத நாலும்
பிறப்பவர் ஞானமுற்றும்
ஆறற்ற தனைத்துமொன்றாய்
அவரவர் குலம்வேறுண்டோ
சூரத்து நாலுளதை
துயர்க்குகண் பிரஞ்சம்போது
சார்புத்த னின்னல்லால்
தவமினியார்க்குச்செய்வோம் 236

தவஞ்செய்யுங் குலமாரந்த
தவத்தையு மேற்பதாரு
பலகுலத்திறையாரந்த
பாவத்தையும் பொருப்பதாரு
தவம்பவம் வினையுமந்த
தலத்தினில் தரிப்பதல்லால்
தவம்பவ தலைவனல்லால்
தங்களால் செய்வதுண்டோ 237

செய்யவும் வலுப்பமேது
செய்யுமுன் திருக்கூத்தல்லால்
உய்யுமென் காமுங்காலும்
உருப்புகழ் உனக்குச்சார்ப்பார்
செய்வகை யனைத்துஞ்சொல்லும்
செய்பிழை யெதினுலாச்சு
உய்யுமென் ஞகாயும்
உடலுலாவி யாளும் நாளில் 238

உடலுக்குள் குத்தூசி ஞகு
ஒருவனே நீயேயாகும்
சடமது ஆதமன்னும்
உலாவி ஞகுனதுவீடு
திடமுட னிருந்துநீயும்
இக்குலகாளும் நாளில்
சடமது சுகம்பொருந்தி
சாட்சி முனக்கத்தரட்சே 239

உனதக முனக்குச்சாட்சி
உன்னுட னுகையமாச்சு
இனியென்ன உடலுருவம்
சுபுனியும் பருசக்காகும்
உனவுகள் சுகமறியா
தசுவிருக் கேதுமுண்டோ
எனவகை தெரியும் ஞகு
இருந்திடும் யேவல்காலும் 240

காலதில் காமியாவும் காத்திலா
காமியாவும் கிமா காலும்
கோலமா யுனது யேவல்
குடியும் நீ யிருக்கும்நாளில்
ஆலமில் லாடச்சொன்ன
தப்படி நடந்ததல்லால்
மேலுல கொழுந்தபின்னுல்
ஏதுமிது ஜெயித்ததுண்டோ 241

ஜெயித்ததில் உனக்குரியன்றால்
செய்வகை புனைதுணங்கு
இவ்வகை தெரிந்திலாமல்
யாவுமே செய்தேனென்ன
செய்யுமுன் மொழியல்லால்
செய்துடன் துணைத்ததில்லை
உய்யுமுன் நல்லமையின்மை
உலையல்லா தறியேனென்பார் 242

* அறியனென் றுரைக்கும்போது
ஆதியு மிகமகிழ்ந்து
பெரியவர் சாபி இமாமை
பேசிடா திரியுமென்ன
உரியவர் முதல்நீர்வந்தால்
ஒன்றில்லை மஹுஷர் கேள்வி
இறைவனும் இமாமுமேச
யாவரு மஹுசர் நிற்பார் 243

மஹுஷருக்கொருநாள் பெரும்
வருடமன்பதாயிரமுடிவாகும்
வகை விதத்தாரெல்லா
மவரவர் பதிக்குச் சேர்க்க
துகையினி லடங்காநாயன்
உத்தரவுமுரைக்கும்போது
இமையவ ரனருமஹுசர்
புருசை வாசலைத் திறப்பார் 244

* ஹஷரத்துஷாபி இமாம் ரலியல்லா அன்ஹுவைப்பற்றி 235-வது பாட்டில் சொல்லியது. மஹுஷரில் கேள்விக்கு அடேசி கேட்கிறதாகவும் அல்லாவுத்த ஆலா வுத்தரவின்படி ஷாபியிமாமை மஹுஷரில் நிறுத்தி கேள்வி செய்யும்போது யாஷாபி என்னில் நீ இருந்தாய் உன்னில் யேதும் பிழைசெய்ததுண்டா. என்னை விட்டு நீ பிரிந்ததின்பின் நான் ஒரு குற்றமுஞ்செய்யவில்லையென்று பதில் சொல்ல றசூலுடைய காட்டபடி மஹுசரில் உள்ள கல்க்குகள் அறியும்படி. அவ்விதமாகிய பாதை சாகின் நிலை தவறாது தவ்ஹீதில் மூழ்கி நடத்திய ஒரு விருதுயாவது ஒபாது இசலாம்வாசி இசுலை ஓதிய நபிகள் அவுலியாகுத்துபு இமாம்களுக்கே தவிர மற்றவர்க்கில்லையென்றும் கஞ்சில் ஆசிப்னிலும் அக்குப்பாரிலும் முகிமா கியாமத்து நாமா இதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நாயகம் அருளியதாக இமாங்கள் இயற்றியது

திறக்கவும் புருசை தன்னைத்
தொகுத்துள்ள தனைத்துமே வெளியாம்
மிருந்திடு மஹாசருப்புரிசை
எடுத்தவர் இமையவர் குலங்கள்
பிறந்தமுன் கடலதில் போட
போய்விடும் புருசையுக்கரைத்து
சேர்த்திடுங் குருசொடு அருசுமே யெழுந்து
சேருமுன் னிருந்திடுந்தலமே 245

தலத்தினில் தரிக்கவல்லோன்
தருத்தினில் நிறைந்திறை சமதாய்
நலத்திறை பொருட்டாலிசவிநாட்டி
விண்ணுல கத்திலுரைய
குலத்துள்ள மஹாவஷர்கூட்டம்
அனைவரும் வெளிதரித்திருக்க
இலகத்தி லடங்கான் றீதா
னவர்க்குமொழிவொன்று தோன்றும் 246

ஒழிவெளியாக உயிர்குல மனைத்தும்
உச்சியில் தரித்திடும் விழிப்பு
மழுங்கியே சுளிக்கவும் மறைத்திடு மிருவிழி
மறுபடி விழி முளியாது
துனிவுள்ள இருவினி உலகத்திலிருந்த
தெளிவிலுந்தெளிவாய்த்தெரியும்
வழிவழி குலத்தோர் வகைவகை தரிப்பார்
அவரவ ரனைவருங்காண்பார் 247

கண்டவ ரவரவர் சேர்ந்துமுன் குழுவில்
கண்டுமுன் னுலகினில் பழகியபெயரை
யொன்றுக்கொன்றணைந்து தழுவியே குலவி
யொருவரை யொருவர்காண்பார்
அன்றுமுன் னுலகத்தி லறியுமுன்னிறந்த
அவர்குல மனைவரு மறிவார்
மண்டலந்தனிலே அறியாமுன்னிறந்த
மற்றுள்ள பேரையுமறிவார் 248

அறிந்தவ ரவரவர் தழுவியே குலாவவும்
அந்தந்தக் கூட்டங்கள் வேறாய்
இருந்திடும் சுவர்க்க வாதிகளுடனே
இணைந்திடா நரககுடையோர்
நிறைந்துகொண் டிருப்பா ரிருபடைத்திரளா
நேரிட அவரவரெதிராய்
ஒருவரை யொருவர் எதிரிடக்காண்பார்
ஒருவரையொருவர் தொடாரே 249

தொட்டிட அனுகா தலைதனில் தரித்த
துய்யவன் சலாமிவர்க்குரைப்பான்
மட்டில்லா சுவர்க்கவாதியும் பாவியும்
அவரவர் எதிர் முகங்காண்பார்
சட்டமா வுலகினி லிருந்திடும் வளமையுஞ்
சகலமே பிறந்திடும் விதமும்
பட்டுள்ள பாடுகள் அனைத்தையுமவர்கள்
ஒருவருக்கொருவர்களுரைப்பார் 250

உரைப்பவ ரிவ்விதத்தாலே
உயர்த்தின் குலத்தினில் அறிந்தோன்
தரித்திடும் பாவிகள் அவரவர் செய்பலன்
தாழ்த்தியின் குலஞ்சொல்லிதாள்வார்
நிறைந்திடும் பெருவெளி இருகுலஞ்சரியே
நிற்கயிலவரவரு முரைப்பார்
கருத்துட னுலகத்தி லிருக்கின்றநாளில்
கடனுள்ள கணக்குகளுரைப்பார் 251

துனியாவில் கொண்ட கடன் தீர்க்கிற விபரம்

கடனுள்ள கணக்குக ளனைத்தையு
மவரவர் கடுகியே கொள்கின்றபோதில்
இடம்பொதி விடம்பொருள்கிடையாதுடன்
தலைத்திடுமென்செய்வோ மிதுக்கென்னவெங்கி
இடம்பெரு மீமான் கடனிடை சரியா
சபவரவர்க் கொருவர்
அடங்கலுமுள்ள பெருங்கடன் தெளித்து
யவர்வெளி அணை நிரைத்திருப்பார் 252

நிறைந்திடு மிறைபெரும் வெளியின்
நிலத்துள்ள கணக்குகள் தீர்ந்து
இருந்தமுன் னுலகில் இடத்திணையும் பேசி
ஒன்றக்கொன்றெழுபதுமீந்து
இறந்தமுன் பிறந்து இறைத்துமே நிரைந்து
மிருந்திடு மிறை பெரு வெளியால்
பரந்திடும் பனிதுள்ளி பரும்புகைபோல
அக்கினித்துசியும் வீசும் 253

வீசிடுந் தூசியேதால்
வேகமா காவியாவில்
தூசியின் கனலைவாரி
காத்திடுங்கொட்டிய வேகநீரால்
தேசமில் மிருகமற்ற
ளொர்வினம் பறவைபட்சி
வீசிய கனலில் முற்றும்
வெந்துநீர் மண்ணாய்ப்போமே 254

பண்ணுடன் கலங்கிப் போகும்
மற்றுள்ள படைப்பனைத்தும்
மன்னிய பெருவெளியில்
மற்றது நிலையாய் நிற்கும்
மன்னவா வாவா வீரா
அவர்பதி சேருமென்பான்
பன்னிய படையிப்லீசு
படையுடனெழும்புவானே 255

இபுலீஸ்படை வந்து நபியை வழிமறித்தல்

வழுப்பிய பாவியான
குபிர்க்குல மனைத்துஞ்சேர்த்து
அளும்பெனும் நாகே சேர்க்க
அப்புறப்படுத்திவைப்பான்
வளம்பெரு மிசுலாஞ்சிரிது
பாவியன் வரை நபியின்சேனை
முனங்கியே சாய்க்கும்போது
முன்வந்து மறித்து நிற்பான் 256

நிற்கையில் முஹம்மது நபியும்
நிலைபெரு நபியும்மத்தோரும்
நோக்கமின்னவர்கள் யாவும்
ஒன்றுபட் டெழுந்துநிற்க
பக்குவமிசுலாம்பாவி
கூட்டமு மெழுபத்திரொன்றில்
முக்கிய அன்பத்தஞ்சு
கூட்டத்தே யொதுங்கிக்கொள்வார் 257

கூட்டமு மன்பத்தைந்து
கொத்தல னபிமேர் சேரும்
கூட்டமும் பதினோர் தன்னை
கூட்டியே திரட்டிப் போவான
குட்டியே இசுலாமான
சுன்னத்து ஜமாக்கள் தன்னில்
கூட்டமும் எழுபத்தொன்றில்
அது ஒரு கூட்டமைத்தே 258

இந்துமே யறிந்துகேட்டோர்
அவர்களை நரகில் சேர்க்க
வஞ்சக முறையாநாயன்
வாக்குமுன் னுரைத்ததாலே
தன்செயல் பாவியென்று
தல்லவனு இபுலீசப்போ
மிஞ்சவும் வருவானாகு
சேனையைச்சேர்த்துக்கொண்டே 259

சேனையு மிபுலீசென்ற
தளமொன்றுச் சேர்க்குகின்ற
தீன்குலத்தவரினேமே
திரட்டியே சாப்பானப்போ
மானிலம் புகழும்வள்ளல்
முஹம்மது நபியுல்லாவுஞ்
சேனையே நவர்க்கள்சேர்க்க
சிந்திடாதழையுமென்பார் 260

அழையுமென் றிரசூல் சொல்ல
அஹம்மது நபியின் சேனை
வளம்பெறு மியராசரவும்
வல்லவன் அலிகுத்துபும்
தளம்பெரு மலக்கின்கூட்டம்
தாரணியில் அவுலியாக்கள்
எழும்பிய எத்தீன் குலத்தை
ஒடைவிடா தனைத்துஞ்சாய்ப்பார் 261

சாய்க்கவு மிபுலீசப்பே
தன்னுடன் சேனையோடே
மாய்க்கவு மெதிர்த்துவந்த
மவப்படை பொருதும்போதும்
பாக்கிய சுவர்க்கத்தாரும்
பாவிகள் நரகத்தாரும்
தாக்கியே படைபொருந்தி
தலைக்கிடா தமரியாமே 262

அமரியைத் திருணவல்லோன்
அமைகங்கா பணைத்தப்பார்த்து
இமையவர் ஜிபுரிலீலே
இவர்களை விலக்குமென்ன
நபமவர் சிரகுதன்னை
நடுப்படைக் கிடையிலூன்ற
தமையிரு பதியுள்ளோர்க்கு
சரிபங்குபாதிதானே 263

பாதியே நரகுக்காகும்
பாதியே சுவர்க்கஞ்சேரும்
பாதியு முன்னோருடனே
பாங்குடன் வலதுகையில்
வேதமாங் கணக்கையேந்தி
வெற்றிமங் களங்கள் பாடி
ஆதியின் அதரான
அஹம்மதைச்சூழ்ந்தேபோவார் 264

சூழ்ந்திடும் நபிமார் முற்றுஞ்
சுன்னத்து சமாக்களெல்லாம்
வந்திகை ஆமீன்கூறி
தீனொளி முளங்கிபோசை
பாந்திப நபியுல்லாவே
பாடியே சலவாத்தோதி
காந்திபி முஷ்த்தக்கின் பாலங்
கடந்துதானைறங் போவார் 265

புன்னவர் கடந்துசென்று
அதுக்குப்பின் கடந்துபோவார்
கண்ணுள்ள இறையின்வேதம்
எந்த பயகாம்பர்தீன்
நின்னையம் பிடிபாடில்லான்
நிலத்தினில் குபிருமில்லான்
கண்ணுமே இலாஹியாக
இருந்திடுக்கூட்டந்தானே 266

கலிமெறி புகழும் வள்ளல்
முஹம்மது நபியும்மத்தில்
விலகிய பாவியுங் குபிரும்
வெகுகுலம் பரிஜின் தேவும்
மலைகட லதிர விண்ணோர்
அடித்தவர் சுக்குமாற்றால்
அலைகட லதிரொலிபோல்
அனைருமே மழியும் அய்யோவென்பார் 267

ஐயோவென் றமணிகூவ
அரிகண்ட மடாகம்பூட்டி
கையுங்கால் விலங்கு பூட்டிக்
கட்டிச்சங்கிலிபிடித்து
கையினி லிமையோரெல்லாம்
கசையுடன் கயர்பிடித்து
மெய்யென்றும் பாலஞ்சொல்ல
விழுந்தவ ரழுந்துவாரே 268

விழுந்தவர் நரகந்தன்னில்
வேகமாங்காவியாவில்
அவிந்தவ ரொலிவோடைக்குள்
ஆதியே அளிகில்லானே
பணிபுகழ் நரகமணி
படித்தனுப் படித்தோம் யாக்கள்
அளியவுமெரிகாகில்
அக்கினிக்கிலையாணேபே 269

ஆகிய படைப்பனைத்தும்
அழகது றோங்கும்போது
ஏகவன் மாலிக்கென்னும்
இறையவர் வருவாரங்கில்
பாவியின் குலங்களாவ
படைப்புக ளனைமெல்லாம்
வாகுடனுடலமெல்லாம்
அவர்கைபால் தடவுவாரே 270

தடவவு முடலமெல்லாம்
தனித்தனி ரூபமாகி
சடங்களும் மிருகம் நாயும்
கழுதையுங் கரடி பூனை
அடங்கலுங் குரங்குமந்தி
அனேகமாம்பலவுருவாய்
இடங்களுந் தனித்தனியே
இருப்பிடம் மகிலாமே 271

சகினி லவர்கள் செய்த
கடப்புகள் பலனுக்காக
சிறியவெண் ணைதுதேளும்
கொத்திடும் பாம்புகாலி
பெரியம னாகமொன்றி
லிடம்பெறுங் காலிபாவும்
உடம்பெரு மாலிக்கென்போர்
துப்ங்கிடா அதாபு செய்வார் 272

செய்வகை கிரியபாவஞ்
சினத்திடும் பெரிய பாவர்
வையகப் பெரும்பிழை யறிந்து
வருத்தமும் நிரவியே செய்வார்
இவ்வகைப் பாவியின் விஷளம்
இனிச்சொல் லேன் கதைகடந்தோர்
வையகத்திசுலாங் குபிரிலுஞ் சேறு
வல்லனை வணங்கும் இலாஹி 273

இலாஹியின் கூட்டந்தன்னில்
எவ்விதக்கூட்டமுஞ்சரியே
உலாவிய குபிரென்றாலும்
உலகிசுலாமென்றாலும்
நிலைபெரு நன்மைதின்மை
நினைசரியா யிருந்தா லெல்லாங்
கலைதெரி சுவர்க்கமில்லை
கடியதோர் நரகுமில்லை 274

நரகத்தில் வேகம் வீசும்
நறைபுகழ் சுவர்க்கம் வீசும்
நிரையுகத் திருநடுவி
லிருக்கின்ற யில்லியீன் சிச்சீன்
சரியாத்த திருநடுவில்
சாத்திய மலரின் காவில்
பருமத்தி லிக்றுவென்ற
பளிங்கிமண் டபத்திலுள்ளே 275

பளிங்குமண் டபத்திலுள்ளே
பசும்பொன்னு மணந்தமேடை
வளம்பெற வதிலிருந்து
வருத்தமுஞ் சுகமுங்காண்பார்
ஒளிவுள்ள மேனிதங்க
மணிகளழிவுமில்லை
எழுதிய இலாஹியே சொன்னான்
இறைநபி குலங்கடந்தோர் 276

கடந்திறை ஹவுதல் ஹவுதலான
கடலினி லுடல் முழுகி
யடந்திரள் பணிகள் பூட்டி
சந்திரத் துயிலுயித்தி
இடம்பெறு மானார்க்கெல்லாம்
ஈருபு கவியமுதும்
இடம்பெறு மவர் ரூப
தென்மொழி யனைக்குமீந்தே 277

கல்பணி புனைந்து சொர்க்கம்
சுதமனையின் மிம்பணங்கள்
நிலைபெற ஒழிவு கூட்டி
நீள்மதி முகமிலங்க
இலங்கிய பதினொன்று
எவர்களுமொருவயதாய்
நலநெறி ஒழிவிலங்க
ஞயகன் வகுப்பதாமே 278

வகுப்பது உடலமெல்லாம்
வானமீனொளிவிலங்க
மிகுத்திடுமுலமாய்போலே
யாவரு மொருவடிவாய்
மகுத்துவத் துடையவள்ளல்
முஹம்மது நபியும்மத்தோரும்
தொகுத்தவ ரனைவருஞ் சொர்க்க
மாளிகை சேர்வதாமே 279

மாளிகை சுவர்க்கந்தன்னில்
முஹம்மது நபிக்குமுன்னுள்
நீளிய பிருதவுசென்ற
நிகரில்லா சுவர்க்கந்தன்னில்
ஊளியின் னமைத்தான் தாருல்
கொலுத்தென்னு மேடைக்குள்ளே
ஆளிய மாணிக்கத்தால்
அரண்மனை எழுப்பினனே 280

(வேறு)

அரண்மனை ஜீதாமில் அஹம்மதுநபிக்கென்
னமைத்தது மாதிமுன்னுளில்
சிறப்புடன் ரோசு மூசாக்கினிச்சுவர்க்க
சிங்காசன பீதிலிருத்தி
நிரப்பிய பதினல்தலுபத்தும்பூண்டு
சேருள்ள வடிவொளி துலங்க
கரை புகழ் முஹம்மது நபியும் முன்னிருந்த
நவமணி குருசெடுத்திருத்தி 281

இருத்தி சிங்காசன முஹம்மது நபிக்கு
சமேழு தறைபத்தும் பூண்டு
சிறந்திட வாஞ்சனை நயக்குயின் விழியினம்
யார்கள் சாபியும் நபியும்
நிறைந்திடு மவுலி மனுஜின் பரிதேவும்
நீழ்குடை அணர்புடை சூழ
நகைசமழ் சுவர்க்கஞ் சிங்காசன மீதில்
நவமணி குருசிருந்தனவே 282

இருக்குஞ்சிங்காசன முஹம்மது மவரே
அனைவரும் புடைசூழ்ந்திருக்க
வருத்திய தீன்குலப் பாவிகள் நரகில்
வாதைகள் படுவதை நினைத்து
திருத்துமுன் பிழைகள் அனைத்தையும் பொருத்து
என் வும்மத்தைத் தருமிறையெனவே
கருத்தினில் நினைந்து முஹம்மதுநபியும்
கத்தனையடிக்கடி புகழ்வார் 283

நபி சயனம்.

புகழ்வது இறைபருள் முஹம்மது நபியும்
பிரபலன் ஒருமொழியா
உகந்தவ னைநும் விழுந்தவர் சுஜிதில்
அழுதவு மிறையவனுதி
உகந்தவ ரனர்க்கு மசதியே விடுவான்
எழுபத்தி ராயிரம் பெருவருடம்
அஹம்மது முஹம்மது நபியுமற்றனரு
[illegible] புரங்கிடுவாரே 284

உரக்குவார் நபியும்மத்தோருப்
உம்மத்து ஜமாக்கள் முற்றும்
நிறைந்திடும் குபிர்குலமுற்றும்
பாவியின் விஷளஞ்சொல்வேன்
பிறந்திறந்தெழுந்தோர்
பொதுவெனு மஹுஷரில் பாவி
அருந்திய நரகினி லழிந்தோர்
அமளியு மையோ வெனவே 285

கூட்டமுங் குரல்கூவென்ன
கொடுமையோ ஐயோவென்று
மூட்டிய கொடுநரகில்
அவர்களை யதாபு செய்வார்
விரட்டுமே கொடியபாவம்
விபரமுஞ் சரிநினைவா
எட்டியே கொடுமையெல்லாம்
எழுபத்தீராயிரமாண்டே 286

ஆண்டொரு எழுபத்தீராயிரம்
ஆனபின் அவர்கள்வாயில்
தோன்றவ னுலகமைத்த
துய்யவன் அதரான
ஆண்டவர் மதினமாண்ட
அஹமது முஹம்மதென்பார்
மாண்டிடும் நரக லோகம்
மகிழ்நனப் பெருஞ்சொல்வார் 287

பாவியின் வகை

—————

சொல்லுவார் நபியின் பேரை
சொல்லவும் நாகவேகம
சொல்லவும் பெரும்பாடெல்லாச்
கொடுமையு மெழுமைதோன்ற
நல்லவர் பெயரை முன்னால்
நாவினி லுரைத்தோமில்லை
எல்லவரொரு மொழியா
இரைச்சலா முஹம்மதென்பார் 288

முஹம்மதென் றெழுந்த சத்தம்
முளக்கவுங்கடலொலிபோல்
அஹம்மதென் றெழுந்தசத்தம்
மன்னரேகேழுந்து தூங்கு
உகபமா நாகமேழும்
ஒக்கவே முஹம்மதென்னும்
தகைமையாய் சுவர்க்கமுற்றும்
தானதி செபிக்குமப்போ 289

அப்பொழு தருள் சுவர்க்க
மனைத்துமே முஹம்மதென்றுஞ்
செப்பிய தாருள் குலூத்து
சேரவே அதிரடுக்கும்
நற்புகழ் நபிமுத்தோரும்
முஹம்மது நபியுல்லாவும்
ஒப்பில்லா சுவர்க்க முன்னாள்
உறக்க மு முனிப்பதாமோ 290

முளிக்கவு மிறை தூதாய
முஹம்மது றசூலுல்லா
தெளிவுட னுலகினில்வந்த
தேன்மொழி பாத்திமாவும்
ஒளிவுள்ள வுலக மாதா
ஓடியேகாமி பதத்தில்
எளியவர் நமதும்மத்தோர்
எமக்கென்ன பழிசெய்தாரோ 291

பனிக்கிறை நரகில்சேர்த்து
பாரபா மபணிசெய்யும்
ஊனியின் காலமாதி
ஓய்ந்திலே பெரியகோபம்
ஏழையர் வருத்தம் நீரு
பிரக்கத்தைக்கேளுமென்ன
தாழ்வில்லா முஹம்மதர்கேட்க
மற்றனைவரு முஹம்மதென்பார் 292

முஹம்மதென் றெழுந்த சத்தம்
முஸ்தபா முஹம்மதென்போர்
செகம்புகழ் சுவர்க்கந்தன்னில்
இருக்குஞ்சிங்காசனத்தில்
அஹம்மது முஹம்மது செவியி
லனுவெனக்கேட்குமப்போ
செகம்புகழ் முஹம்மதுநபியுஞ்
சீக்கிரமெழுந்துபோவார் 292

போகவும் நரகவாசல்
பொடிபடகபாடம்விண்டு
ஏகவன் சிபுரீலப்போ
இடப்புறம் தொடர்ந்தேபோவார்
வேகமா மாலிக்கென்போர்
விழித்திட நபியின் மேனி
ஆகமும் வேர்வையாகி
அனைத்துமோர் நரகில் சிந்தும் 294

சிந்திடும் நரகமேழும்
செந்தண லவிர்ந்தெரிந்தும்
முந்திய கொடியவேக
மனைத்துமே பவிந்துநந்து
உந்தியே திரண்டெருண்டு
ஒழிமோர் திசையை நோக்கி
எந்தநாள் கொடிய பாவி
இம்மையில் பத்துப்பேரே — 295

நரகமங்கெதியாக யிருக்கப் பட்டவர் வகை

இம்மையில் கொடியபாவி
இறைவனு னேனென்று
தம்மையே வணக்கச்செங்கோல்
தாணிமுத் தாண்டபாவி
உம்மியுஞ் சுபியான் கன்னான்
பருளுது நம்ரூது
காமான் தன்னுடன் தகியான்
சத்தாருடன் பிரவூன்தச்சால் — 296

தச்சாலுடன் பாவிமற்றும்
தன்னைத்தா னுபனென்றோன்
மிச்சமா யாகூசு மாகூசு
மீதமில்லாச்சேனைமுற்றும்
வச்சிர வாளிதொட்டு
வல்லோரு டெதிர்த்த பாவி
துச்சனன் சல்மான் சல்பான்
அருக்கிசு மருக்கானே — 297

அருக்கிசு பரந்தகான் காக்கன்
ஐவருந்தேசனைமுற்றும்
இருங்கிலி அசுகபு வமனை
எங்ஙானலோகத்தாரியுள்ள
முருக்கியா கிபுத்தியா
கத்தாமீன்பலை
கருமுசுதாலூத்திருளு
செருக்கியா சயிலாசேனை 298

செருக்கியா சயிலாமற்றும்
இனத்தினில் முருக்கியாவும்
உருக்கிவெ நகமேழும்
மூன்றில்லா தனைத்துங்கொண்டு
நெருக்கியே சுளிநெருப்பு
நிமிடமும் நிலைநில்லாமல்
அருக்கியே காவியானில்
ஆழத்தி லேயடிப்பாரே 299

நரகத்தினுடைய பெருப்பம்

ஆழமா காவியானை
அளக்கி லைவருங்கேளும்
மனிதரின் மலையாறென்றே
மருட்டுவில் நகிசேலாடும்
காழபத்தீராயிரம் பெருவருடம்
இடைதனில் தரிக்கிடா தீதாய்
காலத்தினிலங்கும் பாசு
கனிட்டலும் பாசிபோல 300

துசிபோ லிரங்கிடும் மலையும்
தூசமுந் துலக்கிடுங்கடிதால்
பேசுதல்க்கரிதெனும் கொடிய
பெருநரகதினுடன் கொடுமை
தேசமி லறிந்தறி யாதவர் தனக்கும்
தெரியவு முரைத்திடும் விஷளம்
யாவுமுத் தனத்திலும் நிறைந்தோன்
வகுத்திடு நரகமேழே 301

வந்நரகதனில் சிறிதா
இருக்கின்ற நரகமொன்றில்
மீறிய அரவுகளனந்தம்
கெடுமுடி யாவுதேளும்
ஆழிய பருட நாவுபல்லிடத்தி
லனுப்பரந்திடிலேழு
வானுமுள்ளரிய தனைத்துமேதெரிந்தது
உடைந்துமே விடிசத்தில் கருகிப்போமே 302

கருகிட விஷமுள்ள கெடுமை யாகும் ·
காலியின் தேருடை கொடுமை
உருவுள்ள அரவின்மேல் ஊன்றிடில் கொடுக்கை
உருகிடுமேழுகணமெனவே;
இருகிய நரகத்தின் அணலொரு அனுவை
செங்கதிருதையத்தி லுன்ற
உருகிடும் பமிவான் முதல்மலை கடலும்
உலகமற்றனைத்துமே கருகும் 303

மற்றுள்ள நரகமேழில்
மதிப்பினு மிது சிறிதாகும்
மெத்தவு மிதில் எழுபங்கு
மேலுள்ள நரகமொன்று
அத்திலுமொருழுபங்கு
மதிகமேல் நரகமாகும் ·
இத்திலு மெழுபங்கு
இதற்குமேல் நரகமாமே 304

ஆகிய நரகமாமு
யணியணி நாமமங்கதிகா
வாகுட னரகமாறும்
வல்லவன் மொழியைத்தட்டில்
ஏகவன் நரகமாதை
எடுத்ததைக் காவியாவில்
வேகத்தி லருகா வைக்க
வெந்திடும் நரகமாமே 305

ஆறிலுக்கொடுமையான
அதிகமா நரகைக்காண
கூறிய காவியாவுங்
கொடுமையு மாயிர மதிகம்
வீரியகாவியாவின்
வேகத்துக்கதிகமாக
நூறுநூ றதிகவேகம்
மனுவலரிதா மொமிலோடை 306

மொமிலென்னு மோடையுள்ள
உரம்பெருங்காவியாவில்
அயில் பிழை பெரியபாவி
அனைவரு மழியுநாளில்
சயிலொடு செருக்குமற்ற
சேனையும் பாவிமற்றும்
அயல்கொண்டு நரகமேழும்
ஆழத்திலோடிப்போமே 307

ஓடியே காவியாவில்
ஒயிலெனுமோடைக்குள்ளே
கூடியே இபுலீசு முன்னாள்
குடிகொண்ட மலைப்பொதும்பில்
நீடியே பாவிகொண்டு
நரகமுன்னரையில்சென்று
சூடியே வழியடைத்து
அனைத்துமுன்னிருக்கு மேமே 308

இருந்திடு மலைப்பிரபாதம்பில்
எண்ணிலா பாவியும் நரரும்
இருந்தழல் நரகமேழும்
எண்ணிலாபாதாளந்தான்
சிரந்திடும் நபியின் வேர்வை
சிந்திய மூன்று துள்ளி
கரைந்ததால் விழுந்ததல்லால்
கடலினுமாகிய நீரே 309

நபி சபாயத்து செய்கிறது.

நீரது மடித்தெழும்பும்
நீளிய நரகமேழும்
தாரலை நீரையுண்டு
தாகமுங் களையுமாரி
சீரலை புகழும் வள்ளல்
சருவத்தை அளற்றி கையால்
நீரலை நரகில் வீசப்
நீளம் படர்ந்து செல்லும் 310

செல்லவு நரகமேழில்
சேரமற் றுயிர்கள் யாவும்
மெல்லவ ரதைப்பிடித்து
யேறியே கரையிலாகி
சொல்லுவா ரனரு நபியே
சோதியின் தூதர்மெய்யே
வல்லவர் தூதர்பாதம்
வணங்குவதனைத்துமன்றோ 311

மண்டலம் புகழும் வள்ளல்
முஹம்மது நபிபொருட்டால்
விண்டுமுன் னாகனித்த
வெகுதன மனத்தெழுந்து
குண்டெனு மவுதல்கவுதற்
குளத்தினி லணர்நீராட்டி
என்றுள்ள வுயிர்கள்யாவும்
எரியே கரையில் நிற்கும் 312

நிர்க்கையில் குபிரோரெல்லாம்
நேருள்ள சுவர்க்கவாசல்
ஹூதுசத்துரவுமேகாலாங்
கலிமாவுங்கையில்லாதாலே
வெச்சியே யில்லீனிக்காரயில்
மேவுவா ரிலாஹியோடு
மிக்கஜின் பரியுந் தேவும்
மெய்யணிலாக்கூட்டமற்றும் 313

இபுலீசு தைரியங்கெட்டு நபிபாதத்தில் விழுந்து கெஞ்சுகிறது.

மற்றுள்ள ஷயித்தான் பூதம்
கெவருஞ் சிச்சின் சேரும்
சுத்தவன் நபியும்மத்தோர்
கவுதலில் நீராமாட்டி
சுத்தமாய் பணிகள் பூட்டி
சுந்திசுத்துபரிலுடுக்கி
எத்திசை புகழும் சொர்க்க
மாளிகை சேரும் சேயர் 314

மாளிகை வாசல்முன்னே
 மரித்தங்கின் றிபுலீசப்பேபா
நாளெல்லாம் புகழ் நிறைந்த
 நாயகன் நபியே கேளும்
ஊளியி லிறையனுதி
 யும்முடனுதன் தன்னைத்
தோளனென் றிரு பிறத்தி
 லமைத்தொளி யிலங்குமுன்னே 315

முன்னுள்ள இறையனுதி
 முன்னுள்ளான் உருவமில்லான்
என்றுமே னுக்கத்தலிபா
 இருந்தவ னிருளமையில்
முன்னுள்ள இறை யிருப்பு
 முஹம்மதே நீரறிவீர்
அன்றுள்ள காரணங்கள்
 அடியேனுஞ் சொல்லக்கேளும் 316

சொல்லிய விஷளமேதால்
 சோதிதன் அனுதியாதி
எல்லவர்க்கிறையிருந்த
 யிருளமையாமேயாகும்
வல்லவன் பாத்தைச்சுத்தி
 வனாந்திறுனேயாகும்
எல்லேயி லிறை வெளிவி
 லிருந்தநீர் பிறந்நீர் மெய்யே 317

பிறந்தபின் னுமதொளிவில்
 பிறந்தவராதம்மெய்யே
இருந்துமுச் சுடருமொன்றாய்
 இலங்கிட ஒளி துலங்கில்
சிறந்துமுச்சுடரொளியும்
 சேர்ந்து மனுப்போலென்மேல்
பரந்தருள் பாதாளத்தில்
 பாரயாந் தருத்திராவில் 318

தருத்திராமீதில் சென்று
　　　　தானவன் தனை வணங்கி
பிருத்திடும் பாதாளத்தில்
　　　　இப்படி யுருவெடுத்து
வகுப்புட னருகிருந்து
　　　　வல்லவன் சமுகம் வந்து
துகைப்பெரு மிமையோர்க்கெல்லாம்
　　　　தோன்றலா யிருந்தேன் யானும் 319

இருக்கைபி லாதம்பாதம்
　　　　இணங்கினேன் வணக்கந்தாலே
கருக்குவார்மீக்காயினும்
　　　　சால்கர மெனத்தணிந்து
உருக்கிபே காவியாவில்
　　　　ஒயிலென்னுமுதைத்தாரப்போ
பருத்திங்கால் வளர்ந்து
　　　　பாதாள நாகிலானேன் 320

பாதாளம் தருத்திராவில்
　　　　பண்டுபோ லிறைவைப்போற்றி
ஆதல முழுதமைத்த
　　　　ஆதியை வணங்கிக்கேட்டேன்
ஆதமுனம்மதைப்போல்
　　　　அனத்துள்ள மனுக்குலத்ததிரு
வதிலு மடக்கிடாலானே
　　　　என்குலம் வளரச்செய்யென்றேன் 321

என்றுமே அழியாகாயன்
　　　　எனக்கிறை கொடுத்திடும் படியால்
பண்டுள்ள மியாத்துல்துகைபார்
　　　　பாரமாங் கடலில் சென்று
உண்டுநீ கடல் நீராடி
　　　　யுடலை முழுகாயென்றான்
அன்றுதான் கபாத்துநீரை
　　　　அருந்திய முழுகினேனே 322

முழுகியே யுடலமெல்லாம்
உருட்டியே அழுக்கனைத்தும்
எழுதினு மடங்கா தேவா
எண்ணிலா வுருக்குலங்கள்
தழுவிய னவயர்களுடைய
தையல்போ லுருவாயெழுந்தேன்
தெளித்துமென் னிருதுடையும்
நெருக்கிடப் பரிமாணப்போ 323

அப்படி யுடல் முருக்கி
இருதுடை ஒருக்கால் நெருக்க
இப்படி இருபதாணு
மேத்தினை இருவதொன்றாய்
ஒப்பெருஞ் சேனையாக
உதித்தது கெவியைநோக்கி
இப்படி யாயிரத்திருது
நீண்டதுமென் குலமெனவே 324

வேகமாக்கொடிய ஜின்பரிதேவும்
வெகுதிரள் பூதமுமக்கள்
வேகமாச் செருக்கியா சபிலா
எண்ணிலாதெழுந்தபேய்க் குலங்கள்
ஏகமாய்ப்பெருங்கட லுதாந்து
எழுந்திடுங் குலமெந்தன் மகவும்
மாகிய குலமும் யானும்
அனந்தநாள் அரசிருந்தேன் 325

இறக்கையிலெனது பாலர்
எண்ணிலா தெழுந்திடுஞ்சேனை
குருபத்தர் குலத்தைதனடி
யனைத்தமுந்தீனிலாச்சு
குருபத்தர் குலம்வதிலாய்
அனைத்தும மென்குலமாச்சு
பூருவ மிதுநாள் வரைக்கும்
பொல்லாக்கல்லா னினைந்தேனில்லை 326

இணைத்தில்லா யிபுலீசென்று
யாவரு மகத்தினீசெக்கும்
நணைத்திரள் கொளுனுண்ட
நரகபு மளிந்துபோச்சே
அனந்தரு மெண்பிழைகள் முற்று
மாதியே பொருக்கும் நாயன்
இனந்திர னிறையைக்காண
இரக்கத்தி லதிகம் நீரே 327

நீரெந்தன் கெதியே யென்று
நிகரில்லா பாதந்தன்னில்
சூரணி லதிக வல்ல
இபுலீசென்போன் சுஜூதுசெய்வான்
கேருள்ள முஹம்மதப்போ
நினைப்பய ரிறையை நாடி
வாரெல்லா மரிந்தவல்லோன்
வசனமாம் நபிக்குச்சொல்வான் 328

சொல்லிய வசனமேதால்
சுஜூதிட இபுலீசோனே
கல்லைபா மில்னின் கிச்சி
விசாரவுக் காசாவைத்து
அல்லாஹ் நரகமேழும்
அடைத்துத்தா னிருகப்பூட்டி
வல்லவன் நபியும் வைத்து
வகையுடன் சொர்க்கம் போவீர் 329

இபுலீசு நபியை மரித்து மோக்ஷம் பெற்றவிபரம்.

வகையுடன் சொர்க்கம் சேர
வல்லவ னுரைத்திடப் பரிமான்
பகைபற நீனியா வள்ளல்
முஹம்மது ரசூலுல்லா
தூரமெவு நரகவாசல்
அடைத்துமுத்திரையும் வைத்து
பகைவனும் பதம்பணித்த
இபுலீசனை யருகழைப்பார் 330

அழைத்தவ ரிக்கருமென்று
அதிசய மேடைதன்னில்
தழந்துக்கு அதிபதியாய்த்
தவுதாசனத்திருத்தி வைத்து
இனத்திட இல்லீன் சிச்சீன்
நிச்காரவுக்கு மாசா வைத்து
மழைதிரம்குடை நிழற்ற
முஹம்மதை யவருஞ்சூழ 331

களியுள்ள இறையின் தூதர்
முஹம்மது நபியுல்லாவை
பெரியவ ரருஞ்சூழ்ந்து
எக்குமங்களமே பாடி
ஒளிவெனுஞ் சுவர்க்கத்தாது
மஹசூறுத்தினில் சேரும்போது
பணிசெய்யு மாண்டு வேங்கை
படைத்தவ னருசில் தாங்கும் 322

(வேறு)

தூங்கிய வேங்கைதன்னை
துணிவுள்ள இசுறயீலுப
அங்கவ ரிழுத்துவந்து
ஆடுபோலறுத்துண்டாய்
யிங்கிர்தச்சுவர்க்க ராகம்
இக்கருவுட னில்லீன்சிச்சீன்
இக்குள்ள வாசல்தூக்கி
இனிமவுத்திறப்பதில்லை 333

இறப்பொடு பிறப்பில்லாமல்
எப்போது மிருப்பீர்யாவுஞ்
சிறப்புட னிசுறயீலும்
செப்பிய ஞெனியினேலை
னிறப்பமா யனருங்கேட்க
நீதியி னபியுமற்றும்
மறைபுகழ் சொர்க்கமான
மாளிகை சேருவாரே 334

சேர்ந்தவ ரனுதாந்தன்னில்ச்
சிறந்தொரு வரியெழுத்து
ஆய்ந்தவர் நரகவாதி
அனேககாலவதிப்பட்டு
ஏந்தலி னபிமன்றுடி
இவர்களுக்கிடமுண்டாச்சு
மூர்ந்தியகவர்க்கவாதி
யனைவரு மிதுவே சொல்வார் 335

வாம்பெரு முதல்குலத்தோர்
உரைத்திடு மெழுமையாலே
திரும்பவுங் குலத்திலான
எளியவர் சிறிய கூட்டம்
இருந்தமுன் வாகைக்கான
எழுபது கவலையாகி
அவர்நெற்றி வரியால் ஞானி
யவர்முகம் கவிழ்ந்தே நிற்பார் 336

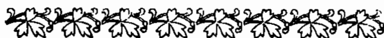
கவிழ்ந்திடு முகத்தோரெல்லாங்
கற்றவன் பதத்தைநாடித்
தவழ்ந்திடும் நரகைக்காணாத்
தரும்பெரும் நாளெமென்னில்
அழிந்திடா மறையிரங்கி
ஆதியின் ஜிபுரீல்தன்னை
நிகழ்ந்திறை ரகீமத்தென்ற
நீதியின் கடல்நீர்தானே 337

நீதமாஞ் சிரகைத்தோய்த்து
நெற்றியின் வரியழிக்க
ஆதியில் சுவர்க்கவாதி
அன்றுபோல் அழகதாகி
சோதியின் சுவர்க்கவாதி
சுகமது பொருந்திமிக்க
ஆதியி னிரசூல்மற்ற
அனைறென்றுய் சேரும் நாளில் 338

(வேறு)

நாளினில் நபிமற்றோரும்
நவமனுமலக்கு ஜின்சுவர்க்கமாதும்
நீள்பதி சுவர்க்கஞ்சேர
அரசருக் கரசர்கோமான்
ஆள்மதி யிரசூலுல்லா
ஆதியின் தூதரான
ஏழைக்குமிரங்குங்கோமான்
என்றுமேநிலைத்தோன் தூதர் 339

மகாமணி மவுலி சூட்டுதல்

எங்குமே நிறைந்தோன் தூதர்
எங்குமே நிறைந்தவள்ளல்
பொங்குல கனைத்துஞ்செங்கோல்
இருந்துலகாண்டு பின்னும்
மங்கியே முளைத்துவல்லோன்
மருஷரி விறைமுன்பாக
எங்குள்ள பாவிமுற்றும்
எழியவை மீண்ட சிங்கம் 340

சிங்கத்துக்கதிகசிங்கம்
முஹம்மத றசூலுல்லா
அங்குள்ளா ரருசஞ்சூழ
ஆதியின் சுவர்க்கமீதில்
எங்கிலு முவமையில்லான்
இறையவ னருள்பெருந்தவிசில்
இங்கிர்த தாருல் கொலுத்து
இலங்கிய மேடைதன்னில் 341

இலங்கிய மேடைதன்னில்
இருந்துஞ்சிங்காசனத்தில்
துலங்குமுத்திரை ஒழிவு
லாஞ்சினை ஹூஹாலுவத்தீசேம்
நலம்பெற நிறைந்தருள் கோமான்
நலமணிக்குருசினி லிருக்க
அலங்கரித்தனர் நபி பதத்தினில் பணிந்து
அரசனு மெளலியுந்தரிப்பார் 342

அறிவினுக்கறிவாய் அமைந்தமெய்ப்பொருளாய்
அனைத்துயி ரனைத்துக்கு மருமறைப்பொருளாய்
உருவினுக்குருவாய் ஒருமறைப்பொருளாய்
உலகுயி ரனைத்துக்கும் ஒருதிருமறையாய்
பருநினுக்கரசாய் பகர்தலப்பதிவாய்
பகர்திரு மறையொரு பாமொழிஉத்தவர்
கருவினுக்கருவாய் நிறைந்திடும் பொருளின்
காட்சியி லுதித்த கண்மணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 343

முன்னொளி துலங்க முச்சுடரிலங்கி
முழங்கிய கடல்முத்து மயிலே
அன்னமே புறாவே வச்சிரக்குயிலே
வணங்கிய குருகுலரத்தினமே
அன்னமே யருசில் விளங்கிய விளக்கே
அந்தவா னிருபரத்தொளிவே
என்னமு தனத்துங்கள் பதத்தினில் பணிய இருந்திடும்
சுவர்க்கசிங் காசனமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி344

ஆதத்தி லுதித்து யணியணி தரித்த
அப்துல்லா லுதனில் முத்தொளிவே
மாதபருமினு மகவெனப்பிறந்து
மற்றுயிர்க் காசென சிறந்து
ஈதலம் புகழுமக்க மதினமும் நிறைத்து
இறையவன் வகுப்பதி லனைத்தும்
ஆதலம் புகழும் சிங்காசனத்தரசே
அரசருக்கரசமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 345

என்னுள்ள பெரியவ னிறையருள் தரித்த
எண்ணிலா நபிக்குமுன் பின் முதலே
அன்னுள்ள யார்கள் அசாபுகள் அசனுடன்
அம்பியா அவுலியா ஒலிகுத்துபு
வின்னுள்ள மலக்கு கூருனி ஜின்பரியும்
வெருந்திரள் மறுபல துயிரும்
நின்னையம் புகழ்ச்சின் நிச்சயக்குருவே நிகரில்லா
இறையருள்தரித்த நீதமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 346

அறிய விண்ணவர்குலம் அஹமதமெனவும்
அரம்பையர்க்கு ஹாமீது நபிகள் முஸ்தபா
பெரியவர்க்குமென பீனத்துமே ஹாவென
குபிராறி ஷத்திபென் இலாஹி அள்வோமெனவே
சபுருணியில் அபுராரென
வேததவுருத்து பூனூன் பாருக்கெனவே
சரியாணிஞ்சில் தாபாவினவே புருக்கான்
அரபியில் முஹம்மதென்றே இடும்வேதமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 347

உச்சித பொருளே உடலுயி ருணவே
ஒளிவெனும் கமலமின்றெளிவே
நச்சரவாடும் நயனமின் நடுநிலை
நவமணிப்பொருள் நீதமே
உச்சிதப்பார்வையில் நினைவையும் மூட்டி
ஒன்பது வாசலும் பூட்டி
முச்சுடர் மூச்சினில் முளங்கிய காட்சி
முடிவில்லா தாடிடும் அமரமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 348

என்னுள்ள பெரியவன் வகுத்துள்ளதனைத்தும்
இறந்தபின் னிறையுடன் கலந்து
பின்னுமே பிறந்திறை திருமுன்னே நிசைந்து
பிழைபொருத்திடத் தெளியவை யறிந்துநீ
பொன்னகர் சுவர்க்க பதிக்கதிபதியே
பிறப்பவர்க்கரசருக் கரசர் சிகாமணியே
என்னுமே சுவர்க்கசிங் காசனம்நிறைந்து
இருந்திடு மரசாமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 349

மன்னர் சிங்காசன கொலுச்சிறந்திருப்பீர்
மங்கை மணக்கோலமுடிப்பீர்
என்னுமே யழியா திறையவ னருளா
லன்னவரு மனுதினஞ்சூழ
மன்னவன் வகுப்பனைத்துஞ்சிங்காசன
மகிழு மதாலத்து பாட்சா
எண்ணிலு மடங்கா நூலிகாளரசே
யாவர்க்கு மிருகண்மணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 350

ஒப்பினி லடங்கான் தூதர்
முஹம்மதைக் கொலுவி லேற்றி
இப்படி யனருஞ்சூழ
எத்தியே மவுலியைப்போற்றி
ஒப்பில்லா மதிமீனொப்பா
யுயர்பதி சுவர்க்கம் காட்டில்
மெய்ப்புகழ் பெருகியாவும்
விஷயத்தி லிருக்கும காலில் 351

இறைதிருச் சமூக மீதில்
எழியவர் தனைமன்றாடி
நிரையவுஞ் சுவர்க்கஞ்சேர்த்த
முஹம்மது நபிதமக்கு
மரியமு மாசியாரை
மணமுடித் தனி வாழும்
அறுசபி பவனிகூற
வருத்தவ னினைத்தது தருவாய் 352

நினைத்துள்ள கருமமுற்றும்
எனக்குநீ யுதவியாக
நினைத்தது தவறிடாமல்
அனைத்துமே தருவாயெந்தன்
நினைத்தது பலிமலிய
நிதிபதிக்கதிசயமாய்
நினைத்தது முடியவுன்னால்
நிறுத்தியே யாமே யாதி 353

ஆதியின் முதல்வனாதி
யஹம்மதை யமைக்குமுன்னே
யெரிகாறு குளையுந்தீர்க்கு
பிறையவ னாதிநாயன்
சோதியின் வானை முற்றுஞ்
சிறப்புமுன் னறிந்தநாயன்
நீதியா நபிக்குமஹூர்ப்
பவனியும் நினைத்திருந்தான் 354

அலங்காரமாகவே வருசொடு குருசு
    மஹாராஷர் வானுலகமேழுமற்றெங்கும்
பலகா லுலகு பதினெண்ணாயிரமாலம்
    பாதாள மாலமென்பதாயிரம் நகரும்
விலைகோடியான நவரெத்தினத்தாலே
    வீடுமாட மேடைகளும் வீதியலங்காரம்
துலையா கதிர்மதிகள் கோடியெண்ணத்
    துலையாத விண்ணவர் செப்புமலங்காரம் 355

நீதியே ஜோதியெங்கும்
    நிறைந்தவன் ஜிபுரிலே
மாதைய பரசியார்
    மரியமுமுஹம்மது நபிதமக்கு
நீதியின்மணிப்பவனி
    யனைவரும் னிசமென்றறிய
ஆதியின் ஜிபுரீ லருசில்
    அறைந்தனர் னிறைந்திறை முரசே 356

பந்தல் அலங்காரம்

நிரைந்தெகரு பரவெளியா
    நிறைவன் ஜிபுரிலே
சிறந்திடுங் குருசருசுஞ்
    சிங்காரியுஞ் சுவர்க்கமுற்றும்
அறிந்திறை ஜிபுரில் மற்ற
    விண்ணவ ரனத்தெழுந்து
குறைந்திடா சுவர்க்கமற்றனைத்துங்
    குருசரு லலங்கரிப்பார் 357

இருந்திடு மிறைபனுதி
எண்ணிலா மகிட்சியாகி
குறைகதி பலவகை
யனைத்திலும் நிறைந்தோன்
குரு முஹம்மது நபி
தமக்கும் பொருந்துமாசியார்
மரியமு மிருவரை புது
மணமுடித்திடுங்காட்சி
நிறைந்தநல் சுவர்க்க மனைத்தையு மிறையோன்
நீதியுஞ் சிறப்பிக்க விளைத்தான் 358

(வேறு)

அலங்காரமானசொர்க்க
மன்னகரைத்தீட்டி
நிலைகால் பவளச்சிர
மேல் வளையைப்பூட்டி
விலைகோடி ரத்தினமணியால்
பலகை பூட்டி
பலவர்ண ரத்தினமுத்து
மாலைச்சரங்கட்டி 359

கட்டி நவ ரத்தினத்தின்
மாலைச்சரந்தொங்கும்
விட்டுப்பன்னீர் சந்தனமுங்
குங்குமமுந்தெங்கும்
மட்டடங்கா கோடிகோடி
மாளிகைக ளெங்கும்
வட்டமதி சூரியபடம்
வாசலெங்குந்தங்கும் 360
தங்கச்சருகான பட்டு
ஆடையெங்குங்கட்டித்
தாலொறும் சூந்திர
உலாந்தரொளி சூட்டி
அங்கதிக்கோல்
அசுமான்கிரிகட்டி
அணியணிக்கதிர்மதிமீன்
எங்கும்படமோட்டி 36

எங்குநவ ரத்தின
விளக்குச் சரக்கட்டி
இலங்குஞ்சொர்க்கமான
மலர்மான சரக்கட்டித்
திங்களொழி போல்கவிய
பனேகம்வகைகட்டித்
தீன்கமுகு பாளைமலர்
வாளைமாம்காட்டி 362

காட்டி வைத்தவாழை
நவரத்தின மிலங்க
காலுதிக்குந் தீவெட்டியும்
பந்தமூக் துலங்க
செட்டுபக வத்தியுடன்
மத்தாப்பிலங்க
நீளமலர் கனிவனியுந்
தேனொழிவு துலங்க 363

பட்டுக் குஞ்சங்கட்டியே
சரிகையு மிலங்க
பவளச்சரந் தங்கச்சர
மெக்குழுத் திலங்க
எட்டுச்சொர்க்க வீதியு
மிலங்கியே துலங்க
இமைபவ ரலங்கரிப்பா
ரிப்படியுந் துலங்க 364

அலங்காரமான சொர்க்க
மன்னகர்கள் முற்றும்
இலங்கவே குருசொடு
அருசமற்றனைத்தும்
துலங்கவு மலங்கரிப்பார்
விண்ணவர்கள் முற்றும்
ஆலகபி பவனிவர
நாயக னிணைப்பான் 365

(வேறு)

நினைத்தவ சிமைத்தென்னும்
நெருங்கனல் ஒளிட்டத்தாலே
அமைத்தவெள் ளானையொன்று
அதுக்குப்பேர் மஃமூதாகும்
சமைத்தனல் நெடியரூப
முடனும்வெண் டாளத்தாலே
இமையவர் ஜிப்ரீலந்த
கடலைவிட்டெழும்புவாசே 366

எழும்பும்வெள்ளானை தன்னை
இமையவர் ஜிப்ரீலும்
குழுபெறு ஹவுதல்மீதே
கொண்டுடல் கழுவிநீராட்டி
ஒழிபிறங் தவுசுபெட்டாஞ்
சுவர்க்கத்தி லுயர்ப்பதியில்
வழிபெருந்தாரூல் கொலுத்து
வண்ணமாளிகைமுன்னுவார் 367

மாளிகைக்கொலுமுன்பாக
மஹ்மூது வெள்ளானைமீதே
நீளிய உடல் முழுதும்
நிறைநவ மணியணிந்து
தாள்வில்லா துயர்ந்த ரட்டினத்தால்
தருமதுமேல் வைத்து
ஆளிய கடல்மாணிக்கம்
அவுதாவை மேலே வைப்பார் 368

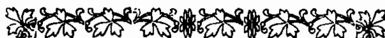
வைத்ததுபுத் தகிய குஞ்சம்
வயிரவெண் டாளத்தாலே
முத்தெனும் சரம்வடத்தால்
அனைத்தையும் சேர்த்திருக்கி
மத்திரு பிரத்திலாரினும்
மாணிக்க இனிக்கூடு வைத்து
முத்திரை தரித்தவள்ளல்
முஹம்மது முஸ்தபாவே 369

முஸ்தபா நபியே சுத்தி
முஸ்தபா ரெக்கீன் சோடினையால்
துனித்தொனி யணர்தங்கோடி
துலங்கிட நபியுல்லாவே
மஸ்தடத்தரிக்கையேத்தி
ரத்தின மவுலிபூண்டு
சத்திக்கு முஹம்மதிரசூ
லிருபுரம் கிளிக்கூடுதன்னில் 370

தானவ ளுதமவ்வா
தவநபி மங்கை மாதும்
வானவர் ளவர்கூருலீன்கள்
வையக ரவுலியாக்கள்
நானிலத்தனருங்கூடி
காழிகை முளுத்தந்தேடி
தீனொளி கூறியாமீன்
திக்கெல்லாம சலவாத்தோதி 371

ஓதியே விருதுமுற்றும்
ஒலித்திட முரசுவீணை
கோதைகூருணி மாதர்
கும்மியுங் குலவை பாடி
ஆதமு மவ்வாவோடும்
இபுராகிமு சாரா நால்வர்
தாதையா மறிய மாசியார்
தனக்குகை கொடுப்பதாமே 372

கைப்பிடித்தெழுப்பி வல்லோன்
காசிபி லதிகம்பெற்றோர்
வையக ரணர்க்குந்தந்தை
தாயுமே வாழ்த்தியேத்தி
சையது முஹம்மதிரசூல்
சார்பிருபிரம் கிளிக்கூடுதன்னில்
தையலார் ஆசியார் மறியம்
தனையிரு பக்கிலும் வைப்பார் 373

பவனி சிங்காரிப்பு

இருத்தி யிருபிற மாசியார் மரியம்
எங்கள் நாயக முஹம்மது நபிதமக்கு
நிரைத்து பலபல சுவர்க்கத்துப்பணியும்
நிகரில்லா மணவகையினைத்தும்
கருதுஞ்சுவர்க்கத்தில் அதிசயமலரொடு
காரணச்சரத்தொடும் மாலை
நிரைத்தது முஹம்மதுமரிய
மாசியார் மூவர்க்கு மணிவார் மாலை 374

அமைத்தன ரவுதாதன்னில்
அரம்பையு மிருமருங்கிருக்க
மணந்திரள் யானைமேலே
மரகத பலகைபாவி
இணைந்திரு கொம்பின்மேலே
இலங்கிய வைரத்தாலே
கணந்திரள் பலகைபாவி
கம்பமு மணந்தய்நாட்டி 375

நாட்டியே வளையல் பூட்டி
நவமணிப்பலகை பாவி
ஏட்டினி லடங்கா சொர்க்கம்
யெழுந்தது பட்டாடை கட்டி
கூட்டியே மரகதமுத்துங்
குஞ்சமுஞ்சரங்கொத்தாட
பாட்டினி லடங்காப்பட்டு
பருகாச்சுத்து மணவதாமே 376

அணைந்திடும் பருதாப்பந்தல்
அதுக்குள்ளே பவனியுள்ளோர்
இருப்பவர் சலவாத்தோதி
யாவரு மகிழ்ந்து போற்ற
நிறைந்திடு கவமனுவும்
மலக்குள்ளே சுவர்க்கமாதுஞ்
சிறந்திடும் பவனிவள்ளல்
முஹம்மது நூறொளிதுலங்கும் 377

நூறொளி துலங்கும் முஹம்மதர்பவனியின்
வருந்திறன் சூழ்சபையில்
பிருமுஹம்மதன் திருநெறி நீதம்
பிரபந்த மணர்சபையறிய
கூறவு முஹம்மத சிரசூல் மகிட்சி
கொண்டண பெருமே புகழ
பெருமையு மிருபதியறிய
பிரியம்வைத் தடிபேணப் பேணி 378

பேணியே சுபிபதத்தில்
பிரியம்வைத்திடுமடிபேண்
ணணிய தருமமெல்லாம்
ஒன்றுநூறனந்தமீந்து
தானிலத்தவர் மெச்செ
சுபிதயமெனக்குமிக்க
பானிலம் புகழும் வள்ளல்
பவனியுமெழும்பும்போதே 379

போதவு முரசுவிணை
புகண்டமல் லாரிதும்பி
நாதமும் தாரை சின்னம்
நலுவத்து நவரீதமுங்
கீதமும் விருதுகோடி
கெடிபெயாலி முளங்க வோசை
வேதமுஞ் சுவர்க்கமுற்றும்
ஒலித்திடுமோசையாமே 380

ஓசைகின்னரக்கொம்பு
ஒலிபுமெக்காளபம்பை
வீசுமல்லாரி தப்பு
வீணையுந் தவிலுந்துத்தி
யோசைகள் சுவர்க்க முற்றும்
ஒருவர்சொல் லொருவர் காதில்
வீசமு மறுபுக்கொள்ளா
வெகுதிசை பார்த்ததெல்லாம் 381

பார்த்திடுந் திசைகளெல்லாம்
பகலத்தி தீவெட்டியாம்
தோத்திய கதிர் மதிமின்ன
தொனி துலங்கிவொன்றாய்
காற்றிசை விலாவில் ஹம்த்து
நடனமுங்கொடிபத்தாட
வெத்திவெண் குடைமேகங்கள்
வெகுதிசை திரண்டே நிற்கும் 382

நிற்கவானவர்களெல்லாம்
நெடுங்குர லலங்கரித்து
மிக்க கட்டியங்கள் கூற
இருபிரக்கவரி வீச
ஒக்கவெண்சாமரனும்
ஒலிவலம் புரியும் வாங்கு
திக்கெல்லாம் முஹம்மதென்றே
ஜெயகெண்டி முழக்குந்தானே 383

முழங்கவும் வேதநீதர்
முன்னவன் ஜிபுரீலும்
விடாப்பும் வெள்ளானையான
வெற்றிமஸ்தகத்திலேறி
எழும்பவும் பவனிசொர்க்க
மற்றரு குலவை கூவ
வளமது சுவர்க்கமாதர்
வருமலங்காரஞ்சொல்வேன் 384

வேறு

பாசமுள்ள மேனியர்கள் பன்னீரில் முழ்கி
பவளமெனக்கோவை யிதழ்வாய்முகக்கழுவி
மேருமதி மின்னொளி போல் பல்லுகள் விளக்கி
மேகவர்ண காளியத்தப் பல்லிடையில் துலக்கி
பாசமுள்ள கூர்விளித்து மஞ்சனமுந்தீட்டி
பரிமள சுகந்தமுடன் முத்துமலர் சூட்டி
நேசமொரு வர்ணமுள்ள சந்திகமும்புனைந்து
நெற்றிதனில் வச்சிர வயிரத்திலதமிட்டார் 385

இட்டவர் திலதமே விலக்குமதிப்போட்டு
மெட்டுச் சொர்க்கமுற்றுமே மயக்கும்வாடையிட்டுப்
போட்டுமே ஒளிதுலங்குமான மணிகட்டு
புரமதிகமான மொளிப்பாடகமுமிட்டு
மட்டதிக மிருளான குழல்முடி சீவி
மாணிக்கமு முத்தாரத்தினக்கொத்துமணமேவி
இட்டெழுப தாமிர மிலங்குபின்ன லொற்றை
இருபாதம் வரை நீக்கும் பின்னல் சடை முத்தே. 386.

முத்து சொர்க்க மாணமண வாடைமலர்வைத்து
முத்துநவரத்தின மதுதுலங்குஞ்சரக்கொத்து.
பத்திபிருளதிகமான முடிபின்னி
பட்டுத்தட சொத்தபணியுஞ் சித்திலாணி,
சுற்றுநவரத்தினமு மாணிக்குமிழைத்த
சொல்லத்துமியாப்பணியுஞ் சிரமுழுதும் வைத்து
முத்துநவரத்தின மிழைத்தபணியுத்து.
முகஞ்சிரத்தனம் புயமுழுது மவர்வைப்பார் 387

வைத்தவானவர் வடமாலையுடல் பூட்டி
வலமிட இருபுரம் வைரநகை சூட்டி
பத்திவிளக்க முத்து ரத்னம்பட்டுன் நட்டுமணமிட்டு.
பட்டுநெறி யிட்டகசமே லொழிவு போட்டு
முத்துநவ ரத்தினமும் முத்துச்சரக்கோர்த்து
சூரிய னிலங்குஷதனமேல்பதைக்கம் வைத்து.
ஒத்தநா விடக்கிப்பட்டு பாவாடையுமிட்டு
ஊனிமதி போலெழிவுஒட்டியாணமிட்டே 388.

இட்டவள் கடனை இருபாதம்சிலம்பிட்டு
இலங்கும்வெள்ளியால் இருநிரையுமிட்டு
மட்டொளி துலங்கு இருபாதசரமிட்டு
மாணிக்கமழுத்தாங்குடையுமுடிமேலிட்டு
கொட்டுகுரல் வீணையிட மாமவுகையில தொட்டு
கூவுங்குரல் வீணைவலக்கையா லொலி யிட்டு
விட்டவர் டேந்து மாளி வாசல்வழிப்பட்டு
வேதாபி வீதிவர மாதர் கோலமிட்டே 389

மாதுகொலுமண்டபங்கள் முத்தாலலங்கரித்து
மங்கைத்தலைவாசல் வந்து திங்கள்போலே தரித்து
வீதிதனில் சந்தனமுங் குங்குமந்தெளித்து
விட்டெழுதிச் சித்திரம் விதம்பணி விரைத்து
சோதிசொர்க்கமான மலர் சூட்டியே நிரைத்து
சொல்லரிய வச்சிரத்தினுல்குருசுவைத்து
சோதிமதி போலவெற்றி கும்பமதில் வைத்து
சுகந்தபன்னீருத்து மணமுத்து மேனிதனை நிரைப்பார்

நிரைத்தகும்பமேலே வர்ணத்தால்கலசமேத்தி
நீழ்ஒளிவு சூழ்வான்னப் பானமலரேத்திச்
சிறந்தசொர்க்க மாணமலர் மாலைச்சரஞ் சுத்திச்
சேனைகொடி சந்திரனை சூரியனைமாத்தி
இருத்திகும்பம் வைத்தமட வார்கள் கையினேர்த்தி
எந்துதட்டம் பச்சை மரகதஒளி தோத்தி
சிறந்திடவு முத்துநவ ரத்தினம் நிரைத்து
சென்றுவழி பார்த்திருப்பா ரேந்தியே ஆலாத்தி 391

ஆலாத்தியான தட்டமேந்தியேந்தி நிற்பார்
அணியணியாய் கூறுனி சேனைவந்து நிற்பார்
காலாட்டமாய்நடன மாடிக்கொண்டு நிற்பார்
கன்னியர்கள் ஆடிப்பாடி பந்துகளடிப்பார்
கோலாட்ட மாடியார்கள் கும்மிகளடிப்பார்
கூடிக்கூடிப்பெண்களெல்லாம் கொண்டாடிநிற்பார்
பாலைநதுல ஆடியாடி பாடிக்கொண்டு னிற்பார்
மன்னாிர புஸ்பவனி பார்த்துவழி கிற்பார் 392

வழிபார்த்து நிற்கும் மாதுயேந்தி யாலாத்தி
வள்ளல் நபிவிதிவா யெங்கும் விளக்கேத்தி
ஒளிவாக்கதிர்மதியின் றனிலையுந்தான் மாத்தி
யுத்தமடவார் முகத்தின் பல்லொளிபூ ணேத்தி
பழியாக் கதிர்மதிக்கு நூறுபங்கு வுயர்த்தி
பத்தினிவிறை நபிதனையே பாடிப்பாடிப்போற்றி
தெளிவான சொர்க்கமடவார்கள் மெத்தநேர்த்தி
தேடிநிற்பார் மாதரெங்கு மோடியோடிசுற்றி 393

ஓடியே வுலாவியே குலாவிநிற்பார் பெண்கள்
ஒருவரை யொருவர்கள் தழுவி நிற்பார் பெண்கள்
கூடியே நபிவளமை கூறிநிற்பார் பெண்கள்
கொங்கை தங்கக்கும்பம்போலக்குலுங்குதனப்பெண்கள்
கோடி கோடி மாதுவந்து பக்திநிற்கும்பெண்கள்
கொவ்வையிதழ் வாய்மலர் கோரிநிற்பார்பெண்கள்
சாடிசன்னை யாய்ச்சரச மாகநிற்பார் பெண்கள்
சந்தோஷமாய் சிரித்துப்பாடிநிற்பார்பெண்கள் 394

பாடியாடு மாதரெல்லாம் பத்திபடிவைக்க
பரிமள சுகந்தனமூ மூக்கியிலேதேய்க்க
கூடியேநடக்கும்பெண்கள் முத்துடல் குலுங்க
கூடிய வளமை மாதர் அங்கமுங்குலுங்க
நீள்சொர்க்க வீதிமாது னீள்முகமிலங்க
நிலைவு நபி மீதில் மாது வைத்தவர்கலங்க
கோன் கோடியானவொளி கொண்டாடிலங்க
கோன்றுலங்கு நபிபவனியுத்த பணிவகுத்தே 395

அணியணிச் சிவிகை திறளே தினைபனந்தம்
ஆடியே கோடிநிற்பார்களனந்தம்
நவமணி கவிகைத்திர ளெத்தியனந்தம்
இலைதரும் கூறுணியனந்தம்
இலங்கும்பட்டை சொட்டை விருதேத்தியனந்தம்
அனந்தமில் லனந்தமிலா னந்தம் விருதானோர்
ஆலநபி வரிசைய பவனி அந்தாங்கானுதென்பார்
அந்திரத்தில் காணுகிது பவனியொளி யென்பார் 396

அடியன்னமே எனக்குச்சற்றே தோணுதடியென்பார்
எத்திசை யென்றுபெண்கள் எங்கே யெங்கே யென்பார்
எல்லவ சொருமுகமாய் யெட்டி யெட்டிப் பார்ப்பார்
சந்தோஷ மாகப்பெண்கள் சலவாத்துஞ்சொல்வார்
தவ்வி மிட்டெழுந்துநின்று சல்லிஞ்சல்லியென்பார்
அந்தமதி யோர் மின்னார் பந்திமுற்றுங்காண
ஆதி நபி வீதி வாசார் சிங்காரஞ்சொல் லேவினே 397

சிங்கார மாகவள்ள இப்பவனி
ஜெயமுழக்கும் சுவர்க்கமும் பவனி
மங்காத சந்திரன் சூரியன் கோடி கோடிபோல
மாணிக்க முத்து நவரத்தின த்திலே
எங்குமே துலங்குஞ்சொர்க்க மெட்டுமே யிலங்க
யாவரும் வெள்ளானையின்மீது தரித்திருக்க
அங்கு ஹவுதாச்சு தாவை மாதரெல்லாங்கண்டு
ஆலாபி வீதிவா செய்திகளை ஓதியாதிமுரசிட்டார் 398

ஆதியருளாலே நபிவந்த வரலாறைபோதி
ஓதியெல்லவரும் சோதி கிட்டனார்
அதுமுதலான நபிநீதி வளஞ்சொல்லி
வீதியிலே நின்றவரும் வெற்றி முறசிட்டார்
நீதமிறை முன்னணிமன் றுடியதைச்சொல்லி
பாதையிலே னின்றவரும் பாதமுரசிட்டார்
ஏதுக்குறையாப்பவனி பெரியசிங்காரமா
எல்லோரும் பாடியே நாடிச்செல்ல முறசிட்டார் 399

(வேறு)

முரசினோசையும்
முதண்டத் தோசையும்
உருக்க மாதர்கள்
பேஷா ஓசையும்
வரிசை வீணை
மல்லாரியி னோசையுட
பருக மாதர்கள்
பாடோ சைசையே 400

பாட்டினோசையும்
பர்தடி யோசையும்
நாட்டிமாதர்கள்
நடனத்தினோசையும்
போட்ட ஆபரணத்
தடி யோசையும்
கூடி பெண்கள்
குரக்குயிலோசையே 401

ஓசை கொண்டு செய்
துயிர்களெல்லாம்
பேசிக்கூவி
முகம்மது நாதர்
நேசமான
சுவர்க்கத்துச்சோலைகள்
பூசி வாடை
பூத்துத்துளிரமே 402

வீசும் பன்னீர்
சுவர்க்கத்துப்பாடங்கள்
நேசமான பொழுது
நிலவொன்றாய்
வாசல் வந்து
உலாவலும்
திசைக்குள்
சொர்க்கமான 403

எல்லாம்புகழ்
எதிகாடது
நால்மறை
நவநீதத்தினுடது
கோடி கோடி
தவத்துள்ளோர் நாடது
கூடி புள்ளவர்
வீயநாடது 404

நாடியுத்தவமுள்ள
நாடது
நபிகள் முத்தொற்றங்கு
கூடிய நாடது
பாடிப்பாடிப்
புகழ்வுகந்திடும்
நபிமுஹம்மது சூள்
சொர்க்க நாடுவளமே 405

விருத்தம்

வளம்பெரும் சுவர்க்கம் நாட்டில் வல்லவன் நபியுல்லாவும்
இளமையிலாகியோர் மரிய மிருவரு மிருமருங்கில்
எழும்பிய பவனி யிந்தா வருகுது வருகுதென்றே
ஒளிவுள்ள பவனிசுவர்க்க மாதையர் யாருங்கண்டு
தெளிவுநல் மொழியார் முற்றும் திருக்கையுமடித்துக்கொட்டி
முளங்கியே யனருமொன்றாய் முஹம்மது புயம்பூரிக்க
அழகுள்ள பவனிபூண்ட பணியெல்லாஞ்சிதரிச்சிந்த
களிம்பர வளமை பேசி யெழும்புவார்விளம்புவாளே 406

(வேறு)

விளம்புவார் கூருணிமாதர்
வெகுமிட மினத்துமொன்றாய்
தளம்பெரும் கனிஞர்போலே
மைதயலரனருக்கூறி
களம்பெருங் கூட்டம்போலே
காரிகை யினத்துமொன்றாய்
வளம்புகழ் சுவர்க்கநாட்டில்
மங்கையர் கூடுவாரே 407

கூடியே கோதைமாரும்
கொண்டொரு மகிட்சியாலே
நாடியே யொருமுகமாய்
நின்றுதான் பவனிபார்த்து
சூடியே முதல் வளமை
அறிந்தில்லா எறிந்தம்பரை
சூடியே நபிவளமை
சொல்லென்பாள் சொல்லுவாளே 408

தொங்கல்

அன்னமே இதோ வருகுதாச்சரியமென்ன
    ஆசியார் மரிய மருமூது கலியாணம்
வண்ண வண்ண வாழ ஒளிவானமட்டுமென்ன
    வள்ளலவுதாமாணிக்க வச்சிரவொளி மின்னல்
இன்னமு மிருபக்கிக் கூட்டுக்குள்ளே யென்ன
    ஏந்திழை யாசியார் மரியமல்லவோ பெண்ணு
என்னத்தின்மேலேறி வருகுதடி பவனி பென்ன
    ஏகன் மருமூது வெள்ளை யானையடி பெண்ணே 409

இருபத்தாரு உலமா முஹம்மதவர்பேரு
    எத்திசையும் புகழும் ஒளிவான பகாமீரு
ஏகபெரி யோனொளிவு
    இறங்குதந்த நூறு
முத்து அவுதாக்கிரங்கும் பத்தொழிவாரு
    முன்னமவன் கிருபை நூறிரங்குதடி பெண்ணே 410

தையலே இவருடைய பேராரு சொல்வாய்
    தாஹல் கொதுத்தாசேபிரங்கள் நபியுல்லா
எவ்விதமா வந்தவரிவர் வளமைசொல்வாய்
    யாவையு மமைத்தவன் அழித்தெழும்புமல்லா
இவ்வுல கமைக்குமுன் னிவரையருள தெல்லா
    இலங்குமொழி வாய்த்திரண்ட வெங்கள் நபியுல்லா
செய்யபுக ழானபிறை தோழரிலுமேலார்
    செய்யது முஹம்மதிர சூலுமெற்ற நல்லார் 411

நபியனந்த முற்றவர்க்கு மெத்தகிகமானோர்
    காயனவுலாக்களைக் கிருக்குமாயிலானோர்
நபியாத மிபுராகி இசுமாயில் கிளையானோர்
    நாற்றிசையும் புகழுமப்துல்லா நெத்தி முத்தானோர்
எவ்வுலகுக்காமீனு ரீன்றமகவானோர்
    ஏகநபி ஆதிநர் கதிபதியுமானோர்
ஹபீபு நபியா மஹாரசர் பவனி யொழிலானோர்
    ஹாச்சிபெற்ற வள்ளல் மஹாமூதன்னமேளோய் 412

அன்னமே அவுதாளி வலக்கட்டிருப்பத்தாரு
    ஆசியார் மூசாவை முன் வளர்த்தமாதர்
இன்னவிடப்புரத்தில் கூட்டியிருப்பதாரு
    சாரகபி தாயினர் மரிய மாகுமவர் பேரு
மன்னாவு தாயிடத்தே கூட்டமெத்த ஆறு
    மற்றநபி மார்களை மற்றும்
வன்னாவுதா[illegible]த்தே கூட்ட மெத்த ஆறு
    வல்லகுத் தூபுறுனி அவுலியாக்களாகும் 413

மன்னாபு தாப்புரத்தின் கூட்டமெத்த ஆறு
    மற்றுமுள்ள வானவரில் மெத்தப்பெரியோராம்
மன்னாவுதாமுன்னே யிருக்குமவராரு
    அபுபக்க ருமருதுமா னலியார்சவர்களுமாகும்
முன்னணி யிருக்கும் வெகு கூட்டங்களுமாரு
    முஹம்மது மனையார் மற்ற உற்ற குலத்தாரு
முன்னேகொம்பு மேல்குருசி லிருப்பதவராரு
    முஹம்மதிரசூலு மற்று மெற்றதிகம் பெண்ணே 414

மஸ்தகத்தை முன்னடத்தி வாரதாருபெண்ணே
    மன்னனிறை தூது ஜிபுரீலல்லோகண்ணே
அஸ்திரம் பூண்டு பின்னு லிருப்பதாருபெண்ணே
    வானவர் மீய்காயி லிசுறாயிலடி கண்ணே
துஷ்தணித்து பின்னுலே யிருப்பதாருபெண்ணே
    துய்யமகாரச னிசுராயிலடி கண்ணே
வெற்றி முன் குருசுமேலிருப்பதாரு பெண்ணே
    துய்ய அசனுசனும்பாத்தி மாவுமடி கண்ணே 415

விருத்தம்

இன்னவகை கூறுனியாவுங்கூடி
    எங்கள்நபி பவனிவரும் பாதை நாடி
நின்றபெண்க ளனைபேருங் கூடிக்கூடி
    நிகழ்த்துவார் கபிவளமை கோடி கோடி
என்னரிய பவனி முன்னே யனருங்கூடி
    ஏர்துங்கட்ட மாலாத்தி இருகைபாடி
மன்னரசூல்பதத்தை மகிழ்ந்துநாடி
    வாழ்த்துவார் ஆலாத்தியாடி பாடி 416

என்னுள்ள பெரியோன் அனைத்தையு மமைந்த
இறையருள் மகிட்சியும் நிறைந்து
தன்னுள்ள கிருபை ஒளிவழித்திடுகில்
தருபதியனைத்தருள் நிறைந்து
மண்மணியாகி காரணப் பொருளே
காட்சியும் சூட்சியும் நிறைந்த
தன்னுள்ள கிருபை ஒளிவழித்திடுகில்
தருபதியனைத்தருள் நிறைந்து
கண்மணியாகி காரணப்பொருளே
காட்சியும் சூட்சியும் நிறைந்த
முன்னவ னெழிகி லுகித்திடும் சுபியே
முஹம்மதை யேத்தி ஆலாத்தி போற்றி 417

வாருகன் நிறைந்த வல்லவ னொளியில்
வடிவுள்ள அஹம்மது சுபியே
நேருள்ள இறையோன் திருமுன்னே
நிருத்தினிலேத்திடும் படிமுடியெனவே
காரணப்பொருளாய்க் கடல் பத்துந்தொழுது
காமிதா நாமெனு மொழிவாய்
ஆரணப்பொருளே பறிந்துமுன் னுரைத்த
அஹம்மதை யேத்தி யாலாத்தி போற்றி 418

சூட்சியின் மயிலே துலங்கிடும்புறாவே
தொழுதிடும் மாடமின் குயிலே
ஆட்சிய மனுகா வச்சிரப்புயனே
அன்னமே அமாபதி குருவே
தாட்சியு மனுகா அருசினில் விளக்கே
தங்கவா விலங்கிய மீனே
காட்சிம் நிறைந்த காரணப்பொருளே
ஹாமீதை யேத்தி யாலாத்தி போற்றி 419

எல்லவர்க்கரசே யுமதுட பதத்தில்
யாவருந்தொழுமென நிறுத்தி
நல்லவர் சுவர்க்கசிங் காசனத்திருத்தி
யாவையு முமதுமுன்னிருத்தி
எல்லவா தனிலும் வுமதுட பதத்தில்
இணங்கிடார்க்குயிர்க்குலம் பிரத்தி
வல்லவன் றாதே யாவருக்கரசே
வள்ளலே யேத்தியாலாத்தி 420

ஞானிலத்தாகம் மூதுகினிதுதித்த
நபிகுல மணதிதிலும் பதித்த
இன்னிலத் தப்துல்லா மகவென உதித்த
யாவரும் நபியெனத் துதித்த
மாநிலம் நிறைந்த தனத்துயிர் வருத்த
மறையுங்கள் நெறியென துதித்த
தானவன் அரித தரணிமுத்தரசே
மேல் வத்தியாலாத்தி 421

முன்னவனருகில் கவுசடனருகிறந்தீர்
மொழிந்தயின் னுலகத்தில் நிறைந்தீர்
வின்னுலகதிலே யமர்ந்தனீர் பகுந்தீர்
விக்கினமானதை வடனுடன் பொருத்தினீர்
அன்றனதசையை பெண்ணுரு வெடுத்தீர்
அனேகமுங் காரணம் விடுத்தீர்
மன்னுலகான மக்கமாநபியே
மன்னரே யேற்றியாலாத்தி 422

துங்கவா னுலகு மொருகுடையாளர்
தோற்றிய மருசரு மீதில்
எங்குள்ள தனைத்த முருவிடப் போது
பொங்கிய இறைவாமீதில்
அங்குமன்றுடி யனவரையுங்கூட்டி
யருள்பதி சுவர்க்கமென் கெதியில்
எங்களைச சேர்த்தும் யாவருக்கரசே
யாசீமே யேற்றிஆலாத்தி 423

ஒப்பி னடங்கா தமதுட தீனை
உலகினி லறிந்திலாக்குலக்கள்
தப்பியே நரகினி லிருந்திடும்பேரை
தங்கள்மன்றுடி நற்பதியில்
எப்போது மழியா திறையருள் நிறுத்தி
யாவருக்கரசருக் கரசே
அப்பினை நினைந்த காரணக்குருவே
ஹாசீமே யேற்றியாலாத்தி 424

பருத்தெனுங் கொடிய வெங்கையைப் பறித்து
　　மன்னுயிர் அனைத்தொரு பொருத்து
தருத்துடன் சுவர்க்க கொலுவினில் தரித்து
　　தாக்களுங் குலங்களுந் தொகுத்து
இகத்தொடும்பவனி இலங்கிடும் ஒளியே
　　யாவர்க்கு மமரு மாமணியே
வகுத்தவன் தூதே முனைபமது நபியே
　　வள்ளலே யேத்தியாலாத்தி　　425

இன்னுள்ள பவனி முடித்திடுவோமே
　　யாவரும் வருந்திய தனமே
என்னுள்ள குலங்கள் அனர் புடை சூழ
　　இருந்தா சாள்வீர் தினமே
என்னுள்ள பொருளே எங்களின் கெதியே
　　யாவரிவிலங்கிடும் அமரமர்மாமமணியே
விண்ணைய முமது பலகெதி கிசமே
　　யேற்றியாலாத்தி　　426

முனங்கிய சுவர்க்கமாதர்
　　முத்துமாலாத்திபாடி
எழும்பியே பவனிவள்ளல்
　　ஏறும்வெள்ளானை
தளம்பிர கடத்ததில் ஜிபுரியில்
　　தக்கவன் அரசுவர்க்கமுற்று
வளம்பெரும் வீதியெல்லாம்
　　வலஞ்சுற்றி பவனிவந்தார்கள்　　427

சுத்திய சுவர்க்கமெட்டும்
　　சொல்லிய தாருல் கொலுத்தும் திசைபவனி
சுத்தும் அன்பதாயிரம்
　　வருடம் பவனிசுற்ற
கத்தவன் தாருல் கொலுத்து
　　காரண கொலுவில் வந்து
எத்திசை புகழும் வள்ளல்
　　இரங்கிடும் பவனிதானே　　428

இரங்கிய முஹம்மது நபியிருப்பதில்
ஏந்திழை யாசியர் மறியத்தை யிருத்தி
திரங்கொள்ளு ஆதம் ஹவ்வா
இபுறாஹீம் மூசாறு நால்வர்
மருங்குள்ள ஆதம் ஹவ்வா
மரியத்தின் தாய்தகப்பன்
வரம்பெறும் மாசியருக்கு
இபுறாஹீம் மூசாமாவாசீம 429

ஆசிய மாதைய ரிருவருக்கு
அன்னையும் பிதாவுமாகி
ஏகவன் ஜிபுரீ லப்போ
எல்லவர்களுக்குமோதின்
வாகுடன் மீக்காயீலும்
வல்லவன் ஹத்திராகி
ஏகவன் வாதருசன்
இசுறாகீலும் சாட்சி 430

தானிருபேரும் சாட்சி
தம்பிறான் லுகயம் காட்சி
நானிலத்திலவரும்மீட்சி
நபிமணக்கோலம் காட்சி
வானவ ரிசுறாபில் மீக்காயீல்
வல்லவனும்மோதி
வானக கோமான்
திருநபிபோதி 431

ஓதிட பாத்திகாவை
உயர்த்திவின்னோர் மிக்காயீலும்
ஆதியின் மலக்குகாளு
மனைகளின்னோர்கள் தாமும்
ஆதமும் நபிமற்றோரும்
ஆதியின் படைப்பினத்தும்
நீதமா ஆமீன்கூறி
நிறைத்திடு முஹம்மது மணமே 432

மணமது முஹம்மது நபிக்கு
மறியமாசியர் தனக்கும்
இணையில்லா வருள்மணம் முடிய
யாவரும் நபிசின் பரிசேதவும்
அணையவின் னவர்க்கதிர்
மதிலெயுகு மருசோடு குருசமற்றனைத்தும்
இணையில்லா சுவர்க்கமா
தனத்துமே குலவையிட்டிடுமோம் 433

குலவை யிடியொலி குமுற குருசுட
ராசகதிர்மதி வானம்
ஆலமுந்தருக்கறவுலகும்
ஆதியின் ரகுமத்துக்கடலும்
இலகிய யில்லீன் சிச்சீன்
யிக்குறுவுடன் நற்சுவர்க்கம்
தலைமையில் தாருல் கொலுத்துந்தானே
தான் குலவை யிட்டிடுமே 434

இட்டவா னுலகமெல்லாம்
ஏழுந்தொரு இடியாய் மின்னி
மட்டில்லா தலங்கரித்து
மன்னவன் நபிமணமிளகி
கெட்டிய சுவர்க்கத்தில் லிருந்தகனைத்தும்
மகிழ்ந்தது தானே தாஜெனியா
மட்டில்லா முஹம்மது நபிமண முடித்தே
மகிட்சியின் குலவையிட்டிடுமே 435

மணந்திரள் முஹம்மது சிகாமணிக்கும்
மரியமாசியர் தனக்கும்
கனந்திரள் பவனியின் மணமுடிக் தனலே
காரண குரிசினி லிருத்தி
இனந்திர ளனைவும் படைத்திறை கோமான்
யாவருமெழுந்தொரு திரளாய்
தனந்திரள் முஹம்மது நபியேயுன் னிதயான
சிங்காசனத்திருத்தி 436

இருக்துஞ்சிங்காசன முஹம்மது நபிதனை
பணிவரு பெழுக்தொரு திரளா
வருந்திபே ரேச மீசாக்கினில் முதலே
வலஞ்சுத்தி பணிவர்வக் நதுபோல்னிருத்தும்
பிரக்கணமாக பணிவருஞ்சுத்தி
எழுதிசமா னீளிய பதம்பணிந்திரைஞ்சி
டரைத்திட பணிந்துமே பெழுக்தொரு திரளம்
தடிவந்திறைநபி பாதத்தே 437

நபிநாயக முஹம்மது நபியும்
நவமணி குருசினிலிருக்க
புவியில் நபிமனுசின் தேவும்
புதியவன் மலக்கும் கூருளியேவையும்
குவலயஞ்சூழ் முஹம்மது பதத்தில்
எழுதிசம் புரக்கணம் வருக
கவியும் முஹம்மத நபிபதம் புகன்றே
காரண சோபன முரைப்பார் 438

பிஸ்மில்லா ஹி-அல்லாவின் திருநாமத்தைக்கொண்டு ஆரம்பிக்கிறேன்
அர்றகுமான்-துனியாவில் நல்லோர்களுக்கும் பொல்லார்களுக்கும்
கிருபை செய்கிறவன்.
அர்றஹீம்-ஆகிறத்தில் மூமீனானபேர்களுக்கு சொந்த கிருபைசெய்கிறவன்.

இம்மை மறுமையென்று அறியவும். நமது நபிநாயகம் முஹம்மது ...ஸ்தபா றசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களுக்கு சுபன ...யில் ஆசியா மரிய மிருமேபர்களைத் திருமணஞ்செய்ய பவனி ...க மேள தாளம், குலவை, அலங்கார சிங்காரிப்பு, தங்கம், ...ன், நவரத்தினம், னவசம், வைடூரியம் இவை யாவும் சுபன ...கேயன்றி, உலக பதியில் தொழுவரசு அன்றி மற்றவர்க்கு ...றன்றறியவும் கியாமத் நாமா கஞ்சில் ஆரிபின் சேகுல் ... வுக்குமில்கா கிதாபிக்ஹூ கிதாப்புகளில் அறியவருகிறது.

நபியுல்லாவுக்கு சோபனம்

சொல்லுதல்.

ஆதியில் முஹம்மதனை சோபனமே வள்ளல்
அஹம்மது முத்தோரே சோபனமே
சோதி ஹாமீமானவை இறைசோபனமே முத்தில்
சொல்லிய ஆமீனனவரே சோபனமே
ஓதும் யாசீம் ஆனவரே சோபனமே
அன்றுஒளியில் ஏகமா னவரே சோபனமே
ஆதிதாயே ஆமிமானவரே சோபனமே
தய்யல தாகாயே தாசீமே சோபனமே 439

மன்னருக்கரசரே சோபனமே வள்ளல்
மரகபா நபியே சோபனமே
கண்ணொளியே அபின் மீமே சோபனமே
கல்புக்கரும்பொருளே சோபனமே
விண்ணுலருங்கரசரே சோபனமே இந்த
மண்ணுலகுக்கரசரே சோபனமே
பொன்னுலகுக்கரசரே சோபனமேஎன்றும்
என்னுந்தாருலகுக்கரசரே சோபனமே 440

நபிக்கும் நபிகளுக்கும் சோபனமே வள்ளல்
நபிகுலமுற்றவர்க்கும் சோபனமே
அபுபக்கர் வுமருக்கும் சோபனமே வள்ளல்
வுதுமான் அலிக்கு சோபனமே
ஹபீபுல் அசஹாசனுக்கும்சோபனமே கண்மணி
பாத்துமுத்து தவர்களுக்கும் சோபனமே
புவியிலுள் ஏகாபுக ளனர்க்கும் சோபனமே
வள்ளல் குத்துபொலிமற்றனர்க்கும்மே

திகழ்ந்தின முஹம்மதருக்கு சோபனமே வள்ளல்
திருநபி மங்கையர்க்குச்சோபனமே
சந்தலான முஹம்மதுக்கே மணமுடித்தமங்கை
சந்திழை இருவருக்கு சோபனமே
பாங்கான பவனி வள்ளலே சோபனமே
மருள் கமழும் மரியம்மாசியர்க்கு சோபனமே
நினைவர்க்கும் யாவருக்கும் சோபனமே
திருநெறி தேம் அறிந்தவர்க்குச்சோபனமே
அந்தகுல முத்தவர்க்கு சோபனமே
ஆமினல்லாகு முஹம்மதாமின் சோபனமே 442

மங்களம் சொல்லுதல்

(வேறு)

வள்ளலே கொலுவிலேற்றி வலஞ்சுத்தியாவும் போற்றி
வருத்தியே மனதுக்குள் இருத்தி
வெள்ளமா சேனைமுத்தும்
விழுந்துதான் படைப்பனைத்தும்
வாள்வெண்ணி உண்மைபெற்று
முஹம்மது மலரை உகந்துபோற்றி
வெள்ளமா சேனை முற்றுவிரும்பி
மங்களமே சொல்வார் 443

கருங்குல கங்களின் நிலவே கதிரினின் தெளிவே
கல்வியில் இலங்கிய ஒளிவே
எங்களுக்கரசே இருளுவான் உலகுக்கே
எண்ணில்லா ஆலத்தின் விளக்கே
தங்களின் நினைவுக்குள் தறித்திடு நவமணி
தாத்திலும் நடுவே
அங்குள்ள கனிமுனை நபிவில்கின் முடியும்
அரசில் அறமணியே மங்களம் மங்களம்
நபியே 444

வாசியே பிடித்துவான் விளிநோக்கி
வருத்தியே உள்ளிருத்தி
காசினை வெறுத்து கருத்ததில்பொருத்தி
கமலத்தில் ஹம்ஸமென கூடி
ஓசையொன்ற விடை விளி தூங்காமல்
உன்னை மூலத்தி லேற்றி
காசினில் கதிர்மதி கருத்துக்குத் தோற்றிய
கமலமே அமருமாமணியே மங்களம். மங்களம்
நபியே 445

பச்சமாயெழுத்து பனிரெண்டு வாசியில்
பத்து வீட்டின பூட்டி
கிச்சாவாக்கு நடுகிலைமீதில்
காட்டியே தானிட்டுப்பூட்டி
வச்சிர நடுமணி வழியுன்னே ஏத்தி
வானம் புவிபஞ்ச வாபாத்தி
உச்சித முடலஞ்ச மொழிவைப்பகுத்திடில்
ஒன்றபட் டிலங்கிடும் அமருமணியே மங்களம்
மங்களம் நபியே 446

என்னுள்ள பெரியோன் அமைத்துள்ள தனைத்தும்
எப்போதுக்குடைசூழ்ந்திருந்து
மன்னவா நபியு மறியமுமாசியர்
மற்றுள்ள குலங்களுமனைத்து
எண்ணிலு மடங்காதுளி நாளே
எப்போது மதாலத்துச்செலுத்தி
நின்னயமிருப்பீர் நிச்சயமாணிசமே
நிகரில்லா தாரு மாமணியே மங்களம் மங்களம்
நபியே [illegible]

மங்களம் மகிழ்ச்சியுற்று
மன்னவ ரிசகுருஸ்லா
தங்கநில் காசனத்தில்
தானவ ரிருக்கும் நாளில்
அங்குள்ள நபியும்மத்து
அனைவரும் குடைசூழ கொலுவில்
எங்குள்ள நபியும்மத்து
சன்னத்து சமார்த்துசூழ்ந்திரும்

சுன்னத்து சமாவுடன் வள்ளலுக்கு
சிங்காசன மேகாலுவில்
எண்ணிலு மடங்கார் குழலார்
அனைவருமிருக்குநாளில்
பின்னுற்ற கருமமெல்லாம்
முன்னமே யறிந்த நயன்
அன்று ஜீபுரிலுக்கு
அருள்பரி மானமேதால்
மன்றுள்ள வுயிர் துணையா
இலங்கிய முஹம்மதாமே 449

மகுசர் விருந்து சொல்லுதல்.

முஹம்மதற்கு ஆசியர் மரியத்தை
மணகலியாணமுடித்தார்
தோம கன்னவு முஹம்மது நபியுடன்
கட்டம் நாற்றிசை பவனியுற்றவர்க்கு
உம்மத்து அனைத்துமுள் ளவர்க்கும் என்னுட னடியாற்கு
எல்லாமென்னுடன் விருந்துசொல்லும் 450

சொல்லவு மிறையருதி
...ரியின் ஜிபுரீயில் வந்து
...ல்லை னடியார்முன்
முஹம்மதும்பக்கோற்கு
நல்விருந் தருந்தவல்ல
காயகள்பரிமாவென்றும்
...விலான் றலு...கின் றேனர்
...ல ...மையச்செய்வார் 451

மணமது முஹம்மது நபிக்கு
மறியமாசியர் தனக்கும்
இணையில்லா வருள்மணம் முடிய
யாவரும் நபியின் பரிதேவும்
அணையனின் னவர்க்கதிர்
மதிலெவுரு மருசோடு குருசுமற்றனைத்தும்
இணையில்லா சுவர்க்கமா
தனத்துமே குலவையிட்டிடுமோம் 433

குலவை யிடுமொலி குமூர குருசுட
னரசுகதிர்மதி வானம்
ஆலமுந்தருத்றவுலகும்
ஆதியின் ரகுமத்துக்கடலும்
இலகிய யில்லின் சிச்சின்
யிக்குருவுடன் கற்சுவர்க்கம்
தலைமையில் தாரூல் கொலுத்துந்தானே
தான் குலவை யிட்டிடுமே 434

இட்டவா னுலகமெல்லாம்
எழுந்தொரு இடியாய் மின்னி
மட்டில்லா தலங்கரித்து
மன்னவன் நபிமணமிளகி
கெட்டிய சுவர்க்கத்தில் விருந்துகளனைத்தும்
மகிழ்க்க தானே தானெனியா
மட்டில்லா முஹம்மது நபிமண முடித்தே
மகிட்சியின் குலவையிட்டிடுமே 435

மணந்திரள் முஹம்மது சிகாமணிக்கும்
மரியமாசியர் தனக்கும் .
கணந்திரள் பவனியின் மணமுடிக் தனமே
காரண குரிசினி விருத்தி
இனந்திர ளவையும் படைத்திறை கோபான்
யாவருமெழுந்தொரு திரளாய்
தனந்திரள் முஹம்மது நபியேவுன் னிதயான
சிங்காசனத்திருத்தி 436

பதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய
அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் துவங்குகிறேன்.

எல்லாப் புகழும் ஏக நாயனும் அல்லாஹ்வுக்கே! ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சற்குண நபீ நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீதும அவர்களின் குடும்பத்தார் மற்றும் தோழர்கள். துயர்ந்தோர் அனைவர்மீதும் உண்டாவதாக!

என் இனிய இஸ்லாமிய சகோதரர்களே! மெய்ஞ் ஞான மாமேதை-தென்காசியில் பிறந்து தெற்கெல்லைத் திருநகராய் தக்கலையில் உறைந்து வாழும் மகான்-தமிழ கத்தின் ரூமியெனத் தக்கோர் புகழும் தவத்துறைவேந்தர் ஹஸ்ரத் ஷெய்கு பீர் முகம்மது சாகிப் வலியுல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் திருவாய் மலர்தருளிய பாடல் நூல்களின் உரையுடன் கூடிய இத்தொகுப்பை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியிடும் பாக்கியமளித்த வல்ல இறைவனுக்கே வழுத்துகின்ற புகழெல்லாம் உரியது.

மாமேதை மகான் பீரப்பா (ரலி) அவர்களின் மீது அலாதியான பற்றும் பெருமதிப்பும் அவர்களின் ஞானப் பாடல்களில் ஈடுபாடும் எனக்குண்டு! இந்நிலையில்,

1944ம் ஆண்டு ஒருநாள் எனது மச்சான் [illegible] அல்ஹாஜ் K. N. சுலைமான் சாகிப் அவர்களிடம் இத் தொகுப்பின் மூலப் பிரதிகள் அடங்கிய பைண்ட் செய்யப் பட்ட புத்தகம் ஒன்றிருக்கக் கண்டு பேரானந்தம் அடைந் தேன். எனது அவாவை-ஆனந்தத்தை அறிந்த ஹாஜி K. N. சுலைமான் சாகிப் ([illegible]) அவர்கள் அப புத்தகத் தொகுப்பை எனக்கு இலவசமாகவே தந்து விட்டார்கள்.

அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் அதை எடுத்துப் படிப்பதை நான் வழமையாகக் கொண்டிருந்தேன். அதில் எனக்கு ஒரு அலாதியான ஆத்ம திருப்தி கிடைத்தது. அந்த இன்பம் வார்த்தையால் சொல்லி முடியாதது.

அந்தத் தொகுப்பு மிகப்பழமையானது என்பதுடன் எங்கும் கிடைக்காத அரியதாக இருப்பதறிந்து யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னுமாப்போல் இதை மற்றவர்களும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும் என்னும் நோக்குடனும் இது காலமெல்லாம் நின்று நிலைக்க நாமும் துணை நின்றதாகட்டும் என்ற கருத்துடனும் இப்புத்தகத்தை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியிட முன் வந்தேன். மாறுக, வியாபார நோக்கத்தில் நான் இதை வெளியிடவில்லை. அத்தகைய எண்ணமும் அவசியமும் எனக்கில்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் எனவே,

இதைப் படித்து பலன்பெறும் அன்பர்களும் பெரியோர்களும் இப்புதிய பதிப்பின் மூலத் தொகுப்பை வெளியிட்ட நன்மக்களுக்காக துஆ செய்வதுடன் எனக்காகவும் எனக்கு இத்தொகுப்பின் மூலத்தை தந்துதவிய எனது மச்சான் [illegible] ஹாஜி K N சுலைமான் சாகிப் அவர்களுக்காகவும் பிரார்த்திக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்நூலைப் படித்துப் பலன்பெறும் சகோதரர்களுக்கு வல்ல இறைவனின் வான் கருணையும் காமில் வலி ஆரிபு பில்லாஹ் பீர் முகம்மது சாகிபு ஒலியுல்லாஹ் அவர்களின் நல்லாசியும் என்றும் வாய்க்குமாக! ஆமீன்.

நன்றி வஸ்ஸலாம்.

இன்னணம்
ஹாஜி O. S. ஷாகுல் ஹமீது

Apt Bloek-96
MARGARET DRIVE
SINGAPORE-0314.